

สารบาญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
วิสามัญ พ.ศ. ๒๕๑๘

ครั้งที่ ๖/๒๕๑๘

หน้า

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๘

๑. เรื่องแจ้งข้อที่ประชุม
 - วุฒิสภาให้ความเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร
 ในร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๒ ถึง ครั้งที่ ๔/๒๕๑๘ (สามัญ สมัยที่สอง) ๑
๓. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา-
 เสร็จแล้ว) ๒

ครั้งที่ ๗/๒๕๑๘

วันศุกร์	ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๑๘	๑๑๘
๑.	ญัตติก่อน เรื่อง เหตุการณ์ที่เหมืองแม่เสียง	๑๔๘
๒.	ญัตติก่อน เรื่อง น้ำท่วมในจังหวัดภาคเหนือ	๒๐๑
๓.	กระทู้ถาม	๒๒๘
๔.	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.	๒๔๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๕๐๘ (วิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๘

ณ ตึกอัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๐๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว เมขอ
เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เมื่อได้รับหนังสือจาก
ประธานวุฒิสภา แจ้งว่า คณะที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ไต่ถามพระราชบัญญัติบำนาญ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปแล้ว และให้เสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไปตามความในมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่
๑/๒๕๐๘ (วิสามัญ) วันพุธที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทน
ราษฎร จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๘/๒๕๐๘ (สามัญสมัยที่สอง)
จะมีทานผู้ใดของใจหรือจะขอแก้ไขประการใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๘/๒๕๐๘ (สามัญสมัยที่สอง)
ตามลำดับ

จำลอง เอก สมชายอินทราวุธ (แพร) : ท่านประธานที่เคารพกระผมจำลอง
สมชาย อินทราวุธ พรรคเสรีชน กระผมขอกราบเรียนประธานว่า กระผมขอเสนอญัตติใน

เรื่องร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ที่คงค้างอยู่ ซึ่งในวาระที่เราจะถึงนี้เนื่องจาก
ว่าร่างพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่นั้นคงค้างอยู่นั้น เราจะให้รวดเร็วก่อนและจะให้
สิ้นสุดเสียไวที่สุดเสียไวที่สุดเท่าที่จะทำได้ กระผมขอเสนอญัตติ เอร่างพระราชบัญญัติ
ลักษณะปกครองท้องที่ในวาระนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอเปลี่ยนระเบียบวาระ เดี่ยวก่อนซิ
คืออย่างนั้นะยังไม่ถึง กำลังจะถึง ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตามลำดับเป็นอย่างนี้
ที่มีคุณแกล้ว นรปดิ โสภณภูติให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ก็เหมือนกับ
ความประสงค์ของ คุณสมชาย ผมก็ขอมติที่ประชุมว่าจะให้เปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ ๑
คือร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นมาแทนระเบียบวาระที่ ๓ คือกระทั่งตาม
ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่เสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ดำเนินการ ตาม
ระเบียบวาระปกติ ตามที่กำหนดเอาไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้เปลี่ยนระเบียบวาระ
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนี้ค้างการพิจารณา ๑. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ คุณไกรสรว่าอย่างไร
นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ทำประธานครับ ระหว่างที่
คณะกรรมการยังมานั่งที่ไม่ครบ กระผมขอปรึกษาท่านประธานเพื่ออยากจะขอให้
ท่านประธานพิจารณาถึงการดำเนินการของคณะกรรมการสามัญและวิสามัญบางคณะ ท่าน
ประธานคงจะจำได้ว่าสภานี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายป่าไม้ ร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขกฎหมายยาสูบ ปรากฏว่าทั้ง ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านวาระแรก และมอบให้
คณะกรรมการสามัญ และวิสามัญ ไปพิจารณาก่อนที่จะนำเสนอวาระที่ ๒ ปรากฏ

ว่าร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ เมื่อนำมาพิจารณาแล้วในสภาเกิดมีปัญหาว่าไม่ได้เอาหลักการ
 ของคุณกิริ ฌมสุก เข้าไปพิจารณา คณะกรรมาธิการชุดแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้รับจะไป
 พิจารณาแล้วดำเนินการนำเรื่องเสนอต่อสภา ปรากฏว่าเวลาผ่านไป เป็นเวลานานเกิน
 สมควร คณะกรรมาธิการชุดนั้นก็ไม่ได้เรียกคุณกิริ ฌมสุก และสมาชิกเข้าไปปรึกษาหารือ
 และจนเวลานี้ก็ไม่นำเรื่องกลับคืนสู่สภา อีกเรื่องหนึ่งคือร่างพระราชบัญญัติยาสูบ ปรากฏว่า
 คณะกรรมาธิการวิสามัญ จนเวลานี้ไม่ได้ดำเนินการประชุมเพื่อจะพิจารณาให้ร่างพระราช
 บัญญัติแก้ไขกฎหมายยาสูบให้สำเร็จลุล่วงและนำสู่สภา กระผมจึงอยากจะเรียนถามท่าน
 ประธานว่า ทหาประธานเมื่อวันอาทิตย์ที่จะสั่งการให้คณะกรรมาธิการที่ไม่ดำเนินการตามที่
 สภามอบหมายให้รีบพิจารณาคำเนินการให้สำเร็จเสร็จสิ้นและนำเรื่องสู่สภาโดยด่วนขอเชิญ
 สมัยประชุมวิสามัญครั้งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการทั้ง ๒ คณะนี้ มีใครจะชี้แจง
 คุณทรงธรรม ว่าอย่างไร

จาสิมเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพกระผม
 ทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. เชียงราย พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติยาสูบ กระผม
 เป็นกรรมาธิการอยู่คนเดียวคนเดียว ขอรบกวนเรียนกับท่านประธานและขอทำความเข้าใจกับ
 คุณไกรสร ไกรภูณาทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติยาสูบนี้เราประชุมกันอยู่ตลอดเวลาครับ แต่
 ว่าขณะนี้เราประชุมกันยังไม่เสร็จสิ้น เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถจะนำกลับเข้ามาสู่การ
 พิจารณาของสภานี้ได้ทันในสมัยวิสามัญนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นเรื่องอื่นผมช่วยติดตามให้แล้วกันครับ

นายไกรสร คันติหงส์ (เชียงใหม่) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการพร้อมแล้วนะครับ ครั้งสุดท้ายนะครับ
 เราประชุมจบมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นวันนี้เราจะเริ่มพิจารณาต่อในมาตรา ๗ คุณแคว
 มีอะไรครับ เจริญครับ

นายแคว นรปติ (กรรมาธิการ) : ทหาประธานที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกที่
 เคารพทุก ๆ ท่าน กระผมนายแคว นรปติ ในฐานะกรรมาธิการขอประธานกราบเรียน
 เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุก ๆ ท่านว่าร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่นี้ซึ่งเราพิจารณา
 มาถึงมาตรา ๖ ยังเหลืออีกประมาณสัก ๑ ใน ๓ ถ้าหากว่าจะเอามาตรฐานการพิจารณา
 มาแล้วก็จะคงใช้เวลาประมาณอีกสัก ๓ - ๔ วัน ซึ่งจะเป็นเวลาเป็นชั่วโมงสมควร

กระผมในฐานะกรรมการไต่สวนกันแล้วครับ จึงขอประทานกราบเรียนขอความร่วมมือ
 เพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลายได้โปรดกรุณาให้ความร่วมมือในการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ผ่านสภาไปโดยรวดเร็ว คณะกรรมการยังประทับใจในการพิจารณาพระราช
 บัญญัติงบประมาณซึ่งผ่านสภาแล้วเมื่อ ๓ - ๔ วันที่ ว่าสภานี้ได้ให้ความร่วมมือพิจารณา
 พระราชบัญญัติงบประมาณให้ผ่านไปโดยรวดเร็วฉะฉาน ก็อยากจะให้บรรยากาศในวัน
 พิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นกลับมาใช้ในเรื่องพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครอง
 ท้องถิ่นซึ่งขณะนี้อยู่ที่ประชุมสภาประเทศไทย ท่านคงจะได้ทราบอยู่แล้วว่าเขากำลังรอที่จะให้มี
 การเลือกตั้ง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน รอที่จะเสียสิทธิจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนในการที่
 จะให้ความร่วมมืออย่างไรนั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพของกระผมทุก ๆ ท่านคงจะได้
 ทราบอยู่แล้วในโอกาสที่คณะกรรมการจึงขอความร่วมมือให้ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ได้
 ผ่านสภาไปโดยรวดเร็ว ขอขอบพระคุณครับ

(นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ไต่สวนข้อขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไมอีกละ คุณสมศักดิ์ ก็ยาวเสียเวลาจะได้
 พิจารณาเลยวาวอย่างไร

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราษฎร) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าสมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรีขอประทานกราบเรียนให้ท่านประธานผู้ทรงเกียรติ
 ทราบดังนี้ ตามที่คณะแล้ว นรปติ กรรมการเรื่องลักษณะปกครองท้องที่โคกกลาวมานั้น
 ข้าพเจ้าเห็นสมควรช่วยข้าพเจ้ามีสิ่งสำคัญที่ เป็นประโยชน์ที่จะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบ
 ข้าพเจ้าจะให้เป็นตัวอย่างอีกแบบที่ว่าพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นก็ได้ถอนทุกอย่าง นี่การ
 แปรญัตติ ข้าพเจ้าก็มากมาย แต่ท่านกรรมการ ก็ได้กรณารับทราบไว้เหมือนกัน เรา
 พุคก็มาเป็นเยี่ยงเกือบทุกพรรค ลักษณะปกครองท้องที่นี้ ๒๐ ปีแล้วยังไม่ได้คลอด กำหนด
 ผู้ใหญ่บ้านจะถูกร่างร่างกำลังเข้าอยากจะได้เลือกตั้งข้าพเจ้าเห็นด้วยว่า บางทีเราไต่สวนหา
 เรื่อง ๔ ปี หรือ ๕ ปี ตั้งหลายวันจนเขาเอือมระอา ข้าพเจ้าเลยบอกวาวยามาผ่าเส้นผม
 กันเลย เพราะฉะนั้นทุกพรรคถ้าใครจะพูดให้ครบถ้วนนี้ชั่วโมงเดียวก็เสร็จครับ ๒ ชั่วโมง
 ก็เสร็จข้าพเจ้าจะขอถอนการแปรญัตติของข้าพเจ้าทุกอย่างเป็นตัวอย่าง เช่นจะพูดอะไร
 พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคใหญ่ก็ฝากข้อก็มีความคิดดี ๆ ๑ - ๒ - ๓ เอา ๔ ปีหรือ ๕ ปี
 มีการเลือกตั้งอย่างไร รวมเขตหรือแบ่งเขต เรื่องเงินเดือนก็ไม่ตองมาหาเสียงกัน จะให้
 ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ มันเป็นไปไม่ได้หรอก มันก็ให้ ๆ สมควรรัฐบาลเขาปกครองเขาต้องแก้

ไซไปเอง ปากก็บิดงอฉันพูดให้ตรงกันอย่างไรมันก็เป็นอย่างนั้น นี่ข้าพเจ้ามีสิทธิมีศักดิ์ที่จะ
กราบเรียนให้ประธานสภาทนาย ข้าราชการของคณะกรรมการแปรรูปคดี ของข้าพเจ้าทุกคนมาที่ระ
คองทุก ๓ ชั่วโมง เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั่วประเทศ แล้วโดยเฉาะอย่าง
ยิ่งราชบุรีของข้าพเจ้าที่โคแป่าฟังมานานแล้วอยากจะฟังสมศักดิ์พิศุค อยากจะฟังสมศักดิ์พิศุควัน
นี้จึงขอประธานว่าทำไมคงไว้ให้เพราะประธานก็ไม่คงจะอยากให้อาจารย์พูดเท่าไรหรอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมมีความรู้สึกเช่นเดียวกับคุณแล้ว นรปติ ซึ่ง
เป็นประธานกรรมาธิการนครรับ ขอความร่วมมือต่อที่ประชุมควยจำอย่างนี้เรากำเนินการ
พิจารณาต่อไป มาตรา ๗ ธรรมนูญแปรรูปคดี กฎทรงธรรมเชิญ

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เรียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ทรงธรรม ปัญญาดี ส.ส. เชียงราย พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องที่นี้กระผมได้ขอแปรรูปคดีไว้มาตรา ๗ ข้อตัด (๖) ของมาตรา ๑๔ ไขบังคับ
มาตรา ๗ ออกทั้งหมดครับ คือข้อตัดที่ว่า ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญบ้านในหมู่บ้าน นั้นมี
จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ร้องขอให้ออกจากตำแหน่ง ท่านประธานที่เคารพกระผม
มีเหตุผลอย่างนี้ครับ ที่กระผมต้องขอแปรรูปคดีอย่างนี้เนื่องจากว่าท่าน ผู้ใหญบ้านที่เราจะ
เลือกตั้งกันต่อไปนี้จะเป้นท่านผู้ใหญบ้านเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน เพราะฉะนั้น
เมื่อได้รับเลือกตั้งจากประชาชนและเรายังมีกำหนดบทบัญญัติให้กำหนดบทบัญญัติใหม่กำหนด
อยู่ได้คราวละเทอมละ ๕ ปีก็ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมเห็นสมควรว่าไม่สมควรจะให้ราษฎร
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนี้ร้องขอให้ท่าน ผู้ใหญบ้านออกจากตำแหน่ง เพราะในบทบัญญัติบางมาตรา
ก็ไ้ระบุไว้ถึงคุณสมบัติของท่าน ผู้ใหญบ้านแทน ตาย ลาออก ของคดีในทางพิพากษาจาก
อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ก็มียอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ เมื่อกำหนดผู้ใหญบ้านเป็นผู้ได้รับเลือก
ตั้งมาจากประชาชนก็ควรจะให้อยู่ในตำแหน่งครบ ๕ ปีครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบัญญัติ
ที่เกี่ยวกับผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี สมาชิกสภาเทศบาลก็ดี ก็ไม่มีบทบัญญัติใน
กฎหมายใด ๆ เหล่านั้น บัญญัติไว้ให้ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลมีอำนาจมีสิทธิในการร้องขอให้ ผู้แทน
ราษฎรหรือสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลออกจากตำแหน่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่สมควร
อย่างยิ่งที่เราจะให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งนี้ลงชื่อกันร้องขอให้ท่าน ผู้ใหญบ้าน ออกจาก
ตำแหน่ง เมื่อกำหนด ผู้ใหญบ้านได้รับเลือกตั้งไปแล้ว เมื่ออยู่ในตำแหน่งเมื่อปฏิบัติตัวไม่ดีทำ

ความเคียดแค้นให้แก่ประชาชน เมื่อครบ ๕ ปี ราษฎรก็จะไม่เลือกเอง เป็นการให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจเองว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านคนนั้นสมควรจะอยู่ในตำแหน่งหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึงไม่สมควรจะบัญญัติไว้ในมาตรานี้ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็อาจจะทำให้ผู้ที่เสียผลประโยชน์ เช่นเป็นคนว่าในหมู่บ้านหรือในตำบลนั้นอาจจะมีบุคคลในบุคคลหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลในทางการเงินแล้วก็ชักผลประโยชน์กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็อาจจะซื้อเสียงหรือจ้างราษฎร ลงชื่อกันขั้วได้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันออก ก็อาจจะเป็นได้ อันนี้มันมีอยู่แล้วครับ หากประชาชนเพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนกับท่านคณะกรรมการว่ากระผมขอคัดข้อความทั้งหมดนี้ออกใน

(๖) มาตรา ๑๔ บังคับมาตรา ๗ นี้ด้วยเหตุผลอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหาสารคาม) : หากประชาชนที่เคารพ กระผม นายยุทธพล ศรีมงคล ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคประชาธิปัตย์ ได้ขอแปรญัตติใน (๖) ของมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้ครับ "ราษฎรมีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านนั้นไม่น้อยกว่าสามในสี่ของโหลออกจากตำแหน่ง" เหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติให้ราษฎรจำนวนถึงสามในสี่มีสิทธิโหวตเอาผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ ก็เพราะเหตุว่าผู้ใหญ่บ้านเมื่อรับเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้านนั้นแล้วก็ถือว่าเป็นคนของประชาชน กระผมเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้งจากผู้มีอิทธิพลในหมู่บ้านนั้นยิ่งเป็นหมู่บ้านเล็ก หมู่บ้านที่มีประชากรอยู่น้อยกาหากจะเอาตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ว่าราษฎรจำนวนถึงหนึ่งมีสิทธิที่จะลงมติไม่ไว้วางใจ ให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ ถ้าหากว่าในหมู่บ้านนั้นมีผู้มีอิทธิพลและก้ผู้ใหญ่บ้านคนนั้นได้ชักชวนผลประโยชน์ของผู้มีอิทธิพล ผู้มีอิทธิพลในหมู่บ้านนั้น ก็อาจจะหาเหตุจูงใจเขาให้เงินทองไปหาว่าซื้อเสียงจากประชาชนในหมู่บ้านใหม่มาลงประชามติเอา ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง จำนวนครึ่งหนึ่งทางายครับ สมมุติว่ามีประชากรอยู่เพียง ๒๐๐ คน หากคนเพียง ๑๐๐ คนมาได้งายมาก แต่หากกว่าเป็นสามในสี่จะหาได้ยาก อันนี้กระผมก็หวั่นเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้งจากผู้มีอิทธิพล ราษฎรของเราเวลานี้ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอในการตัดสินใจเลือกตัวแทนของตนเองขึ้นมาอาจจะหลงผิดไปลงคะแนนเอาผู้ใหญ่บ้านออกงาย ๆ และเป็น การกลั่นแกล้ง

ประการที่ ๒ นั้น กระผมต้องการให้ราษฎรใช้ความถี่คอบอย่างรอบคอบ ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกใครขึ้นเป็นผู้ใหญ่บ้าน จะต้องคิดไว้เสียก่อนว่าเมื่อเลือกเข้าไปแล้วจะเอาออกนั้นก็คงจะใช้คะแนนเสียงถึง ๓ ใน ๔ คือเอาออกยาก ต้องการให้ราษฎรใช้ความถี่คอบอย่าง

รอบคอบเสียก่อนถ้าหากว่าสามารถที่จะเปลี่ยนผู้ใหญ่มากได้อย่างกายกายนั้น ราษฎรอาจจะ
ไม่ใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการตัดสินใจเลือกผู้ใหญ่มาก กระผมมีเหตุผล ๒ ประการ
ขอขอบพระคุณครับ

นายสุรยุทธ กิติธราช (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรยุทธ
กิติธราช พรรคพลังใหม่ จากจังหวัดอุตรธานี กระผมขอแปรญัตติใน (๖) ของมาตรา ๑๘ นี้
โดยขอแปรญัตติว่า "ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่มาก ในหมู่บ้านนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสองใน
สามร้องขอให้ออกจากตำแหน่ง" เหตุผลของกระผมก็คือว่า เมื่อท่านและผู้ใหญ่มากได้รับ
เลือกตั้งขึ้นมาแล้วนี้ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่ที่ว่า เราควรจะให้
หลักประกันกับตำแหน่งที่เขาได้รับเลือกมานั้นพอสมควร คือขอเท็จจริงมันเป็นอย่างไรกับ
ท่านประธาน ตามร่างของกรรมาธิการนั้นให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวนไม่ น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งร้องขอ ทั้งนี้ทางปฏิบัตินั้น กระผมเองยังไม่ทราบรายละเอียดว่าถึงขั้นที่ร้องขอหรือ
ลงชื่อ เขามานั้นจะมีการประชุมเพื่อลงคะแนนหรือลงมติอีกหรือไม่ หรือเพียงแต่ว่าเมื่อมี
ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงชื่อมากครบกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียง ก็จะพิจารณาให้ออกจาก
ตำแหน่งเลย ถ้าหากเป็นอย่างนั้นละก็ กระผมว่ามันเป็นการยุ่งเกินไปสำหรับ ในหมู่บ้าน
หนึ่ง ๆ ที่จะรวมผู้มีสิทธิออกเสียงให้ครบครึ่งหนึ่ง อันนี้ละครับที่กระผมเห็นว่าตำแหน่งที่
ท่านหรือผู้ใหญ่มากเลือกเขามานั้นจะไม่ค่อยมั่นคง ไม่มีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ ท่าน
ประธานครับ ขณะนี้ตามชนบทบ้านนอกนั้นมีการตื่นตัวกันมาก แนนอนและการเลือกตั้งท่าน
ผู้ใหญ่มากเป็นวิธีการที่ดี แต่ว่าเมื่อเขาได้รับการเลือกตั้งมาแล้วนี้เราก็ควรจะ ให้หลัก
ประกันในการครองตำแหน่งของเขาเพื่อเขาจะได้มีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่คือถ้าหากว่า
เพียงครึ่งเดียวนี้กระผมวางใจเหลือเกินครับ สมมุติว่ามีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพียง ๑๐๐ คน ถ้า
หากว่าราษฎรผู้มีสิทธิรวมชื่อกันได้ ๕๐ คน ๕๑ คนยื่นคำร้องก็จะพิจารณาให้ออกเลย ซึ่งใน
ทางปฏิบัตินั้นกระผมเข้าใจว่าทางอำเภอก็คงจะเพียงแต่ใช้รายชื่อว่ารายชื่อที่ลงชื่อ ก็ม
ันเป็นรายชื่อที่ถูกทวงหรือไม่เท่านั้นไม่ได้มีการสอบสวนแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นกระผมจึง
ขอแก้เป็นขอให้สองในสามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งกระผมเห็นว่าวิธีนี้จะเป็นการให้กำลัง
ใจกับท่านท่านและผู้ใหญ่มากที่ได้รับเลือกตั้งในการที่จะตัดสินใจทำงานบางอย่างซึ่งแน่นอน
ละครับ การตัดสินใจในการประชุมลูกบ้านก็ ถ้าหากจะนับคะแนนเสียงนั้นบางครั้งก็ชนะกัน
คู่นี้ ซึ่งในกรณีนั้นก็จะมีการครหาในหากท่านและผู้ใหญ่มาก เช่นเดียวกับในสภาของเราแห่งนี้

บางครั้งการชนะกันเพียงคะแนนเดียวสองคะแนนครับ กระผมมีเหตุผลแค่นี้ครับ ขอคุณครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราที่ ๖ (๒) นี้จะมีผู้สนใจเป็นพิเศษนะครับ
 ก็มีสองประเด็นใหญ่คือ ๑. ให้คัดออกเลย อีกประเด็นหนึ่งก็คือจำนวนผู้ร้องขอในตามร่าง
 ของกรรมาธิการว่าถึงหนึ่ง ก็ผู้แปรว่า ๒ ใน ๓ บ้าง ๓ ใน ๔ บ้าง คราวนี้กรรมา
 ธิการชี้แจงครับ เชิญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผม
 อุทัย พิมพ์ใจชน ส.ส.ชลบุรี ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องกฎหมาย-
 ลักษณะปกครองท้องถิ่นที่ช่วยการเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน กระผมจะขอตั้งข้อสังเกตขึ้น
 กับท่านประธานนะครับ กระผมเกรงว่าจะสับสน แต่ไม่เป็นไรนะครับ เรื่องนี้เป็นไป
 แล้วยังอย่างนี้ครับ เราพิจารณามาตรา ๗ นี้จะมีหลายอนุความกัน พอขึ้นต้นนี้ครับก็ขึ้น (๖)
 เลย ซึ่งตามหลักการพิจารณาของเราที่เคยทำมานะครับ เราก็จะอ่านว่ามาตราอะไร แล้ว
 ก็เรียงอักษรลงมา แล้ว (๑) ถ้าไม่มีใครคัดค้านเลข ๖ ก็จะอ่าน (๒) กระผมอยาก
 ให้เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยและเป็นระเบียบที่สภาเคยทำ
 มา กระผมคัดจาก (๖) นี้แล้ว กระผมขอให้เห็นแบบเดิมครับ แต่ไหน ๆ เราก็เห็น (๖)
 แล้วก็เป็นประเด็นใหญ่สำหรับมาตรานี้ กระผมจึงขออนุญาตต่อที่ประชุมสภาว่าขอพิจารณา
 (๖) เสียเลยนะครับ กระผมก็คิดว่าที่ประชุมก็จะอนุญาตและในโอกาสนี้เกี่ยวกับการร้อง
 ขอให้มีการเอากำนันผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้นั้น กระผมเองอยากจะใครกรวยเรียน
 เหตุผลที่คณะกรรมการยอมรับครั้งหนึ่งให้ที่ประชุมทราบ ส่วนวิธีปฏิบัติเพื่อความสบายใจ
 ว่าจะเกิดการกั๊กกั๊กหรือว่าจะทำให้มีการรวนวายใช้สิทธิพลกันนั้นเป็นเรื่องทางปฏิบัติ ซึ่ง
 กระผมจะให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายกรรมการปกครองซึ่งเป็นกรรมาธิการ และเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับ
 คำนับมาแล้วเป็นผู้ชี้แจง โดยหลักเราก็เห็นว่าตามที่ท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตตินั้น เจตนา
 ส่วนใหญ่ก็อยากจะไม่ให้เอาออก เพราะว่าถ้าเอาเลือกตั้งมาแล้วก็ควรจะให้ปฏิบัติ จน
 ครบเทอม นั้นส่วนหนึ่งคือส่วนใหญ่ ลดหล่นลงมากก็เอาออกยากหน่อย **เอาออกยากหน่อยที่**
ลดหล่นลงมาแล้วลดหล่นลงมากอีกนัยหนึ่งก็คือ ๒ ใน ๓ เอาออกยากสักนิตหน่อยนะครับ แต่
 คณะกรรมาธิการที่เอาออก ๒ ใน ๓ นะ ก็ถึงหนึ่งนี้ ก็ไม่ใช่จะง่ายนะครับ เพราะว่าสองค
 ตัวอักษรให้ตีครับว่าเขาใช้คำว่า ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่ใช่ราษฎรในหมู่บ้าน ราษฎร
 มีสิทธิเลือกตั้งถึงหนึ่งทีคนที่จะเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้นนะ ที่ชนะการเลือกตั้งก็คือราษฎรที่มีสิทธิ

เลือกตั้งมาออกเสียง แล้วผู้มีสิทธิเลือกตั้งเสียงส่วนมากถึงจะได้เป็นที่การที่เราจะเอากำหนด ผู้ใหญ่นอกนั้นนะ เราใช้คำว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกึ่งหนึ่งขอให้ออก อันนั้นจะครบถ้าโดยการเลือกเขามากกึ่งหนึ่งก็ได้เป็นแล้ว เกินกึ่งหนึ่งก็ได้เป็นแล้ว ที่นั่นเกินกึ่งหนึ่งเลือกเอาออกนั้นมันต้องมีเหตุผลที่นั่นนะอาจจะถูกออกจริง ๆ ถ้าเราไปเขียนกฎหมายจนกระทั่งให้กำหนด ผู้ใหญ่นอกยกนั้นจะครบ ถ้าหากว่าผู้ใดรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่นอกก่อนเลือกเป็นคนอีกแบบหนึ่ง เป็นคนที่หาเสียงปฏิบัติตัวเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่นอกโดยเฉพาะ แต่พอได้ไปแล้วปฏิบัติตัวไปอีกแบบหนึ่ง อันนั้นแหละครับจะทำความเข้าใจและความเสียหายให้เกิดแก่ผู้ใหญ่นอก คณะกรรมการคำนึงถึงปัญหานี้แม่แต่ปัญหาเรื่องผู้แทนราษฎรนะที่ได้รับเลือกตั้งจากคนทั้งจังหวัดถือว่าเป็นผู้แทนบางชนกเคยมีปัญหาดูแลกันมา เป็นแล้วควรจะมีการลงคะแนนถกได้หรือไม่ นักเคยมีปัญหาดูแลกันอยู่ อันนี้เรากำหนดถึงความเสียหายเพราะว่าคนที่ไปแล้ว ก่อนเป็นกับเป็นแล้วอาจจะวางตัวปฏิบัติตัวจะผิดไปจากที่ก่อนเป็นก็มี ถ้าหากว่าผิดขึ้นมาจะครบ แล้วถ้าเขาออกยกนั้นจะเพิ่มขึ้นและเข้าใจขนาดไหน ขนาดว่าเขียนว่าเอาออกครึ่งหนึ่งเอาออกได้ครึ่งนี้ครบแล้วยากก็ยกยกที่หน้าหัวหน้าพรรคแนวร่วมเกษตรกรรมเคยประสพมาแล้วปัญหานี้แหละครับ คณะกรรมการ จึงคิดว่าควรจะเอาออกได้แล้วก็เอาออกนั้นก็จะสักครึ่งหนึ่งนี้ครบก็ยากพอสมควร แต่ก็มีทางที่จะเอาออกได้ คณะกรรมการคำนึงถึงปัญหานี้จึงเอาไว้ครึ่งหนึ่ง แล้วส่วนหลักปฏิบัติกันเพื่อความมั่นใจ ในการที่จะเป็นปัญหายุ่งยากหรือไม่ กระผมจึงขอประทานอนุญาตให้คุณโพยม กรรมการซึ่งเป็นตัวแทนจากกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง ใ้ชี้แจงเพิ่มเติมครับ เชิญคุณโพยมครับ

นายโพยม คล้ายทับทิม (กรรมการ) : กราบเรียนหาประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนที่เคารพผู้มีเกียรติทุกท่าน ตามระเบียบปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการใช้สิทธิของราษฎร เพื่อให้ผู้ใหญ่นอกจากตำแหน่ง ราษฎรเกินกึ่งหนึ่งที่มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่นอกร้องขอให้ออกจากตำแหน่งนั้น ใ้ปฏิบัติมาเป็นเวลานานแล้วครับ ตามกฎหมายเก่าก่อนที่จะมีร่างฉบับนี้และทางปฏิบัติตามความเป็นจริงแล้ว ราษฎรส่วนมากไม่กล้าที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๑๔ (๖) นี้เลยครับ ซึ่งปรากฏว่าในปี ๒๕๑๓ นี้ จะมีครั้งเดียว ท่านผู้แทนจังหวัดชลบุรีคงจะทราบ เพราะว่ามีเกิดขึ้นที่จังหวัดชลบุรี ราษฎรหมู่ ๑ ร้องขอให้ผู้ใหญ่นอกออกจากตำแหน่ง บังเอิญผู้ใหญ่นอก หมู่ที่ ๑ นั้นก็เป็นกำนันในตำบลนั้นด้วย เมื่อราษฎรเกินกึ่ง สมมุติว่าราษฎรประมาณ ๑๐๐ คน จำนวนผู้มีสิทธิ ๕๐ คน ร้อง

ขอให้ออกจากตำแหน่ง ยื่นเรื่องราวไปถึงอำเภอ ทางนายอำเภอก็จะออกไปประชุมราษฎร
 อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าการที่ยื่นชื่อไปจำนวน ๕๐ คนนั้นไม่ว่าเป็นชื่อจริง หรือชื่อปลอม ก็
 ไปยังเสียให้แน่ชัดเสียก่อนว่า จำนวน ๕๐ คนนี้มีความสมัครใจจะให้ ผู้ใหญ่บานออก
 จากตำแหน่งควยหรือไม่ เมื่อไปประชุมราษฎรเสร็จแล้วปรากฏว่าราษฎรทั้ง ๕๐ คนนั้นก็
 ยืนยัน คือยกมือยืนยันว่าต้องการให้ผู้ใหญบานนั้นออกจริง เมื่อได้แน่ชัดอย่างนี้ยังไม่แน
 ใจว่าจะเบี่ยงตอนหลังหรือไม่ ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำเภอจะต้องบันทึกผู้ให้สิทธิไว้ ให้
 ผู้ใหญบานออกจากตำแหน่งนั้น บันทึกไว้ทุกคนเลยว่าเขาใจความประสงค์ให้ผู้ใหญบาน
 ที่ ๑ นี้อกจากตำแหน่งทุกคนไว้เป็นหลักฐาน เมื่อบันทึกเสร็จแล้วตามกฎหมายว่า ออกจาก
 ตำแหน่งทันที แต่ทางปฏิบัติก็เสนอเรื่องราวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออก อีกครั้งหนึ่ง
 ทางปฏิบัติเป็นมาอย่างนี้ แล้วในขณะที่ผมชุกกราบเรียนเพิ่มเติมอีกก็เห็นว่า เมื่อถึงทาง
 ทานสมาชิกได้พูดว่ากำนันควยนะครับ ใช่คำว่า "กำนัน ผู้ใหญบาน" ตามความเป็นจริง
 มาตรา ๑๔ นี้ เกี่ยวข้องเฉพาะกับผู้ใหญบานเท่านั้นครับ ทางปฏิบัติคราวที่แล้ว เนื่องจาก
 กฎหมายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๔ เราไม่ได้แก้ มาตรา ๓๐ เกี่ยวกับกำนัน
 มาตรา ๓๑ นะครับ เกี่ยวกับการออกของกำนันบัญญัติว่า เมื่อเหตุที่กำนันต้องออกจาก
 ตำแหน่ง (๑) บอกว่าเพราะต้องออกจากผู้ใหญบาน ฉะนั้นตามปัญหาผมเรียนเมื่อก่อน
 ผู้ใหญบาน เมื่อราษฎรยื่นเรื่องขอให้ออกจากตำแหน่งก็เลยต้องออกจากตำแหน่งกำนันไป
 ควย ซึ่งทำให้ราษฎรในตำบลนั้นไม่พอใจซึ่งเท่าที่ทราบ ประมาณ ๑๐ หมู่บ้าน แต่ราษฎรที่
 เอากำนันออกนี้เพียงหมู่บ้านเดียวก็มาเดินขบวนมาร้องเรียนผู้ว่าฯ ในที่สุดกฎหมายมัน
 เป็นอย่างนั้น ยังไม่ได้ออกไม่สามารที่จะยินยอมตามที่ประชาชนร้องเรียนได้ อันนี้ทาง
 คณะกรรมาธิการของเราได้พิจารณามาตรา ๓๑ เกี่ยวกับเหตุออกของกำนัน ผู้ใหญบาน
 ให้สอดคล้องกันควยแล้ว ก็กำนันออกจากตำแหน่งควย ราษฎรผู้มีสิทธิเกินกึ่ง ในตำบลนั้น
 ร้องขอให้ออกจากตำแหน่งนะครับ อันนี้ผมก็ชุกกราบเรียนเพียงแค่นี้ก่อนครับ ขอขอบคุณ

จาสิมเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เรียงราย) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผมทรงธรรม ปัญญาดี ส.ส. เชียงราย พรรคชาติไทย เมื่อก่อนกระผมได้พูดถึงเรื่อง
 กำนันควย เนื่องจากว่ายังเล็งดูกระผมก็ได้แปดผู้ตั้งกำนันและผู้ใหญบานไว้ สำหรับกำนัน
 นั้นอยู่ใน (๒) มาตรา ๓๑ ไข้มักกับมาตรา ๑๐ ครับ กระผมใครจะขอเสนอกับท่าน
 ประธานอย่างนี้ครับ เพื่อเป็นการสงวนเวลาของสภา เพราะกระผมแปดผู้ตั้งขอความ

เดียวกันครับ คือว่าให้ตัดคำว่า "ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งกำหนดในตำบลนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนรองขอให้ออกจากตำแหน่ง และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบสั่งให้ออก" คือเพื่อเป็นการสงวนเวลาครับ ท่านประธาน ก็กระผมอยากจะขออนุญาตพูดทั้งกำหนด และผู้ใหญ่นาน ถ้าเผื่อมีการจดมติไปแล้ว ถ้าจะเป็นรูปใดก็ตามก็หมายถึงว่าทั้งกำหนดและผู้ใหญ่นานใน (๖) ของมาตรา ๓๑ นี้ด้วยนะครับ ถ้าหากว่าสภาไม่ขัดข้องก็ถือว่าสภา....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นว่าที่กรมการชี้แจงนั้นนะครับ ก็อย่างกระผมนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยู่จังหวัดเชียงใหม่กระผมคลุกคลีดีไม่ได้อยู่กับบรรดาท่านกำหนด ผู้ใหญ่นานอยู่ตลอดเวลาแม้ขณะนี้ที่บนชั้นบนนั้นกำหนดผู้ใหญ่นานจากจังหวัดเชียงใหม่กำลังมานั่งฟังกระผมอยู่เห็นว่าบางที่นั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ การที่ราษฎรก็หนึ่งรองขอเอากำหนด ผู้ใหญ่นานออกนี้บางที่ก็เกิดจากการขัดกันผลประโยชน์บางที่บางคนก็อยากเป็นกำหนด ผู้ใหญ่นานเพื่อผลประโยชน์เพื่ออยากจะเป็นผู้ใหญ่นานเพราะหวังผลประโยชน์นะครับท่านประธานที่เคารพ ก็มีการเอาชื่อราษฎรมารองขอให้ผู้ใหญ่นานออกและกระผมเคยนะครับท่านประธานที่เคารพ เคยมีราษฎรยื่นหนังสือมาที่กระผม ขอยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ยื่นต่อนายอำเภอ รองขอให้ผู้ใหญ่นานออก พอนายอำเภอไปตรวจสอบถามว่าเอาใครจะเอาผู้ใหญ่นานออกหรือเปล่าปรากฏว่าไม่มี อ้าวทำไมไม่มี แล้วทำไมมาเช่นนี้หรืออย่างนี้ เขาบอกว่าเข็นชื่อไปเพื่อไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด จะมาขอให้สร้างถนนให้ มาสร้างสะพานให้ มาสร้างวัดให้ ที่นี้ราษฎรไม่รู้ครับ รู้เท่าไม่ถึงการ ก็คิดว่าเขาจะขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาสร้างวัดสร้างถนนให้ ก็เข็นชื่อไป อย่างนี้แหละครับ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราจะให้กำหนดซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชนทั้งตำบลนี้แหละครับให้ออกจากตำแหน่ง โดยให้ราษฎร ก็หนึ่งท่านประธานที่เคารพ รองขอให้ออกจากตำแหน่งนี้บางตำบลนั้นครับ ในจังหวัดเชียงใหม่ ของกระผมนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่เป็นตำบลที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ มี ๒๘ หมู่บ้าน ถ้าหากว่าจะเอาราษฎรก็หนึ่งก็รองเอากิ่งหนึ่งของตำบลครับ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานกรรมการชุดนี้กำหนด ผู้ใหญ่นานที่จะออกจากตำแหน่งออกจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจำนวนก็หนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมู่บ้าน ถูกครับ นี้ถูกต้อง เพราะว่า กำหนด ผู้ใหญ่นาน ได้รับเลือก

ตั้งมาจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่ที่นักรวมอยู่ในหมู่บ้านทั้งหมดนั้นที่ไม่มีสิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง เช่นเห็นกันว่าคนอายุไม่ถึง ๒๐ ปีอย่างนี้ก็มีนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อจะเอาผู้ใหญ่บ้านกำนันออกก็ง่ายครับ เพราะผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนั้นมันไม่ใช่ว่าหมู่บ้านนี้ครับ เด็กอย่างนี้ไม่มีสิทธินี้ครับ พระภิกษุสามเณรที่ไม่มีสิทธิ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า เมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนเมื่ออายุอยู่รับราชการปฏิบัติหน้าที่เพียง ๕ ปี ในช่วง ๕ ปีนี้ถ้าจะเป็นข้อพิพาทข้อโต้แย้งเขาทำดีหรือว่าไม่ดี ถ้าเมื่อเขาทำไม่ดีทำผิดกฎหมายเราก็มีประมวลกฎหมายอาญา มีกฎหมายต่าง ๆ ที่จะควบคุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ สามารถจะดำเนินคดีได้ ถ้ามีการทุจริตต่อหน้าที่ อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ราษฎรร้องขอให้ออก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่กรมเรียนให้ท่านประธานได้ทราบแล้วว่าอาจจะมีการซื้อเสียงเพื่อผลประโยชน์ เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านดี ๆ อาจจะไปซัดผลประโยชน์เขาได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอให้เพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย ได้โปรดพิจารณาให้ดีครับว่าเราสมควรจะให้ราษฎรมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ร้องขอให้กำนันผู้ใหญ่บ้านออกได้หรือไม่ในเมื่อเขาได้รับการเลือกตั้งมาอย่างพวกเราซึ่ง เป็นผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนเพราะยังไม่มีกฎหมายใด ๆ ที่จะขังขี้ขี้แทนราษฎรออกจากตำแหน่งแก่กระทั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี ส.ส. เชียงราย ขอยืนยันตามที่ได้แปรญัตติไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชื่น ทองศิริ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ชื่น ทองศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์กระผม ได้ขอแปรญัตติแก้ข้อความใน (๖) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้ ราษฎรมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งโดยความเห็นชอบของนายอำเภอ กระผมขอแปรญัตติเป็นว่าโดยความเห็นชอบของนายอำเภอด้วย เนื่องจากว่านั้นอาจจะมีความกรณีที่ราษฎรอาจจะทำไปสิ่งซึ่งกัน ได้ทั้งนี้ทั้งด้วยความไม่พอใจ หรือด้วยเข้าใจผิดต่าง ๆ ดังที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวแล้ว การออกนี้ควรจะได้รับความเห็นชอบของนายอำเภอด้วยเป็นหลักประกัน เพราะว่ากระผมเคยมีประสบการณ์ มีราษฎรของหมู่บ้าน ๆ หนึ่งได้ลงชื่อขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ด้วยเหตุที่ว่าผู้ใหญ่บ้านคนนั้นความจริงก็เป็นผู้ใหญ่บ้านที่ดี ได้กระทำหน้าที่ด้วยความตรงไปตรงมา แต่ว่าเกิดความไม่พอใจ เพราะว่าเล่นไพ่จับ คมเหลา เล่นก๊วยอะไรก็จับ

ความหน้าที่ แตรราษฎรเห็นว่าผู้ใหญ่นคนนี้เครงครัดเกินไปจึงเกิดความเกลียดชังผู้ใหญ่น
 แลวและเข้าชอกกันเกินกว่ากึ่ง แต่เมื่อย่นคำร้องมาได้เจนนั้กระแเมเคยออกไม่ทำการสอบสวน
 ด้กับบริบทปรากฏว่า ผู้ใหญ่นคนนี้เป็นผู้ใหญ่นที่ดี จึงขอร้องไว้ และที่หลังได้ออกไป
 ช้แจงให้เขาเข้าใจในพฤติการณ์ของผู้ใหญ่นคนนี้ราษฎร เหล่านักยอมขอถอนชื่อและไม่เอา
 ผู้ใหญ่นออก คังนั้นกระแเมคิดว่าในเรื่องนี้ผู้ใหญ่นออกนั้ ควรจะได้รับความเห็นชอบ
 จากนายอำเภอกวยเป็นหลักประกันอันหนึ่ง กระแเมมีความคิดเห็นคังนี้ครบ จึงขอแปรวาทอง
 ออกโดยความเห็นชอบของนายอำเภอกวยครบ

นายไพฑูรย์ โฆกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระแเมไพฑูรย์
 โฆกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย สังกัฑพรพระชาธิปไตย กระแเมก็ได้ขอแปรญัตติเกี่ยวกับ
 มาตราใน (๖) ควย ซึ่งการแปรญัตติของกระแเมนี้ก็มีส่วนทำนองเดียวกับคุณชุ้น เพื่อน
 สมาชิกพรพระชาธิปไตยของกระแเมด้วยกัน แต่ที่กระแเมลุกขึ้นมาขออภิปรายนี้ก็อยากจะมา
 ติอรองกับท่านกรรมาธิการ คือกระแเมเห็นควยกับท่านกรรมาธิการที่ใหญ่มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่น
 บานในหมู่บ้านนั้น เมื่อลงชื่อร้องเรียนขอให้ผู้ใหญ่นออกจากตำแหน่งนั้น ถ้ามีผู้มีสิทธิเลือก
 ตั้งลงชื่อได้กึ่งหนึ่งแล้วนั้ครบ ก็ควรจะให้เขามีสิทธิร้องเรียนขอเพิกถอนผู้ใหญ่น แต่ทำนอง
 เกี่ยวกับกระแเมก็หวงอยู่ว่ากลัวว่าในหมู่บ้านนั้นอาจจะไม่มีสิทธิพลหรือว่ามีการกัสน์แก่งหรือ
 ว่าช้อเสี่ยงกัน เพราะวาหมู่บ้านหนึ่ง ๆ นั้น อาจจะไม่มีสิทธิลงคะแนนเสี่ยงเพียงไม่ถึง ๑๐๐
 ภูมิ หรือ ๑๐๐ กว่าคนก็มีเท่านั้นเอง ฉะนั้นการที่เมื่อสิทธิพลในหมู่บ้านนั้น หรือวาผู้ที่เป้นนาย
 ทุนหรือวาไม่พอใจผู้ใหญ่นคนนั้น อาจจะช้อเสี่ยงใหม่การร้องขอให้ผู้ใหญ่นออกจากตำแหน่ง
 ใด เนื่องจากผู้ใหญ่นคนนั้นไปช้คณสประ โยชนกับนายทุนหรือเมื่อสิทธิพลในหมู่บ้าน นั้น
 หรือวานอกหมู่บ้านนั้น ที่นี้การช้อเสี่ยงมัน ๕๐ - ๖๐ เสียงนี้ กระแเมว่ามันเป็นการที่
 จะเอาผู้ใหญ่นออกได้โดยง่าย คังที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ววา เป็นการไม่เป็น
 ธรรมต่อผู้ใหญ่น ซึ่งอาจจะมีการร้องขอให้ออกจากคักแห่งใด กระแเมจึงช้ติอรองกับ
 ท่านกรรมาธิการวา ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้านนั้นกึ่งหนึ่งร้องขอ แต่อย่างไรก็ขอ
 ให้มีคูลดวงอำนาจสักหนอยวา เมื่อประชาชนร้องขอแล้วก็ขอให้ทางราชการคือทางฝ่าย
 อำเภอนั้คือนายอำเภอกวยพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้ใหญ่นคนนั้นมีความผิดหรือวาทำมิชอบ ตามที่
 ประชาชนในหมู่บ้านนั้นร้องขอแล้ว ก็ให้นายอำเภอกวยเป็นผู้ที่ดวงคูลอำนาจวาถ้าหากผิดจริง
 ก็ให้นายอำเภอกวยเห็นชอบและสั่งให้ถอดได้ ถ้าหากเกิดเป็นกรณีที่ไม่ตรงตามที่ราษฎรใน

หมบ้านนั้นร้องขอแล้ว กออยากจะฝากท่านกรรมาธิการว่า ได้โปรดพิจารณาให้ความเป็นธรรม
 ต่อผู้ใหญ่มานในหมบ้านนั้น ซึ่งเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นควรจะให้ นายอำเภอ นั้น คัดค้าน หรือ ว่า
 ท่านคุณอำนาจอันนี้ไว้ โดยให้ทางนายอำเภอ นั้น เห็นชอบด้วยและสั่งให้ ออก ถ้าหากนาย
 อำเภอพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใหญ่มานนั้น ไม่ใช่เป็นที่กระทำความผิดตามที่ราษฎรในหมบ้านนั้น
 ร้องขอหรือ เนื่องจากมีการร้องขอจากเหตุที่เป็นธรรมเกิดจากอิทธิพลหรือว่าเกิดจาก การ
 กลั่นแกล้งใจ ๆ แล้วก็ควรจะให้ นายอำเภอ กลับร้องอีกชั้นหนึ่ง โดยให้ นายอำเภอ เป็นผู้
 พิจารณา ถ้าเห็นชอบก็สั่งให้ ออกได้ ถ้าเกิดไม่ เห็นชอบหรือไม่ เห็นสมควรและยัง ไม่เป็น
 ธรรมต่อผู้ใหญ่มาน นั้นแล้วก็ควรจะยับยั้งเอาไว้ได้ กระผมจึงขอความกรุณาปรึกษา ท่าน
 กรรมาธิการว่าควรจะมีอะไรมาชี้แจงคุณอำนาจแต่ละฝ่ายไว้ด้วยจะ เห็นสมควรหรือไม่
 ครับ กระผมก็อยากจะฟังความคิดเห็นของกรรมาธิการสักครั้งครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสันติ เทพณี (ลำพูน) : ท่านประธานสภาและเพื่อนสมาชิกที่เคารพกระผม
 นายสันติ เทพณี ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเกษตรสังคม กระผมเป็นคนที่ได้ยื่น
 แปรญัตติร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ กระผมได้แปรญัตติไว้หลายมาตรา แต่ทาง
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงให้กระผม และกระผมได้เข้าใจในบางมาตรา แต่โดย เฉพาะ
 มาตรา ๗ (๖) นี้ กระผมได้แปรญัตติ เนื่องจากผมมีความคิดเห็นว่าผู้ใหญ่มานที่ได้รับ
 เลือกตั้งนั้นมาจากประชาชนเมื่อได้รับเลือกตั้งครั้งแรกอาจมีความประพฤติเป็นที่ นิยมชม
 ชอบ ต่อมาผู้ใหญ่มานนั้นประพฤติเกิดกรณีเสียหายแก่หมู่บ้านและประชาชนในท้องที่นั้น ก็ควร
 จะมีการให้สิทธิแก่ประชาชนในฐานะเป็น เจ้าของประเทศไทย และหมู่บ้านนั้นได้มีสิทธิ ใน
 การที่จะให้ผู้ใหญ่มานนั้นออกได้ กระผมมีความเห็นว่าสำหรับผู้ใหญ่มานในตำบลนั้น ถ้าหาก
 ในหมบ้านนั้นถ้าหากทางคณะกรรมการเสนอว่าให้ราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งกิ่งหนึ่ง เข้าโหวต
 เสียงให้ ออกก็ให้ ออก แต่กระผมเห็นว่าวิธีนี้จะ เป็นไปค่อนข้างลำบาก กระผมจะยกตัว
 อย่างในจังหวัดลำพูนในตำบลหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งปรากฏว่าราษฎรจำนวน ๓๐๐ คนได้เสนอขอ
 ร้องให้ผู้ใหญ่มานนั้นออกจากตำแหน่งทางราชการ อำเภอก็ได้มีการนัดประชุมราษฎรจำนวน
 ๓๐๐ คนกันขึ้นถึงระยะเวลาเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ทางเจ้า
 หน้าอำเภอได้ส่งปลัดอำเภอไปประชุมชาวบ้านในหมู่บ้านนั้นเสียหมด ซึ่งเมื่อสิทธิออกเสียงหมู่บ้าน
 นั้นมีจำนวนถึง ๓๕๐ คน ก็มีกร โหวตกันว่าจะให้ผู้ใหญ่มานคนนั้นอยู่ต่อไปหรือไม่ ปรากฏ

ว่าได้มีการลงคะแนนแบบเขียนในกระดาษแล้วก็โหวตนับเสียงกัน ปรากฏว่ามีผู้ใหญ่นั้นนอกจากตำแหน่ง ๓๐๑ คน ไม่โหวตก็มีเพียง ๑๒ คน แต่ทางราษฎรก็ไม่สามารถจะทำได้ ทางเจ้าหน้าที่อำเภอจึงแจ้งความระเบียบนั้นต้องมีราษฎรไม่ต่ำกว่า ๓๕๐ คน ก็ถึงหนึ่งจึงจะออกได้ อันนี้แหละครับที่กระผมเป็นห่วง ทั้งนี้เป็นข้อเท็จจริง ๆ กระผมคิดว่า ในระบอบประชาธิปไตย หากว่าผู้ใหญ่นั้นเป็นคนดีจริงมีความประพฤติดีจริง เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป เมื่อออกไปแล้วสมัครอีกก็ได้ กระผมจะยกตัวอย่างในตำบลหนึ่ง ของอำเภอป่าซางจังหวัดลำพูนของกระผมก็มีราษฎรไปร้องเรียนให้ถอดจากตำแหน่ง ผู้ใหญ่นั้น ผู้ใหญ่นั้นนั้นก็ถือว่าในระบอบประชาธิปไตยลาออกทันที แล้วก็สมัครใหม่อีก ปรากฏว่าพอสมัครอีกเป็นผู้ใหญ่อีก ก็ก็จะเห็นว่าแม่เขมมาคนหนึ่งหรือกลุ่มใดจะมาใช้อำนาจ อิทธิพลอย่างไรก็ตาม แต่เสียงของประชาชนเป็นเสียงอันศักดิ์สิทธิ์ กระผมก็เกรงขอฝากเป็นข้อสังเกตกับคณะกรรมการว่ามันจะเป็นสัก ๑ ใน ๓ ก็เป็นการเพียงพอซึ่งถ้าถึงหนึ่งนี้เฉพาะประชาชนส่วนมากซึ่งอยู่ในตำบลนั้นหมู่บ้านนั้น โดยรายชื่อจริง ๆ จะปรากฏว่าสมมุติ ๗๐๐ คน แต่ตัวอยู่จริง ๆ จะมีเพียง ๕๐๐ กว่า ซึ่งในจำนวน ๒๐๐ นั้นไปทำหน้าที่หาเสียงซื้อฟ ในท้องที่อื่นจังหวัดอื่นก็มี แต่ไม่ไต่ถามส่วนะโนคร่าวไป เหตุนี้แหละจึงปรากฏว่าหากว่าจะโหวตให้ถึงหนึ่งนั้น ปรากฏว่าเป็นไปไม่ได้สักแห่งหนึ่ง กระผมจึงขอฝากเป็นข้อสังเกตกับคณะกรรมการว่า กระผมมีความเห็นว่าเพียง ๑ ใน ๓ ก็เป็นการเพียงพอในการที่จะให้ผู้ใหญ่นั้นนอกจากตำแหน่ง ขอขอบคุณครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม อุทัย พิมพ์ใจชน ขอเรียนตอบข้อข้องใจของเพื่อนสมาชิก ที่สงวนความเห็นไว้เพื่อชี้แจงต่อสภา ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นหนึ่งอย่างที่สมาชิกจากจังหวัดเชียงใหม่ คือ คุณตรงธรรม ที่บอกว่ากึ่งหนึ่งเอาออกนั้นง่าย จากคำสั่งแจ้งของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงนั้นเท่าที่เป็นมานั้นยากอยู่แล้ว และจากคำอธิบายของทนายสมาชิก จากจังหวัดลำพูน คือ คุณสันติ เทพมณี นั้นเองแะจะถึงกึ่งหนึ่งนั้นยังหาแล้วหาอีก หาไม่ได้ยังจะขอแปรเป็นหนึ่งในส่วนใหญ่นั่นอีก คือกึ่งหนึ่งนี้ทางคณะกรรมการได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้ว และจากสอบถามจากปฏิบัติแล้ว และจากประสบการณ์ของสมาชิกที่ได้สอบถามมา กึ่งหนึ่งก็ยากเต็มทนอยู่แล้ว ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้น ๑ ใน ๓ ก็

จะย้ายไปครับ คุณสันติ ท่านผู้มีเกียรติจังหวัดลำพูน ถ้า ๑ ใน ๓ ก็จะถูก
 กลั่นแกล้งงายเข้าอีก เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอยืนยันถึงสิ่งที่คิดว่า เป็น จำนวน
 ที่พอเหมาะพอสมอยู่แล้ว ป้องกันทั้งส่วนกลางและส่วนบนอย่างที่ได้อภิปรายมา สำหรับสมาชิก
 จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือคุณธัน ทองศิริ และคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุราษฎร์
 ธานี ที่บอกว่าขอเพิ่มไว้ว่าขอเพิ่มจากท่านนายอำเภอ นี่แหละครับทางคณะกรรมการได้
 พิจารณาแล้ว เห็นว่าถ้าหากจะขอความเห็นชอบจากนายอำเภออันนี้รับเราหนักใจอะไร ๆ
 ก้อยู่ที่นายอำเภอ การราษฎรก็หนึ่งเขาจะเอาออกอยู่แล้ว เกิดผู้ใหญ่มานั่งหรือก้านนั้น
 ถูกเสกกับนายอำเภอหรือเป็นพวกกับนายอำเภอนายอำเภอเลี้ยงไว้หรือว่าเลี้ยงนายอำเภอ
 ไว้เนี่ยเกิดไม่เอาออกนี่แหละครับ ราษฎรจะหมิ่นขนาดไหนอะไร ๆ ก้อยู่ที่นายอำเภอ ทั้งที่
 การเลือกตั้งอยู่ที่พวกชาวบ้านนี่เองแล้ว เวลาจะออกหรือไม่ออกต้องรอความเห็นชอบจาก
 นายอำเภอก่อนนี่ อันนี้แหละครับถ้าเราขึ้นให้ทำอย่างนั้นจะทำความเสียหายและความหมิ่น
 ใจให้แก่ชาวบ้านเหลือเกิน สำหรับสมาชิกส่วนใหญ่ที่แปรขอความอันนี้ไว้ส่วนใหญ่พยายามมุ่ง
 เน้นที่จะให้เอาออกยาก ก็เกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้ง แคว้นปัญหาที่เราประสบกับ ชาวบ้าน
 หรือราษฎรหรือผู้แทนที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับว่าผู้ใหญ่มานั่งไม่คืนีเอาออกยากเหลือเกินจะ
 ให้เอาออกได้ให้สะดวกหน่อยจะได้มีการเลือกตั้งเปลี่ยนตัวกัน อันนี้แหละครับเป็น ประเด็น
 ใหญ่ที่กฎหมายฉบับนี้มุ่งว่าถ้ามีการไม่จริง หนทางเอาออกนั้นทำได้ไม่ยากนัก แล้วก็ไม่ง่าย
 จนเกินไปควรมีทางเอาออกได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะขอความเห็นชอบจากนายอำเภอที่แหละ
 ครับอย่าถึงขนาดนั้นเลยมันจะเกิดความหมิ่นใจแก่ชาวบ้านที่อยากต้องการเอาออกประการ
 หนึ่งและอีกประการหนึ่ง ตามหลักปฏิบัติที่ทางกรมการปกครองได้ทำมานั้นเมื่อได้รับ คำร้อง
 จากประชาชนที่ลงชื่อมาเกินกึ่งหนึ่งแล้ว นายอำเภอออกไปสอบถามอีกครับว่าจริงหรือ
 เปล่ารายชื่อเหล่านี้มีจริงไหม คุณเซ็นไว้หรือเปล่า ก็เท่ากับเป็นการสอบหรือทำความเข้าใจ
 ใจอยู่ในตัวอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนว่าขอความเห็นชอบอีก ผมหวังว่า
 เพื่อนสมาชิกคงจะเข้าใจที่คณะกรรมการได้ทำอย่างนี้โดยคำนึงถึงความยากและ ความ
 ง่ายและเอาความเหมาะสมจริง ๆ มาลงไว้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควรแล้ว เวลานี้เราเฉพาะ
 มาตรา ๗ เฉพาะ (๖) เท่านั้นเอง ผมคิดว่าพอสมควรแล้ว เราคงคิดว่าจะได้ไม่เสีย
 เวลา คุณทรงธรรมจะถอนหรือครับ

จาสิมเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ไม่ถอน

หรือครบ ก็ว่าอยากจะขอเรียนชี้แจงกับท่านประธานกรรมาธิการ คือคุณอุทัยอีกนี้คำว่า
 หากว่าเป็นกฎหมายฉบับเก่าครบ ก็ว่าขณะนี้เราแก้ไขของกฎหมายลักษณะ ปกครอง
 ทองที่ คือว่าเราให้กำหนด ผู้ใหญ่นายอยู่ได้ก็ ๕ ปี กฎหมายฉบับเก่านี้จะต้องอยู่จนถึงอายุ
 ๖๐ ปี กำหนด ผู้ใหญ่นายถึงจะออกจากตำแหน่ง แต่ขณะนี้เราแก้ไขของกฎหมายฉบับนี้ให้
 กำหนดผู้ใหญ่นายอยู่ได้แค่ ๕ ปี สำหรับสมัยก่อนนั้นเมื่อกำหนดผู้ใหญ่นายอายุจนถึง ๖๐ ปี นี้
 แหะละ กระผมเห็นควยเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะให้ราษฎรร้องขอให้ออกกึ่งหนึ่งนี้ แต่ขณะนี้ เรา
 แก้กฎหมายฉบับนี้ให้เหลือ ๕ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่
 จะมี (๖) นี้ไว้ยังทั้งกำหนดและผู้ใหญ่นาย ทั้งมาตรา ๓๑ และมาตรา ๑๔ นี้ ทั้งนี้เนื่องจาก
 ว่าเมื่อผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาเป็นกำหนด ผู้ใหญ่นายแล้ว เมื่ออยากจะเป็นกำหนด ผู้ใหญ่นายต่อ
 ไปอีก เขาก็ต้องประพฤติดีกระทำตัวดีเป็นที่รักใคร่และเป็นที่ยอมรับใจของประชาชนผู้เลือก
 เขาเพื่อหวังผลการเลือกตั้งต่อไป เหมือนกับคุณแทนราษฎร เหมือนกัน ผู้แทนราษฎรทุกวันนี้ทุก
 คนก็คงหาเสียงตลอด ปฏิบัติตัวดีตลอดเพื่อที่จะได้รับเลือกตั้งมาในสมัยต่อไป เชนเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเมื่อเราจะมีกำหนดอายุผู้ใหญ่นาย กำหนดให้อยู่ ๕ ปี แล้วก็ไม่ว่า
 เป็นใด ๆ ที่จะต้องเอา (๖) ซึ่งให้ราษฎรกึ่งหนึ่งร้องขอให้ออกอีก เพราะว่าเรามีกฎหมาย
 หลายฉบับที่จะเอาผู้ใหญ่นาย กำหนดออก ถ้าหากว่าปฏิบัติครบตามกฎหมายอยู่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นกระผม ทรงธรรม ปัญญาดี ซอ ยืนยันตามที่กระผมได้แปรญัติไว้นี้ครับ ขอขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ

นายคุณุสิต พานิชพันธ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้
 มีเกียรติที่เคารพ กระผม คุณุสิต พานิชพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
 พรรคกิจสังคม กระผมได้ขอสงวนการแปรญัตินี้ไว้เหมือนกันคือเป็นทางสายกลาง สำหรับ
 ให้กรรมาธิการได้พิจารณาหาทางออกนะครับ คือที่กระผมขอแปรญัตินั้นหมายความว่า
 ราษฎรไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งนะครับแทนที่ร้องเรียนต่อทางอำเภอ ขอให้ร้องต่อประธานสภา
 คำลแล้วให้ทางกรรมการของสภาคำลได้พิจารณาเสียก่อนครับคือกระผมตกไปถ้าพิจารณา
 แล้วไปถึงนายอำเภออีกชั้นหนึ่งครับ การที่ไม่ให้โอกาสราษฎรที่เลือกตั้งกำหนด ผู้ใหญ่นาย
 มีโอกาสที่จะได้เอาบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาออกไปจากตำแหน่งเลยนั้นมันมีเหตุการณ์ เกิดขึ้น
 ในจังหวัดลำปางบางหมู่บ้านเหมือนกันครับ แล้วที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติบางท่านบอกว่าเมื่อ
 ผิดคดีอาญาก็ไปดำเนินคดีเอา มีกฎหมายอาญาอยู่แล้วนั้น กระผมขอเรียนว่า การที่จะหา

หลักฐานมาค่าเน็นคืออาญาท่านผู้ใหญ่นั่น ซึ่งกระทำโดยมากไม่ค่อยจะทิ้งหลักฐานไว้เท่าใดนัก นั่นเป็นการยากอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมขอ คอมโพรไมส์ (compromise) ประนีประนอมว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ครับ ในห้วงคอสภาตำบล เพราะสภาตำบลนั้นก็เลือกตั้งมาจากราษฎรขึ้นมาเหมือนกัน กลั่นกรองแล้วจึงจะไปถึงอำเภออีกทีหนึ่งครับ นี่ก็ขอขอบคุณครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เบ้ประธานครับ บังเอิญความนี้ประเค็นใหม่ขึ้นมาชนิดหนึ่งี่ที่สมาธิกรจากจังหวัดลำปาง คือคุณสุลิต พานิชพัชณ์ นี่นะครับ สงวนความเห็นโดยจะเติมข้อความว่า จะเอาท่านผู้ใหญ่นั่นออกให้เห็นชอบจากสภาตำบลสอบสวนเสียก่อนนั้นทางคณะกรรมการพิจารณาด้วยครับ แต่ว่ามาค่านึงถึงว่าสภาตำบลนั้นเป็นกรรมาการซึ่งมาจากหลายหมู่บ้าน แล้วส่วนหนึ่งผู้ใหญ่นั่น เป็นโดยตำแหน่งกรรมาการซึ่งมาจากหมู่บ้านอื่นนั้นอาจจะไม่รู้ออกเท็จจริงในหมู่บ้าน ที่เขาเกิดขัดแย้ง เรื่องผู้ใหญ่นั่น และเมื่อเขาเข้าสู่สภาตำบล สภาตำบลประกอบด้วยผู้ช่วยเป็นกรรมาการผู้ใหญ่นั่นพิจารณาเรื่องผู้ใหญ่นั่นเอง ท่านสมาธิกรก็สองคึกคึกครับว่า โอกาสเป็นของใคร โอกาสจะเป็นของราษฎรที่ร้องเรียนหรือว่าโอกาสจะเป็นของ ผู้ใหญ่นั่นคอบผู้ใหญ่นั่นด้วยกัน ปัญหาอันอยู่ที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นเอาเพียงแต่แค่ว่ากึ่งหนึ่งแล้วออกนี้ แล้วมีการเลือกใหม่ครับมีการเลือกใหม่ไม่ใช่ออกแล้วก็ไม่มีมีการเลือกกันต่อไป เลือกใหม่ถ้าหากว่ามีความเหมาะสมหรือว่าคนใหม่ที่มีความดีก็จะไ้เข้ามา มันอยู่ที่ตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปถึงสภาตำบลเลยครับ จะกลายเป็นว่าราษฎรจะยิ่งยากเขาไปอีกครับ เอาแค่ว่ากึ่งหนึ่งก็รวบรวมไม่ค่อยจะคิดเกรงใจกลัวอยู่แล้ว แล้วไปเข้าสภาตำบลอีกในที่ประชุมของ ผู้ใหญ่นั่นด้วยกัน ก็คิดแล้วกันว่าจะเป็นอย่างไร หนักเข้าราษฎรเองก็ได้แต่สั่นหัวคึก ๆ กรอกคากันไม่รู้จะทำอย่างไรปัญหาแค่นี้มันจะกลายเป็นเรื่องเย็นเข้าไป เลยมกคเคใจที่จะเป็นผลเมืองดี ให้ความร่วมมือในการปกครองกันเองอะไรอย่างนี้เป็นต้น **เราก็นึงถึง** อย่างนี้นะครับ ขอขอบคุณนะครับ สำหรับประเด็นสุดท้ายนะครับ

นายสุลิต พานิชพัชณ์ (ลำปาง) : กระผมพอใจครับ ที่กรรมาการชี้แจง
กขตอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณสุลิตไม่คึกใจขตอนไม่ได้แปรไว้นี้ กระผม

ขอความกรุณาขอสมัครรับ ที่ประชุมนี้จะให้แก่ หรือว่าจะให้เป็นไปตามร่างของ คณะกรรมการ
วิชาการระดับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควรเป็นไปตามร่างของคณะกรรมการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันทำให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการ
ที่ผ่านไปแล้วคือมาตรา ๗ (๒) ผมขอชวนตั้งคนใหม่ระดับ เริ่มด้วยวรรคหนึ่งเลย วรรคหนึ่ง
มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป (๑) มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (๒) มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (๓) คุณอะไรครับ มองไม่คอยถนัด เชิญครับ

นายไสว พัทธโน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไสว พัทธโน สภา
ชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปรญัตติมาตรา ๗ (๓) ซึ่ง
กำหนดไว้ว่า การออกจากตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จะต้องได้รับอนุญาต
ให้ลาออก....." ข้อนี้กระผมขอแปรญัตติให้ตัดคำว่า "ได้รับอนุญาตให้ลาออก" เหลือแต่
คำว่า "ลาออก" ทั้งนี้โดยเหตุโดยผลว่าการที่ต้องได้รับอนุญาตให้ลาออกเท่ากับว่าผู้ใหญ่
บ้านเขาไปอยู่ที่ใดอยู่ที่ใดของฝ่ายปกครองมากเกินไป โดยหลักแล้วเห็นได้ว่า ผู้ใหญ่บ้าน
ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ประชาชนไว้วางใจและมอบหมายให้เขามาอยู่ใน ตำแหน่ง
และตำแหน่งของเขาก็มีเพียง ๕ ปีเท่านั้น ถ้าหากว่าการจะออกก็ควรจะเป็นการออกด้วย
ความสมัครใจของเขาเองและโดยที่ประชาชนจะได้มีโอกาสเลือกบุคคลใหม่ เข้ามารับ
ตำแหน่งต่อไป ผลเสียจากการที่ต้องได้รับอนุญาตให้ลาออกจะเห็นได้ว่ามีอยู่มากมาย หลาย

ประการ อีกรายหนึ่งก็คิดว่าใหญ่ที่อ่านาจนญาติให้ลาออกนั้นหวังเห็นยาวและประวิงเวลาไว้ เพื่อประโยชน์ที่ควรใจของตนเองที่นี้จะเห็นได้ว่าตำแหน่งผู้ใหญ่นั้น ซึ่งลาออกไปถ้าหากว่าผู้ใหญานั้นเป็นผู้ที่ทำได้ เป็นประโยชน์คนนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการ จังหวัด เช่นว่าเป็นประโยชน์ในการจ่ายเงินบำรุงท้องที่ก็ดี เป็นประโยชน์ในการให้ความสะดวกในการค้าของเดือนเช่นภาคใต้ ทางแถบชายแดนก็ดี ถึงแม้ว่าตั้งใจจะทำดีแล้วลาออกจากตำแหน่งไปก็จะถูกประวิงไว้ โดยนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นผู้ที่ตั้งใจจะออกจากตำแหน่งหรือประธานตั้งใจที่จะเลือกบุคคลอื่นเข้ามาอยู่ในตำแหน่งแทน ย่อมมีโอกาสและยากมาก ถวทานประธานพิจารณาจากท้องที่ต่าง ๆ หลายแห่ง เมื่อตำแหน่งก้านั้นหรือผู้ใหญ่วางลง และทางฝ่ายปกครองพิจารณาบุคคลที่จะเข้ามาในตำแหน่งใหม่ที่เก่งไว้วางใจจะได้รับการเลือกตั้งใหม่เป็นบุคคลที่แข็งมากและเป็นบุคคลที่รักกับการทุจริต มิชอบของเจ้าหน้าที่มา ก็ประวิงเวลาไว้เพื่อให้ผู้ที่ตนสนับสนุนมีความแข็งขัน และมีบารมีมากขึ้นเพื่อจะได้รับเลือกตั้งและเป็นเครื่องมือของฝ่ายตนต่อไป นี่เป็นผลเสียอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ยังไม่มีการเลือกตั้งใหม่หรือเหตุผลที่ยังไม่อนุญาต ให้ผู้ใหญ่นลาออกจึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งว่า ผู้ใหญ่นนั้นนอนแอดและยังเป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองโดยหลักการประชาธิปไตยแล้ว กระผมเห็นว่าน่าจะให้หลักเดียวกันกับการลาออกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การลาออกของสมาชิกสภาจังหวัดและการลาออกของสมาชิกเทศบาล น่าจะเป็นสิทธิของเขาโดยเด็ดขาด เมื่อเขาลาออกก็ควรจะมีสิทธิไป ทันทิและประธานได้มีโอกาสเลือกบุคคลใหม่เข้ามาแทนที่ กระผมเห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลย ครบที่จะให้ต้องไ้รับอนุญาตให้ลาออกก่อน เพราะว่าแม้ว่าผู้ใหญ่นหรือก้านั้นจะต้องอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด และอยู่ในระเบียบวินัยของข้าราชการพลเรือน แต่ว่าการที่จะต้องพิจารณาก่อนว่าควรจะให้ลาออกหรือไม่ควรจะรอหรือยับยั้งหรือไม่ก็ไม่เป็นผล ทำให้เกิดการลงโทษก้านั้นหรือผู้ใหญ่นนั้น ผู้ช่วยผู้ใหญ่นนั้นก็ไม่มีผลให้เกิดการลงโทษในการงอบว่าเห็นจำเป็นหรือลาออกหรือตัดขั้นเงินเดือนอะไรอย่างนี้ไม่มี เพราะว่าตำแหน่งซึ่งมีอายุอยู่เพียง ๕ ปีนั้น ย่อมไม่มีผลในการเพิ่มเงินเดือนหรือในการที่ควบคุมทางวินัยอื่น ๆ เพราะประธานควบคุมเขาอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเขาต้องอยู่ในตำแหน่งต่อไปทั้ง ๆ ที่ไม่ เต็มใจทำงาน ทานประธานจะเห็นได้ว่าผลงานของเขา ย่อมเห็น้อยหน้าเสียและไม่มีประโยชน์ต่อประธาน กระผมจึงขอแปรญัติคดีให้เหลือเพียงคำว่า "ลาออก" ด้วยเหตุผล

ตั้งนี้ครับ ท่านประธาน

นายคำรง สุนทรสารทูล (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานั้นผมก็เห็นด้วย แต่ว่าเนื่องจากตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านกับตำแหน่งข้าราชการแตกต่างกัน ตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นกึ่งราชการ ก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ เช่นเกี่ยวกับรักษาความสงบ เรียบร้อยเกี่ยวกับการเงินการทองซึ่ง โดยเฉพาะในขณะนี้ท่านยอมเห็นแล้วว่ามีการใช้จ่าย เกี่ยวกับการเงินการทองซึ่ง โดยเฉพาะในขณะนี้ท่านยอมเห็นแล้วว่ามีการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับปรชต. แล้วอีกอย่างหนึ่งในกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับวินัยของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ด้วย ก็ให้ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับ โดยอนุโลมที่นี้ท่านก็คงจะทราบแล้วว่า ระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นหากมีการสอบสวนเกิดขึ้นเกี่ยวกับการทุจริตหรือว่ากระทำผิดกฎหมาย กระทำผิดวินัย เมื่อตั้งกรรมการสอบสวนแล้วจะอนุญาตให้ลาออก ไม่ได้จนกว่าจะสอบสวนเสร็จ ฉะนั้นเรื่องนี้กำนันผู้ใหญ่บ้านต่างกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งกระหม่อมรับว่าในรัฐธรรมนูญเขียนการออกของสมาชิกสภา ฯ รัฐธรรมนูญเขียนไว้เพียงว่า ลาออกเฉย ๆ จริง แต่กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นกึ่งราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ และกึ่งในกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ มาตรา ๖๑ ทวิ ก็ให้ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้ บังคับโดยอนุโลม และทางปฏิบัติในการสอบสวนการกระทำผิดคดีนี้ เมื่อตั้งกรรมการสอบสวนจะลาออกไม่ได้ของระเบียบไว้ก่อน ฉะนั้นอีกกรณีหนึ่งถ้าหากผู้ใหญ่บ้านไม่อยากจะทำงาน หรือว่ารับเงินรับทองของ ปรชต. ไปแล้วก็ไม่อยากจะไปปฏิบัติงาน หรือไม่อยากจะส่งเงินแล้วก็ส่งใบลามาแล้ว ส่งใบลาทั้งสองคนที่ถือใบลาว่าอำเภอบอกว่า อีกเดือนหนึ่งค่อยเอาไปส่งลงวันที่ย้อนหลังไว้เสร็จ อันนี้อะไรจะเกิดขึ้นครับ ความเสียหายก็จะเกิดขึ้นแก่ทางราชการความจำเป็นอย่างนี้ครับจึงได้ **บัญญัติ** ต้องได้รับอนุญาตให้ลาออก และก็ตามบทบัญญัติที่ร่างไว้นี้ตรงกับร่างเดิมครับ ร่างเดิมก็ได้รับอนุญาตให้ลาออกครับ ขอขอบคุณครับ

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : ท่านประธานและท่านรองประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกที่รักทุกท่าน กระผม ประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร่วมแปรญัตติกับคุณประยงค์ มูลสาร แห่งยโสธร ในร่างแก้ไขมาตรา ๗ (๓) นี้ ร่างกรรมธิการบอกว่า ได้รับอนุญาตให้

ลาออกได้ กระผมแปรรูปคดีเป็น ได้รับอนุญาตจากนายอำเภอให้ลาออกได้ อันนี้ก็เหมือนกับ
 ทานกรรมาธิการที่กล่าวไปแล้ว หมายความว่า การที่ขอทำให้ได้รับอนุญาตให้ลาออกได้ ก็
 เป็นการกล่าวลอย ๆ ไม่ทราบว่าได้รับอนุญาตจากใครนะครับ ตัวอย่างเช่นในกรณีที่ราษฎร
 ร้องขอ มาร้องเรียนต่อนายอำเภอตาม (๖) ดังกล่าวไปแล้ว เรื่องมาจนถึงผู้ว่าราชการ
 จังหวัดนะครับ มีตัวอย่างที่จังหวัดบุรีรัมย์นะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็อยู่ในที่ประชุม มีทั้ง
 ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกคน และผู้ว่า ๆ ทานนั้นก็บอกว่า ชาวเขาจะอนุญาต หมายถึง
 ถึงให้ลาออกภายใน ๓ วัน แต่ปรากฏจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่ออกครับ เพราะฉะนั้นมันก็กล่าว
 ขึ้นมาลอย ๆ ตามร่างทนายกรรมาธิการที่ขอทำให้ได้รับอนุญาตให้ลาออกครับ อันนี้มันมีปัญหา
 มาก ทานประธานครับ ทานคงจะทราบที่วาระระบบเส้นสายในใ้จจุบันนี้มันจะมีตั้งแต่หมู่บ้านมา
 จนถึงระดับประเทศระดับรัฐบาล นี้ครับ เพราะฉะนั้นมันจะเกี่ยวโยงใยกัน เช่นในกรณี
 ผู้ใหญ่บ้านประชาชนไม่พอใจ ไม่ชอบในการบริหาร บริหารงานบกพร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ยิ่งในกรณีที่เป็น ปลัด ออกไป ๒,๕๐๐ ล้านบาท คราวที่แล้วนี้ครับ มีเรื่องมากมายเมื่อ
 ผู้ใหญ่บ้าน เมื่อกำหนดหน้าที่ที่บกพร่อง ราษฎรก็ไปร้องขอ นายอำเภอ ทานนายอำเภอให้
 กำหนดเหล่านั้น เช่นขอขอมลาออก ที่นี้พอไปถึงจังหวัดครับ มีการวิ่งเต้นหาผู้ว่าราชการ
 จังหวัดก็บอกว่ากำหนดไม่ได้บกพร่องต่อหน้าที่ เพราะฉะนั้นไม่อนุญาต ราษฎรไม่ทราบจะไป
 ไหน วิ่งมาหาคนไทยมาถึงกระทรวง บางทีทานกำหนดเหล่านั้น ทานประธานอาจจะไม่ทราบ
 กำหนดบางท่านมีอำนาจมากกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด วิ่งมาถึงกระทรวงเลยครับ เรื่องก็
 ระวังไปหมายความว่าไม่ออก เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะระบุเอาไว้เลยว่าได้รับอนุญาตนั้นได้รับ
 อนุญาตจากใคร ให้ชัดเจนลงไป ขอขอบคุณครับ

นายคำรง สุนทรสารทูล (กรรมาธิการ) : ทานประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ เรื่องการอนุญาตนี้ ทางปฏิบัตินะครับ เมื่อขอลาออกแล้ว ก็ยื่นไปทางนายอำเภอ
 นายอำเภอก็เสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตให้ลาออกโดย
 เฉพาะมาตรา ๘ ของกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของสมุหเทศาภิบาล
 ก็ได้โอนมาเป็นอำนาจของผู้ว่า ๆ และก็เมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้ว นายอำเภอรายงานไป
 ยังผู้ว่าราชการจังหวัด ออกหมายตั้ง ฉะนั้นอำนาจทั้งหมดเกี่ยวกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วน
 มากนะครับ ก็เป็นอำนาจของผู้ว่า ๆ ตามที่ปฏิบัติมา ขอกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตีใจไหมครับท่านผู้แปรญัตติ เชิญคุณไสวครับ

นายไสว พัทธโน (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม ไสว พัทธโน พรรค
 ประชาธิปัตย์ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการ ซึ่งท่านให้ความเห็นว่ารางเดิม
 เป็นอย่างนี้จึงคงไว้ตามร่างเดิม กระผมเห็นว่าที่เราได้มีการแก้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ก็เนื่อง
 จากว่ารางเดิมนั้นมันล้าสมัย และแก่อายุของผู้ดำรงตำแหน่งควยอยู่แล้ว การที่ว่ากำหนดหรือ
 ผู้ใหญ่มานั่งอยู่ในระเบียบวินัยซึ่งควบคุมควยระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น กระผมเห็น
 ว่าเราต้องใช้โดยอนุโลม ซึ่งหมายความว่าเราใช้เท่าที่ใช้ได้ที่ใช้ไม่ได้เราก็ไม่ใช้ไม่เสียหาย
 อะไร อีกประการหนึ่งกระผมเรียนให้ทราบว่า การที่ผู้ใหญ่มานั่งในตำแหน่งหน้าที่ ที่มี
 ประมวลกฎหมายอาญาควบคุมอยู่แล้ว มีกฎหมายอาญาลงโทษอยู่แล้วว่าควยความผิดของเจ้า
 หน้าที่ซึ่งถ้าหากว่าเรามีการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ที่มีการฟ้องร้องให้ลงโทษกันได้กรณีนั้น
 ส่วนประการสุดท้ายที่กรรมาธิการท่านว่าเกี่ยวกับการผันเงิน คือการใช้เงิน ปรลต. ไป
 แล้วก็ผู้ใหญ่มานั่งจะควยรับผิดชอบมากขึ้น ท่านกรรมาธิการพูดอย่างกับว่าเงิน ปรลต. นี้สภา
 ต้องผูกพันต้องอนุญาตหรือรัฐบาลจะระงับเงินมันนี้ไปทุก ๆ ปีทุก ๆ สมัย ทุกปีงบประมาณ
 อย่างนั้น กระผมเห็นว่าเงินจำนวนนี้ เป็นเงินซึ่งจะต้องขออนุมัติต่อสภาทุกครั้งไปจะกำหนด
 ได้ เหมือนกันว่ามีกาให้ทุกปีไปอย่างนั้นกระผมว่าไม่ถูกต้อง แล้วขออ้างที่ท่านว่าเงิน
 ปรลต. นี้ งบประมาณผูกพันไปไม่กี่วันนะครับ ร่างนี้มาตั้งแต่สมัยก่อนนั้นแล้ว กระผม
 จึงเห็นว่าเหตุผลของท่านกรรมาธิการนี้ กระผมว่ายังไม่พื่อนักพื่อนะครับ เมื่อเราจะแก้
 กันทำไมเราคงพะวงถึงร่างเดิม ทำไมเราคงพะวงถึงกฎหมายข้าราชการพลเรือนทั้ง ๆ
 ที่ว่าตำแหน่งกำหนดหรือผู้ใหญ่นี้เลื่อนใหม่ใกล้ชิดกับประชาชน ให้อยู่ห่างข้าราชการออก
 ไป ให้เป็นการกระจายอำนาจไปโดยแท้จริง ประชาชนควบคุมเขาอยู่นะดีที่สุดแล้ว ละครับ
 กระผมว่าอย่างนี้ กระผมยืนยันครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุรินทร์ มาศดิตถ์ กรรมาธิการ คำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ คือ
 คุณไสว พัทธโน กรรมาธิการก็เห็นควยในส่วนหนึ่งว่า เมื่อได้รับเลือกตั้งมาแล้วอยู่เป็นเทอม
 ก็ลาออก แล้วก็ควรจะให้ขาดหน้าที่ไปเลย แต่เนื่องจากกรรมาธิการมาพิจารณาถึงข้อใดข้อ
 เสีย ข้อใดถูกเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย เมื่อประชาชนเลือกตั้งลาออก ไม่เต็มใจที่จะ

ทำงานเพื่อประชาชนต่อไป พอลาออกก็ควรจะให้โอกาสหน้าที่ไปเสีย แต่มาพิจารณาถึง
 ผลเสียว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ทำหน้าที่ทั้งตัวแทนของราษฎรผู้เลือกตั้ง และตัวแทนของฝ่าย
 ราชการด้วย เป็นกึ่งหน้าที่อยู่อย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ สมมุติว่าขอเสียที่จะเกิดการพัฒนา
 บ้านเมืองของเราต่อไปเราจึงต้องขยาย กระแสมาทุกรัฐบาลเขามาจะต้องขยายไปช่วย
 เหลือเกษตรกรรากชั้น เกษวนักทำอยู่และทำอยู่และทำอยู่มานานแล้วและเกิดเรื่อง มา
 แล้ว เช่นรัฐบาลให้สินเชื่อหรือให้เงินเชื่อเรื่องข้อปุ๋ย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรับไปเก็บเงินจาก
 เกษตรกรแล้วเอาใส่กระเป๋ایشส่วนตัวเองไม่ส่งให้อำเภอ อำเภอหรือราชการก็เสีย
 หาย อย่างนี้ถ้าแกเกิดเอาเข้าไปมาก ๆ แล้วแกเกิดอยากลาออก แกอยากลาออก แก
 มาถึงยื่นใบลา ไม่รู้ผมลาออกแล้ว ทางราชการอำเภอจะติดตามเรื่องนี้ เห็นจะยาก
 คณะกรรมการยกตัวอย่างอันนี้ให้ฟังเพียงตัวอย่างเดียว เมื่อพิจารณาถึงผลได้ผลเสีย
 แล้ว กรรมการจึงถือเอาร่างเดิม ร่างเดิมนี้ก็ไม่ได้เป็นของพรรคประชาธิปัตย์ โดย
 เฉพาะพรรคอื่นก็เสนอเข้ามาด้วย ซึ่งเห็นว่าทุกพรรคทุกฝ่ายร่างมาอย่างนี้คงเห็นความ
 เห็นส่วนใหญ่ของหลาย ๆ พรรค ดังนั้นกรรมการจึงยืนยันอยู่ในร่างเดิมมาตรา ๗(๓)
 คิดว่าเพื่อนสมาชิกฟังคำชี้แจง แล้วจะกรุณาพอใจ ไม่ต้องโหวต ชอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้แปรญัตติยืนยันไหมครับ ถ้ายืนยันผมจะ
 ขอมติ เชิญคุณไสว

นายไสว พิชโน (สงขลา) : ความจริงผมไม่อยากให้เสียเวลาหรือครับแต่
 ว่าผมว่าเหตุผลที่ผู้สุรินทร์ มาคัดค้าน กรรมการ พรรคประชาธิปัตย์อ้างมานั้นผมยังไม่
 เห็นด้วย เนื่องจากว่าการจะให้อยู่ในตำแหน่ง เพราะเหตุที่มีการทุจริตเอาเงินเอา
 ทองไปนี้ ผมว่าจะหักเงินคืนจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาชดเชยอย่างนั้นหรือครับ ไม่มีทาง
 ครับ ไม่มีทางพอ เราใช้วิธีการฟ้องตามประมวลกฎหมายอาญาและฟ้องฐานละเมิดตาม
 ประมวลกฎหมายแพ่งอย่างนั้นดีที่สุดแล้ว ผมยืนยันครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ จะแก้ไขหรือ จะคงไว้คงร่าง
 เดิม ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้คงร่างเดิม
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกร่าง ๗๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ต่อไป (๔) ไม่มีผู้คัด
ใจ ต่อไป (๕) เชิญคุณเทียม

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเทียม ไชยนันทน์
ผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตาก สำหรับ (๕) นี้ ตามร่างเดิมของกรรมา
ธิการก็กล่าวถึงการขาดคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้านไว้ว่า ถ้าผู้ใหญ่บ้านต้องออกจากตำแหน่งด้วย
เหตุดังต่อไปนี้ คือหลายข้อ มาถึง (๕) ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกินสามเดือน คำนี้
มันเป็นคำจำกัดความมากเกินไป เพราะว่าการไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกิน ๓ เดือนนั้น
มันมีหลายกรณี กระผมเห็นว่าควรจะมีข้อยกเว้นไว้บางอย่าง จึงได้ขอแปรญัตติไว้ว่า ทั้งนี้
คือแก้ไขเป็นว่า "ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกินสามเดือน เว้นแต่กรณีป่วยอยู่ในโรง
พยาบาลหรือสถานพยาบาลของนายแพทย์หรือไม่ในกิจการที่ทางราชการจัดให้ไปแต่ ไม่เกิน
หกเดือน" คือที่แปรญัตติครั้งนี้ ก็คือว่าบางที่ผู้ใหญบ้านบางคนอาจจะเจ็บป่วยจากหมู่บ้าน ที่ตน
อยู่มารักษาตัวในกรุงเทพฯ บางอะไรบาง บางที่อาจจะเกิน ๓ เดือนไปหรือบางที่อาจจะ
ไปเที่ยวเมืองนอกไปดูกิจการเมืองนอก บางทีก็เกิดไปเจ็บป่วยหรือเกิดมีการเรือบินลัดครัด
กันบ้างหรืออะไรบาง ก็กลับมาไม่ทันมันเกิน ๓ เดือนไป ก็อาจจะต้องเป็นเหตุ ทำให้ออก
จากตำแหน่งผู้ใหญบ้านตามกฎหมายอันนี้จึงควรจะมีข้อยกเว้นไว้บ้างว่าถึงแม้จะไปจาก
หมู่บ้านเกินกว่า ๓ เดือน แต่หากหากมีความจำเป็นดังที่กระผมได้แปรญัตติไว้ นั้น เช่นป่วย
บางหรือไปเกี่ยวกับไปในทางราชการหรือว่าไปดูงานต่างจังหวัด ต่างประเทศ แต่ไปเกิด
ความจำเป็นแต่คดีไหนอะไรขึ้น อย่างนั้นก็จะเป็นข้อยกเว้นให้ว่าเมื่อเกิน ๓ เดือนไปก็
น่าจะได้ กระผมจึงได้ขอแปรญัตติไว้อย่างนี้ ซึ่งท่านกรรมาธิการน่าจะเห็นใจ ท่านกำนัน
ผู้ใหญบ้าน ซึ่งมีความจำเป็นซึ่งไปจากหมู่บ้านเกิน ๓ เดือน ด้วยเหตุจำเป็นดังที่ได้เรียนมา
แล้วนี้ครับ

นายชวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชวัช
สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปร
ญัตติมาตรา ๗ (๕) นี้ไว้ว่า "ออกจากหมู่บ้านที่ตนปกครอง เกินกว่าสามเดือน"ท่านประธาน
ครับ กระผมมีความเห็นว่าอย่างนี้ คือว่าการเขียนคำว่า "สามเดือน" เข้าไปนี้ กระผม

คุกแล้ว ระยะเวลาที่กว่ากำหนดหรือผู้ใหญ่วัย ผู้ใหญ่นั้นมาทำงาน หรือไม่มาทำงานนั้น ไม่มี
 ลายเซ็น ไม่มีการเซ็นชื่อลงในสมุดมาทำงานหรือไม่มาทำงาน เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่
 คำที่เขียนว่าไปจากหมู่บ้านที่ตนปกครอง ๓ เดือนนั้น เราจะทราบได้ว่าจะไปจากหมู่บ้าน ที่
 ตนปกครองเกินกว่า ๓ เดือนนั้น ใ้คงควยวิธีการหาพยานหลักฐานว่าออกไปเสียจาก หมู่บ้าน
 ๓ เดือนแล้วหรือ ๔ เดือนแล้วอย่างนั้นเป็นต้น ซึ่งกระผมเข้าใจว่าหากมีกรณีเช่นนั้นเกิด
 ขึ้น ระยะเวลาทางผู้ใหญ่วัยเองก็คงจะหาพยานหลักฐานได้ก็เหมือนกันว่า ตัวเองนั้นไม่
 ใ้ได้ออกมาจากหมู่บ้านหรือเมื่อเดือนที่แล้วก็ยังมาอยู่หมู่บ้านอะไรอย่างนี้เป็นต้นกระผมมีความ
 เห็นเช่นเดียวกับคุณเทียม ไชยนิ่มพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดตาก พรรค
 ประชาธิปไตย ที่บอกว่า ในกรณีดังกล่าว เกิดมีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น หรือเกิดการไปทำงานใน
 ต่างประเทศ กระผมสมมุติ สมมุติว่าผู้ใหญ่วัยไปทำงานต่างประเทศเสีย ๒ เดือนครึ่ง และ
 เกิดไปประสบอุบัติเหตุรถชนกันแล้วป่วยขึ้นมาจำเป็นต้องรักษาพยาบาลสักเดือนครึ่ง ถึงจะ
 หายกรณีอย่างนี้กระผมคิดว่า ผู้ใหญ่วัยท่านนี้ก็จะออกจะดูเป็นการเคราะห์ร้ายไปหน่อยที่ว่าไป
 ทำงานให้รัฐบาลแล้วหรือไปทำงานเพื่อส่วนรวมแล้ว เมื่อไปประสบอุบัติเหตุแล้ว กลับมาใน
 ประเทศของตัวเองแล้ว จะต้องออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่วัยนั้น กระผมว่าไม่ถูกต้องนัก
 เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าคำเขียนข้อนี้ เข้าไปโดยไม่คำขอร้องว่าโดยไม่ได้รับการอนุญาต
 จากผู้ใดคนหนึ่งเข้าไปแล้ว ก็ออกจะเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับผู้ที่มีความจำเป็นจริง ๆ ที่มี
 เหตุจำเป็นที่จะต้องออกไปจากหมู่บ้าน อย่างเช่นกรณีเจ็บป่วยหรืออย่างเช่น กรณีที่กระผมยก
 ตัวอย่างเมื่อตะกี้ แต่กระผมคิดว่าคงจะใช้ไม่ได้ผลสำหรับบุคคลหรือผู้ใหญ่วัย ที่มีความ
 จงใจที่จะละเลยหน้าที่ออกไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกิน ๓ เดือน คือถ้าหากว่าจงใจ
 แล้วนอกเสียไปจากหาพยานหลักฐาน ซึ่งผู้ใหญ่วัยเองก็ได้ เพราะฉะนั้นระยะเวลาข้อนี้
 ถ้าจะเขียนไปแล้ว มันจะใช้ได้ในกรณีที่ผู้ใหญ่วัยท่านนั้นมีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้อง
 ออกจากหมู่บ้านเท่านั้น เพราะฉะนั้นระยะเวลาถ้าจะให้จริง ๆ แล้วมันก็เขียนหรือไม่
 เขียนก็ถูก ๆ มันก็ยังจะใช้กันไม่ได้ผลนะครับ แล้วถ้าเขียนไปแล้วก็ควรจะให้ความยุติธรรม
 สำหรับบุคคลที่มีความจำเป็นจริง ๆ นี้กระผมขอเรียนท่านประธานกรรมาธิการช่วยโปรด
 พิจารณาด้วยเถอะ ขอพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนี่ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และ
 ใ้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายสนธิ ชูราษฎร์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ท่านสมาชิกทุกท่านครับ กระผม นายสนธิ ชูราษฎร์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคพลังใหม่รวมกับนายวินทร์ภร รัตน์ไพฑูรย์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเมษของสอน พรรคพลังใหม่เช่นเดียวกันครับ ขอแปร ผู้ศรัทธา ๗ (๕) นี้ไว้ด้วยความกึกก้องคล้ายกันกับสองท่านที่ได้อภิปรายมาแล้ว ถึงแม้ กระผมจะเห็นด้วยกับการเขียนกฎหมายให้กระทัดรัดให้รัดกุม รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมาย ให้เคร่งครัดก็ตามนะครับ แต่สำหรับส่วนที่เกี่ยวกับการออกจากตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้าน ตาม ที่กำหนดไว้ในมาตราที่ ๖๖ นั้นจะไม่ให้ความเป็นธรรมต่อผู้ใหญ่บ้านหรือว่ากำนันบางท่านที่ตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ด้วยความจำเป็น ความจำเป็นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ครับ ในกรณีเช่น ที่นี้ผู้ก่อการร้าย ผู้ใหญ่บ้านซึ่งต้องออกปราบปรามหรือว่าตามขโมยลักวัวลักควาย แล้วถูก ขโมยยิงได้รับบาดเจ็บสาหัสต้องมารักษาโรงพยาบาลเกิน ๓ เดือนเช่นนี้ มันจะเป็นธรรม สำหรับเขาไหมถ้าเผื่อจะต้องให้เขาออก ซึ่งสืบเนื่องมาจากเขาไปเสียจากหมู่บ้าน เป็น เวลา ๓ เดือนความจริงถ้าจะว่ากันไปแล้ว ขอนี้มันไม่ได้มีผลอย่างที่คุณธวัช สุรินทร์กำ ขอ ประทานโทษที่เอ่ยนามไปกล่าวไว้ เขียนไว้หรือไม่เขียนไว้มันก็มีผลเหมือนเดิม ความจริง ที่ปรากฏขึ้นทางภาคอีสานของกระผม จำเป็นต้องกราบเรียนถึงแม้มันจะกระทบ กระเทือน หรือว่าแหงหัวจิตหัวใจคำของท่าน ผู้ใหญ่บ้านบางท่านก็ตามมันเป็นเช่นนี้ บางหมู่บ้านที่ กระผมประสบมาไปเสียจากหมู่บ้าน ๓ เดือนกว่า ไปทำไม ไปทำไมหากินในดินที่ สะดวก- หรือคดองกว่า บางท่านมาซบแท็กซี่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นผู้ใหญ่ อันนี้เป็นความจริง เกิน ๓ เดือน แต่ก็ยังเป็นผู้ใหญ่บ้าน ลักษณะเช่นนี้กระผมจึงเห็นควยว่าควรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ให้เคร่งครัด แต่ในลักษณะที่เกิดขึ้นอันเป็นเหตุสุดวิสัยเช่นได้รับบาดเจ็บ หรือว่าอาจจะเกิน ทางไปต่างประเทศอย่างตัวอย่างที่บางท่านได้ยกมานั้นกระผมก็ยังขอความกรุณาให้ความ เป็นธรรมแก่ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้น แต่สำหรับท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เจตนาไปหากิน ในทางที่ดีกว่าไปซบสามล้อซบแท็กซี่แล้วกลับหมู่บ้านเมื่อถูกผู้เงิน อย่างนี้เป็นตน ก็ขอ ให้ได้ไต่มาตราการเคร่งครัดตามกฎหมาย กระผมขอฝากไว้เท่านี้แหละครับให้พิจารณา ในสถานี

นายคิลก มะลิมาศ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คิลก มะลิมาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคแนวร่วมสังคมนิยม กระผมเป็นผู้หนึ่ง

ที่โคขอแปรญัตติในอนุมาตรา ๓ วรรค ๒ แต่คำขอแปรญัตติของกระผมนั้นไม่ตรงกับ ประเด็นซึ่ง
 ทานสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสามโคขอแปรไว้คือ กระผมขอแปรใน (๕) นี้ไว้ โดยขอเพิ่มจาก
 ร่างเดิมไปว่า "แม่ผู้ใหญ่มานานจะยังไม่โคย้ายหลักฐานทะเบียนราษฎรไปจากหมู่บ้านนี้ก็
 ตาม" ขอความอย่างนี้กระผมใครที่จะขอประธานเรียนที่แจ้ง กระผมแปรใน (๕) ของ
 มาตรา ๓ วรรค ๒ ซึ่งข้อความอย่างเดียวกัน แต่เกี่ยวกับการออกจากตำแหน่งของกำนัน
 คอย ทานประธานที่เคารพ เนื่องจากว่าข้อความที่กระผมขอแปรในอนุมาตราทั้ง สองนั้น
 เป็นเหตุผลเกี่ยวเนื่องมีเหตุผลอย่างเดียวกันกับ (๔) ในมาตรา ๔ ซึ่งกระผมขอแปรไว้
 แล้ว และก็กรรมาธิการได้ชี้แจงให้กระผมเป็นที่เข้าใจ กระผมเห็นด้วยกับคำชี้แจงของคณะ
 กรรมาธิการ ในการพิจารณาค้อนั้น เพื่อเป็นการสงวนเวลาของสภา กระผมจึงขออน
 คำแปรญัตติของกระผมทั้ง ๒ อนุมาตรานี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (กรรมาธิการ) : ทานประธาน กระผม **บัญญัติ**

บรรทัดฐาน กรรมาธิการ กระผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกที่ขอแปรญัตติ
 บบัญญัติ (๕) ของมาตรา ๑๔ นี้ว่า คำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกนั้นถ้าจะว่ากันแล้ว เรียก
 ว่าเป็นคำแปรญัตติที่รวมอยู่ในตัวบทของ (๕) อยู่แล้ว คือ (๕) ที่เขียนไว้ว่า ไปเสียจาก
 หมู่บ้านที่ตนปกครองเกิน ๓ เดือนนั้น ถ้าเราจะมาอธิบาย ซึ่งข้อความของอนุมาตรา
 ความหมายจะออกมาใน ลักษณะที่เพื่อนสมาชิกขอแปรญัตติมาทั้งนั้น เพราะโดยถ้อยคำขอ
 (๕) นี้มีความหมายถึง ๒ ประการด้วยกัน ประการแรกนั้นเราพิจารณาถึงเจตนา เจตนา
 ของผู้ใหญ่มานานที่ไปเสียจากหมู่บ้านว่าถ้าไปเสียจากหมู่บ้านในลักษณะที่เป็นการละทิ้งหน้าที่หนึ่ง
 หรือแม่จะไปเสียจากหมู่บ้านโดยไม่มีเจตนาจะละทิ้งหน้าที่ แคว้นเป็นไปในลักษณะที่จะก่อให้เกิด
 เกิดความเสียหายแก่หมู่บ้านแล้ว กรณีอย่างนี้จะป็นกรณีที่เรา (๕) แท้ทั้งสิ้น ตัวอย่าง
 ทั้งหมดที่เพื่อนสมาชิกโดยทั้งสิ้นมาอภิปรายสนับสนุนคำแปรญัตตินั้น กระผมขอเรียนว่าในที่ประ
 ชุมคณะกรรมาธิการ เราได้พิจารณาถึงตัวอย่างเหล่านี้กันมากมายตามสมควร เราพิจารณา
 กันถึงตัวอย่างที่ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันออกไปปฏิบัติตามหน้าที่ อย่างตามจับ ใจผู้ร้ายแล้วได้รับ
 อันตรายบาดเจ็บสาหัสต้อง ไปนอนพักรักษาตัวอยู่ใน โรงพยาบาลเกินกว่ากำหนด ๓ เดือน
 อะไรเหล่านี้เราพิจารณาแทบทั้งนั้น ผลที่สุดคณะกรรมาธิการลงความเห็นว่าจะตัวอย่างทั้งหมด
 ที่ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างที่อยู่นอกเหนือของความหมายของ (๕) คือกรณีอย่างนี้เราไม่ถือว่า

เป็นกรณีที่จะทำให้ก้านหรือผู้ใหญ่มานั่งของทนายหน้าต่อไป แต่อย่างไรก็ตามในบางกรณี
 นี้ในบางกรณีที่เกิดมีความจำเป็นต้องไปจากหมู่บ้านในระยะเวลาที่นานเกินกว่าสมควรเป็น
 ระยะแรบไปอย่างนี้ เราพิจารณาว่าเป็นเรื่องที่สามารถจะก่อให้เกิดความเสียหาย กับผู้คน
 ในหมู่บ้านได้เช่นเดียวกันเพราะฉะนั้นถ้าเราจะเขียนกฎหมายในลักษณะที่จำกัดการกระเจ
 เกินไป โดยไม่คำนึงถึงคำแปรวัติของเพื่อนสมาชิกแควบางรายมากเกินไปนั้น อาจจะทำให้
 ความหมายมันแคบแล้วก่อให้เกิดความเสียหายในทางปฏิบัติได้ คณะกรรมการจึงมีความ
 เห็นว่าควรจะยืนยันอยู่ตามร่างอันนี้ โดยใช้ถ้อยคำที่เขียนไว้ในกฎหมายเก่า ซึ่งเห็นว่าเป็น
 ถ้อยคำที่มีความรัดกุมมากพอ และสามารถจะบังคับใช้ได้ในทุกกรณี **บัญญัติซึ่งที่กระเม**
เข้าใจว่ากรรมการควรจะได้ชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบไว้แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกหลาย
ต่อหลายท่านด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือคุณชวช สุรินทร์คำ ขอประทานโทษ ที่เอ่ยนาม
เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดสุโขทัยมีความเห็นว่า บัญญัติของมาตรา ๕ นั้น ถ้าจะพิจารณา
กันแล้วน่าจะเรียกว่าเป็นบทบัญญัติที่ไร้ผล เพราะในคดีที่เป็นมานั้นเคยมีหลายต่อหลายกรณี
ที่ก้านและผู้ใหญ่มานั่งที่หมู่บ้านไป หรือตำบลไปในลักษณะที่เกินกว่า ๓ เดือน แล้ว
ผลปรากฏว่าคนเหล่านั้นก็ยังสามรถดำรงตำแหน่งหน้าที่ต่อไปได้ กระผมอยากจะเรียน
ทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกว่า โดยหลักแล้วเราจะถือว่าบทบัญญัติ (๕) นี้เป็นการเขียน
กฎหมายที่ไร้ผลในทางปฏิบัตินั้นขอเท็จจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ กระผมอยากจะเรียนว่า
(๕) นี้เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ (๗) คือเป็นกรณีที่ต้องมีการสอบสวนเมื่อขอเท็จจริงปรากฏ
ขึ้นมาอย่างนั้นกระผมเข้าใจว่าตัวอย่างที่เพื่อนสมาชิกยกขึ้นมาเป็นไปไม่ได้ แต่เข้าใจว่าใน
กรณีอย่างนั้น ถ้าเกิดมีการร้องเรียนขึ้นมา ถ้าเกิดผู้คนในหมู่บ้านนั้นมีการร้องเรียนต่อ
นายอำเภอก็ดี หรือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดีว่า ก้าน ผู้ใหญ่มานั่งของตัวนั้นได้ละทิ้งหน้าที่
ไปเสียแล้ว กระผมนี้เข้าใจคงจะต้องมีการสอบสวนเมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าขอเท็จจริงปรากฏ
ขึ้นมาอย่างนั้นจริง ๆ ก็เข้าใจว่าบทบัญญัติใน (๕) นั้นก็เป็นบทบัญญัติที่จะสามารถใช้ บังคับ
ได้ กระผมขอเรียนย้ำอีกสักหนึ่งนะครับว่า คำแปรวัติที่เพื่อนสมาชิกแปรมานั้นเป็นคำ
แปรวัติที่มีความหมายรวมอยู่ใน (๕) นี้แล้ว หลายต่อหลายครั้ง ที่คณะกรรมการอยากจะ
จะเขียน (๕) นี้ให้มีถ้อยคำที่กว้างขวางและรัดกุมพอสมควร แต่มาพิจารณาอีกก็ครั้งหนึ่ง
บางทีมันอาจจะกลายเป็นเขียนคำอธิบายในซึ่งหน้าในทางกฎหมายนั้น กระผมเข้าใจว่า

เพื่อนที่ศึกษาวิชานิติศาสตร์ที่นั่นคงจะเข้าใจได้เป็นอย่างดีว่าเราควรจะใช้ถ้อยคำ ที่มีความหมายรัดกุมและสั้นไม่เยิ่นเย้อแต่ใดก็ตาม ขอขอบคุณมากครับ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไทียม ไชยนันท์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ตามที่ท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงมา นั้น กระผมก็ยัง ไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่าตามความหมายกฎหมายนั้น เราต้องตีความตามตัวอักษรและตีความตามข้อความ ข้อความที่ร่างเดิม นั้นเขียนไว้มีข้อความอยู่ดังนี้ครับ " (๕) ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตมปกครอง" นั้นหนึ่งละ "เกินกว่าสามเดือน" นี้ อีกอันหนึ่งต้องตีความตามตัวอักษรนี้ครับ ทางกฎหมาย เขาต้องตีความตามตัวอักษรนี้แหละครับว่าไปเสียจากหมู่บ้านที่ตมปกครองและเกิน ๓ เดือน ถ้าเขาเกณฑ์แล้วผู้ใหญ่บ้านทุกคนต้องออก ทั้งนี้ นะจะไปเข้าใจอย่างนั้นเข้าใจอย่างนี้ไม่ได้หรอกครับ ต้องตีความหมายเป็นใหญ่เพราะสภาพ เป็นสภาพที่ออกกฎหมายไปแล้วทางฝ่ายปฏิบัติก็ต้องตีความกฎหมายนี้จะไปจะอะไรแล้ว ลงได้ ถึงแม้จะไปป่วยเป็นวัณโรคหรือไปถูกยิงไปรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล เกินกว่า ๓ เดือนเขาเกณฑ์ออกแล้วครับบางที่ผู้ใหญ่บ้านไปต่อสู้กับนายไปเกิดถูกผู้ร้ายยิงต้องไปรักษาตัวอยู่โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ เกินกว่า ๓ เดือน ก็กฎหมายเขียนไว้อย่างนี้ เราจะไม่ให้เขาออกอย่างไร เราจะไปตีความหมาย ท่านกรรมาธิการ ไปเถียงอย่างนั้น เดี๋ยวได้ แควทางราชการเขาปฏิบัติจริงหรือทางศาลเขาปฏิบัติจริง ทำไม่ได้หรอกครับ ท่านอ่านตามตัวหนังสือท่านเป็นคนร่างกฎหมาย ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตมปกครองเกิน ๓ เดือน ไปไหนละ เหมือนกับลัทธิขงจื้อเขาเอาทรัพย์ของเขาไปไหนละ เอาไปเอาไป ก็โดยเจตนาทุจริตก็คิดตราแล้วมันเป็นอย่างนี้ครับ เขาตีความตีความหมายครับ นี้ก็ เหมือนคนละท่านเขียนไว้ว่าไปเสียจากหมู่บ้านเกิน ๓ เดือน เพราะฉะนั้นไต่การนี้ ถ้าหากไม่มีข้อยกเว้นไว้อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านก็ไปออกไว้แล้ว บางที่เขาไปค้างห้องที่ หรือบางที่ไปติดตามผู้ร้ายไปถูกทำร้ายหรือไปป่วยรักษาตัวอยู่โรงพยาบาล ความจริงเป็น ในหน้าที่ซึ่งไปต่อสู้กับผู้ร้ายที่เกิน ๓ เดือนเขาไปแล้ว มีหลักฐานก็มีอยู่แล้วนี้ครับว่า เกิน ๓ เดือนนี้ เพราะฉะนั้นก็ต้องออกอย่างนี้ เราจะไปตีความอย่างนี้ไม่ได้ หรือครับ แล้วสำหรับที่ท่านกรรมาธิการบอกมานั้นเกี่ยวกับฉบับ (๗) ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ ออกจากตำแหน่งเมื่อใดสอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถ

ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง อันนั้นมันเป็นเรื่องยิวราชการจังหวัด เขาสอบสวนสิ่งให้ออก
 จากตำแหน่งการจะสั่งให้ออกจากตำแหน่งนั้นก็ต้องเขาเกิดกฎหมายนี้ว่า เห็นว่าบกพร่อง
 ในทางความประพฤติ นี้อย่างหนึ่ง หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง อันนี้
 มันก็ไม่เข้าเกณฑ์ครับ บางทีไปต่อสู้กับผู้ร้าย ไม่ถูกยิงแล้วก็ไปป่วยเกิน ๓ เดือน แล้วก็
 สอบสวนว่า เกี่ยวกับการออกนั้นก็ไม่ใช่เกณฑ์ ก็เพราะว่ากฎหมายเขาเขียนไว้มันไม่ใช่
 เกณฑ์นั้นครับ มันต้องดูความค้ำประกันกฎหมายครับ ที่นี้เราจะเขียนกฎหมายนั้นละ เราจะ
 ต้องดูว่าถ้าหากว่ามันมีความจำเป็นตามที่ระดมและเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงไปแล้วนั้น ถ้า
 มันเกิดกรณีอย่างนั้นขึ้นมา ผู้วาราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้รักษากฎหมายคนหนึ่งของปฏิบัติ
 ความกฎหมาย กฎหมายต้องเป็นกฎหมายอย่างนั้นนะครับ ที่เราบอกกันอยู่ทุกวันนี้ เราไม่
 รักษากฎหมาย ไม่ถือกฎหมายกันก็เพราะอย่างนี้ละ เราจะเขียนกฎหมายส่งเขาไปแล้ว
 ก็ให้ทางจังหวัดทางอำเภอเขาปฏิบัติเอาเอง อะไรอย่างนั้นมันไม่ถูกแบบครับ เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อเราเขียนไปต้องให้ชัดแจ้งให้ชัดเจน ว่าเราจะยกเว้นอย่างไรบ้างในการที่จะ
 พ้นจากหมุ่บ้านไปเกินกว่า ๓ เดือนนั้นจะยกเว้นในกรณีใดได้บ้าง หรืออะไรได้บ้าง
 ถ้าไม่ยกเว้นแล้วต้องถือตามกฎหมาย นี้ครับต้องถืออย่างนั้นครับ เหมือนกับสมาชิกสภา
 ผู้แทนเหมือนกัน ถ้าลาออกอย่างนี้ พอลาออกแล้วก็ออกแล้วครับ เพราะเราเขียนกฎหมาย
 ไว้อย่างนั้นนี่ครับ ถ้าเราเขียนกฎหมายเว้นแต่คนนั้นคนนี้สั่งอนุญาตแล้วมันก็เป็นอีกเรื่อง
 หนึ่ง ถ้าเราไม่เขียนไว้ก็ต้องถือตามตัวบทกฎหมาย อันนี้กระผมว่าท่านกรรมาธิการก็น่า
 จะต้องเห็นความจำเป็น ว่าบางกรณีมันอาจจะมีความจำเป็นขึ้นมาบ้าง ซึ่งเขาพ้นไปจาก
 หมุ่บ้านนี้เกินกว่า ๓ เดือนบางเหตุบางกรณีอาจจะมีความจำเป็นก็ควรที่จะเขียนขอยกเว้น
 ไว้ให้ตามที่ระดมได้เขียนมานั้นบ้างเพื่อเป็นทางให้เปิดช่องให้เขาซึ่งบางราย บางเรื่อง
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตั้งเป็นหมื่น เพราะฉะนั้นอาจจะมีการผิดเข้าเกณฑ์อย่างนั้นบ้าง ก็อาจจะ
 เป็นได้ครับ จริงอยู่ที่ที่เป็นอยู่นั้นมันเป็นเรื่องอย่างที่คุณชวรัตน์ คำคุณศรี ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสุโขทัยได้กล่าวไว้ คือว่าโอกาสที่จะนับว่าเกินกว่า ๓ เดือนหรืออะไรเช่นนี้เป็นขอ
 ยากเย็นมาก เพราะว่าเวลาผู้ใหญ่บ้านออกจากบ้านไปนั้นบางคนไม่ทำไม้ตั้งปี ไม่ไต่ลาไม่
 ไต่ไปนาน ๆ โผล่มาบ้านเสีย ๒ - ๓ วัน ราษฎรก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร จะไปร้องก็ไม่ได้
 เพราะว่าหลักฐานว่าเขาไปเมื่อไรทำอะไรไม่มีกันก็มี หรือบางคนไปหากิน ไปจับแท่งซี

อย่างที่ท่านผู้แทนผู้หนึ่งว่าก็มีครับ ไปตั้งเป็นมี ๆ เป็นหลายเดือนทั้ง ๓ - ๔ เดือนก็มี แล้วหลักฐานการลาการไปก็ไม่ใครบัญญัติมันติดกันไว้ไม่เหมือนทางราชการเพราะฉะนั้น มันเป็นเรื่องยาก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเรื่องอย่างนั้นแล้วเราก็ควรจะมีความที่ เรา เขียนไว้เผื่อบางคนจำเป็นที่ชาวบ้านเขาเอือมระอาเขาอยากจะได้เอาออก เพราะไปเสีย จากหมู่บ้าน ไปหากินทางท้องที่ ละทิ้งหมู่บ้านไป ก็ควรจะไต่ถามเกณฑ์ไว้ ถ้าพบเกณฑ์มัน ไปแล้วก็ไม่ไต่ถามออกกันละ ถ้าไม่อย่างนั้นไปปล่อยให้ทางอำเภอ ทางผู้ว่าราชการ จังหวัดกระเอาเอง คิดเอาเองหรือมีขอยกเว้นเอาเอง อย่างนั้นกระแหมว่าเป็นเรื่อง ที่ การปกครองจะเสียหาย เพราะว่า การปกครองหมู่บ้านนะ เป็นของสำคัญ ผู้ใหญ่มานะ ต้องอยู่ใกล้ชิดกับราษฎร ถ้าห่างไปนี่ก็คงมีความจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งที่คงแจ้งไว้ ต่ออำเภอหรือว่าตองหาคนแทนไว้ให้ เป็นหลักเป็นฐานเพราะไม่อย่างนั้นเกิดการจับผู้ร้าย เกิดการกระทำผิดการกระทำพาดพิงที่กระถือว่าไม่ได้ทำการตามหน้าที่อะไรสำหรับ ผู้ แทน เพราะฉะนั้นกระแหมเห็นว่าท่านกรรมาธิการก็ควรจะพิเคราะห์หาคำเหตุผล ผล อยา ไปถือที่ผู้มานะ เราจึงเหตุฟังผลกันไว้ ถ้าหากว่าเหตุผลของผู้แปรญัตติดี เราก็คงจะ ผ่านไป เห็นไม่ก็ักแล้วแต่ท่านครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระแหม บัญญัติ บรรทัดฐาน กรรมาธิการ ที่จริงกระแหมเข้าใจว่าที่กระแหมได้ลุกขึ้นมาทำความเข้าใจ ใจกับเพื่อนสมาชิกผู้แปรญัตตินั้น ก็ดูเหมือนจะเป็นการทำความเข้าใจที่มีความซื่อสัตย์มาก พอสมควรแล้ว กระแหมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ กระแหมอยากจะเรียนกับเพื่อนสมาชิก ที่ ลุกขึ้นมาอภิปรายอีกครั้งหนึ่งว่า คณะกรรมาธิการนี้ยอมรับว่าคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิก นั้นได้มีความหมายรวมอยู่ในถ้อยคำของ (๕) ในมาตรา ๑๔ นี้แล้ว กระแหม อยาจะ เรียนว่าที่คณะกรรมาธิการชี้แจงอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าเราพยายามที่จะชี้แจงให้เห็น เป็นอย่างนี้ คณะกรรมาธิการเองได้มีการพิจารณาประเด็นตกเถียงกันในวาระ (๕) นี้ นานพอสมควร เราได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครองซึ่งเคยได้รับการปฏิบัติ กันตลอดมาว่า ในทางข้อเท็จจริงนี้เราตีความ (๕) นี้ว่าอย่างไร ซึ่งผลที่สุดนั้นก็ข้อ อยุ่ที่ว่าคำว่า ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกิน ๓ เดือน นั้นเราพิจารณาเจตนาของตัว กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านเป็นสำคัญว่าการไปเสียนั้นได้ไปในลักษณะที่มีเจตนาจะละทิ้ง หน้าที่

ของความ เป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ กระผมอยากจะเรียนว่า ถ้อยคำที่น่าจะใช้ใน (๕) นี้ คณะกรรมการเคยพิจารณาถกเถียงอยากจะนำถ้อยคำของเพื่อน สมาชิกผู้แปรญัตติในคำแปรญัตติลำดับ ๑ ว่า ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกิน ๓ เดือน โดยไม่มีเหตุอันสมควรเราเคยพิจารณาถกกันแบบนี้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถกกันแล้วบางครั้ง อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในทางตีความได้ เราถึงมีความเห็นยืนยันให้ใช้ถ้อยคำ ที่เขียนไว้ แต่เดิมโดยที่เห็นว่า ถ้อยคำที่เขียนไว้แต่เดิมนั้นเป็นแบบญัตติที่กว้างขวาง และมีความหมายรวมถึงคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกซึ่งขอแปรญัตติมาแล้ว แทบทุกคำแปรญัตติก็ว่าได้ กระผมจำเป็นต้องขอเรียนทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกของกระผม คือคุณเทียม ไชยนิรันดร์ อีกครั้งหนึ่งว่า คำแปรญัตติของคุณเทียม ไชยนิรันดร์ นั้น โดยลักษณะแล้วเป็นคำแปรญัตติ ที่ความหมายอยู่แล้วในแบบญัตติ (๕) คือถ้าเกิดกรณีนี้ เพื่อนสมาชิก คือคุณเทียม ไชยนิรันดร์ ยกขึ้นมาเป็นเหตุผลประกอบคำแปรญัตติเกิดขึ้นนั้น ขอเรียนว่ากรณีอย่างนี้จะไม่มีกรณีว่ากำนันหรือผู้ใหญ่บ้านผู้ใดต้องมือนั่งต่องหลุดพ้นจากตำแหน่ง หรือหน้าที่แต่อย่างหนึ่งประการใด เพราะเจตนาประการสำคัญของถ้อยคำในตัวบท (๕) นี้ เราหมายถึงกรณีที่เป็นการละทิ้งการปฏิบัติหน้าที่จริง ๆ คำว่าไปเสียในความหมาย ของตัวบท (๕) นี้มีความหมายถึงกรณีที่เกิดจะละทิ้งการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายจริง ๆ แก่หมู่บ้านที่ตนปกครองเท่านั้น ขอขอบคุณมากครับ

นายวิชาญ สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ทานประธานครับ กระผม วิชาญ สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงแล้วกระผมก็ไม่อยากจะคิดใจอะไรนัก แต่ว่าเมื่อฟังท่านกรรมาธิการได้กล่าวเมื่อตะกี้ก็กระผมก็เกิดคิดใจขึ้นมาอีกว่าท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า ความจริงแล้วนั้นกฎหมาย มาตรา ๗ (๕) นี้ มันเกี่ยวพันกับ (๗) นั้น กระผมเห็นว่าถ้าพูดอย่างนั้นหรือกล่าวอย่างนั้นฟัง ๆ ดูแล้วก็น่าจะเอาไปรวมกับ (๗) กระผมว่ามันจะละเอียดกว่าคือกระผมอ่าน (๕) ตรงนี้แล้ว กระผมรู้สึกไม่สบายใจครับ อ่านแล้วเขียนลงไปแล้วมันเป็นข้อปลีกย่อยนะครับ และนอกจากนี้แล้วอันที่จริงแล้วการที่ผู้ใหญ่บ้านจะออกจากหมู่บ้านไปที่อื่นก็หรืออะไรก็ตามแล้วแต่อยู่ที่ประชาชนหรือราษฎรในเขตหมู่บ้านนั้นว่า ซึ่งก็ (๖) ก็ให้พูดกันเมื่อตะกี้แล้วว่า ราษฎร เกินกว่ากึ่งหนึ่งมีสิทธิหรือขอร้องใหญ่ผู้ใหญ่บ้านท่านนั้นออกจากตำแหน่งได้ก็นั่นมันเป็น

คุณพินิจของประธานในหมู่บ้านน้อยอยู่แล้วว่า ถ้าหากว่าผู้ใหญ่บ้านท่านนั้นออกเกิน ๓ เดือน หรือ ๒ เดือน หรือว่า ๔ เดือนนั้นนะ ก็เป็นที่น่าที่ของประธานที่จะลงเสียงกันว่าการ จะให้ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ กระผมขอเรียนปรึกษาว่าถ้าหากเป็นไปได้สมมุติ ว่าท่านกรรมการขอความน้อยอยู่ใน (๗) แล้วนั้นนะ กระผมขอปรึกษาว่าจะเป็นไปได้ ไหมครับ ถ้าหากว่าเอาบัญญัติข้อนี้เขาไปใน (๗) เสียมันก็สิ้นเรื่องกัน แล้วก็คงจะไม่ ต้องมาเสียเวลาอย่างนี้อีก แต่ที่ท่านเขียนไปอย่างนี้กระผมก็คงจะต้องขอร้องยืนยันกันต่อไป ว่ากระผมจะยังไม่ถอนครีบนั่นครับ ขอให้ลงมติครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนและประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกว่าโดยทั่วไปยากก็มาพอสมควรแล้วทั้งฝ่ายผู้สงวนคำแปรญัตติ และทั้งกรรมการก็ได้ชี้แจงพอสมควร ผมใครจะขอ มติจากที่ประชุมว่าผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิมต่อไป (๖) ผ่านไปแล้ว ต่อไป (๗) คุณประยงค์

นายประยงค์ มูลสาร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยงค์ มูลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจากจังหวัดยโสธร กระผมกับเพื่อน สมาชิกคือ คุณประเสริฐ เลิศยะโส พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์และ คุณอุคร ทองน้อย จังหวัดเดียวกันกับกระผมและพรรคเดียวกัน ได้รวมแปรญัตติ (๗) ของ มาตรา ๗ นี้ โดยให้ตัดออกทั้งหมด กระผมมีเหตุผล ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอชี้แจงสักเล็กน้อย ว่า (๗) ของมาตรา ๗ นี้ได้มีเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้รวมแปรญัตติตัดออก ซึ่งกระผม ขอภัยที่จะต้องเอ่ยชื่อ คือคุณอุลิต พานิชพัฒน์ คุณศิริ หุ่นทอง คุณประเสริฐ สุกขบรรทัดและกั คุณสุรยุทธ กิติราช ท่านสมาชิกที่กระผมต้องขออนุญาตเอ่ยชื่อผ่านไปนั้นก็มีความเห็น โดย การตัดออกเหมือน ๆ กับที่กระผมตัดออก กระผมเองมีเหตุผลประกอบคำแปรญัตติตัดออก ของกระผมว่า การให้อำนาจแก่ทางนายอำเภอในการที่จะปลดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกจาก ตำแหน่งได้โดยมีข้อความว่า นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวน เห็นว่า **บทบัญญัติในทางราชการหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง มาตรา ๗ (๗)**

นี้กระผมมีความเห็นว่า เป็นการให้อำนาจแก่นายอำเภอมากเกินไป ทางคณะกรรมการ
ก็โต้แย้งแล้วเหมือนกัน แต่กระผมก็ยังคิดใจและก็ยังคิดใจที่จะให้คัดออกหมด กระผมว่า
อำนาจของนายอำเภอควรจะมีเส้นสุดกันตรง (๖) ของมาตรา ๗ นี้ นั่นก็คือมีสิทธิที่จะ
ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง โดยประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่
บ้านเกินกึ่งหนึ่ง ร้องขอให้ออกจากตำแหน่ง ควรจะมีสิทธิได้เพียงเท่านั้น กระผม มี
เหตุผลว่าให้อำนาจมากเกินไปแก่นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างที่กระผมพูดไป
แล้วนั้นมันไม่ใช่เป็นการสนองรับเจตนารมณ์ของการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตยแต่
อย่างใด เพราะวานายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเหล่านั้นไม่ไ้มาจากการเลือกตั้ง
ของประชาชนในตำบลนั้น ในอำเภอนั้นและในจังหวัดนั้น คนเหล่านั้นได้รับการแต่งตั้งไป
จากส่วนกลางแต่พวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นได้เลือกตั้งมาจากประชาชน เราพูดถึงการ
ปกครองแบบประชาธิปไตยกันมาก นั่นก็หมายถึงว่าการปกครองแบบที่ ประชาชนมีอำนาจ
ประชาชนคือผู้เป็นใหญ่ เป็นผู้ที่มีสิทธิเสียงในการปกครองประเทศเป็นลักษณะสากลกรรม
ของประเทศแล้วเมื่อประชาชนเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของเขา เขามาแล้วกลับมาให้
อำนาจแก่นายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับการแต่งตั้งไปจากบุคคลเพียง
คนเดียวให้ใช้อำนาจในการสั่งบุคคลเหล่านั้นออกจากรดแลงกับ ย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
เราอาจจะมองเห็นกันไปว่าการที่ไม่ให้อำนาจแก่นายอำเภอเลยนั้น หรือว่าผู้ว่าราชการ
จังหวัดเสียเลยนั้นก็จะไม่เป็นการถูกต้อง เพราะพวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นจะต้อง
ปฏิบัติตามคำสั่งของทางราชการเหมือนว่าเป็นกึ่งข้าราชการ นั่นก็จริงอยู่ แต่
เราจะถือว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นกึ่ง ธรรมดา ระหว่างข้าราชการหน่วยหนึ่งกับ
ประชาชนนั้น จะเช่นกึ่งที่ติดต่อกันนอกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นได้มีอิสระได้ดำเนิน
นโยบายตามที่ประชาชนของเขาได้มีความต้องการ ถ้าหากว่าเราถือว่าการให้อำนาจแก่น
นายอำเภอและผู้ว่า ๆ นั้นในการปลดหรือ ว่าการสั่งบุคคลเหล่านั้นออกไ้คืน คือกำนัน
ผู้ใหญ่บ้านออกไ้คืนเป็นการเช่นนั้น กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง ของวางที่เกิดขึ้นระหว่าง
ข้าราชการ นายอำเภอ ผู้ว่า ๆ กับประชาชนที่เป็น ๆ มา และเห็นที่รู้ ๆ กันอยู่นั้นก็
เกิดจากการที่บุคคลเหล่านี้ คือผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอที่มีอำนาจเกินไป
สามารถที่จะเป็นคู่แข่งกับบัญชาเป็นเจ้านายเหนือหัวของประชาชนและของกำนันผู้ใหญ่บ้าน
เหล่านั้นซึ่ง โดยความเป็นจริงแล้ว นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดก็ กำนันผู้ใหญ่บ้าน

เหล่านักคิด นายเหนือหัวของคนเหล่านักถือประชาชน ประชาชนเท่านั้นเป็นผู้ที่อำนาจ แต่เมื่อการกลับตรงกันข้ามอย่างนี้แล้วก็จะทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั่นออกมาเอาใจ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเกินไปจนขาดการรับฟังความคิดเห็นจาก ลูกบ้านของตัวเองเป็นเหตุทำให้เกิดช่องว่างขึ้นมา หานปฏิเสฐหรือไม่ว่า การที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องเลี้ยงดูเลี้ยงดูเลี้ยงดูเลี้ยงดูผู้ว่าราชการจังหวัดในการออกไปตรวจราชการ โดยการเลี้ยงเหลาเลี้ยงยาปลาปิ้งปิ้งเป็นที่เอิกเกริกกันนั้นเป็นความพอใจของเขาทั้งหมดแล้วหรือ หรือว่าเป็น เพราะว่าคุณคนคนเหล่านักอำเภอ และผู้ว่า **นั่นมีอำนาจที่จะบริหาร** ความยอมรับความเจริญหรือว่าความเสื่อมในตำแหน่งหน้าที่ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงต้องเอาอกเอาใจซึ่ง แทนที่จะออกไปเอาอกเอาใจ ลูกบ้านของตัวเอง สิ่งเหล่านี้แหละเป็นสิ่งที่ระดมยัดเยียด มาประกอบคำแปรญัตติของกระผม เมื่อเราจะต้องพลิกประวัติศาสตร์ของวงการกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกันแล้วและเมื่อเราจะต้องสร้างความก้าวหน้าให้กับระบบราชการ โดยยกเลิกระบบเจ้าขุนมูลนาย ระบบการแต่งตั้ง เป็นการเลือกตั้งจากประชาชนเพื่อรองรับเจตนารมณ์ของการปกครองแบบประชาธิปไตย กันแล้ว นั้นก็ชอบ แต่ที่เราจะต้องได้เลือกผู้ว่าราชการจังหวัดเลือกนายอำเภอ โดยการเลือกจากประชาชนในอำเภอนั้นและจังหวัดนั้นเหมือน ๆ กับเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและให้อยู่ในตำแหน่งเป็นเหมือน ๆ เหมือนที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้เรียกร้องและ เหมือนที่ประชาชนนั้นได้ต้องการ ก็ชอบที่จะเป็นอย่างนั้น กระผมจะเห็นคือควยอย่างยิ่งที่จะให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดนี้มีอำนาจในการปลดกำนันผู้ใหญ่ออกจากตำแหน่ง เมื่อเห็นว่าประพฤติผิด ประพฤติมิชอบนั้น เมื่อนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นได้เลือกตั้งมาจากประชาชนแล้ว โดยสิ้นเชิง ไม่ใช่แต่งตั้งมาจากหน่วยเหนือ กระผมจะเห็นควยอย่างยิ่ง ให้นายอำเภอและผู้ว่า ๆ นั้นปลดกำนัน ผู้ใหญ่ออกได้เมื่อเห็นว่า **ประพฤติไม่ดี** ถ้าหากว่านายอำเภอนั้น และผู้ว่า ๆ นั้นกระผมขอว่าถ้าได้ เลือกตั้งมาจากประชาชน

นายสุรปาลี ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรปาลี ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์กระผม ได้ขอแปรญัตติใน (๗) มาตรา ๑๘ เรื่องผู้ใหญ่ออกจากตำแหน่งควยเหตุใดเหตุ

หนึ่งดังต่อไปนี้ สำหรับใน (๗) นั้น ข้อความเดิมมีว่า "ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออก จากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่ เหมาะสมกับตำแหน่ง" ระเบียบข้อปฏิบัติแก่ความเห็นว่า "ให้ออกจากตำแหน่งได้ เมื่อได้สอบสวนโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นร้องขอ" เหตุผลที่ระเบียบข้อปฏิบัติมีดังนี้ ตาม (๖) ที่ได้พิจารณามาในนั้นเท่าที่ประสบการณ์ที่ระเบียบได้มาปรากฏว่า **เป็นการกระทำ โดยยาก** เมื่อสักครู่นี้ได้มีการอภิปรายกันถึงเรื่อง (๖) สมาชิกบางท่านก็บอกว่าทำได้ ง่าย กรรมการก็บอกว่าทำได้ยาก สรุปแล้วกรรมการก็ชี้แจงว่า ตั้งแต่มีกฎ หมายลักษณะปกครองท้องที่มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๗ จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๑๗ เพิ่งจะมี เพียงครั้งเดียวคือที่จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่แล้วจะทำได้ยาก เพราะเวลาเมื่อสมาชิกหรือผู้ มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเกินกว่ากึ่งหนึ่งยื่นร้องขอต่อนายอำเภอแล้ว นายอำเภอจะส่ง ไปประชุมราษฎรที่ร้องขออีก ปรากฏว่าราษฎรไม่สามารถมาประชุมตามรายชื่ออันได้เคย สำเหตุหลายประการ อาจจะติดในเรื่องอาชีพ อาจจะเกิดความเกรงกลัว เรื่องอย่างนี้ จึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยากใน (๖) นี้ เหตุผลในข้อสองของระเบียบนั้นที่ขอให้ราษฎรร้องขอ ได้เพื่อที่จะให้เป็นการวางดุลยแห่งอำนาจ เมื่อก่อนเพื่อนสมาชิกก็ได้พูดว่า อยากจะให้เลิก ข้อความใน (๗) ไปเลยแต่ระเบียบเห็นว่าในเมื่อการปกครองของเรายังเป็นกิ่งราชการ อยู่ก็ควรจะต้องไว้ แต่จะให้ นายอำเภอผู้เดียวเห็นผู้สอบสวนสั่งสอบสวนให้ ผู้ใหญ่บ้านนั้น ออก มันก็ไม่ใช่ธรรม สำหรับผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งเขาเข้ามา จึงควรจะให้ราษฎรสัก จำนวนหนึ่งได้ร้องขอต่อนายอำเภอเพื่อเป็นการวางดุลยแห่งอำนาจ นี่เป็นประการที่ ๒ และประการที่ ๓ ก็เพื่อให้สอดคล้องกับหลักของประชาธิปไตย บุคคลที่ได้รับการเลือก ตั้งมาจากประชาชนก็ควรจะให้เป็นผู้ที่ประชาชนเป็นผู้ร้องขอจึงจะถูกต้อง ทั้งนี้เป็นการ ลดหลั่นจากความยากลำบาก ใน (๖) ระเบียบข้อชี้แจงเหตุผลสั้น ๆ เพียงเท่านั้น ขอ ขอบพระคุณ

นายสุธี ภูพานิช (สุรินทร์) : ทานประธานสภาที่เคแรวพ ระเบียบ สุธี ภูพานิช ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ ระเบียบข้อปฏิบัติในมาตรา ๑๔ (๗) ร่วมกับคุณตันต์ อรุโณทัย สังกัดพรรคเดียวกัน (๗) เดิมนั้น ได้ให้นายอำเภอมีอำนาจสั่งให้ออกจากตำแหน่ง คือ สั่งให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือ

ความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง กระทบขอแปรญัตติเป็นว่าให้นายอำเภอสั่งให้ออก
เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งมาตรา ๒๑ ทวินี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดย
มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ กระทบจะต้องทำความเข้าใจ
เสียก่อนว่า ทำไมกระทบจึงต้องแปรญัตติว่าให้นายอำเภอสั่งให้ออกเมื่อดำเนินการ ตาม
มาตรา ๒๑ ทวิ ความจริงเพื่อนสมาชิกผู้หนึ่งก็ได้แปรญัตติคัดออกหมด โดยมีความเห็นว่า
เมื่อราษฎรมีการเลือกตั้งขึ้นมาแล้ว เหตุใดจึงให้นายอำเภอซึ่งเป็นข้าราชการ ที่ไม่ได้
รับเลือกตั้งจากประชาชนมาใช้อำนาจในการที่จะให้คนให้โทษแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่ง
ประชาชนเลือกตั้ง อันนี้กระทบก็เห็นด้วย แล้วก็สมาชิกอีกท่านหนึ่งก็บอกว่า ต้องมีราษฎร
ร้องขอ อันนี้กระทบก็เห็นด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระทบจึงเห็นว่า (๗) ที่กระทบ
แปรญัตติไว้ว่าให้นายอำเภอสั่งให้ออกเมื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๑ ทวินั้น **เรื่องจำเป็น**
จะต้อง ไปดูมาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มาตรา
๒๑ ทวิ เดิมนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้คงร่างไว้ให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด นาย
อำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านลงโทษบุคคลเหล่านี้ลดหลั่นกันมา โดยให้ผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจลง
โทษภาคทัณฑ์ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ให้กำนันมีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำ
ตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน นายอำเภอมีอำนาจลงโทษ กำนันผู้ใหญ่บ้านแพทย์
ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ดังนี้ ก. ลดอันดับ เงินตอบแทนไม่เกิน ๑
อันดับ ข. ตัดเงินตอบแทนโดยเทียบเท่าฐานะ เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นหัวหน้ากองกับผู้กระทำ
ความผิดชั้นเสมียนพนักงาน ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ค. ลงโทษภาคทัณฑ์ ... นี้คืออำนาจนายอำเภอที่ทำการลงโทษผู้ใหญ่บ้าน การลงโทษ
ผู้ใหญ่บ้านเช่นนี้มัน กระทบก็ไม่เห็นด้วยว่าการให้อำนาจนายอำเภอในทางที่ให้คนและให้
โทษแก่ผู้ใหญ่บ้าน จะทำให้เกิดการไม่เป็นธรรมขึ้น เพราะว่าผู้ใหญ่บ้านได้รับเลือกตั้ง
จากประชาชนในหมู่บ้านนั้น มีผู้ใหญ่บ้านหลายคนซึ่งในขณะนี้ทั้ง ๆ ที่ราษฎรเลือกมาไม่ได้
ปฏิบัติหน้าที่ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ผลักดันไปเอาอกเอาใจคนในหมู่บ้าน
ซึ่งเป็นข้าราชการ เอาใจอย่างไร เอาใจโดยที่นายอำเภอสั่งการอย่างไรทางผู้ใหญ
บ้านก็กระทำความโดยไม่คิดว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำให้เกิดผลร้ายต่อประชาชน ยก
ตัวอย่างที่เห็นง่าย ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้ ชาวไร่ชาวนาในจังหวัดกระทบเรียกร้องให้รัฐบาล

ช่วยเหลือในเรื่องที่คิดทำกิน โดยการชุมนุมกัน ท่านนายอำเภอแต่งตั้งให้ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นลูก
 น้องคนชวบ้านอีกบ้านหนึ่งเพื่อกำทำรายชาวไร่ชาวนาที่ชุมนุม อย่างเป็นทางการนี้ เป็นคน กระผมจึง
 เห็นว่ากรณีกระผมไม่ยกให้ นายอำเภอมีอำนาจในการสั่งการโดยเรียกผู้มีอำนาจใน
 การที่จะตัดเงินเคื่อนอะไรจากท่านผู้ใหญ่บ้าน กระผมจึงขอแปรญัตติมาตรา ๒๑ ทวิ
 ในมาตรา ๑๓ ให้คล้ายตามขอ ๒ ของมาตรา ๑๔ คือ ขอ ๒ นี้ เราให้ประชาชนมีสิทธิ
 ที่จะออกเสียงลงคะแนนคือว่าเกินกว่าครึ่งผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ การที่ราษฎร
 จะออกเสียงให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้นั้นก็แสดงว่าผู้ใหญ่บ้านคนนั้นบกพร่องต่อหน้า
 ที่ไม่ระงับทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน โกงกินเงินของประชาชนไม่เอาใจใส่ ในการทำ
 บุญสุนทานอะไรเหล่านี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นราษฎรจึงร้องขอให้ออกจากตำแหน่งเมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้ว การที่นายอำเภอจะสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งก็ต่อเมื่อมีความ บกพร่อง
 ซึ่งความบกพร่องเหล่านี้ควรจะทำเนิการ โดยอนุโลมตามขอ ๒ คือหมายความว่าคดีเป็น
 ตามใจของประชาชน ซึ่งถ้าไม่พอใจเกินครึ่ง นายอำเภอสั่งให้ออกได้ เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงขอความกรุณาได้โปรดฟังข้อความกรณคดีโปรดฟังข้อความที่กระผมแปรญัตติใน
 มาตรา ๑๓ ซึ่งแปรขอ ๒๑ ทวิ ว่าไว้ดังนี้ ท่านผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วย
 ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรท่าน ต้องรักษาหน้าที่และวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้
 นายอำเภอเรียกประชุมราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งพิจารณาลงมติ หากราษฎรมีสิทธิเลือกตั้ง
 ในตำบลหรือหมู่บ้านนั้นมีจำนวนเกินกว่าครึ่ง เห็นว่ามีความผิดก็ให้ออกจากตำแหน่งไปและ
 ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ ขอ (๒) คือว่าที่พิจารณาผ่านมาแล้วนะครับ แล้วก็ตามตรา ๓๑
 ขอ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ก็หมายความว่าเมื่อเห็นว่า ผู้ใหญ่บ้านคนใดบกพร่อง
 จะบกพร่อง โดยมีข้อหาว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่กับโจรผู้ร้ายหากินในทางมิชอบก็ให้นายอำเภอ
 เรียกประชุมราษฎรในหมู่บ้านนั้น พิจารณาลงมติ คำว่า พิจารณา นั้น ก็ต้องมีกรกล่าว
 โทษแล้วก็ต้องมีพยานหลักฐานพอสมควรต่อหน้าประชาชนซึ่งเขาชุมนุมกัน ถ้าหากว่ามีมติ
 เกินกว่าครึ่งแล้ว ก็ให้นายอำเภอมีคำสั่งให้ออกได้ กระผมจึงแก้ไขมาตรา ๑๔ (๓) นี้
 ให้อนุโลมตามมาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งเมื่อถึงมาตรานั้น กระผมจะชี้แจงโดยละเอียดอีกครึ่ง
 หนึ่ง ขอพระคุณครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ

กระแสม อูทัย พิณฟ้าจัน จากจังหวัดชลบุรี กรรมการ ขอชี้แจงต่อสภานี้เพื่อทำความเข้าใจตามที่เพื่อนสมาชิกซึ่งสงวนความเห็นไว้เพื่อที่จะให้เป็นไปตามความเห็นที่สงวนไว้นั้น ตามที่คู่ประยงค์ มูลสาร โคชัยเจงเนม กรรมการเองรู้สึกเห็นใจเป็นที่สุดครั้งที่วากานัน ผู้ใหญ่นั้นได้เลือกตั้งมาจากประชาชน และเหตุใดจึงจะให้คนที่ไม่ใช่คนของประชาชนนั้นมาปลกออกไป เราจะมองกานัน ผู้ใหญ่นั้น กระแสมยกก็จะกราบเรียนว่าเราควรจะมีสองกานัน คือกานันหนึ่งกานัน ผู้ใหญ่นั้นเป็นผู้บริการประชาชน ประชาชนก็เลือกตั้งที่คิดว่าเป็นคนที่เขาใจซาวบ้านที่สุด เพื่อจะสนองความต้องการของหมู่บ้าน นั่นคือมองจากซาวบ้านที่อยู่อีกกานันหนึ่งกานัน ผู้ใหญ่นับงานราชการไม่จากทางอำเภอราชการมีงานอะไรก็มอบหมายให้อำเภอไปทำ เก็บภาษี เร่งรัดการเสียภาษี ออกนิตยัตรจโรคหรือวารวมมือกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองคนอื่นตามกฎหมายอีกหลายเรื่องหลายอย่าง นั่นคือมองจากทางราชการลงมาเพราะฉะนั้นคนที่จะเป็นกานัน ผู้ใหญ่นั้น ว่าโดยจริงแล้วต้องเป็นผู้ที่เสียสละที่สุด เรามองถึงการที่จะต้องเอากานัน ผู้ใหญ่นั้นออกนั้นเรามองสองทาง ถ้าเห็นว่าเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมในความรู้สึกของประชาชน เราก็เอาออกได้โดยการที่ประชาชนเข้าชื่อร้องขอ **และให้เขาออกเลือกตั้งกันใหม่** อย่างที่ถามแล้ว ปัญหาต่อไปนั่นคือว่าถ้าหากกานัน ผู้ใหญ่นั้นไม่สนองหรือปฏิบัติราชการซึ่งเรายอมรับว่าราชการก็เป็นงานของส่วนรวมนั้นเองถ้ามหากานัน ผู้ใหญ่นั้นได้เลือกตั้งมาแล้วเสร็จแล้วมีงานราชการบางอย่างซึ่งจำเป็นจะต้องเป็นตัวแทนให้กับประชาชนถากานัน ผู้ใหญ่นั้นไม่เอาถานหรือไม่สนใจถ้าเกิดปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นราชการเสียหาย เรามีหลักประกันอะไร เรามีหลักประกันอะไรที่จะไม่ให้ความเสียหาย อย่างนั้นได้เกิดขึ้นต่อไป เพื่อเป็นผลดีในการปกครองการเมืองให้เกิดความเจริญทั้งส่วนราชการและส่วนรวมของประชาชนนี่ละครับ ปัญหาที่คณะกรรมการได้ฟังแล้วอย่างมา จึงได้เห็นความบางเรื่องนั้นถ้าจะรอร่างฎมรารองอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดพิษณุโลกว่านั่นละครับ กระแสมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ อย่างสมมุติว่าทางราชการบอกให้กานัน ผู้ใหญ่นเร่งรัดเก็บภาษีแล้วก็แจ้งยอดจกจ่ายงานอะไรมาว่าประชาชนเสียเท่าไร ๆ ผู้ใหญ่นั้นไม่ทำนซาวบ้านชอบครับ คือไม่ต้องมาเร่งรัดนั้นเก หรือว่าเปิดบ่อนการพนันอะไรต่ออะไรนี่ละครับ หรือเล่นการพนันกัน ผู้ใหญ่นั้นบางคนก็เอาหูไปนา เอาตาไปไร

นายอำเภอเกิดเห็นว่าแหม ไม่ไหวหมู่บ้านนี้เลนการพนันกันเยอะเหลือเกิน ! **กำนันน้อย** เป็นหูเป็นตาให้หนอยแล้วคอยแจ้งความตำรวจหนอย ถ้าหากว่าผู้ใหญ่บ้านนั้นนะละเลยไม่ทำ ชาวบ้านชอบกรับแควาราชการปวศหัว ราชการปวศหัว เพราะว่ามันจะไม่เกิดความสงบสุขแน่ ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ชั้นราชการจะทำอย่างไรนี่คือเรื่องหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติแล้ว เกิดคกพรองขึ้น เราก็ก็นำตราไว้ทั้งสองทาง ถ้ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านในความรู้สึก ของชาวบ้านไม่ดีชาวบ้านมีสิทธิเอาออกและในทำนองเดียวกันถ้าในความรู้สึกหรือว่าทำความเข้าใจจริงในทางราชการเกิดคกพรองขึ้นมาไม่มีความสามารถ เขาเขียนไว้ชัดเจนกับท่านผู้มีเกียรติ เขาเขียนว่าใคร่สอบสวนในทางความประพฤติ และความสามารถนี้ทั้งสองอย่างทั้งความประพฤติและความสามารถถ้ามันเกิดคกพรองขึ้นนี้จะให้ทางการนี้ ทำอย่างไรนะกรับ ก็ถ้ามันเกิดขึ้นอย่างนั้นเราก้ควรจะให้อำนาจเขาสืบเอาออกไปข้าง ในการเอาออกนั้นนะแต่ก่อนนี้เขาให้แก่นายอำเภอ เราก้เกรงว่าจะเอาใจนายอำเภอนั้นแหละ นายอำเภอจะไม่เอาออกนะกรับ หรือว่านายอำเภออาจจะไม่ถูกใจนายอำเภอ ก็อาจจะกลั่นแกล้งไค้เพราะอยู่ใกล้ตัวมาก ก็อาจจะกลั่นแกล้งเขาออกไค้ เราจึงให้เป็นผู้ว่า ๆ เพราะมีกรรมการสอบสวนเขาจะให้ความเป็นธรรมไค้มากกว่า คณะกรรมการก็เลยแก้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่คณะกรรมการจะขออย่าเรียนในที่ประชุมนี้ก็เพียงขอใ้หมองสองคน ถานหนึ่งประโยชน์กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่จะไค้จากประชาชน ที่ประชาชนจะไค้จากผู้ใหญ่บ้าน และอีกคนหนึ่งราชการที่จะไค้จากผู้ใหญ่บ้านนั้นถานมันไค้แล้ว เกิดเสียหาย เราจะทำไค้ได้อย่างไร ปัญหามันอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า มันไม่เกิดบคพรองทั้งสองอย่างก็อยู่ไค้ต่อไป ถานบคพรองนั้นสองอย่างเรามีทางที่จะเอาเป็นไค้ทั้งสองอย่าง เพราะว่า เป็นลูกครึ่งอยู่แล้วนะกรับ จึงขอเรียนให้ทราบอย่างนี้

ขอบคุณมากกรับ

นายมีชัย พันธุวร (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มีชัย พันธุวร ส.ส. กำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะเรียนปรึกษา ท่านประธานสักณีก่อนนะกรับว่าในมาตรานี้กระผมมีความเห็นตรงกันกับ คณะของกุดประยงค์ มูลสาร และพวกเราก้ ๕ - ๖ คนแต่ก็ยังเอิญเหลือเกินกระผมเป็นคนเกี่ยวที่ แปรงจู้ตติ ไว้ในมาตรา ๑๐ (๗) ซึ่งมีข้อความตรงกันกับประเด็นนี้ กระผมอยากจะเรียนปรึกษาท่านอนุญาทหาณประธานว่ากระผมจะขออนุญาตหาณประธานอภิปรายในประเด็นนี้เพื่อสภาเรา

ลงมติไปอย่างไรแล้วเมื่อถึงมาตรา ๑๐ แล้วกระผมก็จะของคิใช้สิทธิในมาตรานั้น ท่าน
ประธานจะอนุญาตให้กระผมอภิปรายในมาตรานี้ไหมครับ เพราะว่าอยู่ในข้อความที่ตรง
กันเหลือเกินครับเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของสภา.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วคุณแปรญัตตินี้ไว้หรือเปล่า

นายมีชัย ฟื้นสุวรรณ (กำแพงเพชร) : กระผมแปรญัตติไว้มาตรา ๑๐ (๗)
ซึ่งมีข้อความตรงกันกับมาตรา ๗ (๗) นี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก่อนอภิปรายตอนมาตรา ๑๐
ดีกว่าถ้อยคำนั้น

นายมีชัย ฟื้นสุวรรณ (กำแพงเพชร) : กระผมเห็นว่าถ้าหากว่าสภานี้ลงมติ ใน
ประเด็นนี้ ถ้าหากว่าประเด็นนี้ตกไป เมื่อถึงมาตรา ๑๐ (๗) แล้ว เราจะไม่มีโอกาส
อภิปรายกันอีก เพื่อเป็นการตัด ปัญหาที่ กระผมอยากจะขอเรียนประธานอนุญาต จาก
ประธานเพื่อจะเสริมแนวความคิดเห็นของกระผมเกี่ยวกับความหาประธานคงอนุญาตครับเพราะ
อยู่ในประเด็น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา อนุญาต เชิญ

นายมีชัย ฟื้นสุวรรณ (กำแพงเพชร) : เป็นพระคุณครับ หาประธานที่เคารพ
กระผม มีชัย ฟื้นสุวรรณ จากกำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีความเห็นรวมกันกับ
คณะของผู้แปรญัตติในมาตรา ๗ (๗) ไว้ เหตุผลเมื่อกี้ที่คุณประเสริฐ เลิศยะโส ก็ได้
อภิปรายมาบ้างแล้วพอสมควรแต่กระผมอยากจะเพิ่มเติมสักเล็กน้อยให้ท่านกรรมาธิการ
ได้พิจารณาว่า กระผมไม่ปฏิเสธครับว่าความเห็นของคณะกรรมการนั้นอาจจะถูก หรือ
อาจจะผิดและความเห็นของกระผมซึ่งสงวนไว้แปรในครั้งนี้นั้นก็อาจจะถูก และอาจจะผิด
ถึงอยากจะยกประเด็นขึ้นมาให้สภานี้ได้พิจารณากันโดยองแท้ว การที่ก้านั้นและผู้ใหญ่
บ้านได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนโดยตรงนั้นกระผมเห็นว่ามันเป็นภาพพจน์ที่ถูกแล้ว ใน
การที่เราจะพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่จะมีขึ้นจากวินาทีนี้ไป ถึง
อนาคตหลาย ๆ ท่านซึ่งเป็นประชาชนคนไทยตลอดทั้งสามารถสภาผู้แทนอันตรงเกียรติและ
ท่านคณะรัฐมนตรีทั้งหลายตลอดทั้งท่านประธานนั้นก็คงจะทราบกันอยู่เต็มอกแล้วว่าตำแหน่ง
ผู้ใหญ่นั้น และก้านั้นเปรียบประดุจดังผู้ที่สวมหมวกอยู่ ๒ ใบ ใบหนึ่งนั้นคือใบแรก
ประชาชนชาวไทย เหนือบานนั้นในคำสนั้นไ้มอบให้เขาแล้ว เป็นใบองแรกคือใบที่สอง

เป็นในทางอำเภอหรือทางฝ่ายกรมการปกครองขอให้ กระจ่างใจว่าผมเคยคลุกคลี
 คีโมงกับทางผู้ใหญ่บ้านและกำนันมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่กระผมคลอก จากกรรมารคา
 มาและเมื่อกะทั่งเมื่อวานนี้ตอนจะมา กระจ่างใจได้เคยคุยกับเขา เรื่องนี้ว่าเหตุที่กำนันและ
 ผู้ใหญ่บ้านไม่สามารถจะบริการชาวบ้านได้ด้วยความภาคภูมิใจและเสนอตนเสมอไปดายนั้น
 ก็มาติดขัดอยู่ที่ (๗) นี้แหละครับ ชาวบ้านนั้นเลือกผู้ใหญ่บ้านกำนันมาปรารภนาเหลือเกิน
 ที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านและกำนันทำหน้าที่แทนเขา ถูกแล้วเราไม่ปฏิเสธว่าในเมื่อกำนันและ
 ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเป็นพนักงานในหน้าที่เป็นตัวแทนของฝ่ายกรม
 การปกครองเขาก็จำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจ ของทางนายอำเภอ
 และผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้ แคว (๗) นี้ยังกับเราเหลือเกินถ้าหากว่าสิ่งใด
 ชอบหรือไม่ชอบนายอำเภอสั่งไป ขอรับกระผม ทางผู้ใหญ่บ้านกำนันส่วนมากจะตองปฏิบัติ
 ตามเพราะถ้าไม่ปฏิบัติตามแล้ว (๗) นี้แหละครับจะเป็นผู้ที่คอยทิ่มแทงให้กำนันและ
 ผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติเรื่องของทางราชการมากกว่า เรื่องของประชาชนซึ่งมองหมวกใบแรกให้
 เขาอยู่เสมอมาอีกอันหนึ่งที่กระผมอยากจะได้เรียนต่อหาประชาชนก็คือว่า กฎหมายลักษณะ
 ปกครองท้องถิ่น เกินนั้นเขียนมาแต่ ๒๔๕๓ เรามีการแก้ไขใหม่เมื่อ ๒๔๘๖ ซึ่งนานนับ
 ๓๐ กว่าปีมาแล้วแต่ในครั้งนั้นทุกท่านยกยอพรพประชาชนชาวไทยยกยอพรพว่าตำแหน่ง
 กำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นตำแหน่งที่อยู่ไกลตลอดชาติ อยู่ไกลจนตายแต่คืนนี้เรากำลังสร้าง
 ภาพพจน์ใหม่ให้กับกำนันและผู้ใหญ่บ้านใหม่อยู่แค่ ๕ ปีตามมติของสภาของเรากระผม
 คิดว่าเหตุผลของกระผมที่จะให้สถานีวิทยุนี้ อาจจะ เป็นเหตุที่เพียงพอกระมังครับ
 ว่าเราควรที่จะเริ่มทบทวนใหม่และหาประชาชนคณะกรรมการก็คงจะไม่ ปฏิเสธกระมัง
 ว่ากฎหมายเก่านั้น ร่างเก่านั้นที่เสนอนั้น ได้ให้อำนาจของนายอำเภอในการที่จะ
 พิจารณาได้ผู้ใหญ่บ้านออกได้ แควทางกรรมการ ก็ได้ไปเน่ลิ้นอำนาจจากนาย
 อำเภอเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดอันนี้เป็นเครื่องชี้ชัดกระมังครับ ว่าท่านยอม
 มองเห็นภาพพจน์ว่าไม่ว่าเป็นนายอำเภอที่ท่านคิดว่าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็มีส่วนได้
 ส่วนเสีย มีส่วนที่จะหวังในตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้นอยู่หรือไม่อยู่ แต่อะไรละครับ
 หาประชาชนที่เคารพอะไร เป็นเครื่องที่จะวัดว่าคุณพินิจของท่านนายอำเภอกับคุณพินิจของ
 ทางผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะพิจารณาให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกนั้นระหว่างนายอำเภอกับ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดใครมีคุณธรรมมีมนุษยธรรมและมีคุณพินิจที่นอกเหนือกว่ากัน วันไว้แต่

ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการมอบหมายให้เท่านั้น กระผมเองนี่บอกจริง ๆ ว่ากระผม
 มีความไม่สบายใจเหลือเกินถึงเหตุผลที่กระผมได้เรียนไปแล้ว กระผมอยากจะให้พวก
 เราสร้างภาพพจน์ใหม่ให้เกิดขึ้นเพราะไหน ๆ กฎหมายฉบับนี้ก็ต้องการจะเปลี่ยนแปลง
 อายุของการดำรงตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านอยู่ ๕ ปีแล้ว ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการ
 วิชาการจะพอมองเห็นเหตุผลและเจตนารมณ์อันดีของกระผมนี้ไปบ้าง ก็คงจะเป็นพระคุณ
 อย่างยิ่ง ที่กระผมพวคนี่ไม่ไหวกระผมจะไม่มีตัวอย่างที่จะยกให้ท่านทราบ ว่าอิทธิพลของ
 นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีมากมายเหลือเกินในการที่จะให้คุณและให้โทษต่อ
 ตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน กระผม อยากจะยกตัวอย่างอันหนึ่งให้ทราบให้ท่านคณะ
 กรรมการวิชาการูวานายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดนี้มีอิทธิพล ต่อตำแหน่งนี้ไปอย่างไร
 กระผม มีชัย พันธุวร ผู้แทนบ้านแพนเพชร พรรคประชาธิปัตย์ ขณะนี้อยู่ที่หมู่ที่ ๖ ตำบล
 นิคมทุ่งโพทะเลกรับ เมื่อตอนี่ไม่นานนักแต่ไม่ไรสมัยผู้ว่าราชการ ำนี้ มีผู้ใหญ่บ้าน
 คนหนึ่งได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน แควว่าเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งทำงานเพื่อชาวบ้าน แควว่า
 งานทางอำเภอเน้นถ้านายอำเภอสั่งมาไม่ชอบใจไม่ปฏิบัติตามอำเภอไม่ชอบสั่งให้ออก หา
 เรื่องให้ออก เอา ออก ไล่ออกโดยอาศัยข้อความในอนุมาตรา ๙ นี้ละกรับ ออก
 เลือกตั้งใหม่ ชาวบ้านเลือกแก เลือกแก นายอำเภอหาเรื่องสั่งให้ออกชาวบ้านเลือกอีก
 ออก จนขณะนั้นายกนั้นตายไปแล้วกรับ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ กระผมคิดว่าถ้านายยังไม่ถึงแก
 อนิจจังกรรมแก่ก็คงจะได้เป็นผู้ใหญ่บ้านอันนี้เป็นตัวอย่างที่มีจริงในกำแพนเพชรในหมู่บ้าน
 ของกระผม หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกที่รักและเคารพของ
 กระผมคงจะได้เห็นกับเหตุผลที่กระผมนายมีชัย พันธุวร ผู้แทนซึ่งมาจากบ้านนอกบ้านนา
 คนนี้ได้เรียนเป็นข้อสั่งเถิดให้ท่านไคทราบมางท้ายที่สุดนี้กระผม หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่า
 เจตนาของเราที่จะเปลี่ยนระบอบการปกครองแบบพื้นฐานครั้งนั้น คงจะได้ไปถึง
 อนุมาตรา ๙ ในมาตรา ๙ นี้ เป็นที่สำคัญ กระผมขอขอบพระคุณท่านผู้แทนประชาชน
 ชาวไทยและผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ทั่วประเทศไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

นายวิจิตร วงษานุกัณฑ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านคณะ
 กรรมาธิการ เมื่อสักครู่ที่กระผมได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการไคชี้แจงถึงอำนาจหน้าที่
 ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนหนึ่งอยู่ที่ประชาชน อีกส่วนหนึ่งนี้อยู่ที่ทางราชการในมาตรา ๙
 อนุมาตรา ๙ นี้ กระผมก็ขอแปรญัติของมาตรา ๑๔ ในอนุมาตรา ๙ นี้ไว้ในร่างเดิม

เห็นว่านายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อใดสอบสวนเห็นว่าบกพร่อง ในความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งทางกรมการเมืองได้แก้ไขเพื่อคัดอำนาจของ นายอำเภอที่ทาพระธานคณะกรรมการได้ชี้แจงมาเมื่อสักครู่นี้ว่า **ไม่ให้ นายอำเภอมี อำนาจ** เลยแก้ไขเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมเห็นด้วยในตอนนั้น ส่วนอีกตอนหนึ่ง กระผมขอเรียนชี้แจงทางกรมการเมืองเพื่อขอตรวจกันสักนิตหนึ่งครับ กระผมได้ขอแปร ญัตติเพิ่มเติมไว้ว่า "ประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตาม (๖)" ที่กระผมขอเพิ่มเติมตาม (๖) ใหม่นั้น ความจริงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณประยงค์ มูลสาร ได้อภิปรายไปกระผม เห็นด้วยว่าถ้าการจะสิ้นสุดลงใน (๖) แล้ว ที่นี้เมื่อสิ้นสุดใด ๆ ในส่วนหนึ่งที่ตำแหน่ง หน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่ที่ทางราชการที่ทาพระธานคณะกรรมการ ได้ชี้แจงมา กระผมเห็นใจ แต่กระผมขอกราบเรียนคณะกรรมการนี้ว่า ในมาตรา ๑๘ อเนกมาตรา ๗ นี้ครับ เป็นอำนาจหน้าที่หรือการควบคุมอำนาจของ **ประชาชนครับ** ส่วนอำนาจของทาง ราชการนั้นเมื่ออยู่ในมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วนะครับ ทางราชการนั้นเมื่อไม่เห็นด้วยที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ไปปฏิบัติตามหน้าที่ ไม่ประพฤติตามหน้าที่ในมาตรา ๒๑ ทวินี้ ได้ให้อำนาจ ทางราชการไว้แล้ว ส่วนมาตรา ๑๘ อเนกมาตรา ๗ นี้เป็นอำนาจของประชาชน ที่เขาได้ เลือกตั้งมา ในเมื่อเขาเลือกตั้งมาก **ไม่ว่าใครที่จะให้นายอำเภอ หรือบุคคลอื่นใดไปหาวย สิทธิอำนาจหน้าที่** ที่เขาแต่งตั้งมา ดังนั้นกระผมจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมไว้ตาม (๖) นะ ครับ ส่วนอำนาจหน้าที่ของทางราชการที่จะสอบสวนเอาความผิดที่กำนันก็ ผู้ใหญ่บ้านก็ ที่ ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่เอาใจใส่ในการเสียภาษีอากรก็ดีในการปฏิบัติตามทางราชการ ก็ก็แต่ได้ให้อำนาจไว้แล้วในมาตรานี้ว่า **กำนันผู้ใหญ่บ้านจะต้องประพฤติปฏิบัติ ตาม ระเบียบวินัยโดยเคร่งครัดผู้ใดละทิ้งหน้าที่หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่วินัย** อันนั้น ให้อำนาจทางราชการไว้แล้วคนละโสภหรือคนละส่วน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๘ (๗) นี้ เป็นการให้อำนาจประชาชนที่เขาเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาในเมื่อไม่สามารถคัด (๗) นี้ได้ตามความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณประยงค์ มูลสาร กระผม นายวิจิตร วงษาทัณฑ์ ส.ส. จัษฎิณี พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ ขอกราบเรียนตรวจกับ ทางกรมการเมืองว่า กระผมเห็นด้วยที่ **ให้**ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่ง โดย การสอบสวนความประพฤตินั้น แต่ขอให้เติมคำว่าตามอนุมาตรา ๒ โดยที่ยังยืนยันมติของ ประชาชนที่เขาแต่งตั้งมาอยู่ ขอขอบคุณครับ

(ขณะไปประธานสภาผู้แทนราษฎรใกล้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเทอดพงษ์ ไชยมันน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเทอดพงษ์ ไชยมันน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอแปรญัตติ มาตรา ๗ (๗) นี้ไว้ โดยขอให้นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการได้ สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับ ตำแหน่ง กระผมมีเหตุผลอยู่ว่าการที่จะเปลี่ยนเป็นวุฒาราชการจังหวัดให้ออกจากตำแหน่ง โดยการตัดสินใจของวุฒาราชการจังหวัดหรือนายอำเภอซึ่งเสนอวุฒาราชการจังหวัดนั้นความ ไม่เป็นธรรมยอมจะเกิดขึ้นได้ กระผมเคยเสนอพยายามอยู่ตลอดเวลา ที่จะคัดอำนาจ ข้าราชการส่วนหนึ่งออกจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น โดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีอิสระในการ ทำงานเพื่อบริการประชาชนอย่างเต็มที่ ผู้ใหญ่บ้านมาจากราษฎรที่ใครราษฎร เป็นผู้ กำหนดว่าจะออก เพราะบกพร่องในหน้าที่หรือว่าไม่เหมาะสมในหน้าที่ ควรจะเป็นหน้าที่ ของราษฎรนั้นบอกว่าการจะออกหรือไม่ออก ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของวุฒาราชการจังหวัด จะเป็นผู้สั่งว่า "ควรจะออกหรือไม่ออก" และอีกประการหนึ่งจะรับความบกพร่องใน หน้าที่หรือความบกพร่องในความประพฤติความสามารถที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งนั้นราษฎร เป็นผู้ตัดสินใจคือคนที่มาจากราษฎรกำนันที่ราษฎรจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะบกพร่องความประพฤติ หรือว่าความสามารถในตำแหน่งหรืออะไรในตำแหน่งนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราไป ปลดปล่อยให้วุฒาราชการจังหวัดมีอำนาจขึ้นมาแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องตกอยู่ที่อำนาจ ของวุฒาราชการจังหวัด การดำเนินงานต่าง ๆ กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นจะต้องขึ้นกับวุฒา- ราชการจังหวัด คือเป็นไปโดยอัตโนมัติขึ้นครับ อาจจะมี ความเกรงอกเกรงใจหรือ ความเกรงกลัวในอำนาจที่ว่าอาจจะถูกสั่งออก เพราะว่า การบกพร่องในความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งนั้น มันก็เป็นตามธรรมดาที่กระผมเคย เรียนหากรรมการไว้ในครั้งก่อน คือเช่นอย่างว่าวุฒาราชการจังหวัดเห็นว่าไม่เหมาะ สม เห็นว่าไม่ดี เห็นว่าไม่ถูกต้องดูใจจะครับ หรือว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านไม่ได้ออกเอาใจ วุฒาราชการจังหวัดก็อาจจะตัดสินใจไปได้เลย บอกว่ามีความประพฤติบกพร่อง ในความ ประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมก็อาจจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นสวัสดิภาพของ กำนันผู้ใหญ่บ้านจึงไม่ค่อยมั่นคงทั้ง ๆ ที่มาจากราษฎร กระผมจึงขอเปลี่ยนเป็นให้ตั้ง กรรมการโดยให้นายอำเภอเป็นประธาน กำนันในตำบลนั้น และที่ราษฎรมีสิทธิเลือกตั้ง

ผู้ใหญ่วัยที่หมู่บ้านนั้นจะรับอย่างน้อย ๕ คน เป็นกรรมการ คือเจ้าราชการเข้ามามีส่วน
ที่จะให้พิจารณาว่าควรจะออกหรือไม่ออก ถ้าประพฤติดะไรไม่ดีก็จะให้พิจารณาออกไป ว่า
ควรจะออก แล้วก็ให้นายอำเภอเป็นผู้สั่ง โดยให้นายอำเภอเป็นประธาน เพราะฉะนั้น
หน้าที่ต่าง ๆ ที่นายอำเภอก็ยังมีส่วนอยู่ส่วนหนึ่ง แต่ว่าไม่ทั้งหมดนะครับ **ซึ่งการกระทำ**
อย่างนี้ก็มีกระแสมานาน อำนาจส่วนใหญ่อยู่ออยู่ที่ราษฎร ที่เห็นอย่างเกรงว่าราษฎร ๕ คน
นั้นอาจจะ เป็นพวกของนายอำเภอหรือว่าเป็นพวกอะไรนั้น ถ้าอย่างว่าผู้ใหญ่บ้านที่ดี ถ้า
อย่างราษฎรตัดเอาออกไปนี้ ราษฎร ๕ คนนั้นเขาก็ถูก ราษฎรส่วนใหญ่ในตำบล ในหมู่
บ้านนั้นอาจจะแค้นก็เอาได้นะครับ เพราะฉะนั้นที่กรมการเขียนอย่างนั้นนะครับกระแสม
เคยแปรผู้ตัดไว้ในมาตรา ๖ ที่ว่าให้มีการเลือกตั้ง ให้ตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งคณะหนึ่ง
นั้นโดยเสนอผู้ใหญ่ใหญ่หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน กรมการบางท่านที่ไม่เห็นด้วยที่บอกว่าเป็น
พวกของราชการ เอาพวกราชการเข้ามามาก เพราะท่านเขียนกันไว้อย่างนี้ก็ทำให้พวก
นี้เป็นข้าราชการกันไม่หมด คือไปให้อำนาจว่า ๆ ไปให้อำนาจนายอำเภอมากเกินไป
จนกระทั่งผู้ใหญ่หรือกำนันก็กลายเป็นข้าราชการก็ต้องเกรงกลัวอำนาจ ของพวกนั้น
ไปหมด ก็เลยตกอยู่ใต้อำนาจของราชการ **เพราะฉะนั้นกระแสมจึงเห็นว่าควรจะมีกร**
แก้ไข โดยให้นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อคณะกรรมการได้สอบสวนเห็นว่า
บกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง โดยตั้งเป็นคณะ
กรรมการขึ้นมาครับ ขอขอบคุณ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระแสม ศิริ ผาสุก ส.ส.
สุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย สำหรับ (๗) นั้นครับ กระแสมมีความเห็นด้วย
กับเพื่อนสมาชิกของพรรค คือคุณประยงค์ แคว้นสาเขตที่ต้องแก้เป็นว่า ให้เป็นอำนาจ
ของศาลในกรณีความผิดนั้น กระแสมมีความเห็นว่า ถ้ากำนันผู้ใหญ่บ้านมีความผิดจริงก็
ควรจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัย ไม่ใช่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัย กระแสมยังข้องใจ
คำหนึ่งของการพิจารณาอยู่ตลอดเวลาจนเดี๋ยวนี้ คือคำว่า ราชการ อันนี้แหละท่าน
ประธานที่เคารพ กระแสมยังข้องใจอยู่ว่าคำว่า ราชการ นั้นเพื่อใครนะครับ คำว่า
ราชการเดิมเมื่อสมัยที่กษัตริย์มาแล้วก็เพื่อหลวงเพื่อรัฐ แต่ว่าในระบอบของราชการ
บริการประชาชน ก็กำนันผู้ใหญ่บ้านกับบริการประชาชน แล้วทำไมมันไม่เหมือนกัน กระแสม

สงสัยขอรับ ทำไมมันถึงไม่เหมือนกัน ก็เพราะว่าทัศนคติเก่าที่ข้าราชการเข้าไม่ถึง ที่
 กฎหมายต่าง ๆ ยังครอบคลุมอยู่ ผู้ใหญ่ในสวนกลาง มีอำนาจเหนือผู้ว่าราชการจังหวัด
 ท่านเชื่อไหมว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นทำหน้าที่บริการประชาชนไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์
 ส่วนอีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์นั้นบริการผู้ใหญ่ คือผู้บังคับบัญชาของเขา เพราะฉะนั้นความ
 เคียดแค้นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ เพราะข้าราชการมันแต่คำนึงถึงผู้ใหญ่เท่านั้น ไม่ได้
 คำนึงถึงประชาชน ความขัดแย้งระหว่างราชการกับประชาชนมีอยู่ที่จุดนี้ นี่แหละครับ
 คือปัญหาความจริงถ้าหากว่าตามคอนเซ็ปท์ (concept) ของประชาธิปไตยแล้วราชการ
 กับประชาชนก็อันเดียวกันนั่นเอง แล้วท่านกรรมาธิการเมื่อก็บอกว่าเรื่องภาษี เรื่องภาษี
 นะครับ ถ้าเราจะประชาสัมพันธ์ให้ก็แล้วเราขอเขาจ่ายเหลือเกิน การจ่ายเงินเพื่อให้
 รัฐบาลบริหารประเทศนั้นเป็นของง่าย และเขาจะภูมิใจช่วยประเทศที่เป็นประชาธิปไตย
 ต่าง ๆ เขาพอใจที่จะเสียสละเงินภาษีให้รัฐบาลไปเพื่อบริการประชาชน แต่ของเรา
 เราไม่ทำอย่างนั้น เพราะระบบเก่ามันบอกว่ามันต้องเก็บส่วยสาอากรเขาหลวง เขา
 บอกอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอให้เปลี่ยนทรัพย์สินเสีย โดยเปลี่ยนนั้นครับ เปลี่ยนที่จุดนี้
 นี้คือจุดที่สำคัญที่สุดที่กระผมเห็นว่าอำนาจของประชาชนนั้นไม่ควรจะได้รับการ ต้านทาน
 จากบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งแอบอ้าง อำนาจของราชการนะครับ นี่คือปัญหา ที่นี้เมื่อเกิด
 ปัญหาแบบนี้เขา ถ้าหากว่าท่านสองศักดิ์นั้นออกไปซิครับ ความสำนึกที่จะให้บริการ
 ประชาชนของก้านั้น ผู้ใหญ่นั้นจะมีมากขึ้น ไม่ต้องมาหวังพะวงว่านายอำเภอจะทำโงะ
 ทานหรือไม่ ไม่ต้องหวังว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะปลดออกหรือไม่ อันนี้คือปัญหา อย่าง
 เพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์แห่งจังหวัดกำแพงเพชรพามาแล้ว เมื่อกี้ คืออันนี้คือเป็น ไซ
 ตรวนที่ให้เขาจะต้องปฏิบัติ ปฏิบัติเพื่อคนใดคนหนึ่งในจังหวัดนั้น กระผมอยากจะยก
 ตัวอย่างกรณีในจังหวัดสุรินทร์ในขณะนี้ กระผมเชื่อว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยคงจะรู้อยู่การณีนี้อยู่เป็นอย่างไรมีผู้ใหญ่นานหมื่นบ้านหนึ่ง คนคนนี้เป็นคนที่
 ทำงานจริงจัง แต่ไม่ค่อยจะเกรงกลัวใครนัก สำหรับประชาชนนั้นเท่าที่กระผมฟังมาก
 ปรากฏว่ามีเสียงที่คัดค้านมากกว่าเสียงที่ไปปะครันมีกรณีการ โยนความผิดมาให้ ทาง
 อำเภอสอบสวนไม่มีความผิด ผ่านปลัดจังหวัดมารองผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่มีความผิด
 แต่พอถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ปรากฏว่าถูกบังคับจากสมาชิกสภาจังหวัดว่า ถ้าหากไม่ให้

ผู้ใหญ่มานคนนี้ออก เขาจะลาออกทั้งหมดคุณวราสารการจังหวัดก็เห็นให้ออก กระทบเข้าใจ
 วาหาณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะรูเรื่อง และเรื่องก็ยังคงการคาซึ่งอยู่ใน
 ขณะนี้ กระทบยากจะขอความเป็นธรรม คือว่าไม่ไหวตเสียงอีกที่วาประธานของการ
 ผู้ใหญ่มานคนนี้หรือวาของการแม่ที่วราสารการจังหวัด คือลูกน้องคนสนิทของท่านผู้หนึ่ง
 คนนี้เป็นคนสั่งให้ออกนะครับ นี่คือตัวอย่างที่สำคัญที่สุดสิ่งทีหนึ่งยิ่งกว่านั้นก็คือว่า กระทบ
 ไม่อยากให้อ่านาจอของประชาชนซึ่งกระทบและสมาชิกในพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
 นั้นถือว่าเป็นอ่านาจอที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในแผนดินนี้ถูกหักททานจากอ่านาจอของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 หรืออิทธิพลของคนใด อันนั้นะครับ เพราะฉะนั้นกระทบถึงขอคัด. **และเห็นด้วยกับ**

คุณประยงค์ มุลสาร และคุณประเสริฐ เลิศยะโส คือให้คัดออกเลย แต่อย่างน้อยที่สุด
 ถ้าคัดออกไม่ใคร่ให้เป็นเรื่องของศาลจะวินิจฉัยว่าผิดกฎหมายอย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
 สุรินทร์ มาศดิตถ์ กรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภาที่ว่า ได้ไปรศพิจารณาถ้อยคำ
 ในมาตรา ๗ (๗) ซึ่งคณะกรรมการแก้จากร่างเดิม ร่างเดิมเป็นร่างของพรรค
 ประชาธิปไตย ร่างของรัฐบาลและร่างของเพื่อนสมาชิกพรรคอื่นอีกได้ให้อ่านาจอ นาย
 อ่ำเภาในการที่จะให้สอบสวนเอาออก กรรมาธิการก็มาพิจารณาถึงเหตุผลของเพื่อน
 สมาชิกที่เป็นกรรมาธิการอยู่บ้าง เพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติบ้างจึงได้แก้ไขเป็นวราสารการ
 จังหวัด ขอความนั้น ๑. ให้อ่านาจอวราสารการจังหวัด ๒. ให้มีการสอบสวน ๓.
 สอบสวนที่จะเอาออกนั้น บกพร่องในหน้าที่ ในความประพฤติและความเหมาะสม และ
 คำแห่งหน้าที่ ไม่ใช่วาไปสอบสวนให้เอาออกได้ทุกเรื่องตาม (๗) หมายความว่า ต้อง
 บกพร่องใน**ความ**ประพฤติหรือความสามารถในตำแหน่งหน้าที่จึงจะเอาออกได้ ที่นี้เกิด
 ปัญหาที่เพื่อนสมาชิกบอกว่า เมื่อประชาชนเลือกตั้งและมีเทอม ๕ ปี คอไปให้ทำไม่จึง
 ต้องให้ทางราชการเป็นผู้ให้ออก เป็นการมิชอบ อันนี้เป็นสิ่งที่กรรมาธิการส่วนใหญ่มาคำนึง
 มากแล้วก็มีการ ถกเถียงกันเนิ่นเวลายานานหลายเหตุหลายผลกรรมาธิการเห็นว่าการที่จะให้
 สภาตำบลก็ สภาจังหวัดก็ ทั้งนี้ท่านสมาชิกบางท่านได้แปรญัตติและ สงวนความเห็นไว้
 เป็นผู้สอบสวนก่อนนั้น เราต้องพิจารณาถึงกฎหมายปัจจุบันซึ่งให้อยู่เป็นหลัก เกี่ยวกับสภา
 ตำบลนั้น ท่านผู้ใหญ่มานเองเป็นกรรมการเป็นประธานของสภาตำบล แล้วจะให้สภา
 ตำบลเป็นผู้พิจารณาโทษตัวเอง กระทบเห็นว่าเป็นการที่ไม่ชอบถ้าให้สภาจังหวัดกฎหมาย
 ที่ใช้อยู่ปัจจุบัน สภาจังหวัด ประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน ถ้าเกิด

เหตุที่ก้าน ผู้ใหญ่มาทำตัวมีกรายแรงขึ้นแล้วจะรอให้สภาจังหวัดพิจารณาเห็นว่าเป็นการไม่ทันการ ประชาชนอยู่ใกล้กับก้าน ผู้ใหญ่ที่ประพฤติดี โดยมีความประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ก็ หรือมีความบกพร่องในความประพฤติก็ ยังคงอยู่โดยรอสภาจังหวัดพิจารณานั้นก็เป็นการมีขอบคั้นจึง เปลี่ยนจากนายอำเภอเป็นผู้อำนวยการจังหวัด เหตุใด จึงเปลี่ยนมาเป็นผู้อำนวยการจังหวัด เพราะผู้อำนวยการจังหวัดขณะนี้มีสภาจังหวัดเป็นผู้ควบคุมการบริหารแทนประชาชนควบคุมผู้อำนวยการจังหวัด อีกทางหนึ่งคั้นนั้นในการที่ผู้อำนวยการจังหวัดจะไปใช้อำนาจ เพื่อส่วนตัว เพื่อพรรคพวก หรือเพื่อผู้อำนวยการจังหวัด โดยไม่คำนึงถึงประชาชนนั้น ย่อมจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อำนวยการจังหวัดนั้น เกิดความเสียหายในตำแหน่งหน้าที่ขึ้นมาเอง สภาจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนอีกส่วนหนึ่งก็จะตั้งกระทู้ถามจะนำผู้ผิดเข้ามาอภิปรายในสภาจังหวัดก็ยิ่งทราบบว่ากระทรวงมหาดไทยจะให้อำนาจแก่สภาจังหวัดจนถึงขนาดทำให้อภิปรายโดยใกล้ชิดคุ้มครองเหมือนสภาผู้แทนราษฎรแล้วการอภิปรายในสภาจังหวัดต่อไปจะมีอย่างกว้างขวาง ถ้าผู้อำนวยการจังหวัดหรือนายอำเภอคนใด เสนอความเห็นขึ้นไปผิดพลาด โดยใช้อคติไม่เห็นแก่ส่วนรวมไม่เห็นแก่ราชการและไม่เห็นแก่ประชาชนแล้ว ก็ย่อมจะถูกสภาจังหวัดควบคุมอยู่แล้ว นี่ประการสำคัญที่กรรมการเห็นว่าแก้ไขไปอย่างนี้เป็นไปตามครรลอง ที่กฎหมายกำหนดอยู่ ส่วนต่อไปนั้นจะมีการเลือกผู้อำนวยการจังหวัดหรือเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาทำหน้าที่ฝ่ายนี้ เป็น เรื่องอนาคต ซึ่ง เรื่องนี้การเลือกผู้อำนวยการจังหวัดหรือเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด พรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ เสนอความเห็นเข้าไปแล้ว และตามรัฐธรรมนูญก็ได้ กำหนดไว้เกี่ยวกับการบริหารส่วนท้องถิ่นให้เป็นอิสระมากขึ้น ทราบบว่ากระทรวงมหาดไทยก็ว่าให้ให้มีการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อถึงจังหวัดนั้นแม้จะไม่มีกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ว่าด้วยการนี้ ตัวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่ง เลือกตั้ง โดยตรงจากประชาชนในจังหวัดนั้น ก็ย่อมรักษาความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน เป็นเรื่องแน่นอน คั้นนั้นปัญหาที่กรรมการนี้ทั้ง ๆ ที่เห็นควรวา ผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาไม่ควรจะให้ทางราชการเอาออก แต่เมื่อมาคำนึงถึงลักษณะของกฎหมายที่ใช้อยู่เดี๋ยวนี้ กรรมการจึงหาทางออก โดยให้ผู้อำนวยการจังหวัดเป็นผู้สั่งให้ออก แต่ต้องมีคณะกรรมการสอบสวน คำว่าสอบสวนก่อน ต้องมีคณะกรรมการสอบสวน และออกได้ใน ๒ กรณีเท่านั้น ไม่ใช่กรณีอื่น นี้กระผมขอ

กรวยเรียนเฉพาะท่านสมาชิกที่ขอให้คัด (๗) ออกหมคดี กรรมการไม่เห็นด้วย ส่วน
 กรรมการท่านหนึ่ง ขอโทษ คือคุณศิริ ผาสุก ไทขอว่าถ้าคัดออกไม่ได้ให้ศาลพิพากษา
 จำคุกจึงจะให้ออก กระผมขอกรวยเรียนว่า อันนี้มันอยู่แล้วในมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขมาตรา
 ๑๒ ว่าควยขอห้ามและคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (๑๐) ว่าไม่เคยถูก
 จำคุก ถ้าถูกจำคุกก็ต้องออกตามมาตรา ๕ อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมาบัญญัติไว้ใน (๗)
 ของมาตรา ๗ อีก ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าเหตุผล ของเพื่อนสมาชิกในพรรค
 เกี่ยวกันกับกระผม คือคุณเทพพงษ์ ต้องการจะให้ความเป็นธรรมแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 โดยระบุออกไปให้ชัดว่าโดยคณะกรรมการ หมายความว่าระบุ ให้มีคณะกรรมการชั้น อันนี้
 ก็ความจริงมันก็มีอยู่แล้ว เพราะใช้คำว่าเมื่อใดสอบสวน การสอบสวนต้องมีกรรมการ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะไปสอบสวนโดยตนเองนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ กระทรวงมหาดไทย
 ก็จะต้องออกระเบียบหรือกฎกระทรวงออกมาก่อนในการสอบสวนตาม (๗) ของมาตรา
 ๗ นี้ต้องมีราษฎรร้อง หรือว่าทางราชการอำเภอพบความผิดของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเอง
 เสนอขึ้นมาถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยอมต้องสอบสวน ถ้าไม่สอบสวน
 ก็ผิดระเบียบ หรือผิดกฎกระทรวงที่กระทรวงมหาดไทยจะออกไปปฏิบัติตามมาตราที่กระผม
 จึงเห็นว่าคำว่า "ให้มีคณะกรรมการ" ก็มีความหมายอยู่แล้วในมาตรา ๗ (๗) จึงขอ
 กรวยเรียนต่อสภาเพื่อ โปรดพิจารณาว่ากรรมการนี้ไม่ได้ถือที่ฐานะหรืออย่างไร ตาม
 ที่เพื่อนสมาชิกบางท่านว่า เราเอาเหตุเอาผลและให้เป็นผลที่แก่บ้านเมืองเป็นหลัก

นายณรงค์ สุนทรวร (สมุทรสาคร) : เรียนท่านประธาน กระผม นายณรงค์
 สุนทรวร ส.ส. สมุทรสาคร พรรคประชาธิปัตย์ มาตราที่กระผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มคำว่า
 "โดยราษฎรร้องขอ" คือตามร่างเดิม นั้น นายอำเภอและต่อมาทางกรมวิจิตรไต่มาเปลี่ยน
 เป็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนใหญ่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ เหตุที่
 กระผมขอเพิ่มคำว่า "โดยราษฎรร้องขอ" เข้าไป ซึ่งไปตรงกับมาตรา ๑๐ เกี่ยวกับเรื่อง
 ของท่านกำนันทั่ว ๆ นั้น เพราะเหตุว่ากระผมมีความเห็นว่าตามร่างของกรรมการนั้น
 เฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้นจึงจะมีอำนาจที่จะสอบสวนความผิดของผู้ใหญ่บ้านได้แต่
 โดยในทางหนึ่งนั้นกระผมคิดว่าหากว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เป็นพวกเดียวกับผู้ใหญ
 บ้านซึ่งได้กระทำผิดซึ่งได้ปกครองลูกบ้านด้วยความไม่สมเหตุสมผล และไม่ได้ความอะไร
 แบบนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะไม่ต้องกรรมการสอบสวนหรือไม่สอบสวนความผิดต่าง ๆ
 ของผู้ใหญ่บ้านนั้น แต่ถาเพิ่มคำว่า "โดยราษฎรร้องขอ" เข้าไปแล้ว คำว่า "ราษฎร
 ร้องขอ" ของกระผม นั้น ไม่ได้หมายความว่า จะต้องถึงครั้งหนึ่งหรือว่าหนึ่งในสาม หมายถึง

ถึงวาระราษฎรเพียงคนเดียวก็มีสิทธิที่จะร้องขอ เพื่อให้ผู้ว่าราชการการจังหวัดสอบสวนผู้ใหญ่นั้นว่าผิดจริงหรือไม่ อันนี้กระผมเห็นว่าจะทำให้การปกครองลูกบ้านของผู้ใหญ่นั้นเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม เพราะถ้าทำไม่คิดแล้ว ก็ไม่แน่ว่าต่อไปจะมีลูกบ้านคนใดคนหนึ่งไปร้องขอให้ผู้ว่าราชการการจังหวัดสอบสวนเพื่อที่จะระบุว่า ตนเป็นผู้กระทำผิดหรือไม่ และโดยข้อเท็จจริงนี้แม้ปัจจุบันนี้ยังไม่ปรากฏว่า ผู้ว่าราชการการจังหวัดจะได้ออกไปตรวจดูทองที่อยู่ตลอดเวลาหรือสม่ำเสมอในการที่ผู้ว่าราชการการจังหวัดจะทราบว่าผู้ใหญ่นั้นเป็นผู้กระทำความผิดหรือว่าปกครองลูกบ้านอย่างไรก็ตาม ก็เป็นเรื่องที่ผู้ว่าราชการการจังหวัดจะทราบได้จากราษฎรในหมู่บ้านนั้นมาร้องเรียนหรือมาเข้าให้ฟัง ดังนั้นเพื่อที่จะให้เป็นหลักเป็นฐาน กระผมจึงได้ขอของแปรญัตติมาตราที่ ๖๖ เพิ่มเติมว่า การสอบสวนนั้นจะมีได้โดยราษฎรร้องขอ และนอกจากจะทำให้ราษฎรมีสิทธิที่จะร้องเรียนในการปกครองของผู้ใหญ่นั้นของตนเองแล้ว และยังเป็นการทำให้ผู้ว่าราชการการจังหวัดนั้น ไม่มีสิทธิพลเหนือกว่าผู้ใหญ่นั้นจนมากเกินไปนัก กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมธานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากจังหวัดนครศรีธรรมราช อันที่จริงแล้วผมก็เป็นกรรมาธิการครับ แต่บังเอิญเป็นกรรมาธิการข้างน้อย และด้วยเหตุที่กระผมมีความจำเป็นต้องลุกขึ้นมาชี้แจงนั้น บังเอิญค่าแปรญัตติของกระผมนั้นได้แตกต่างไปจากที่เพื่อนสมาชิกได้ขอแปรญัตติไว้ ค่าแปรญัตติของกระผมนั้น ผมได้ร่วมกับคุณแกล้วนรบศิริครับ จึงได้สงวนความเห็นเหล่านี้ไว้ ท่านประธานครับที่ผมจำเป็นต้องแปรญัตติ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า การที่เราจะให้ผู้ใหญ่นั้นออกจากตำแหน่งนั้น เราน่าจะกระทำในการที่ยากพอสมควร เพราะอย่างน้อยที่สุดระบบแห่งการเลือกตั้ง และที่มาและที่ไปของกำนัน ผู้ใหญ่นั้นนั้น ไม่ได้แตกต่างไปจากระบบเก่าแต่ทั้งหมด ชื่อว่าเคารพในอำนาจอันเป็นของประชาชนกันครับ เราจะเห็นได้ นะครับว่าในค่าแปรญัตติของกระผมซึ่งในอนุมาตรา ๗ นั้นผมได้กล่าวไว้ว่านายอำเภอ นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของสภาตำบล เมื่อสภาตำบลได้สอบสวนและเห็นว่าชอบก็พร้อมในหน้าที่หรืออะไรต่อไป ตามที่มีอยู่ในมาตรานั้นครับ เพราะว่าเราหันมาดูอย่างนี้กันได้ไหมครับว่า นายอำเภอนั้นเป็นใครและผู้ว่าราชการการจังหวัดเหล่านี้เป็นใคร เราจะเห็นได้กันทันทีครับว่ากำนันและผู้ใหญ่นั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แต่เมื่อเข้ามา

เป็นได้สักกระยะหนึ่งแล้ว บังเอิญการทำงานของเรานั้น อาจจะไม่เป็นธรรมชาติออกพอใจ
 ของนายอำเภอหรือของข้าราชการจังหวัดก็ได้ ในเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว การที่เราให้
 อำนาจแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจนมากเกินไป ถึงขั้นที่จะล้มล้างอำนาจของประชาชนได้
 นั้น ผมเห็นว่า เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่ไม่ควร ท่านประธานครับ เราจะยอมรับ
 ความจริงกันมาอย่างใดใหม่ครับว่าระบบนายอำเภอและกำนันของเราที่มีอยู่ทุกวันนี้ นั้น
 กระทบขอเรียนไม่อาจที่จะเป็นความหวังของประชาชนได้ ทำไมกระทบจึงถ่วงถ่วงเรียน
 ต่อท่านประธานอย่างนี้ กระทบยกตัวอย่างครับท่านประธาน ในจังหวัดภาคเหนือที่เป็นอยู่
 ทุกวันนี้ที่ซากันตายถึง ๑๕ ศพแล้วในเรื่องเหมืองกรงนี้มาย ๆ อย่างนี้ ปรากฏว่าตามขอ
 เเท็จจริงแล้ว ประชาชนใครเรียนต่อนายอำเภอตอผู้ว่า ๆ มาไม่รู้สึกเป็นที่ลับปี แต่ไม่
 เคยมีใครแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้แก่เขาได้ ในเมื่อนายอำเภอและผู้ว่า ๆ ไม่สามารถทำ
 ทั่วให้เป็นที่หวังของประชาชนได้แน่นอนที่สุด แล้วคนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน
 นั้นจะหวังอะไรได้แก่บุคคลเหล่านี้ กระทบไม่ปฏิเสธครับ กระทบไม่เชื่อถือว่าผู้ว่า ๆ นั้น
 จะเลวเสมอไป กระทบไม่ถือว่านายอำเภอนั้นจะเป็นคนเลวเสมอไป แต่เรามาเคารพ
 กันในหลักการ สองชีวิตในเมื่อเรายอมรับอำนาจอธิปไตยของประชาชนแล้วเราก็น่าจะ
 ยอมรับอำนาจของประชาชนต่อไป ผู้ที่จะมาปลดปล่อยผู้ใหญ่ออกจากตำแหน่งนั้น กระทบ
 คิดว่าจำเป็นจะต้องมี เพราะเมื่อการเลือกตั้งมาแล้วก็ไม่ใคร่หมายความว่า ผู้ใหญ่นั้น
 จะต้องดีเสมอไป หรือกำนันนั้นจะต้องดีเสมอไป หลังจากแก่ได้รับการเลือกตั้งแล้วแก่
 อาจจะเป็นคนเลวขึ้นมาก็ได้ อาจจะประพฤติผิด ประพฤติชอบขึ้นมาก็ได้ในเมื่อ
 เป็นอย่างนี้แล้ว กระทบจึงเห็นว่าควรจะมีให้คนหนึ่งผู้ใดทำการถอดถอนบุคคลเหล่านี้ได้แต่
 กระทบเห็นว่าในขณะนี้นั้นเราน่าจะเลยสิทธิวิโรชนเอกธนกัณฑ์ได้แล้ว น่าจะเลยสิทธิเรณูนี้
 ชนิดที่มาชวาก็มาแก้ไขปัญหากันได้แล้ว ในเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว เราน่าจะเรียกร้องให้
 ประชาชนของเราได้ลุกขึ้นมาทำงานกันเป็นหมู่เป็นคณะ การเป็นหมู่เป็นคณะนั้น ขณะนี้
 เรามองครกของนครหนึ่งครับ ท่านประธาน คือสภาตำบล บวงที่เพื่อนสมาชิกอาจจะคิด
 ว่าสภาตำบลมันไม่ได้เป็นองค์กรที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่มีกฎหมายไทยรับรองสภาตำบลก็
 เราเขียนลงไปในกฎหมายฉบับนี้แล้วหรืออย่างไรครับจะให้สภาตำบลนั้นได้มีอำนาจ โดย
 เฉพาะใน (๗) ของมาตรา ๗ นั้นครับ มันเป็นเพียงผู้ใหญ่นั้นเท่านั้น ยังไม่ถึงก้าน
 การปลดผู้ใหญ่นั้น กระทบได้เสนอให้เป็นความเห็นชอบของสภาตำบลคือให้สภาตำบล

นั้นเป็นผู้พิจารณาว่าผู้ใหญ่นั้นแกกหรือแกจริงหรือไม่ตามคำร้องเรียน คือแก
 ประพฤติชอบจริงหรือไม่ ในเมื่อสภาตำบลได้พิจารณาได้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ให้นาย
 อำเภอบนผู้ลงชื่อเท่านั้น ลงชื่อเอาออกจากตำแหน่ง คือตัวนายอำเภอเองไม่ใ้
 อำนาจในการสอบสวน ตัวนายอำเภอเองไม่ใ้มีอำนาจในการที่จะเอาให้ออก แต่นาย
 อำเภอเป็นคนเป็นตราขงสำหรับมีความถูกต้องของสภาตำบลเหล่านั้นเท่านั้น เหตุที่
 กระทบให้สภาตำบลนั้น กระทบยังมีเหตุผลอื่นอีกครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าในสภา
 ตำบลนั้นท่านเหล่านั้นก็ทำงานร่วมกับท่านกับกับผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านอื่น ๆ ร่วมกัน
 เป็นคณะกรรมการของตำบลในคณะกรรมการของตำบลเหล่านั้นยอมจะรู้ก็ว่า ใครชั่วใคร
 เลว และก็ใครดีใครชั่ว กระทบเห็นว่าจะจะเป็นหนทางอีกหนทางหนึ่งในการที่ เรวจะ
 ยอมรับในอำนาจของประธาน เป็นอีกหนทางหนึ่งในการที่เราเคารพในความคิดเห็น
 ความถูกต้องของประธาน เราไม่ปล่อยให้กลุ่มบุคคลอื่นซึ่งมาจากการแต่งตั้งมาจากกระ
 ทรวงมหาดไทย โดยตรงมาปลุกคอกเหล่านั้นออก และกระทบไม่เชื่อครับว่าจะไม่มีการ
 กลั่นแกล้งกัน ท่านนายอำเภอหรือว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมี โอกาสในการกลั่นแกล้ง
 กลุ่มบุคคลเหล่านั้น เพราะขอแตกต่างที่กระทบได้กราบเรียนว่าผู้ใหญ่บ้านต่อไปนี้มาจาก
 การเลือกตั้ง โดยตรงของประธานมาจากการทำให้ประธานได้เห็นว่าเขานั้นมีความ
 สามารถมีความรู้เพียงพอในการเข้าบริหารงานแทนประธานได้ ในเมื่อคนเหล่านี้ทำ
 งานเกิดไปชักกับท่านนายอำเภอเขาละครับ หรือไปชักกับผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง
 เขาละครับ คนเหล่านี้ก็จะถูกกลั่นแกล้งก็ได้ แล้วเมื่อสักครู่นี้ที่กระทบได้กราบเรียนกับ
 ท่านประธานว่าการที่กระทบไม่อยากจะหวังต่อท่านอำเภอไม่อยากจะหวังต่อผู้ว่าราชการ
 จังหวัดนั้น ประธานชาวไทยไม่ใช่ไม่เคยร้องเรียนในปัญหาต่าง ๆ ก็ใครร้องเรียนมาทุก
 ครั้งทุกยุคทุกสมัยจนกระทั่งบัดนี้แล้วก็ตาม ปรากฏว่าเรื่องอะไรทำไมอะไรไ้มาของอยู่ที่
 โต๊ะนายก ๆ ทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่อำนาจและหน้าที่นั้นแก่โดยอยู่ที่อำเภอ แต่โดยอยู่ที่จังหวัด
 อย่างที่จังหวัดนครศรีธรรมราชของกระทบนั้นะครับ ปรากฏว่านายเหมือง ไ้พลอยนำแ
 ลงมาไม่รู้สักกี่สิบปี กระทบร้องเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จนนำ
 สายจะเป็นเลือด สภาเหล่านี้ทุกคนไม่รู้สักอันต่อกัน ก็แม้กระทั่งมีบางคนกล่าวว่าสภา
 แห่งนี้มันน่าจะเลิกกันก็จะไม่ใ้ให้นาน่าลายกันอย่างไรไหวละครับท่านประธาน ทุกคน ๑๐ วัน

๑๐ คืบก็ยังไม้แก่ แม่กระทั่งพูดแล้วก็ยังไม่แก่แล้วจะให้ทำกันอย่างไร แล้วเรื่องนี้อย่างที่ นครศรีธรรมราชก็ไ้ครองเรียนต่อผู้ว่า ไ้ครองเรียนตอนนายอำเภอเขาเดียวกัน ปรากฏว่าไม่เคยมีใครแก้ไขปัญหานี้ จะรอให้ถึงกันตามแบบที่เมืองแฉะหรือ เมืองที่ เรียงใหม่ที่ลำปางที่เกิดขึ้นเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้อีกหรือครับ นี่คือนักเรียนคือขอเท็จจริงที่ กระทบจากกรมเรียนต่อท่านประธาน ในเมื่อปัญหาและข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ กระทบ คึกว่าในเมื่อเราฟังทางนั้นไม่ได้แล้ว กระทบก็จำเป็นจะต้องเขียนกฎหมายขึ้นขึ้นมา เพื่อ ที่จะให้อำนาจของประชาชนเขาได้แก้ไขของเขาเอง ก็ไ้เรียนรูไ้ปลดในตำแหน่ง อะไรต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของเขาเองซึ่งมันทำให้กระทบเห็นว่า สภาคำบลเป็นอีก สภาหนึ่ง เป็นสภาที่มีความสำคัญในการที่เข้ามาแก้ไขปัญหาของชาติ ไ้มีความสำคัญใน การแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้ เพราะฉะนั้นในการปลดผู้ใหญ่นอกจากตำแหน่งตาม มาตรา ๙ และ (๙) นี้ กระทบจึงขอกรมเรียนว่าโดยความเห็นชอบของ สภาคำบล นะครับ ให้สภาคำบลเป็นผู้พิจารณาสอบสวนเมื่อสภาคำบลไ้ลงมติแล้วว่า ไม่ต้องการ นะครับว่าให้ไ้ออกจากตำแหน่ง นายอำเภอก็ให้ไ้ออกจากตำแหน่งโดย เช่นชื่อลงไปว่าให้ ออกไม่ต้องถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหรือครับ แต่ว่ากลไกและเงื่อนไขนั้นแตกต่างกัน กระทบขอกรมเรียนแค่นี้ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้วนะครับ ผมขอมติ อภิปรายกันมา เยอะแล้วนี้ เอา คุณวิจิต

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพฯนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบนายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ ส.ส. กรุงเทพฯนคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระทบไ้แปรญัตติไว้ในอนุมาตรา ๙ ของมาตรา ๑๔ นี้คือการปลดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น นายอำเภอจะปลดไ้โดยความเห็นชอบของสภาจังหวัด กระทบขอประธานอนุมาตราท่าน ประธานซึ่งแจ้งเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ คือความต้องการของกระทบนั้นคือว่ากำนันผู้ใหญ่บ้าน มาจากการเลือกตั้งของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ที่นี้จะมาปลดโดยบุคคลเพียงคนเดียวนี้ กระทบเห็นว่าไม่เป็นธรรม ไม่เป็นการให้ความเป็นธรรมต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่นี้ถ้าทาง กรรมาธิการจะปลดไ้โดยคณะบุคคล กระทบไม่ติดใจที่ว่าจะต้องเป็นสภาจังหวัดหรือใคร ก็ขอให้เป็นคณะบุคคล เหตุผลก็คือว่าแม่เตยาราชการนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการชั้นตรี ชั้นโท กว่าจะปลดไ้ก็จะต้องไ้ได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.พ. จังหวัด

หรือข้าราชการที่ใหญ่กว่านั้น อ.ก.พ. กระทรวง ที่นี้โดยทั่วไปแล้วที่กระผมไม่เห็นด้วย
 ที่จะให้ใญ่ข้าราชการจังหวัดหรือว่านายอำเภอ ตามที่กรรมการได้แปรมาเป็นผู้
 ราชการจังหวัดนั้น เพียงคนเดียวก็เพราะว่าโดยส่วนใหญ่แล้วกระผม มีความเชื่อมั่นกับ
 ว่าข้าราชการจังหวัดเป็นคนที่อยู่ในศีลในธรรม หรือว่าเป็นคนที่ให้ความเป็นธรรมต่อ
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านพอสมควร แต่คงจะไม่มีใครปฏิเสธว่าอาจจะมีข้าราชการจังหวัด บาง
 ท่านอาจจะใช้อารมณ์เหนือเหตุผลก็ได้ ผมขอประทานยกตัวอย่างนะครับ ผู้ราชการ
 จังหวัดหนึ่งในทางภาคอีสาน เป็นบุคคลซึ่งออกตรวจราชการและเห็นครูสาว ๆ นั้นก็
 จะขอมาทำเป็นอนุภรรยาเสมอและบุคคลที่จะติดใจให้ครูสาว ๆ เหล่านั้นมาเป็น
 อนุภรรยาที่ติดกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะผู้ราชการจังหวัดมักจะรู้จักกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เป็นส่วนใหญ่ เมื่อผู้ใหญ่บ้านคนนั้นไม่สามารถที่จะสนองตอบความต้องการ ของผู้
 ราชการคนนั้นได้เอากำนัน ผู้ใหญ่บ้านคนนั้นไปกระทำความผิดขึ้นมาอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่ง
 ความผิดนั้นอาจจะเพียงแต่การติดใจหรือว่ากล่าวตักเตือนเท่านั้น แต่ด้วยความผิด
 ที่ว่าผู้ใหญ่บ้านนั้นไม่สามารถที่จะสนองตอบความต้องการของผู้ราชการอยู่เท่าแล้ว มี
 อารมณ์กลางก็จะมาใช้อารมณ์เหนือเหตุผลสอบสวนถึงกับขังปลอกอก อันนี้ผมเห็นว่าไม่
 มีความเป็นธรรมและอีกประการหนึ่งครับหาประธานที่เคารพ **กระผมขอประทานยก**
 ตัวอย่างครับ ซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คือเกี่ยวกับว่าคน ๆ เดียว นี้อาจจะ
 ตัดสินปัญหาไขปัญหาหนึ่งนี้โดยที่ขาดสติ มีความเคียดแค้นเป็นส่วนตัวโดยไม่ใช้เหตุผล ใช้
 แตรอารมณ์ ยกตัวอย่างครับ ครั้งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ กระผมมีเพื่อนนักการเมืองอยู่
 คนหนึ่ง เป็นบุคคลที่เลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก ได้ต่อสู้ปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตยทุกวิถีทางที่เราเห็นว่าเขาจะต่อสู้ได้เมื่อมีคณะปฏิวัติขึ้นมาปฏิวัติ บุคคลคน
 นั้นครับร่วมกับเพื่อน ส.ส. ของเขาคือ ๒ คนโดนขังสองคณะปฏิวัติ ศาลไม่รับฟ้อง ซึ่ง
 มองในแง่ของความเป็นธรรมแล้ว บุคคลคนนั้นไม่น่าจะต้องได้รับโทษถึง ๑๐ ปี เพราะ
 เขาเพียงแต่ฟ้องว่าการกระทำปฏิวัตินั้น เป็นการกบฏต่อแผ่นดินเป็นการล้มล้างรัฐธรรมนูญ
 แล้วเนื่องจากว่า **โทษฐาน**ที่เขาอ้างนั้นถึงกับประหารชีวิต หัวหน้าคณะปฏิวัติในขณะ
 นั้นคือ จอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งทั่ว ๆ ไปก็ยอมรับว่าเป็นบุคคลที่มีอารมณ์เย็นเป็นบุคคล
 สุขุมทุกอย่าง แต่ก็ยังมาใช้อารมณ์ครับ ทำให้เพื่อนของกระผมคนนั้นซึ่งเป็นผู้คนที่ที่ไม่ได้
 มีความผิดอะไรเลย ต้องเข้าไปอยู่ในคุกบางขวางถึง ๒ ปีหาประธานคณะกรรมการ

ท่านคงจะรู้จักดีว่าเป็นใคร นี่แหละครับการใช้อารมณ์อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมต้องการจะให้คณะบุคคลครับ เป็นการตัดสินใจคนใดผิดคนใดถูก ถ้าเมื่อเมื่อไรเรายังไม่อ่านกฎวาระการประชุมจังหวัดซึ่งไม่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นผู้ตัดสินบุคคล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้ออกโดยความเห็นของบุคคลคนเดียวแล้ว ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งและอีกอย่างหนึ่งซึ่งเราจะเห็นได้ชัดแม้แต่กระทั่งบุคคลที่ทำความผิดกฎหมายอาญาหรือกฎหมายแพ่งแล้วแต่เมื่อถึงศาลสูงสุดศาลฎีกา ผู้พิพากษาที่พิพากษาคดีก็ยังไม่ได้ใครคน ๆ ทีเดียว ต้องเป็นคณะผู้พิพากษา จะรวมกันเป็นองค์คณะผู้พิพากษารวมกันตัดสินว่าจะผิดหรือถูก แต่ทำไมครับคนที่ประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาเราจะให้อ่านกฎวาระการประชุมเพียงคนเดียวเป็นคนตัดสินให้บุคคลนั้นออกจากตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านได้ ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง จึงขอยืนยันที่จะคงไว้ตามที่ผมได้แปรญัตติไว้ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาขอมติเถิดนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจะต้องแก้ไข โดยเหตุที่ประเด็นที่จะต้องแก้ไขนี้ที่ท่านผู้แปรญัตติไว้มากมายหลายประการ รู้สึกว่าค่อนข้างสับสน ผมเลยขอพักการประชุม เอาไว้วินิจฉัยกันตอนบ่าย แล้วขอประชุมต่อไป บ่าย ๒ โมง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอดำเนินการประชุมต่อ ในมาตรา ๗ (๗) สภาได้มีมติว่า ให้แก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติได้สงวนไว้ มีข้อเสนอประมาณ ๑๐ ประการ

แต่ประการที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ให้ตัดออก เพราะฉะนั้นแม้จึงใคร่ขอมติเป็นประเด็นแรก
ว่าจะให้ตัดออกหรือไม่ ผู้ที่จะให้ตัดออกก็มีของคุณประยงค์ มูลสาร คุณประเสริฐ
เลิศยะโส คุณสุจิต พานิชพัชร์ คุณศิริ ทุงทอง คุณยะเสีร์ วงศ์ทองเหลือ พันโท
ประเสริฐ สุขบรรพต คุณอุรุ ทงน้อย และคุณสุรยุทธ กิติราช **ผมขอมติคณะครับ**
จะให้ตัดออกหรือไม่ ถ้าหากว่าตัดออกปัญหาทั้งหมดไป ผมขอถามที่ประชุมว่าที่ประชุมจะ
ให้ตัดออกหรือไม่ ผู้ที่เห็นสมควรจะให้ตัดออกเลย.....

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ขอประทาน
อภัยครับ ขอทราบข้อความหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดออก คือไม่เอาเลยนะครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : ขอความว่าอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความว่า "ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจาก
ตำแหน่งเมื่อใดสอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะ
สมกับตำแหน่ง" ขอโทษครับ ขอความกรุณายกมือ **ชี้ที่ครับ** ...เชิญคุณอุทัย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : **ท่านผู้เป็นประธานครับ**
คือกรณีที่ว่าให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความใน (๓) นั้น เรายังไม่แน่ว่าจะเปลี่ยนแปลง
อย่างไรจะเปลี่ยนแปลงตัดออกทั้งหมดทั้งสิ้นหรือว่าเปลี่ยนแปลงว่า "ขอเนติ" หรือว่า
"ความเห็นชอบของสภาตำบลหรือสภาจังหวัด" ยังเป็นปัญหาอยู่ ที่นี้กระผมใคร่
กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เนื่องจากกฎหมายที่เราพิจารณานี้เป็นฉบับใหม่ ถ้าเราจะดูเฉพาะ
มาตราใดมาตราหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงมาตราอื่นนี้ กระผมว่าเราอาจจะผิดพลาดในการ
กฎหมายได้ ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่เราแก้ไขมันมีมาตรา ๒๑ อยู่หนึ่ง มันเป็นเรื่อง
ของวินัยกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และการลงโทษตามวินัยตามชั้นต่อนว่า กรณีความผิดเล็กน้อย
ควรจะถูกเตือนภาคทัณฑ์ หรือว่าตัดเงินเตือน มันอยู่ในมาตรา ๒๑ ทีวี อ่านจากต่าง ๆ
นั้นมันใหญ่ไปตั้งขนาดไล่ออกไปถึงคำว่า "ไล่ออก ปลดออกให้ออก" มันเป็นอำนาจของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ในนั้นด้วย ปัญหามันอยู่ที่ว่าถ้าเราจะตัดมาตรานี้ออกไปทั้งหมด
ไม่พูดถึงเรื่องการเอากำมัน ผู้ใหญ่บ้านออก อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในมาตรา
๒๑ เรื่องวินัยมันก็เกี่ยวพันกันอยู่ กระผมอยากจะขอให้ที่ประชุมคำนึงถึงปัญหานี้ด้วย ถ้า
หากว่าเพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติในทางกฎหมายแล้ว ถ้าเราจะลงมาตรา

เรื่องวินัยกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้บางพอสมควร ในฐานะที่ว่าส่วนหนึ่งก็มีระเบียบวินัยในการ
สั่งราชการอยู่บ้าง กระผมก็คิดว่าอย่างนี้ครับว่า ถ้าตัดออกหมดเสียเลยนี้ อำนาจตาม
มาตรา ๒๑ นี้ก็ไม่มีหมายแล้วก็จะเป็นการยุ่งยากในการบังคับบัญชาบ้าง บางครั้ง
บางโอกาสที่เราต้องยอมรับความจริงในหลักปฏิบัติว่ามีอยู่บ้างเหมือนกัน ถ้าจะเปลี่ยน
แปลงเพียงแต่เราขอความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือสภาจังหวัดนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง ก็อย่าง
น้อยอำนาจที่จะลงโทษในบางโอกาสเป็นเรื่องการให้คู่มือให้โทษ ในทางวินัย ก็ยังมีอยู่
กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติครับ ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอานะครับ ขอความกรุณาเอาอีกทีละครับ ...

คุณวิจิตร

นายวิจิตร วงษาทุทัศน์ (ชัยภูมิ) : มาทำประธานที่เคาเรพ กระผม นายวิจิตร
วงษาทุทัศน์ ส.ส.ชัยภูมิ พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ซึ่งได้ขอแปรญัตติมาตรานี้เข้าไว้เมื่อ
เช้านี้กระผมได้เรียนชี้แจงให้สภานี้และคณะกรรมการไต่ทราบแล้วว่า สำหรับมาตรา
๗ (๗) ที่กระผมขอแก้ไขนั้นขอความเคิมที่ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ สั่งให้กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งนั้น โดยการสอบสวนถึงความประพฤติไม่เหมาะสม ความ
มุ่งหมายอันใหญ่ยิ่งที่กระผมเรียนให้ทราบเมื่อเช้านี้ว่า สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เรา
อภิปรายกันนั้น เราถือว่าส่วนหนึ่งมาจากประชาชนเลือกตั้งมา อีกส่วนหนึ่งจะต้องรับผิดชอบ
ต่อทางราชการซึ่งกระผมเองก็เป็น กรรมการสภาที่เคาเรพครับ เพราะ
เวลาที่เรากำลังอยู่ในระบบอย่างนั้นครับ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงสักนิดหนึ่ง ในเมื่อ
เราอยู่ในระบบอย่างนี้ สำหรับกฎหมายนั้นเป็นเบื้องต้นที่เราจะต้องเปลี่ยนแปลง แก้ไข
กัน ในเมื่อเราจะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขกัน ส่วนหนึ่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องรับผิดชอบ
ต่อทางราชการ ในเมื่อการรับผิดชอบต่อทางราชการนั้น อำนาจของทางราชการคือ
ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ นายอำเภอก็ ซึ่งให้อำนาจที่จะลงโทษกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วใน
มาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งเราแก้ไขกัน ส่วนสำหรับมาตรา ๗ (๗) ที่เรากำลังกล่าวถึงที่
แปรญัตติกันนี้ ความรู้สึกและตามความถูกต้องนั้นหมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดก็
นายอำเภอก็ ซึ่งในร่างเคิมว่าเป็นนายอำเภอให้ออก แต่คณะกรรมการให้เป็นผู้
ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก กระผมก็เห็นด้วย แต่การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออกนี้ไม่ได้
หมายความว่า เป็นสิทธิของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออกการให้ออกของผู้ว่าราชการจังหวัด

ก่อน หรือว่าให้อยู่ในความเห็นชอบของสภาจังหวัดก่อน อย่างนี้ทุกประเด็นมีความสำคัญ
เท่ากัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมคิดว่าเมื่อเอาตัดไม้ตัดถนนแล้วนะครับ ผม
อยากจะฟังความคิดเห็นของกรรมาธิการว่าที่บรรดาท่านทั้งหลายแปรญัตตินี้ะ กรรมาธิการ
สนใจในประเด็นไหนหรือว่ามีท่านผู้ใดขอถอนคำแปรญัตติบ้าง เพราะมันคงดีกว่าความ
เห็นนี้

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กระผมเห็นว่าตอนนี้ประเด็นแรกมัน
ออกมาแล้วว่าให้แก้ไขครับ ที่นี้ขอมากท่านจะต้องถามว่าแก้ไขอย่างไร แก้ไขโดยตัดออก
ทั้งหมดหรือแก้ไขโดยตัดออกแล้วก็เพิ่มเติมข้อความบางอย่างไป ต้องถามทุกประเด็น
พร้อม ๆ กัน แล้วคะแนนเสียงอันไหนสูงกว่าอันนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าเรื่องตัดออกนี้รอไว้ก่อนให้ใหม่

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ก็ถามไปพร้อมกันเลยครับทั้งตัดออก
ทั้งแก้ไขและความลำคัมเอ๋ยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการว่าอย่างไร กรรมาธิการมีความ
เห็นอย่างไร เจริญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ก็อย่างนี้แหละครับ
เพื่อนสมาชิกครับ คือทางคณะกรรมการนี้เดิมที่ได้พิจารณามาถึงปัญหานี้ก็ถกเถียงกัน
มากแล้วก็ตั้งไว้ที่เราคำนึงถึงว่าสายงานบังคับบัญชาจะต้องมีให้กับทางราชการเข้าบ้าง
ราชการไม่ได้แยกจากประชาชน ราชการที่เกี่ยวกับประชาชนนั้นแหละครับ ไม่ใช่
ราชการใด ๆ หนึ่งครับ เมื่อเราพิจารณาแล้วมันมีมาตรา ๒๑ นั้นมันสอดคล้องกันอยู่
ปัญหาที่มีว่าถ้าเราแก้ก็ต้องไปแก้มาตรา ๒๑ ด้วย ผมก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิกที่ถกเถ
การมานั้นะครับ ได้ดูถึงมาตรา ๒๑ ทั่วด้วย เท่านั้นเองแหละครับ ว่าช่วยกันคิด
เพราะว่าเป็นระยะเวลาที่มาเผชิญปัญหากระทบกันทั้งหมดกันในสภาขณะนี้ครับ มันพร้อม
กันในขณะนี้ เพราะฉะนั้นทางฝ่ายกรรมาธิการเองนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะไม่ลองพิจารณารวมกับมาตรา ๒๑ จะชวน
เอาไว้รอพร้อมกับคุณสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจว่า

จะคงทำอย่างนี้ครบอย่างทาประธานกรรมาธิการอภิปรายนั้นนะ กระเมศิควา
ไม่จำเป็นแล้วตอนนี้ ตอนนี้สภาพุมติแล้วว่าจะคงมีการแก้ไข ที่ปัญหาว่าจะแก้ไข
อย่างไรก็มีความเห็นหลายความเห็น เป็นต้นว่าความเห็นของคุณประยงค์ ว่าแก้ไขโดย
การตัดออกทั้งหมดแล้วความเห็นของคุณเทียม ก็บอกว่าควรจะให้มีการร้องทุกข์ อย่างนี้
เป็นต้นแล้วความเห็นต่อมาของคุณวิจิตร และคุณจรูญ ซึ่งแต่ละความเห็นไม่เหมือนกัน
เป็นแต่ละประเด็น กระเมจิงคิควาน่าจะถามที่ละประเด็น แล้วประเด็นไหนคะแนนสูงก็
ถือตามประเด็นนั้นเป็นหลัก กระเมจิงคิควาน่าจะเน้นเช่นนี้ครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
เมศิควาจะไปตามเลย ไปมาที่ละคน ๆ มาที่นี้โดยเหตุที่กรรมาธิการอ้างว่ามันโยงถึง ๒๑
จะรออันนี้ไปพิจารณาพร้อมกับมาตรา ๒๑ หรือไม่ คุณประยงค์

คุณประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : ผมขอชี้แจงนิดหนึ่งว่า มาตรา ๒๑ ที่มัน
โยงกัน ผมที่ไปปฏิบัติตัดออกกันเพื่อนสมาชิกพรรคอื่นหลาย ๆ ท่านนั้นก็แก้ไขมาตรานั้น
ด้วยครับ ที่โยงไปผมก็แก้กลางหน้าไปทาง โนนด้วย เพราะฉะนั้นเอาไว้พวกกันที่หลัง
ถ้าแก้ได้แล้วก็ไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็เอาอย่างไร เอาอย่างที่ผมว่าหรือเปล่า

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : เอาแบบนับเป็นประเด็น ๆ ไปเลยครับ
ประเด็นไหน คะแนนโหวตมากก็

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อนนี้ จะเอาเดี๋ยวนี้นะครับ ไม่รอไปรวม
พร้อมกับ ๒๑ นะ

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : ไม่ทรอกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเลยนะ

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : เอาเป็นประเด็น ๆ เลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นผมได้ไปที่ละคนเลยนะครับเพื่อไม่
ให้เสียเวลา คุณเสวกควาอย่างไร

นายเสวก เบี้ยพงค์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน เอาอย่างนี้
ก็ใหม่ครับ คือที่ท่านประธานตั้งประเด็นมาแล้วถูกแล้ว คือว่าจะตัดหรือไม่ตัดนะครับ

ถ้าหากลงมติว่าตัดทั้งหมดปัญหา ก็ไปพูดถึงมาตรา ๖๐ ก็คงไม่ตัดสองวรรคท้ายของ
 มาตรา ๖๐ ออกเสียทั้งหมดเรื่องกัน แต่ว่าถ้าศาลาลงมติว่าไม่ตัด ท่านประธานก็ทรงถาม
 ว่าจะแก้ไขอย่างไรเพราะว่าการแก้ไขนั้นมีหลายเรื่อง เพราะว่าในชั้นนี้ขอว่าจะตัดหรือไม่
 ไม่ตัดก่อน ตัดทั้งหมดเลยหรือไม่ตัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็นั้นสิครับ ตอนแรกผมก็เสนออย่างนั้น แต่ว่า
 ทางคุณสุทัศน์ยังไม่เห็นด้วย คุณสมหวังบ้าง เอาคุณสมหวังบ้างก็คิดว่า คุณสุทัศน์ฟัง
 ความเห็นคุณสมหวังบ้าง คุณวิรัช ขอโทษ

นายวิรัช กุญฑมาศ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช
 กุญฑมาศ ส.ส. ขอนแก่น พรรคพลังใหม่ สำหรับกระผมรู้สึกจะเห็นด้วยกับทางเื้อน
 สมาชิก คุณสุทัศน์ เงินหมื่น และคุณประยงค์ มูลสาร ที่เสนอว่า ประเด็นทุกประเด็น
 มันเท่ากันเป็นประการแรก เมื่อประเด็นทุกประเด็นเท่ากันแล้วเราจะคงเรียก ทุก
 ประเด็นพร้อมกันไปตามลำดับก่อนหลัง ตามที่ท่านประธานได้ชี้ และประการที่สองก็คิดว่า
 ถ้าหากถามว่าเรียกมติว่าจะตัดหรือไม่ตัดนั้นจะทำให้มติอีกสองอันหลัง คือว่า จะโดยความ
 เห็นชอบของสภาตำบล หรือว่า โดยความเห็นชอบของสภาจังหวัด จะมีเสียงพ่วงขึ้นครับ
 เพราะจะเอาไปบวกกัน เมื่อเอาพ่วงบวกกันแล้วก็จะชนะที่ตัดไปนะครับ เพราะฉะนั้น
 ผมขอสนับสนุนว่าควรจะต้องเรียกพร้อมกันทุกประเด็นตามลำดับก่อนหลังครับ ขอขอบคุณ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ ส.ส. โคราช คือขอให้อุบัติใจความมันอยู่ตรงนี้ครับ ท่าน
 ประธานการที่จะเอากำนันและผู้ใหญ่บ้านออกนี้ ผมก็อยู่กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมา เป็นคน
 บ้านนอก ที่สิ่งทีประชาชนต้องการคือเสียงมติของมหานในหมู่บ้าน ถ้าหากชาวบ้านทั้ง
 หมกนี้ไม่พอใจการกระทำของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านนั้น ๆ แคว่ทางอำเภอละ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ยังนิยมชมชอบ ยังชมเชยว่าคนนั้นมีความดีอยู่ แต่ทั้ง ๆ ที่กำนัน
 คนนั้นไม่ได้ประพฤติปฏิบัติดีเลยอันนี้คือขอให้อุบัติใจความ ผมกราบเรียนไหว
 ท่านประธานละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เราจะตั้งประเด็นอย่างไร เอาในเรื่องนี้
 ก็ว่า

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : นี่แหละครับ ขอให้อุบัติใจความ

นี่คือทำให้เสียงมติของชาวบ้านนั้นมีสิทธิมีเสียงเอากำนั้น หรือผู้ใหญ่ว่านของคนที่ออกไ้
 ความเสียงข้างมากในหมู่บ้านนั้น คือสิ่งที่เสียงส่วนมากต้องการครับ ไม่ต้องการเอา
 อำนาจวุฒาราชการจังหวัดหรือนายอำเภอไปบังคับ อันนี้คือจุดใหญ่ครับ เป็นพอยท์
 (point) อันสำคัญครับ ทาเก้ต (target) อันยิ่งใหญ่ครับ ขอกราบเรียนแก่นี้ครับ
 นายแก้ว นรปติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กอนี้ที่ท่านสมาชิก
 ที่เคารพทุก ๆ ท่านจะลงมติว่าควรจะตัดหรือไม่นั้นะครับ กระผม แก้ว นรปติ ใน
 ฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกที่เคารพทราบดังนี้ครับ ปัญหา
 ที่เราพิจารณาอยู่นี้คือ (๓) วัตถุประสงค์มีอยู่ว่า จะไม่ให้วุฒาราชการจังหวัดลงโทษ
 บุคคลซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน อันนี้เป็นจุดมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์นะครับ
 สมมติว่าไม่ให้ลงโทษ ไม่ให้วุฒาราชการจังหวัดลงโทษ ขอประทานเพื่อนสมาชิกที่เคารพ
 ได้โปรดเปิดคูหนา ๗ นะครับ และคราวนี้ถ้าหากว่าในหนา ๗ พรรคสุดท้ายนี้ะครับ
 กอน (๔) นี้เขาบอกว่า เมื่อกำนั้นหรือผู้ใหญ่ว่านถูกสอบสวนลงโทษไล่ออก หรือว่าถ้าให้
 คงอยู่ในตำแหน่งจะเป็นที่เสียหายอย่างร้ายแรงนะครับ ก็ให้มีอำนาจวุฒาราชการจังหวัด
 สั่งให้ถอดไ้ เป็นเหตุพิจารณาสั่ง โดยอนุโลมตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน ซึ่งหมายความว่าให้ออกจากราชการไ้ ถ้าหากว่าท่านตัดแล้วในกรณี ที่
 ผู้ใหญ่ว่านหรือกำนั้นประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะให้ใครเป็นผู้สั่งออกให้ท่าน
 ตอบกอนที่จะลงมติเนะครับ ท่านนั้นแหละครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์เอาอย่างไรอีกละ ดำเนินการเลยหรือ
 นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อนุธรรชาณี) : ไม่ใช่อย่างนั้นหรอกครับ ท่านประธาน
 กระผมคิดว่าทางท่านกรรมาธิการจะชวนย้อนกลับไปถึงเรื่องเดิมอีก ตอนนี้ได้มีการลงมติ
 กันแล้วทำให้แก้ไข ก็หมายความว่าแก้ไขกันอย่างไร ในกรณีนี้ในชั้นนี้มันถึงว่าจะแก้ไข
 กันอย่างไรแล้วก็มีหลายความเห็น ความเห็นแรกก็ว่าแก้ไขโดยตัดออกทั้งหมด และความ
 เห็นต่อ ๆ มากก็แก้ไขเป็นอย่าง ๆ ไป ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ขอบังคับ ข้อ ๕๗ ก็ระบุไว้
 ชัดเจนในวรรคสองถึงวรรคสามความเห็นหลายความเห็น ท่านประธานก็จะต้องถามทุกความ
 เห็น ถามเป็นลำดับ ๆ ไป โดยลำดับความเห็นสุดท้ายมาก่อนนับ ๑-๒-๓-๔ ๕-๖-๗-๘
 ความเห็นไหนมีคะแนนเสียงสูงก็ถือว่าความเห็นนั้นเป็นไ้ได้ ท่านประธาน กระผมไม่
 อยากจะให้ทางท่านกรรมาธิการมาย้อนกลับมาถึงเรื่องเก่าอีกเพราะตอนนั้นมันผ่านไปแล้ว

มีอย่างเดียวกันว่าท่านประธานจะคงถามมติ จะเอาความเห็นใจเป็นหลัก ก็คะแนนเสียงสูงเป็นหลัก ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๗ วรรคสอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ อย่างนั้นดำเนินการก็แล้วกัน ผมขอถามความเห็นของแต่ละท่านนะครับ คุณอุทัย กรรมาธิการ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการนะครับ เนื่องจากว่า (๗) จะมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไต่หาหรือกันแล้วจะขอยืนยันขอความตามที่คณะกรรมการเปลี่ยนแปลงว่าอย่างนั้นนะครับ เพื่อจะง่ายเขานะครับ โดยจะไขข้อความว่า " (๗) ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของสภาจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่ง....." และต่อไปก็เป็นผู้ขอความเห็นครับเมื่อไต่สอบสวน คือว่าก่อนที่เสนอสภาจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดของสอบสวนเรียบร้อยถึงเสนอสภาจังหวัดแล้ว ไปขออนุมัติจากสภาจังหวัดอีกทีหนึ่งในฐานะที่ผู้ใหญ่ท่านเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน ควรจะให้คนของประชาชนนี้ควบคุมนี้คณะกรรมการเสนอขอความเห็นอย่างนี้กับสภาเห็นควยหรือไม่เห็นควยก็แล้วแต่กรณีครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : กระผม เทียม ไชยนันทน์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตาก ขอเรียนว่า ความที่ท่านกรรมการคิดแก้มาอย่างนั้น ก็ขอจะไปไต่ ก็ขอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดบ้างในกรณีที่เกิดมีการฉ้อฉลหรืออย่างร้ายแรงหรือเกิดมีเรื่องสำคัญซึ่งจำเป็นจะต้องให้สภาจังหวัดเป็นผู้ลงความเห็นชอบ รวมควยก็เป็นทางออกที่ประการหนึ่งแต่ของกระผมก็มีอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งกระผมแปรญัตติไว้เหมือนกันซึ่งถ้าหากว่าท่านกรรมการเห็นควยจะเอาอย่างนี้ก็อาจจะได้ แต่ถ้าไม่เอากระผมก็เอาตามแบบของสภาจังหวัดตามที่ประธานกรรมการเสนอก็ได้ คือกระผมแปรญัตติไว้ว่าอย่างนี้ครับ คือว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อไต่สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง แต่ให้มีสิทธิร้องอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ คือให้เป็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ คือให้เป็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้สั่งถึงที่สุดครับ ไม่ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คืออย่างนั้นนะครับ ทั้งให้ตีข้อความกรุณาอย่าเสนอแปรเปลี่ยนอะไรขึ้นมาอีก ของท่านผู้ใดมีอยู่แล้วก็ปรากฏตามนี้ ส่วนของ

กรรมาธิการนั้นแมกให้โอกาสพิเศษ เพราะว่าทานรู้เรื่องมาก ทานอาจจะมีการยอมรับ
อะไรตามที่ใดเสนอมาเมื่อสักครู่นี้ ที่ประชุมนี้จะว่าอย่างไร ถ้าที่ประชุมนี้เห็นควยตามนี้
เรื่องก็จะไค่สั้นเขา ให้ผมชี้แจงก่อน ถ้าเห็นควยตามกรรมาธิการที่เสนอ เพื่อประนี-
ประนอมจะไค่เสร็จไปเร็ว ผมจะไลตามทีละคน คุณศิริว่าอย่างไร

นายศิริ ชาติสุข (สุรินทร์) : ทานประธานครับ กรรมาธิการหมคสิทธิแล้ว
นะครับ ไม่มีสิทธิเสนออีกแล้ว ทอไปนี้จะตองเรียกประเค้นเฉพาะที่ผู้แปรเท่านั้น ไม่มี
สิทธิเสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ปรึกษา ไค่ไค่ว่าอะไรหรือก ไค่เอา ก็ไค่เอา
คุณศิริ หุงทอง

นายศิริ หุงทอง (อุทัยธานี) : ทานประธานที่เคารพ ทานกรรมาธิการผู้มี
เกียรติและเพื่อนสมาชิกที่รัก สำหรับกฎหมายพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น ที่จริง
กระผมก็ไค่ฟังการอภิปราย แสดงความคิดเห็นของผู้แปรญัตติ และกรรมาธิการมาเฉพาะ
(๗) มาตรา ๑๔ นี้ ที่จริง กระผมว่าถ้าจะเอาอย่างกรรมาธิการพูดอย่างเมื่อกี้ว่า ให้
สมาชิกสภาจังหวัดมีอำนาจเอาผู้ใหญ่นอกนั้น ที่จริงผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไค่อยู่แล้ว
ถ้าจะไค่ให้สมาชิกสภาจังหวัดเอาออกนั้น กระผมยังไม่เห็นควย ทานเรื่อหรือไม่ว่า
สมาชิกสภาจังหวัดนั้น บางคนเลยยิ่งกว่าผู้ใหญ่น กำนันก็มีครับ กระผมกล่าวพูดอย่างนี้
ไค่ ยกตัวอย่างประกอบให้เห็นไค่อย่างเมื่อวานนี้ที่จังหวัดอุทัยธานี เกี่ยวกับการสร้าง
สถานีตำรวจภูธร อำเภอทับทิมที่กระผมไค่ทำร้องเรียนต่อ พญา นายกรัฐมนตรี ซึ่ง
สมาชิกสภาจังหวัดในอำเภอนี้ที่ะตั้งสถานีเห็นควยทั้ง ๔ ทาน ซึ่งมีสมาชิกสภาจังหวัด
๔ ทาน เห็นควย และกรรมการสุขาภิบาลของอำเภอเห็นควย และกำนัน ผู้ใหญ่น
เห็นควย และครูตลคทั้งประชาชนของอำเภอเห็นควยหมค ว่าให้สร้างสถานีตำรวจ
ภูธรอำเภอทับทิมอยู่กับที่ว่าการอำเภอ แต่ที่ไหนไค่ กระทรวงมหาดไทย กระผมทำ
ร้องเรียนมา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณศิริวบรัด ๆ เอะ

นายศิริ หุงทอง (อุทัยธานี) : วบรัดครับ จะเอาประเด็นให้เห็นครับ
ว่าทำไมไปให้สมาชิกสภาจังหวัดทั้งจังหวัด ปรากฏว่าเบียวกันเสียแล้ว นี้สภาจังหวัดมัน
จะแทนที่ไหน บางคนมันไม่แนและจะเอาอำนาจสมาชิกสภาจังหวัด. ซึ่งไม่มีเงินเคื่อนควย

ที่กระผมผู้นี้กระไรเรื่องเงินนะครับ พอเขาซื้อด้วยเงินโอนเลย คมคติของราษฎรอำเภอ
 ทัพทันเสีย จนเดี๋ยวนี้เขาไม่ได้เรียกว่าสมาชิก บางคนเขาเรียกสัตว์จังหวัดครับ บางคน
 เขาเรียกอย่างนั้น นี่ยกตัวอย่าง ที่นี้จะให้สมาชิกสภาจังหวัดนี้ครับ ไปซื้ออำนาจเอา ถ้ามัน
 ผู้ใหญ่นอก กระผมไม่เห็นด้วย ทำไมผู้วาราชการจังหวัดเรากี่จะเลือกตั้ง เหมือนกัน
 ตามรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ ก็ผู้วาราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ของท่าน
 ผู้ใหญ่นอกแล้ว แม่แต่อกในการรับเลือกตั้ง ผู้วาราชการจังหวัดก็ของเขม แต่ที่นี้
 ไม่ให้อำนาจผู้วาราชการจังหวัดเลย นี่กระผมไม่เห็นด้วยตามที่กรรมการเสนอ และ
 เป็นอย่างไร ที่จริงกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น นี่เป็นที่
 เอื่อมระอาจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ คุณศิริ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ที่จริง ๕ ปีนี้ชาวบ้านเขาพอใจแล้วครับ ให้
 การเลือกตั้ง ๕ ปี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับคุณศิริ พอแล้ว

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : แต่ขอปลื้มขอครับ ทำไมถึงมาโยเยกันอยู่
 อย่างนี้ไม่รู้จักเสร็จเสียที ผมอยากจะให้กฎหมายนี้ในฐานะที่ผมเป็นผู้ใหญ่นอก ท่าน มา
 เคยผ่านมาแล้ว ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าขอให้ผู้วาราชการจังหวัดยังมีอำนาจอยู่ครับ ขอ
 ขอบคุณครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 บัญญัติ บรรทัดฐาน กรรมาธิการ กระผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันครับ ว่าในชั้นนี้คณะกรรมการ
 ธิการยังน่าจะมีอำนาจที่จะชี้แจงอะไรต่ออะไรบ้างหรือไม่ แต่กระผมเข้าใจว่าถ้าเมื่อ
 เราได้พูดอะไรกันสักสักหนึ่งก่อนที่จะมีการลงมตินั้น บางทีอาจจะช่วยให้การพิจารณา
 นั้นเป็นไปโดยถูกต้องสมเหตุผลผลยิ่งขึ้น แต่กระผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจกับเพื่อน
 สมาชิกซึ่งเพิ่งจะได้นั่งลงไปเมื่อสักครู่ที่ว่า ตามแนวทางที่คณะกรรมการลอมรวมโดย
 ขอเสนอให้ผู้วาราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ออกได้โดยความเห็นชอบของสภาจังหวัดนั้น
 ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วก็มีเพื่อนสมาชิกหลายต่อหลายท่านได้แปรญัตติมาในลักษณะท่านองที่ว่า
 นี้เช่นเดียวกัน กระผมขอเรียนว่าเจตนารมณ์อันนี้เราหมายถึงมติของสภาจังหวัด ซึ่งยอม

จะตองมาจากสภาจังหวัดทั้งมวลหรือสภาจังหวัดทั้งหมด เพราะฉะนั้นโอกาสที่สมาชิกสภาจังหวัดบางท่าน ซึ่งกระผมเข้าใจว่าทุกคนคงจะยอมรับว่าในสภาจังหวัดนั้นก็คงจะมีสมาชิกสภาจังหวัดที่ไม่ค่อยจะถูกตองหรือไม่ค่อยจะเหมาะสมกับการ เป็นสมาชิกสภาจังหวัดมากนักก็คงจะมีอยู่เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสภาที่ กระผมเข้าใจว่ากรณีอย่างนั้นน่าจะเกิดขึ้นไม่ได้ โอกาสที่สมาชิกสภาจังหวัดบางท่านจะนำเอาความเลวร้ายหรือเจตนารมณ์ที่ไม่สู้จะถูกตองของตัวเองมาบีบบังคับก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านในกรณีเช่นนี้คงจะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นนี่เป็นมติของสภาจังหวัดประกอบด้วยความเห็น ของสมาชิกสภาจังหวัดทุกท่านในสภานั้น กระผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกแห่งพรรคสังคมนิยมสักหนึ่งถึงเจตนารมณ์ของ คณะกรรมการซึ่งไม่สามารถจะคัดถอนบทบัญญัติใน (๗) ได้ว่าในที่ประชุมของคณะกรรมการนั้น เราได้พูดถึงถึงมาตราที่พอสมควร กระผมเข้าใจกันว่าคณะกรรมการอาจจะไม่มีสิทธิที่จะพูดมากนัก แต่คิดว่าเหตุผลของคณะกรรมการนั้นอาจเป็นประโยชน์ กระผมอยากจะเรียนว่า โดยเจตนารมณ์นั้น กระผมเองเป็นคณะกรรมการคนหนึ่งที่มีความเห็นว่า ในกรณีที่เรายอมรับกันว่าก้านั้นและผู้ใหญ่บ้านได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนนั้น เราไม่น่าจะปล่อยให้ให้มีสถาบันบางอันหรือองค์กรบางอันมาจำกัดหรือลิดลอนสิทธิ หรืออำนาจของประชาชนในกรณีนี้ได้ แต่เหตุผลอันหนึ่งของคณะกรรมการฝ่ายข้างมากซึ่งกระผมจำเป็นที่ต้องยอมรับนั้นคือเรายอมรับกันว่าระบบก้านั้นผู้ใหญ่บ้านในทุกวันนี้แม้ว่าจะมีการเลือกตั้งเป็นเทอมเป็นระยะเวลา ๕ ปี คล้าย ๆ กับสภาผู้แทนราษฎรก็ตามแต่ระบบหรือองค์กรอันนี้ก็ยังไม่มีความสมบูรณ์แบบเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีอำนาจและหน้าที่ของ ก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านหลายต่อหลายอย่างซึ่งเป็นระบบของทางราชการอันหนึ่งซึ่งเราปฏิเสธไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ประธาน คณะกรรมการได้ลุกขึ้นมาชี้แจง ตั้งแต่เมื่อเข้านี้แล้ววาระบบของก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็นระบบกึ่งราชการนั้น กระผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ถูกตองและจะปฏิเสธไม่ได้ เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ถ้าเราไม่ยอมให้อำนาจของระบบราชการมีอำนาจให้คนให้โทษก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านเสียบ้างนั้น กระผมไม่มั่นใจจริงๆว่าถ้าออกมาในรูปลักษณะอย่างนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่การปฏิบัติหน้าที่ของก้านั้นผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ เราได้พิจารณาถกกันมาพอสมควรในเขตมาตรานี้ ในชั้นแรก

นั่นในร่างเดิมของผู้ร่างในร่างเดิมของผู้เสนอนั้นดูเหมือนจะเป็นอำนาจของนายอำเภอควย
 ซ้ำไป ถ้ากระผมจำไม่ผิดเราได้พิจารณาเห็นว่ากรณียังนี้ถ้าเราจะปล่อยให้คน ๆ ใดซึ่ง
 มีฐานะตำแหน่งเป็นเพียงนายอำเภอ นั้น มีอำนาจมายังอำนาจที่ประชาชนมอบหมายให้ได้
 มานั้นน่าจะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเราได้พิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการจังหวัด
 นั้นในลักษณะปัจจุบันนี้ เรามีสภาจังหวัดคอยควบคุมอยู่ ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับการเลือกตั้งมา
 จากประชาชนเช่นเดียวกัน เรามั่นใจว่าในสภาวะการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันนี้ในขณะที่
 ประชาชนมีความตื่นตัวในทางการเมืองมากมายพอสมควรนั้น เรามั่นใจว่าโอกาสที่
 ข้าราชการจังหวัดคนหนึ่งคนใดจะไปในทางทุจริตคิฉิชอบ เหมือนกับขู
 ราชการจังหวัดในระบบเผด็จการนั้น เราเชื่อว่าสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น เราเชื่อในกฎหมาย
 เราเชื่อในความซื่อสัตย์สุจริตของสมาชิกสภาจังหวัดที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนว่า ใน
 การปฏิบัติหน้าที่นั้นคงจะคำนึงถึงความรับผิดชอบหรือภาวะหน้าที่ที่มีต่อประชาชนเช่นเดียวกัน
 เราจึงมีความเห็นว่าถ้าจะปล่อยให้ข้าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งการในลักษณะเช่นนี้ ก็คง
 จะไม่เป็นการเสียหายมากนักแต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราวันนี้ปรากฏว่าที่ประชุมแห่งสภานี้ได้มี
 มติไปแล้วว่ายังไม่เห็นชอบด้วยกับการที่จะปล่อยให้ข้าราชการจังหวัดมีอำนาจในกรณีอย่างนี้
 ถ้าจะเป็นอำนาจเด็ดขาดที่มีอันตรายมากมายพอสมควร คณะกรรมาธิการจึงขอยื่นญัตติ
 ครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการลอมรอมว่าสภานี้จะมิตีให้สภาจังหวัดเห็นชอบด้วยในกรณีนี้ ขู
 ราชการจังหวัดจะสั่งการแล้วบางทีก็อาจจะเป็มาตรการที่มีความเหมาะสมพอจะใช้การได้
 เหตุผลประการสำคัญที่เราไม่สามารถจะคัดค้านขอเรียกร้องขอเพื่อนสมาชิก แห่งพรรค
 สังกคมนิยมได้นั้น เพราะยังมีกฎหมายอีกหลายบทหลายมาตราที่มีความเกี่ยวข้องกับ บทมาตรานี้
 อยู่ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบทมาตรา ๒๑ กระผมได้พิจารณาว่าคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิก
 แห่งพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยแล้วซึ่งได้ขอแปรบทบัญญัติในมาตรา ๒๑ มาควยเช่น
 เดียวกันก็ยังเห็นว่าเป็นการแปรญัตติที่ยังไม่สามารถจะแก้ไขความขัดกันของกฎหมายสองบท
 มาตรานี้ได้ก็จึงจะเห็นได้ว่าในคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกแห่งพรรคสังคมนิยมก็ยังคงประยงค์
 มูลสาร และคุณประเสริฐ เลิศยะโส ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนี้ทั้งสองท่านได้ขอแปรญัตติ
 ไว้เฉพาะในบทบัญญัติ (๔) ของมาตรา ๒๑ ทวิเท่านั้น ซึ่งเมื่อหันไปพิจารณาบทบัญญัติใน
 มาตรา ๒๑ แล้วบทบัญญัติในมาตรากังกลาวนี้ที่กล่าวถึงการลงโทษไล่ออก และปลดออกนั้น

โคกกลางไว้ในวรรคสองของ (๔) คือวรรคก่อนวรรคท้ายวรรคหนึ่งว่าในกรณีนี้ปลัดออก หรือ
 ไล่ออกนั้น ถ้ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านผู้ถูกลงโทษ
 เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์กับกระทรวงมหาดไทยได้ ซึ่งถ้าเราตีบท
 บัญญัติใน (๗) ออกเสียที่เดียวแล้ว ระเบียบกระทรวงมหาดไทยใน (๔) นี้จะเป็นบทบัญญัติที่ไรผล
 จะก่อให้เกิดปัญหาที่ขัดกันระหว่างกฎหมาย ๒ มาตราในบทบัญญัติของกฎหมาย ลักษณะเดียวกัน
 ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ซึ่งกระผมเข้าใจว่าในความรู้สึกของคนที่ศึกษานี้ และสนใจวิชา
 กฎหมายตลอดมา นั้น กระผมเข้าใจว่าถ้าเราเขียนกฎหมายในลักษณะอย่างนี้ออกไปนั้นก็จะ
 ได้รับการตีพิมพ์ได้ โดยเฉาะอย่างยิ่งสื่อจากหนังสือพิมพ์ กระผมถึงกับใจหายที่คำชี้แจง
 ของกระผมเองในฐานะกรรมาธิการนั้นก็จะเป็นเรื่องช่วยประกอบการพิจารณา ของเพื่อน
 สมาชิก ในการตัดสินใจจะเอาอย่างหนึ่งอย่างใดของบทมาตรานี้ได้ตามสมควร ขอขอบคุณมาก
 ครับ

นายวิรัช ภูมิพาส (ขอนแก่น) : กระผม นายวิรัช ภูมิพาส เนื่องจากท่าน
 กรรมาธิการใจกว้าง กระผมก็ขออนุญาตชี้แจงเล็กน้อย สำหรับเรื่องนี้ถ้าหากจะลงมติ
 กระผมคิดว่าจะต้องลงมติก่อนที่จะลงมติ ไม่ใช่มาลงมติหลังจากลงมติไปแล้ว เพราะฉะนั้น
 การที่มาลงมติก่อนนี้ย่อมไม่มีผล กระผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าหากจะลงมติเรื่องในนี้
 ขอให้ปรึกษากันก่อนแล้วค่อยลงมติ แล้วสำหรับเรื่องที่ท่านชี้แจงมานั้น กระผม
 คิดว่าเหตุผลไม่ตรงกันสำหรับฝ่ายที่เสนอขอให้คัดออกทั้งหมดนั้นมีความคิดว่า ผู้ที่มีอำนาจ
 ถอดถอนหรือที่เรียกกันว่ารีคอล (recall) นั้น คือบุคคลที่เลือกตั้งเขาขึ้นมา เท่านั้น
 นี่คือแนวความคิดอันใหม่ที่เราจะสอดใส่ให้แก่สภานี้ และในความคิดอันนี้เราจะลงคู่มือด้วย
 เสียก่อนเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าหากว่าเป็นผลสำเร็จ คือการปกครองนั้นปกครองโดย
 ประชาชนอย่างแท้จริงแล้วขั้นตอนต่อไปก็อาจจะมีการเลือกตั้งนายอำเภอ ผู้กำกับ ผู้กองหรือ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นแนวความคิดอันนี้เป็นแนวความคิดใหม่ และ
 กระผมคิดว่าสภานี้ กระผมอยากจะขอชี้แจงในสภานี้ที่ได้เอาแนวความคิดนี้ขึ้นมา กระผมคิดว่า
 เราต้องเปลี่ยนจากระบบกึ่งราชการอย่างที่ท่านนำมาเป็นราชการ ซึ่งเป็นราชการของ
 ประชาชน โดยมีประชาชนแต่งตั้ง และประชาชนเป็นผู้ควบคุม และปกครองผู้ที่เราที่เลือกตั้ง
 มาอีกสักครั้งเป็นอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อไม่ให้เสียเวลา อาศัยรายงานกรรมาธิการ

ต่อความยาวกับเรื่องไม่มีจบนะ อย่ายกไปขายเลย มันจบแล้วละ คุณจะถอนหรือ จะถอน คำแปรญัตติว่ามา

นายวิจิตร วงษาทุทัศน์ (ชัยภูมิ) : คือมีเหตุผลที่จะเรียนชี้แจงกับ กรรมการธิการ สักนิกหนึ่ง เรียนนิกหนึ่งแล้วกระผมจะถอน ขอประทานกราบเรียน กรรมการวิจิตร วงษาทุทัศน์ ที่ได้แปรญัตติ กระผมเรียนต่อท่านกรรมการสักนิกหนึ่ง ที่กระผมขอแปรญัตติไว้ กระผมว่าอย่างนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนเห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถ ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตาม(๖) นี้เราให้อำนาจประชาชนผู้ที่เขาเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมานะครับ ไม่ได้ทำลายมติของ ประชาชนที่เขาเลือกมา แต่จะไม่กระทบกระเทือนถึงมาตรา ๖๑ ทวิ ในส่วนราชการนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องรับผิดชอบในฐานะข้าราชการ ต้องประพฤติตามระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง ของผู้ว่าราชการอย่างเคร่งครัด ผู้ใหญ่บ้านถือว่าเป็นผู้บังคับ ต้องโทษนั้น อำนาจของผู้ว่าราชการ จังหวัดให้ในส่วนนั้นอยู่แล้ว แต่ในส่วนนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นอย่างไรบ้าง ประทับรับรู้ถึงความไม่ต้องการหรือความต้องการของประชาชนใน (๖) เท่านั้น ถ้ากรรมการ ธิการ เห็นกับ กระผม กระผมก็จะถอน ถ้าไม่เห็น กระผมก็ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นไม่เห็นก็ต้องขอมติตามที่ครับ คุณวิจิตรถอน หรือเปล่าครับ

นายวิจิตร วงษาทุทัศน์ (ชัยภูมิ) : ผมไม่ถอนครับ ไม่ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นนะครับ อาศัย ไปรุดดูรายงานเบื้องต้นนะครับ ผมจะไล่ตั้งแต่คุณสรารุชขึ้นมา ถ้าเจอของท่านผู้ใดที่ท่านผู้ใดไม่ศรัทธาใจจะไม่ตอง โหวต ถ้าศรัทธาใจโหวตไป คนสุดท้ายที่ขอแปรญัตติมาตรา ๙ (๙) นี้ผมตองอ่านหรือไม่ครับ ทุกท่านมี อยู่ในมือแล้ว เพื่อไม่ให้เสียเวลา ถ้าอย่างนั้นผมอ่านนะครับ คุณสรารุช นิยมทรัพย์ ขอ แปรญัตติแก้เป็นอย่างนี้ครับ

"(๙) เมื่อคณะกรรมการจังหวัดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถ ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เมื่อผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อทำเนิ งานต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านขึ้นใหม่"

โปรดกรุณาใจเดียว ข้อคิดเดียวนะครับ หมายความว่าวางมือที่เดียวนะครับ อายายมือ
ซ้ำซ้อนหลายที่ไม่ไถ่นะครับ ถ้าใครเห็นด้วยกับข้อแปรญัตติของคุณสรารุช โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ตัวคุณสรารุชละอยู่หรือเปล่า ขอโทษไม่มีใคร
ท้วงบอกด้วย ท่อไปของคุณเทอดพงษ์ ไชยน์ทน ถอนหรือครับ เชิญครับ กรุณาสงวนเวลา
หน่อยครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยน์ทน (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์
ไชยน์ทน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ คือตามที่กรรมการเปลี่ยนแปลง
แปลงแก้ไข กระผมก็ขอถอนครับ ใจแนวของกรรมการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่อไปของคุณวิจิต ถอนหรือ

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ของกระผมตอนแรกเป็น
"นายอำเภอ" นะครับ ที่นี้ทางทานกรรมการบอกว่า โดยผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็น
ด้วยของสภาจังหวัด ซึ่งก็ตรงกับแนวของกระผม กระผมก็ขอตามกรรมการครับที่แน่วมาใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ของคุณถอนแล้วกัน ว่าอย่างนั้นนะครับ

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่อไปของคุณมงคล กรรมการว่าอย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : เมื่อกี้สมาชิกทักท้วงว่า
กรรมการมีอำนาจหรือไม่ อำนาจ อันนั้นจะไม่ขอชี้แจงนะครับ แต่จะขอชี้แจงต่อคุณวิจิตว่าที่
คณะกรรมการเสนอไปนะครับ เสนอไปตามแปรญัตตินะครับ โดยยึดหลักของคุณหมอวิจิต
นี่ละครับ เป็นข้อความแปรญัตติเข้าไป เพราะฉะนั้นถ้าคุณวิจิตจะยืนยันก็ขอให้ยืนยันนะครับ
กรรมการจะได้เอาอันนี้ไปด้วยครับ เพื่อไม่ต้องเถียงกันเรื่องอำนาจนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณวิจิตนะ นายอำเภอไม่ใช่ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดว่าอย่างไรคุณวิจิต

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าเมื่อกรรมการไม่มีสิทธิ
นะครับ กระผมก็ต้องยืนยันเอาของกระผมไว้อย่างเดิมครับ เพราะว่าถ้าเมื่อ
กรรมการจะยอมหรือที่ประมุขนี้ยอมครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบ กระผม

ยอมครับ แต่ถ้ามองว่ากรรมาธิการไม่มีสิทธิถามข้อนี้ต่อเขานายอำเภอ โดยความเห็นชอบของ
สภาจังหวัด ยืนยันไว้ตามเดิมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยืนยัน ถ้าอย่างนั้นก็ไหวดี ใคร เห็นด้วยกับขอแปรญัตติ
ของคุณวิจิตร โปรดยกมือขึ้น.....

ต่อไปของคุณณรงค์ สุนทรவர் ขอความว่อย่างนี้ "นายอำเภอสั่งให้ออกจาก ตำแหน่ง
เมื่อได้สอบสวน โดยราษฎรร้องขอ และเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถ
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เมื่อผู้ใหญ่มานพบจากตำแหน่งตามวาระ ให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนิน
งานต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่มานขึ้นใหม่" ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น คุณณรงค์
ว่าอย่างไร ดอนหรือ

นายณรงค์ สุนทรவர் (สมุทรสาคร) : เรียนท่านประธานครับ ผม ณรงค์ สุนทรவர்
ขอถอนครับ แล้วขอเรียนสำหรับเรื่องคุณสุรารุช นะครับ คุณสุรารุชตอนนี้ไปเยอรมันนะครับ
ไปประชุมสหภาพรัฐสถานะครับ เขาเชิญมานะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณสุรปาลี ไกรฤกษ์ ดอนใหม่ครับ

นายสุรปาลี ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรปาลี
ไกรฤกษ์ เนื่องจากสภาจังหวัดนั้นมาจากประชาชน กระผมจึงถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ต่อไป ของคุณประเทือง ดอนใหม่ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ไม่คิดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ต่อไป คุณจรูญ วัฒนากร ๆ ไม่มา ผ่านไป
ต่อไป คุณวิจิตร วงษานุกัณฑ์

นายวิจิตร วงษานุกัณฑ์ (ชัยภูมิ) : ไม่ถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ถอน ผมขอมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับของคุณวิจิตร
ขอแปรญัตติ ซึ่งมีข้อความว่า "นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่อง
ในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตาม (๒)" ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ของคุณเทียม ว่าอย่างไร

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก) : กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไป ของคุณโสภณ วีรชัย ของคุณสมภักดิ์ คุณสุทัศน์
 นายโสภณ วีรชัย (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ
 วีรชัย ส.ส. จังหวัดอุตรธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ตามที่กระผมได้แปรญัตติไว้ นั้น
 พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้เสนอไว้ แปรญัตติไว้แล้ว คุณประยงค์ มูลสาร นั้น กระผม
 เห็นของคุณประยงค์ มูลสาร ก็ดีเหมือนกัน กระผมขอถอนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไป คุณสุธี คุณสันต์
 นายสุธี ภูพานิช (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมแปรญัตติไว้มีความ
 มุ่งหมายในการที่จะให้ประธานมีสิทธิในการที่จะถอนผู้ใดคนหนึ่งตนเลือกตั้งขึ้นมา ซึ่งกระผม
 เกี่ยวโยงไปถึง มาตรา ๖๑ ทวิ ตามมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ดี
 ขอแปรญัตติของคุณประยงค์ มูลสาร นั้นให้ตัดข้อ (๗) ที่นั่งครับ ผมมีความเห็นด้วย เพราะ
 ฉะนั้นขอถอน แล้วจะถือตามคุณประยงค์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปถึงอย่างที่ว่าละ ขอคุณประยงค์ คุณประเสริฐ
 คุณอุคร คุณยุทธพล ศรีมุงคุณ ขอให้ตัดออก

นายธานี กักดี เศรษฐ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ อันที่จริงแล้วของผม
 ขอคิดเห็นที่ผมได้เสนอนั้นนะครับ มันก็แตกต่างกับคนอื่นเขาทั้งหมด แต่ขึงเอาท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการกว่าไปอีกทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจำเป็นต้องถอนของผมออกเสียแล้วผม
 ถอนของคุณประยงค์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถอนนะครับ เอาถึงสำคัญละ อันนี้ให้ตัดออกเลย
 นะครับ ที่ผมอ่านเมื่อให้ตัด (๗) ของมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๗ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยก
 มือขึ้นตัดออกเลย

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไป ของคุณศิริ ผาสุก
 นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไป คุณยุทธพล ศรีมุงคุณ
 นายยุทธพล ศรีมุงคุณ (มหาสารคาม) : กระผมขอถอนครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นจะขออภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์ก็เข้าไปเรื่องหนึ่งแล้วนี่ มาก ๒ ที่
อย่างไรละ ตกลงผมเข้าใจว่าของคุณประยงค์กับของคุณวิจิต นี่ละ ไหนคะแนนนับเอามาคุย...
กรรมวิธีการว่าอย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : แน้มคะแนนหรือยังครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณวิจิต ๔๑ เสียง ของคุณประยงค์ มูลสาร
ตัดออก ๒๗ เสียง เป็นอันว่าให้เป็นไปตามของคุณหน่อวิจิต ซึ่งมีข้อความว่า "นายอำเภอโดย
ความเห็นชอบของสภาจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทาง
ความประพฤติหรือมีความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เมื่อผู้ใหญ่บ้านยื่นจากตำแหน่งตาม
วาระให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านใหม่" เป็นอันเสร็จ
สิ้นมาตรา ๗ ระเบียบกรรมการ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผม
จะเรียนเพื่อนสมาชิกเพื่อความถูกต้องเสียหน่อยนะครับ คือที่มติออกไปอย่างที่หน่อวิจิตนั้นนะครับ
ขอให้เราทบทวนถ้อยคำนี้หนึ่งในฐานะกรรมการนั้นแหละครับ คณะกรรมการทบทวนถ้อย
คำแล้วก็มีถ้อยคำอยู่คำหนึ่งบอกว่า "นายอำเภอโดยความเห็นชอบของสภาจังหวัดสั่งให้ออกจาก
ตำแหน่งเมื่อได้สอบสวน" นี่นะครับ คำว่าสภาจังหวัดสอบสวนนี้ คงจริงแล้วคือว่านายอำเภอ
ได้สอบสวนแล้วขอความเห็นชอบจากสภาจังหวัด เพราะฉะนั้นควรจะแก้ถ้อยคำเสีย ให้ถูกต้อง
ว่า ให้มีการสอบสวนเสียก่อน แล้วเสนอสู่สภาจังหวัด ขออนุมัติให้สภาจังหวัดมาสอบสวนนี้ คง
ไม่ถูกในทางปฏิบัติแน่ อย่างนั้นนะครับ กระผมขอหารืออย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงจะขอให้ถ้อยคำ
นะครับ ใส่ออกคำว่า "แก้ถ้อยคำนี้ว่าขอความอย่างเดิมทุกอย่างนะครับ" "นายอำเภอสั่งให้
ออกจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนเห็นว่า..." เมื่อได้สอบสวนนะครับ "เห็นว่าบกพร่องในทาง
ความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง แต่คงได้รับความเห็นชอบจากสภา
จังหวัด" คือให้สภาจังหวัดคุยอีกทีหนึ่ง อย่างที่ข้อความเจตนารมณ์ ของคุณหน่อวิจิตนั้นแหละครับ

นายทิลก มะลิมาศ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผม ทิลก มะลิมาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ผมไม่ใคร่จะขอมตินะครับ ผมขอแสดง
ความคิดเห็นสักหนึ่งเกี่ยวกับมติที่ว่า โดยความเห็นชอบของสภาจังหวัดนั้น ผมคิดว่าอาจจะ
เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัตินะครับ เพราะว่าสภาจังหวัดนั้นก่อนที่จะพิจารณากัน จังหวัดก็คง

เรียกประชุมทุกครั้งนะครับ สมมุติว่าปีหนึ่งมีกำหนดผู้ใหญ่วานจะทองออกสัก ๕๐ คน ในกรณีอย่างนี้จังหวัดก็จะต้องเรียกประชุมถึง ๕๐ ครั้ง ถ้าไม่ออกพร้อมกันนะครับ แล้วมันเป็นเรื่องหาเกี่ยวกับงบประมาณด้วย งบประมาณของจังหวัดจะไม่ทองเอาไปทำอะไรเลยก็จะเอามาไว้แต่กรณีเรียกประชุมเท่านั้น เพราะการเรียกประชุมแต่ละครั้งนั้นจังหวัดต้องเสียค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าเบี้ยประชุมให้สมาชิกสภาจังหวัดทุกครั้งทุกคนด้วย นี่ผมว่าอาจจะ เป็นปัญหา นะครับ นี่ผมเรียนชี้แจงเท่านั้นละครับ เพื่อ เป็นข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ เอาแต่ขอเสนอกรรมาธิการนะครับ มติเป็นไปแล้วครับ ไม่มีหาแก้ไขอะไรแล้ว เอาแต่กรรมาธิการขอปรับปรุงถ้อยคำ แต่ว่าเนื้อหาสาระก็ไม่ได้คิดแปลกไปจากอื่น ที่ประชุมนี้จะชี้ช่องหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกชี้ช่อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ไม่ชี้ช่อง ผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยตามขอเสนอขอปรับปรุงถ้อยคำใน (๗) ของกรรมาธิการ

ต่อไปก็มีของเพิ่มเติม ของคุณเทอดพงษ์ เกี่ยวกับขอเพิ่มความท้าย มาตรา ๗ และของกรรมาธิการเองได้เพิ่มเติมมาตรา ๗ ทวิขึ้น คุณเทอดพงษ์ เชิญ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ที่กระผมขอเดมนั้นมันเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๔ (๗) นั้นนะครับ คือคณะกรรมการของกระผม นั้น ไอ้ที่คำขอเดมนั้นคือว่าคณะกรรมการ รายละเอียดของคณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เรียกว่าพอใจ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ดีใจ คุณเทอมยังดีใจไหม ก็คุณเทอดพงษ์ ไม่ดีใจแล้วนี่

นายเทอม ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ คือกระผมขอเพิ่มเติมขอความไปอีกข้อหนึ่ง คือเป็นข้อ ๘ (๘) มีดังนี้ครับ คือว่าเกี่ยวกับการที่ผู้ใหญ่วานออกจากตำแหน่งนี้ เดิมมี ๗ ข้อ ก็ขอเพิ่มอีกเป็น ๘ ข้อดังนี้ครับ เป็นข้อที่ ๘ "ถ้าราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่วานในหมู่บ้านนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามขอร้องให้ออก ก็ให้นายอำเภอ

หรือผู้ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอดำเนินการลงคะแนนตามในมาตรา ๑๓ ถ้าคะแนนเสียง
 ให้ออกเกินกว่ากึ่งหนึ่งดังกล่าวใน (๒) ก็เป็นอันออก แต่ว่าทั้งนี้ต้องหลังจากที่ได้ดำรงตำแหน่ง
 มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีครึ่ง" คือความมุ่งหมายอันนี้ต้องการให้เขาทำงานมาสัก ๒ ปีครึ่ง ถ้า
 ไม่คิดให้ราษฎรหนึ่งปีในสภาก็มีสิทธิร้องขอให้ออกได้ แต่ว่าเมื่อมีสิทธิร้องขอให้ออกเท่านั้นเองแต่
 ว่าจะออกหรือไม่ออกนั้นให้ลงคะแนนกันอีกทีหนึ่งถ้าหากว่าคะแนนให้ออกเกินกว่าครึ่งก็ให้ออก ก็
 เป็นคล้าย ๆ กันว่า ราษฎรเขามีสิทธิให้ออกได้มันเองละครับ อันนี้กระผมก็ยังอยากจะยืนยัน
 และขอติกว่า บางทีนั้นอาจจะ เป็นข้อที่ที่กรรมการซึ่งเคยเห็นว่า บางทีท่าน ผู้ใหญ่บาง
 บางคนซึ่งมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงและเกิดไปคิดลิดนันทานสมาชิกสภาจังหวัดบาง
 อะไรบ้าง เลยอดไม่ไบบ้าง หรือว่าบางที่แกว่งเขินแกว่งเลยอดไม่ไบบ้างแต่ว่าความประพฤติ
 แก่ไม่ก็มัน แต่ราษฎรเห็นว่าจะเป็นการเค็ดครอนก็ให้ทางออกแก่ราษฎรอีกทางหนึ่งว่า ถ้าหนึ่ง
 ในสามร้องขอให้ออกละก็ ให้มีการลงมติกันอีกครั้งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ต้องเป็นหลังจาก ๒ ปีครึ่งไป
 แล้ว คือให้เขามีสิทธิใดแสดงฝีมือหรือใดคุณลงงานว่าเขาทำเสียหายอย่างไรบ้างสักหน่อย อันนี้
 กระผมว่ามันจะเป็นประโยชน์ต่อการปกครอง เพราะว่าถ้าหากว่าบางคนที่มีราษฎรเขาเลือก มา
 ไม่ดีแล้ว จะทนไปถึง ๔ ปีนั้นน่าจะลำบาก เพราะว่าควรจะให้สิทธิราษฎรให้มีสิทธิร้องเรียน
 และมีลงมติได้อีกสักครั้งหนึ่ง กระผมก็เห็นว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะชี้แจงสักนิดหน่อย เจริญครับ
 เมื่อจะพูดตอน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงท่าน
 ผู้ประจักษ์ คือคุณเทียม ไชยนิรันดร์ ประจักษ์เดิม (๘) มาตรา ๙ นี้ เพื่อให้สอดคล้องตาม (๒)
 แต่ (๒) นั้นสภานั้นลงมติไม่เอาตามคุณเทียมไปแล้ว กระผมคิดว่าถ้าเอา (๘) ไว้ มันก็ไม่รู้จะ
 ไปอาศัยอะไร เพราะ (๒) ก็ถูกตัดไป โดยมติของสภานั้นเสียแล้ว กระผมคิดว่า (๘) นี้ จะอยู่
 ลอย ๆ อยู่ไม่ได้ กระผมก็สงสัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียมถอนใหม่ครับ

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : ครับ ขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอคุณครับ ของกรรมการก็ขอเพิ่มที่ประชุม ไม่มี
 นะครับ ต่อไปก็มาตรา ๙ ทวิ คุณเทอดพงษ์

นายเทศพงษ์ ไชยมันท์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทศพงษ์ ไชยมันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๗ ทวิ ซึ่ง วรรคสามการเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๑๔ ในวรรคที่สองนี้ "นอกจากออกจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบต้องออกจากตำแหน่งเพราะ เหตุเหตุนั้นเกี่ยวกับผู้ใหญ่บ้านต้องออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๔" ที่นี้ (๒) กระผมขอคัดออก นะครับ ตั้งแต่ (๒) ถึง (๓) "หรือเมื่อผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง เพราะขาดคุณสมบัติ" ซึ่งอัน นี้มันตามมาตรา ๑๔ นี้คำว่า "เป็นเจาบ้าน" นี้เราคัดออกแล้ว เพราะฉะนั้นทั้งหมคนั้ ถัดออกนี้ กระผมว่าขอความมันจะสมบูรณ์แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอคัดออก เพราะว่า ขอลความมันสมบูรณ์อยู่แล้ว เนื่องจากเจาบ้านนี้คัดออกตั้งแต่คราวก่อน อันนี้กระผมขอคัดออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ เชิญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กรรมการก็เห็นด้วย ถูกต้องแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตักะไรครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ตักข้อความมาตรา ๑๔ นะครับ วรรคที่สองตอนท้ายที่บอกว่า "หรือเพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒" ขอความต่อไปว่า "ยก เว้นคุณสมบัติการเป็นเจาบ้าน" นั้น ตักออกทั้งหมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หรือเพราะคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ ยกเว้น

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : เพราะคำว่า "ยกเว้นคุณสมบัติ การเป็นเจาบ้าน" ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตักออกหมดนะครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : เหลือไว้แค่ "หรือเพราะขาด คุณสมบัติตามมาตรา ๑๒" เท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเสร็จสิ้นการพิจารณามาตรา ๗ ทวิ ต่อไป มาตรา ๘ คุณไพฑูรย์

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๘ กระผมได้ขอแปรญัตติ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่หมู่บ้านนั้นเกิดมีประชากรมากขึ้น ซึ่งตามร่างของกรรมการ ร่างเดิม นั้นใคร่บรู่ว่า ให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันในหมู่บ้านนั้น เมื่อเห็นสมควรให้แจ้งต่อนายอำเภอ

เพื่อที่จะเสนอแยกหมู่บ้านขึ้นอีกหมู่บ้านหนึ่งที่กระผมเห็นควรถูกแบ่งรวมเข้าทุกประการ แลอยากจะขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า "ถ้าหากราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนรองขอ" เพิ่มขึ้นอีกประเด็นหนึ่ง ที่กระผมขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นนี้ก็ เนื่องจากเหตุผลว่าปกติแล้วคนเรานั้นก็จะไม่ค่อยยอมรับว่าตัวเองไม่มีความสามารถเพียงพอหรือว่าไม่โอกาส ที่จะควบคุมลูกบ้านได้ทั่วถึง ส่วนใหญ่แล้วมักจะเข้าใจหรือนึกว่าตัวเองนั้น มีความสามารถเพียงพอ หรือสามารถควบคุมลูกบ้านในหมู่บ้านนั้นได้ ซึ่งความจริงแล้วอาจจะไม่สามารถควบคุมได้ทั่วถึง ถ้าหากผู้ใหญ่ใหญ่บ้านหรืออำนั้นในตำบลนั้นหรือในหมู่บ้านนั้นเป็นขอแยกได้ ฝ่ายเดียวแล้วทางเดียวแล้ว อาจจะไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในหมู่บ้านนั้น เพราะว่าบางครั้งในหมู่บ้านนั้นอาจจะไม่มีบริเวณหรือพื้นที่ที่กว้างขวางและมีประชากรมาก ผู้ใหญ่บ้านคนเดียวอาจจะไม่สามารถที่จะควบคุมหรือว่าปกครองลูกบ้านในหมู่บ้านนั้นได้โดยทั่วถึง ถ้าหากผู้ใหญ่บ้านและอำนั้นในตำบลนั้นไม่รองขอแล้วก็ไม่สามารที่จะแยกหมู่บ้านขึ้นเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่งได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำให้ความเดือดร้อนให้กับประชาชนเป็นอย่างมาก กระจ่างชัดตัวอย่าง อย่างจังหวัดสุโขทัยของกระผมในตำบลสองกระเจง อำเภอสวรรคโลก ซึ่งมีราษฎรมารองเรียนกับกระผมมากกว่า ๑๐๐ คน อยากจะขอแยกหมู่บ้านขึ้นอีกหมู่บ้านหนึ่ง เนื่องจากหมู่บ้านนี้มีพื้นที่กว้าง มีบริเวณหลายกิโล ราษฎรบางที่อยู่ท้ายบ้านนี้ เกิดผู้ใหญ่บ้านอยู่หัวบ้าน กว่าจะไปพบผู้ใหญ่บ้านหรือว่ามีเรื่องราวไปพบผู้ใหญ่บ้านแล้วจะเดินทางไป ๓ - ๔ กิโลเมตรอย่างนี้ แล้วถนนที่ทุกกันการไม่สะดวกกลางค้ำกลางคั้นอย่างนี้ แล้วราษฎรมีจำนวนมาก ราษฎรจะขอแยกหมู่บ้านเพิ่มขึ้นนี้ไม่สามารถ แยกได้ ถ้าหากตามร่างของกรมการหรือว่าร่างเดิมแล้ว ฉะนั้นกระผมอยากจะเปิดทางให้กว้างขึ้น ให้ราษฎรมีโอกาสรองเรียนขอแยกหมู่บ้านได้ตามความต้องการ และตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ของราษฎรแล้ว อาจจะเพราะว่าผู้ใหญ่บ้านคนนั้นไม่สามารถ ที่จะปกครองลูกบ้านได้โดยทั่วถึง อย่างนี้ เช่นนี้เป็นต้น หรือว่าการคมนาคมหรือว่าการสัญจรไม่สะดวก อย่างบางครั้งนี้หมู่บ้านหนึ่ง ผู้ใหญ่บ้านอยู่ที่หัวบ้านอย่างนั้นแล้วราษฎรส่วนใหญ่อยู่ที่ท้ายบ้าน ผู้ใหญ่บ้านอาจจะไปอยู่ในถนนทาง อย่างนี้เป็นต้น เกิดความลำบากต่อประชาชนที่ในหมู่บ้านนั้นที่จะมาติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านเหล่านี้เป็นต้น กระผมจึงคิดว่าถ้าหากเราเปิดทางให้ราษฎรซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้านนั้น ถ้าหากมีประชากรรวมกันแล้วเกินกึ่งหนึ่ง ก็สามารถที่จะรองขอได้ แล้วก็ให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น เสนอต่อทางอำเภอเพื่อที่จะเสนอต่อทางจังหวัด และถ้าหากทางจังหวัดเห็นสมควร ก็ให้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ได้ โดยเลือกผู้ใหญ่บ้านขึ้นอีกตำแหน่งหนึ่ง อย่างนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ได้ขัดกับทนายกรมการหรือ ความคิดเห็นของทนายกรมการเลย

เพียงแต่เราเปิดโอกาสให้กับราษฎรซึ่งได้รับความเดือดร้อน สามารถมีสิทธิเรียกร้องให้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ และเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านขึ้นใหม่อีกท่านหนึ่งได้ เนื่องจากมีเหตุจำเป็นต่าง ๆ ซึ่งถ้าหากทางจังหวัดเห็นสมควรอย่างนี้ กระผมว่าจะเป็นโยบายที่ขอประชาชนเป็นอย่างยิ่งครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้แปรญัตติหลายท่าน คุณเทียมเชิด

นายเทียม ไชยนิพนธ์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างเดิมเกี่ยวกับการตั้งหมู่บ้านเพิ่มเติมที่กระผมก็แปรญัตติไว้ว่า มีข้อหนึ่ง คือของเดิมมีว่า "ถ้าลูกบ้านในหมู่บ้านใดทวีขึ้น จะเป็นด้วยผู้เกิดขึ้นก็ตาม หรืออพยพจากที่อื่นก็ตาม เมื่อกำนันในตำบลและผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นปรึกษาเห็นว่าการจำนวนคนในบานเกินกว่า ความสามารถของผู้ใหญ่บ้านคนเดียวจะดูแลปกครองเรียบร้อยได้ให้กำนันแจ้งต่อนายอำเภอและกระผมขอเพิ่มเติมขอความว่า "หรือราษฎรเจ้าบ้านตั้งแต่หาสิบคนขึ้นไปร้องขอต่อนายอำเภอให้พิจารณาตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่แล้ว ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรก็ให้ตั้งหมู่บ้านเพิ่มขึ้นได้ และให้เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านเพิ่มเติมขึ้นใหม่" อันนี้ก็ตามของเดิมเขามีอยู่ว่า ของเดิมเขาบอกว่า "ถ้าลูกบ้านในหมู่บ้านใดทวีขึ้นจะอพยพมาจากที่อื่นก็ตาม หรือเกิดขึ้นก็ตาม ข้อหนึ่ง เป็นเหตุที่เพิ่มหมู่บ้านได้และสอง เมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นเห็นว่า คนเกินกว่าความสามารถของผู้ใหญ่บ้านคนเดียวจะปกครองดูแลได้ก็ให้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ แต่กระผมก็ขอเพิ่มเติมอีกข้อหนึ่งว่า หรือเมื่อราษฎรเข้าบ้านตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไปร้องขอต่อนายอำเภอให้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ ก็ให้มีสิทธิได้คือบางหมู่บ้านอพยพกันมาอยู่ใหม่บางอำเภอบางตำบลกันอยู่ สมมติประมาณสัก ๑๐๐ ครอบครัวก็หากที่อพยพกันตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป ก็ถือว่าครั้งร้องขอให้ตั้งหมู่บ้านก็ขอให้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ได้เพื่อจะได้ปกครองกันให้เกิดความสงบเรียบร้อย กระผมก็ขอแปรญัตติเพิ่มเติมเพียงเท่านี้ครับ

นายขุนทอง ภูวิเวเกื้อน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขุนทอง ภูวิเวเกื้อน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมได้ขอแปรญัตติ และก็ส่งวนคำแปรญัตติไว้โดยในมาตรา ๑๘ ของมาตรา ๔ ที่แก้ไข (๑) ถ้าลูกบ้านในหมู่บ้านจะเป็นด้วยผู้คนเกิดก็ตามหรืออพยพมาจากที่อื่นก็ตาม หรือลักษณะของหมู่บ้านกระจัดกระจายเป็นหลายกลุ่มก็ตาม เมื่อกำนันในตำบลและผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นปรึกษารือกัน ถ้าย ๆ กับของคณะกรรมการครับ กระผมมีเหตุผลว่าทำไมกระผมถึงเพิ่มหรือลักษณะของหมู่บ้านกระจัดกระจายเป็นหลายกลุ่ม กระผมมีเหตุผลโดยมีขอเท็จจริงที่จะต้องเรียนเสนอต่อท่านประธานสภาเพื่อรับทราบ และก็ให้

คณะกรรมการข้าราชการไต่พิจารณาวินัยครั้งนี้ครับ ความจริงแล้วผู้ใหญ่นั้นเป็นที่พึ่งคนหนึ่ง
 ของประชาชนในหมู่บ้านนั้น จนกว่าที่จะไปถึงนายอำเภอหรือไปถึงผู้หลักผู้ใหญ่ตามลำดับชั้น มี
 เรื่องอะไรประชาชนก็ร้องผู้ใหญ่มาก่อนเป็นอันดับแรก ที่นี้ในข้อความของมาตราตามที่คณะกรรมการ
 ข้าราชการเขียนมาไว้นั้นมันไม่คลุมถึงลักษณะของหมู่บ้านกระจัดกระจาย หมู่บ้านใดที่จะขอ
 แยกหมู่บ้านได้จะต้องขึ้นกับตำบลภูพานิตพิสัยขึ้น ขอเท็จจริงขอพระแม่ที่เพิ่มเข้ามานี้ จำนวน
 ประชากรไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่ลักษณะของหมู่บ้านมันอยู่กระจัดกระจาย คือหมู่บ้านเดียว แต่มีหลาย
 กลุ่ม พระแม่จะขอถอนจากท่านประธานยกตัวอย่าง ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์หมู่บ้านหนึ่งชื่อว่า
 หมู่บ้านหนองเสือ หมู่ที่ ๖ ตำบลเขม อำเภอยางตลาด มีบ้านหนองเสือกลาง หนองเสือใหญ่
 หนองเสือเล็ก หนองเสือตะวันออก หนองเสือตะวันตก แต่ละกลุ่มนี้ ๒๐ - ๓๐ หลังคาเรือน
 แลอยู่ห่างไกลพอสมควร มีผู้ใหญ่บ้านคนเดียว เมื่อเด็กผู้ชายเขาไปเล่นหมู่บ้าน ผู้ชายก็ชวาก็
 ไปแจ้งผู้ใหญ่บ้าน เดี่ยวจะตั้งอยู่ที่ปากทางจะยิงให้ตาย คั้นนั้งทั้งคืน ไม่มีใครกล้าออกจาก
 หมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ได้ทำหน้าที่ ไม่ได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน จะไปแจ้งที่อำเภอ ก็ไม่มีโอกาส
 จะไป เพราะผู้ใหญ่บ้านก็ยังไม่รู้ นี่แหละครับ ปัญหาอย่างนี้พระแม่เห็นว่ามันควรจะเพิ่มเข้าโดย
 เขียนแบบกระแอม หรือลักษณะของหมู่บ้านกระจัดกระจายเป็นหลายกลุ่ม ไม่จำเป็นจะต้องมีข้อ
 ความตายตัวว่าลูกบ้านจะต้องทวีขึ้น อันนี้ไม่ทวีครับ มันเทาเทา แต่ลักษณะภูมิประเทศของ
 หมู่บ้านมันกระจัดกระจาย ดังที่พระแม่ไ้กราบเรียนแล้ว ที่นี้เพื่อความรวดเร็วในการพิจารณา
 กระแอมก็ไม่อยากจะต่อความยาว อยากจะเรียนตามทางฝ่ายกระทรวงมหาดไทยว่า จะมีวิธีการ
 อันใดอีกใหม่ จะเขียนเป็นระเบียบหรือว่าวิธีปฏิบัติกำกับโคหรือเปล่าว่า ถ้าลักษณะหมู่บ้าน
 เป็นดังที่พระแม่เรียนมาแล้วนี้ให้พิจารณาเป็นพิเศษ เป็นวิธีการพิจารณาตั้งหมู่บ้านเพิ่มเติมของ
 กระทรวงมหาดไทย จะเป็นระเบียบหรือเป็นกฎกระทรวงอะไรก็ได้แล้วแต่ เพื่อไม่ให้รบกวนเวลา
 ไม่จำเป็นต้องแก้กฎหมาย เพราะว่าคณะกรรมการเขียนมาก็คลุม แต่มันคลุมไม่ถึงลักษณะ
 อย่างนี้ ถ้าสมมุติว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยยืนยันไม่ว่า มันมีระเบียบวิธีปฏิบัติเป็น
 พิเศษได้ ถ้าหากมีความจำเป็นดังที่พระแม่กราบเรียนโดยขอเท็จจริงมาแล้วนี้ ทางกระทรวง
 มหาดไทยก็มีวิธีการที่จะถือว่าเป็นกรณีพิเศษให้พิจารณาเป็นเรื่องด่วน ดังนั้นพระแม่ก็ขอถอนครับ
 ถ้าเผื่อว่ากระทรวงมหาดไทยสามารถจะปฏิบัติได้ ขอขอบคุณครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ตามที่
 สมาชิกจากจังหวัดกาฬสินธุ์ คือคุณเขนทอง ภูนิเวทเอน ไ้ส่งสัยนั้น เรื่องการตั้งหมู่บ้าน

ที่กระจัดกระจายมีครบ มีอยู่ในมาตรา ๘ มาตราต้นเมื่ออยู่แล้ว กฎหมายนี้ให้อ่านอาจจะตั้ง ลักษณะ
หมุ่บ้านอย่างนั้นได้อยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้แปรญัตติคิดใจ กระผมถือว่าผ่านมาตรา
๘ นี้ไป ต่อไปมาตรา ๙ คุณวิรัช เรียง

นายวิรัช เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช
เสวะมาตย์ ส.ส. อุบลราชธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ประเด็นหลักที่กระผม
ได้เสนอขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๘ เพื่อแก้ไขความในมาตรา ๓๐ นี้ก็อยู่ที่ว่าการเลือกตั้งกำนัน
ให้ใช้วิธีออกเสียงโดยตรงและลับ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้ เป็นไปตามระเบียบที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนด กระผมเห็นว่ากรรมาธิการได้เอาตามความเห็นของกระผมไปไว้ใน
ร่างของกรรมาธิการแล้ว ขอความอื่นกระผมก็ไม่คิดใจ ขอถอนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณครับ คุณเทอดพงษ์

นายเทอดพงษ์ ไชยนิพนธ์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์
ไชยนิพนธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ตามมาตรา ๘ กระผมขอ
แปรญัตติมาตรา ๓๐ นี้ครับ ในหัวข้อมาตรา ๓๐ นี้ โดยขอตัด "กำนันตำบลใกล้เคียง"
ออกนะครับ โดยใช้เป็นคำว่า "ให้นายอำเภอจัดให้มีการเลือกตั้งกำนัน โดยตั้งคณะกรรมการ
เลือกตั้งขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยนายอำเภอหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นและ
ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งกำนันหมู่บ้านละหนึ่งคน" ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาไม่ครบ
กระผมยังไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเอากำนันตำบลข้างเคียง เข้ามารับกรรมการด้วย
เพราะว่ากรรมการคณะนี้ตามปกติก็มีจำนวนมากอยู่แล้วนะครับ อย่างในบางตำบลมีหมู่บ้านถึง
๑๓ - ๑๔ หมู่บ้าน ก็มีผู้ใหญ่บ้าน ๑๓ คนนะครับ แล้วยังราษฎรผู้มีสิทธิหมู่บ้านอีกละ ๑ คนก็ตก
เข้าไป ๓๐ กว่าคน แล้วยังนายอำเภออีก อันนี้คณะกรรมการใหญ่ ๆ กระผมว่าบางที่มันก็ยิ่ง
มากคนเข้า มันก็งานไม่ไหวจะเร็วครับ เพราะฉะนั้นถ้าให้เราไปเอากำนันตำบลข้างเคียง ซึ่ง
ข้างเคียงนี้ก็มีจำนวนมากนะครับ บางตำบลที่อยู่แล้วก็ติดกับตำบลข้างเคียงอีกจำนวนหลาย
ตำบลก็กลายเป็นคณะกรรมการนี้ ๘๐ - ๘๐ คน ซึ่งกระผมว่ามันเกินความจำเป็นไปครับ
แล้วคณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการเลือกตั้งก็ไม่ต้องมีความจำเป็นที่จะต้องไปเอาคนมากมายมา
เป็นกรรมการจนถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าเอากันแค่เรื่องของตำบลนั้น
ก็คงจะเพียงพอแล้วนะครับ ไม่จำเป็นจะต้องไปเอาตำบลข้างเคียง หรือตำบลที่ใหม่มาช่วย

เพราะฉะนั้นกระผมถึงขอคัด "กำนันตำบลข้างเคียง" ออกโดยให้โซ่แฉูใหญ่บานแล้วก็ขวามาน
ในหมู่บ้านละ ๑ คนนั้นก็ถือว่าเป็นการเพียงพอและก็เหมาะสมแล้วนะครับ กระผมขอคัด "กำนัน
ตำบลข้างเคียง" ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ ไม่ได้แปรไว้นะ โซ่ใหม่

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์
โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัยนะครับ ที่กระผมลุกขึ้นมาหมายความว่ากระผมขึ้นมา ทักท้วง
ท่านประธานสภาท่านนี้ คือความจริงแล้วประเด็นที่ไต่แปรญัติในมาตรา ๘ ทั้งข้อ ๑ และข้อ
๒ นั้นมีผู้แปรอยู่หลายท่านด้วยกันนะครับ กระผมไม่ทราบว่าท่านประธานสภาใช้เวลารวบรัด
อย่างนี้ กระผมก็ยกมือประท้วง ว่ากระผมอยากจะขอเสนอให้มีการลงมติ เนื่องจากว่ากระผม
ไต่แปรญัติไว้ทั้งข้อหนึ่งและข้อสองของมาตรา ๘ ซึ่งจะนำความเป็นประโยชน์ กระผมถือว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนราษฎรซึ่งได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากอยากจะขอแยกหมู่บ้าน
นะครับ ไม่ใช่ให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ๒ ท่านเท่านั้นบริหารหรือกันว่าจะแยก หรือไม่แยก
อำนาจไม่ควรจะให้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นเท่านั้น ควรจะให้ราษฎรซึ่งได้รับความ
เดือดร้อนอย่างแท้จริงมีสิทธิที่จะร้องขอให้แยกหมู่บ้าน เนื่องจากว่าประชากรนั้นมันมากขึ้นหรือว่า
เกินความสามารถของผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านนั้นที่จะปกครองได้ ไม่ใช่อยู่ในการวินิจฉัยของ
ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันในตำบลนั้นเพียง ๒ ท่านเท่านั้น ประเด็นซึ่งเป็นเรื่องที่กระผมประสพมา
กับตัวเอง เนื่องจากประชาชนเดือดร้อนมาร้องขอว่าในหมู่บ้านอย่างเช่น ตำบลครองกระจง
อำเภอสวรรคโลกนี้ เนื่องจากหมู่บ้านนั้นมันกว้างใหญ่ ผู้ใหญ่บ้านคนเดียวอาจจะปกครองไม่ทั่วถึง
ราษฎรเดือดร้อนมาร้องขอว่าทำอะไรจึงจะแยกหมู่บ้านขึ้นได้ก็หมู่บ้านหนึ่ง เพื่อความสะดวก
ของประชาชนที่จะไปติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านนั้น ซึ่งกระผมได้ประสพมาด้วยตัวเองนะครับ
ทั้งนี้ประเด็นที่ว่าถ้าหากเราจะให้สิทธิกับราษฎรนี้ เมื่อเห็นสมควรว่าควรจะแยกก็ให้สิทธิเขา
ที่จะร้องขอโดยผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตกลงผ่านนายอำเภอเสนอทางจังหวัด เมื่อทางจังหวัด
เห็นชอบด้วยก็แยก ถ้าจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยก็ไม่เป็นไร ควรจะให้สิทธิเขาไม่ควรจะไปคัดสิทธิ
เขารับท่านประธานครับ เราควรจะเปิดให้กว้างเพราะว่าเราไม่ใช่ไปอยู่ในหมู่บ้านนั้น เรา
ไม่รู้จักใจประชาชนในหมู่บ้านนั้นที่จะได้รับความเดือดร้อน ผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นเท่านั้นที่ไต่แปร
ความเดือดร้อน และควรจะเห็นใจเขาเมื่อเขาได้รับความเดือดร้อน ก็ควรจะให้สิทธิเขา จะ
ร้องเรียนระดับท่านกรรมาธิการ เราให้สิทธิเขาไม่เป็นไรนะครับ ถ้าหากว่าทางอำเภอ

กั๊กหรือทางจังหวัดยังไม่เห็นสมควรก็เป็นเรื่องของทางอำเภอและทางจังหวัดนะครับ กระผมว่า
 ไอ้ประเด็นหนึ่งนะครับ แล้วกระผมยังมีข้อสองที่กระผมได้แปรญัตติไว้ด้วยนะครับ ท่านประธาน
 ครับ ท่านประธานก็รวบรัดไปหน่อยนะครับ กระผมก็ขอถึงไว้ด้วย เนื่องจากว่าข้อ ๒ ว่า "ถ้า
 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ใดว่างลงให้เลือกตั้งผู้ใหญ่อำเภอขึ้นใหม่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน"
 ตามร่างของกรรมาธิการว่า "นับแต่วันที่นายอำเภอไทรราช" กระผมขอแปรญัตติเป็นว่า "นับแต่
 วันที่ตำแหน่งว่างลง" นะครับ ข้อนี้กระผมก็ขอโอกาสขออนุญาตประธานสภาได้ขออภิปรายต่อเลย
 ครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็รวบรัดกันอีก กระผมก็ไม่ทราบว่าจะมีโอกาสนอภิปรายตอนใดก็ถือ โอกาสนี้
 นะครับว่า ถ้าหากว่าเราแก้เป็นว่า "นับแต่สามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง" นั้น จะเป็น
 ประโยชน์มากกว่าและก็สมเหตุผลด้วย เนื่องจากถ้าหากเราระบุไว้ให้ทางอำเภอ ไทรราช
 อำเภอเป็นผู้ทราบ เกิดนายอำเภอมาประชุมหรือว่าไปต่างประเทศสัก ๓ เดือน ๔ เดือน
 อย่างนี้ ไอ้ตำแหน่งนั้นมันก็ว่างอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นนายอำเภอไม่ทราบ ถ้าตีความตามข้อความ
 ในตัวบทกฎหมายแล้ว ถ้าเราบอกวานับแต่ว่างลง ไม่ทราบว่านายอำเภอจะทราบหรือไม่ทราบ
 หรือผู้รักษาการแทนหรือใครก็ตามเดะจะต้องรับทราบ ถ้าหากตำแหน่งนั้นว่างภายใน ๓ วัน
 นี้เราจะต้องเลือกตั้งผู้ใหญ่อำเภอขึ้นใหม่ ไม่ใช่จะต้องรอให้ทางอำเภอ นายอำเภอรับทราบ
 กระผม ถือว่าน่าจะว่างลงเมื่อไรภายใน ๓ วัน ควรจะนับ แต่วันว่างนะครับ เป็นเรื่องหน้าที่
 ของทางราชการที่จะต้องรับทราบ ไม่ใช่จะต้องรอให้นายอำเภอรับทราบ แต่เพียงผู้เดียว
 เพราะถ้าหากว่าท่านนายอำเภอไม่อยู่ หรือมาคิดประชุมอบรมในกรุงเทพฯ กั๊ก ก็คือ หรือว่าไป
 ศึกษาต่อ ไปดูงานต่างประเทศก็อย่างนี้เป็นต้นแล้วนายอำเภอยังไม่กลับมาที่ตำแหน่งผู้ใหญ่อำเภอ
 นั้นก็ยังเลือกตั้งกันไม่ได้ กระผมว่าอย่างนั้นมันไม่ถูกต้องหรอกครับ ควรจะนับแต่วันว่างลง ๓
 วันนะครับ ท่านกรรมาธิการที่เคารพทุกท่านนะครับ มันอย่างนี้จะได้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
 อย่างแท้จริงนะครับ เราอย่าถือตัวบุคคลนะครับว่าของให้นายอำเภอทราบ เราถือว่าว่างลง
 เมื่อไรทางราชการจะต้องทราบทันที กระผม อยากจะขอความคิดเห็นจากท่านกรรมาธิการ
 ครับเกี่ยวกับเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงผมถามถึงหลายที่ มาตรา ๘ ไม่มีใครคิดใจ
 เจริญกรรมาธิการชี้แจงหน่อยครับ

นายโพยม คล้ายทับทิม(กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านขอให้เลือกตั้งภายใน ๓ วันนับแต่ทราบการว่างนั้น ทางปฏิบัติ

อาจจะเป็นไปได้ไหมคะครับ เนื่องจากว่าหมอบานต่าง ๆ ที่มีผู้ใหญ่มานอนอาจจะอยู่ห่างไกล ถ้าหากพอว่างลงวันที่ ๑ กว่ากันั้นจะทราบ การราษฎรจะมาแจ้ง สมมุติว่าผู้ใหญ่มานอนคนนั้นหายไปกว่าจะแจ้งมาทราบถึงอำเภออาจจะถึง ๑๕ วันหรือ ๓๐ วัน แล้วก็เลือกตั้งไม่ทันตามกำหนด วิธีการปฏิบัติจึงถือเอาว่าทราบจากการว่างนับตั้งแต่วันที่นายอำเภอทราบ ที่นี้ท่านแย้งว่าถ้าหากนายอำเภอไปต่างประเทศ ต้องรอให้นายอำเภอกลับจากต่างประเทศ จะเป็นเวลาเป็นเดือนเป็นปี อันนี้ไม่เป็นไปอย่างนั้นหรอกครับ เพราะว่าถ้านายอำเภอไม่อยู่ ก็จะต้องมีผู้รักษาการแทนคำว่า นายอำเภอทราบการว่างตามความหมายในอันนี้รวมถึงผู้รักษาการแทนด้วยนะครับ ฉะนั้นไม่ต้องเป็นห่วงว่าถ้าหากนายอำเภอไปต่างประเทศแล้ว จะต้องรอให้นายอำเภอกลับขอแจ้งแค่นั้นละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตีใจใหม่คุณไพฑูรย์ เชิญครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล นะครับ กระผมขอแปรญัตติทั้ง ๒ ข้อนะครับ ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงเพียง (๒) ข้อครับ ที่นี้กระผมก็ยังตีใจ (๒) อยู่ มันอาจจะมียุทธศาสตร์ว่าการทราบมันจะต้องทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรหรือว่าไปทราบในฐานะส่วนตัวไปทราบมาเอง โอ้ประเด็นนี้มันจะต้องมาตีความกันอีก ถ้าเกิดแจ้งมาแล้วนายอำเภอไม่มารับทราบอย่างนั้นะครับมันก็เป็นทีที่เสียหายต่อประชาชนเปล่า ๆ กระผมว่าถ้านับว่างลงวันไหน ถ้าหากกรรมาธิการทรงอย่างนี้แล้ว ๓๐ วัน มันจะหนีไปเราก็สามารถขยายออกไปเป็น ๔๕ วันก็ได้ แต่ให้หลักคืออยู่ว่า มันว่างวันไหนสมควรจะนับตั้งแต่วันนั้น แม้แต่กฎหมายทั้งกฎหมายแพ่งกฎหมายอาญาก็ตามเถอะ มันน่าจะนับตั้งแต่วันที่ความผิดหรือว่าความผิดเกิดขึ้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันจะนับจากวันว่างนะครับ ถ้าหากเราหวังว่าสายงานนั้นมันจะทำให้ลาซาตงอาจจะไม่มีเวลาเพียงพอ ทางอำเภอเตรียมการไม่ทัน เราก็อาจจะขยายเวลาไปเป็น ๔๕ วันก็ได้คะครับ แต่ควรจะมีหลักอยู่ว่านับตั้งแต่วันไหน ไม่ใช่ตามอำเภอใจของนายอำเภอ นายอำเภออาจจะทราบส่วนตัวแล้ว หรือว่าวันนี้อาจจะพักก่อน อีก ๑๐ วันค่อยมาเห็นทราบก็ได้แบบนี้เป็นคน กระผมว่ามันไม่ถูกหลักนะครับ ในหลักที่เราจะออกกฎหมาย ควรจะเอาเป็นหลักว่ามันว่างวันไหนควรจะเป็นวันนั้น แล้วก็นายอำเภอจะทราบอย่างไร หรือผู้รักษาการจะทราบอย่างไรก็ตามเถอะ เราควรจะนับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไปนะครับ นี่ประเด็นหนึ่ง กระผมขอขยับอย่างนั้นะครับ ส่วนประเด็นข้อ ๑ นี้กระผมก็ขอยืนยันว่าควรจะให้สิทธิต่อประชาชนในหมู่บ้านนั้นถ้าหากเขาเห็นสมควรหรือเขาได้รับความเดือดร้อน เนื่องจาก

๘๖
ถูกผู้ใหญ่มานในหมู่บ้านนี้ปกครองหมู่บ้านไม่ได้ทั่วถึง หรือว่าเนื่องจากความไม่สะดวกต่าง ๆ
เหล่านี้ และประชาชนทั่วขึ้นแล้วควรจะให้โอกาสเขา ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งนั้นเมื่อเข้าชื่อกันเกิน
กึ่งหนึ่ง นี้แปลว่าเป็นเสียงของประชามติ แล้วเราควรจะให้เขานะครับ ขอความกรุณา
หาประธานกรรมการมาชี้แจงให้ละเอียดครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับผมเรียน
ตอบเพื่อนสมาชิก คุณไพฑูรย์ จากจังหวัดสุโขทัย ดังนี้ครับ ในข้อ ๑ ที่ให้เขียนลงไปนะครับว่า
ให้ราษฎรร้องโต้แย้ง แทนที่จะอย่างวางเดิมบอกว่า กำหนดผู้ใหญ่มานที่เคาระหัดกันแล้วก็เสนอ
นายอำเภอ ที่มีปัญหาที่ท่านยกขึ้นมาก็คือว่าอยากให้ราษฎรมีส่วนร่วมร้องเรียนการขอตั้ง ผู้ใหญ่มาน
ด้วยคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วไปเขียนอย่างนั้นกับไม่เขียนมันเหมือนกันละครับ มัน
เหมือนกันตรงไหน ก็ตรงที่ว่าไอ้ที่เขียนไว้ในเรื่องกำหนด ผู้ใหญ่มานต้องที่เคาระหัดนั้น ให้มันเป็น
หน้าที่ตามกฎหมาย แต่ราษฎรเดือดร้อน หรือว่าเกิดความเดือดร้อนเนื่องจากการดูแล ไม่ทั่วถึง
อะไรคืออะไร เป็นเรื่องราษฎรร้องโต้แย้งแล้ว เราจะคุยอย่าให้คืนะครับ ว่าเมื่อก่อนหรือ
ผู้ใหญ่มานนี้ได้ที่เคาระหัดแล้วกับอำเภอรวมกันละครับ เพราะฉะนั้นถ้ากรณีนี้ที่ราษฎรร้องขึ้นมา
ไม่ว่าจะเรื่องอะไรร้องโต้แย้งแล้ว ไม่จำเป็นต้องมาเขียนทับไว้ในเรื่องนี้หรอกครับ ถ้าบอกว่า
หมู่บ้านนี้มันไม่ไหวแล้ว มันปกครองไม่ได้ถึงร้องโต้แย้งแล้วในหลักที่เป็นราษฎรธรรมดาทั่วไปไม่
จำเป็นต้องไปเขียนในกฎหมายอันนี้ เราก็เลยเห็นว่านี่แหละครับมันไม่มีความจำเป็นต้องเขียน
ลงไป คือร้องให้ขอเพิ่มโต้แย้งแล้ว โดยหลักปฏิบัติธรรมดาทั่วไปในข้อ ๑ ที่ท่านขอแปรญัตตินะครับ
ก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็น ส่วนใน (๒) เรื่องที่ว่าเราจะเอาเลือกตั้งภายในกี่วันนับแต่วันวาง
นี้ครับในหลักปฏิบัติอย่างที่เรียนแล้วท่านจะจงไปนึกถึงตัวนายอำเภอทราบจนเกินไป ถ้าไม่
นึกถึงในหลักปฏิบัติที่ว่า การทราบไม่จำเป็นต้องนายอำเภอต้องทราบหรือครับ ตามหลักปฏิบัติ
ราชการมันมีปฏิบัติคือ เนื่องรักษาการแทนการทำงานมีระเบียบแบบแผนอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าทราบ
แล้วจัด นี่ครับมันจะได้จัดตามที่ทราบตามวันเวลาที่กฎหมายบังคับ แต่ถ้าไปเอาวางเข้าแล้วให้
เลือกตั้งภายในเวลาเท่านั้นเท่านั้นเกิดไม่ทราบหรืออะไรขึ้นมามันเป็นไถ่นะครับ เกิดไม่มี
อะไรทราบขึ้นมาครับ มันเป็นที่ว่าเลือกตั้งไม่ทันขึ้นมาเป็นการผิดกฎหมายขึ้นมาทันทีมัน
เขียนกฎหมายนี่ละครับ เราคำนึงถึงหลักปฏิบัติด้วยรูปแบบของกฎหมายนี้ ถึงจะสวดยังไรแต่
หลักปฏิบัติแล้วมันขัดกัน มันก็ลำบากเรากำหนดสองทางประกอบกันแล้วไม่ให้เกิดความเสียหาย
เกิดประโยชน์เท่าที่จะมากที่สุดที่จะมากได้เสียหายน้อยที่สุดที่จะน้อยได้ จะเขียนไปแล้วให้

ครอบครัวประกอบนโยบายทุกอย่างทุกประการสำเร็จรูป กระผมคิดว่าอย่างน้อยเรื่องน้อยอย่างที่จะทำได้เราก็พยายามทำให้เป็นผลดีมากที่สุดที่จะทำได้และผลเสียพยายามให้น้อยที่สุดที่จะทำได้ ให้นโยบายที่สุดเท่าที่สมควรแก่ที่สติปัญญาและตัวอักษรจะให้ และคำนึงถึงข้อเท็จจริง ประกอบ คณะกรรมการก็เคยมีความเห็นยืนไว้อย่างรวบรัดว่า เหมาะสมแล้ว ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูริย์ พอใจไหมครับ

นายไพฑูริย์ โมกชมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือคำถามที่ท่าน กรรมการได้ชี้แจงมานั้นครับ ในข้อ ๑ ที่อ้างว่าปกติแล้วราษฎรนี้ร้องไต่ถามอยู่แล้ว ที่ที่ท่านไม่ให้หลักกฎหมายเป็นพื้นฐานรองรับให้ราษฎรเลยที่จะร้องโดยอาศัยกฎหมายอะไรแล้ว ท่านจะนึกว่าท่านนี้ราษฎรร้องไต่ถามอยู่แล้ว แต่อาศัยกฎหมายอะไรครับ แต่ที่เวลาผู้ใหญ่มานั่งกับท่านจะแยกหมู่บ้านใหม่ขึ้นมา ท่านให้กฎหมายบัญญัติไว้ในกฎหมาย แต่เวลารัฐธรรมนูญจะท้วง ท่านไม่มีกฎหมายรองรับ ท่านอ้างว่าร้องไต่ถามอยู่แล้ว ร้องไต่ถามโดยอาศัยกฎหมายอะไร ไม่ใช่เพราะรัฐบาลชุดนี้ที่บอกว่าเราทำได้ ประชาชนมาร้องเรียนท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าได้ ๆ จะจัดให้ ไต่ถามไม่มีกฎหมายรองรับนะครับเป็นพื้นฐาน ฉะนั้นถ้าหากเราในฐานะเป็นสภานิติบัญญัติเราจะทำอะไรเราควรจะให้กฎหมายเป็นพื้นฐานรองรับให้กับประชาชน ที่เราน่าจะบอกว่าเราทำได้ นี้ ถ้าเกิดเป็นรัฐบาลชุดใหม่บอกว่าเอาคุณร้องเรียนมา การอาศัยกฎหมายอะไรละ หรือทางอำเภอ หรือทางจังหวัด คุณอาศัยกฎหมายอะไรที่จะมาเป็นพื้นฐานรองรับว่าคุณมีสิทธิ เราอย่าไปเข้าใจเอาเองนะครับว่าประชาชนร้องไต่ถาม ควรจะให้หลักกฎหมายเขายึดถือเอาไว้บ้าง และตามที่ท่าน กรรมการพูดมานี้ก็ยอมรับอยู่แล้วว่า ถ้าประชาชนร้องไต่ถามไต่ถามอยู่แล้ว ทำไมเราไม่บัญญัติให้เขาโดยชัดแจ้งในกฎหมายเลยครับ เรื่องอะไรเราจะมาหวังเอาไอ้ชกกฎหมายเอาไว้ทั้ง ๆ ที่เรายอมรับว่าประชาชนน่าจะมีสิทธิร้องเรียนขอแยกหมู่บ้านได้ กระผมไม่เข้าใจว่าท่าน กรรมการทำไมจึงเรอบัญญัติไปอีกไม่เกิดมรรคผลหนึ่งอัน เสียหายตรงไหนทั้ง ๆ ที่ทุกคนทุกท่าน ก็ยอมรับอยู่แล้วว่าประชาชนมีสิทธิร้องไต่ถามให้เขาเป็นพื้นฐานครับที่กระผมยังติดใจอยู่ข้อหนึ่งนะครับ

ข้อ ๒ นี้ถ้าหากว่าท่านกรรมการหวังเรื่องตัวบุคคลมาก หวังเรื่องระเบียบสวยงาม นะครับ ทั้ง ๆ ที่ในสภาเราเป็นสภาที่ออกกฎหมาย เราไม่จำเป็นต้องมาหวังตัวบุคคลผู้ที่จะปฏิบัติตามกฎหมายมากนักหรอกครับ เราว่าบัญญัติกฎหมายออกไปให้มันดีเท่าที่จะสามารถได้ ส่วนตัวบุคคลนั้นหรือเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายให้เคร่งครัด ไม่ใช่ ว่าผู้ใหญ่มานตายไปแล้วตั้ง ๓๐ วัน นี่นายอำเภอหรือว่ากำนันที่ไม่รู้เรื่อง ไม่มาแจ้งกันเลย

อย่างนี้ กระผมว่านายอำเภอก็ดี กำนันในตำบลนั้นก็ ไม่ควรจะเป็นกำนันหรือเป็นนายอำเภอ
 ต่อไปอีกแล้วนะครับ ถ้าหากว่าไม่ทราบถึงความเป็นไปของประชาชนในตำบลของตน หรือว่าใน
 อำเภอของตนโดยเฉพาะตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านถ้ามีการตายหรือว่าเจ็บป่วยหรือว่าอะไรก็ตามเถอะ
 นายอำเภอกำนันไม่รู้อย่างนี้จะมาโทษว่าทนายจะรายงานกันทำไมก็ปรับปรุงเรื่องระเบียบสายงาน
 ชิคครับ นี่เราออกกฎหมายเราออกให้มันดีไม่ใช่จะมาหวังแต่เรื่องตนไม่มาแจ้ง ถ้าไม่แจ้งผิด
 ระเบียบวินัยอะไรก็สั่งลงโทษไปชิครับ ถ้าอย่างนั้นแล้วเจ้าหน้าที่ทุก ๆ หน่วยก็ไม่อยากจะทำ
 หน้าที่ของตัวด้วยความสามารถด้วยความรอบคอบด้วยความกระตือรือร้นอย่างนี้ก็ปล่อยให้ตาย
 ผู้ใหญ่บ้านตายทั้งคนี่ นายอำเภอหรือกำนันไม่ทราบนี่จนพัน ๓๐ วันนี่จนนายอำเภอตั้งกรรมการ
 เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านกันไม่ทันขึ้นมา นี่ กระผมว่า แหม มันเป็นชอบกพร่องของเจ้าหน้าที่ทางอำเภอ
 โดยตรง จะมาโทษกฎหมายไม่ได้หรอกครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าท่านกรมการยังคิด
 ว่ายังหวังแต่นายอำเภอหรือกำนัน ๒ ตำแหน่งนี่ที่จะมารายงานหรือว่าเลือกตั้งกันใหม่ก็แล้วไม่ทัน
 ภายใน ๓๐ วันนี่ กระผมรู้สึกท้อใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ว่าเราในฐานะเป็นผู้ออกกฎหมายมา
 ห่วงแต่ตัวบุคคลอยู่อย่างนี้หรือครับ บ้านเมืองของเราเมื่อโรมันจะเจริญเสียทีครับ แต่อย่างไร
 ก็ตามขอหนึ่งนี้ผมขอยืนยันนะครับว่าควรจะให้ติดแล้วกระบอกให้ชัดแจ้งว่า ให้ราษฎรมีสิทธิที่จะ
 ร้องเรียนขอแยกหมู่บ้านได้เมื่อทางจังหวัดและทางอำเภอเห็นชอบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเมื่อผู้แปรญัตติยังตั้งใจ ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรแก้ไข ก็ท่านผู้นั้นก็ไม่ต้องใจแล้วแต่ขอของคุณไพฑูริย์ ขอมให้แก้ไขตามคุณไพฑูริย์
 นะครับ ไปรคยก็มีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ
 ไปรคยก็มีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คำเนนการพิจารณาตรา ๕ ต่อไป เมื่อสักครู่คุณฉวีชัย
 คุณเทอดพงษ์อภิปรายไปแล้ว คุณสมศักดิ์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า สมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ แห่งราชบุรี ขอประทานกราบเรียนชี้แจงท่านประธานดังนี้ เรื่องกฎหมายกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านที่จะออกไปมีการเลือกตั้งนั้น เราได้ต่อสู้กันมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว แล้วเวลานี้เราก็

ต่อสู้กันมาตั้งแต่สมัยประชุมสามัญคราวที่แล้ว แล้ววราหุรกำลังรอกอยเราอย่างมาก แล้วสมัยประชุมก็จวนจะหมด เมื่อเช้าเขาพาเจ๊กโคกราบเรียนชี้แจงแล้วว่าที่พวกเราต่างแปรญัตติกั้นถามันข้ามกันซากกันมากนัก แต่ละพรรคใหญ่ ๆ ก็พูดกันคนสองคนก็พอ ข้าพเจ๊กคิดว่าเห็นว่าพอหอมปากหอมคอ พิจารณาไหวรบรัดว่าเราจะหยิบยื่นให้เขาคอย ๆ มาดสภาจะปิดละอีกสองวันมันก็ปิดแล้ว อีกนัดเดียวพรุ่งนี้วันหนึ่งวันศุกร์ แล้วกฎหมายที่เราค้างค้างอีกก็ตั้ง เยอะแยะ แล้วอันนี้กฎหมายอันใดที่เราออกมาจะหยิบยื่นให้กับราษฎรนี่นะ รู้สึกว่ามันยากเหลือเกินเขารอคอยนาน ข้าพเจ๊กต่อสู้เรื่องกำหนด ผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว เราพิจารณาดีที่สุดที่จะได้แล้วก็ให้มันผ่านไป มันก็ต้องไปแก้อีกละ รุนดุกเราต้องแก้อีก หรือรูนองก็ต้องแก้อีกละตามความเจริญของบ้านเมือง ถ้ามัวแต่โอ โนนินดีโอ้นั้นค่อย ข้าพเจ๊กคิดว่าประชาชนเขาจะเอื่อมระอาสภานี้ สภานี้เป็นสภาที่มิเกียรติที่สุด ข้าพเจ๊กเห็นว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพรักทั้งหลาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ เข้าประเด็นเถอะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : คงจะได้รบรัดให้ทานให้มันสิ้นไปในวันนี้แล้วเราจะโค่นใจ ราษฎรเขาจะได้ชื่นใจครับผม เพราะเหลืออีก ๕ - ๖ มาตราเท่านั้น ถ้าเราพูดกันคนละครั้งสองครั้งก็พอ ดูจากผลชิวเวลาลงมติมันแพ้นตั้งมากมาย แล้วมันจะมีประโยชน์อะไร ข้าพเจ๊กจึงขอประทานกราบเรียนที่เสียเวลา แต่ข้าพเจ๊กไคยน เวลาการแปรญัตติ ข้าพเจ๊กเป็นตัวอย่างอีกตั้งหลายครั้ง จึงขอประทานกราบเรียน กราบทานสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดให้กฎหมายกำหนด ผู้ใหญ่บ้านรีบคลอดออกไปสักที่เถิดครับผม

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ไคยมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรไว้หรือครับ เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ทานประธานที่เคารพกระผมประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคกิจสังคม กระผมขอแปรญัตติขอความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้ครับ "ให้ยุบวราหุการจังหวัดจ๊กให้มีการเลือกตั้งกำหนด โดยวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งกำหนดไว้" สำหรับเหตุผลที่กระผมอยากให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งกำหนดไว้นี้ก็เพราะกระผม เห็นว่าการเลือกตั้งกำหนดนั้นเป็นการเลือกตั้งในเขตตำบล ซึ่งเป็นเขตที่กว้างพอสมควรในตำบลหนึ่ง ๆ นั้นแล้วอีกประการหนึ่ง เราต้องการที่จะให้ประชาชนได้เข้าใจวิธีการเลือกตั้ง เป็นการปฏิพื้นฐาน ในระบอบ

ประชาธิปไตยกันไว้ถ้าหากจะให้มี การเลือกตั้งตามวิธีการของที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ นั้น
 กระทบเห็นว่ามันจะไม่ค่อยมีผลนัก เพราะการที่ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดวิธีการเลือกตั้งนั้น
 เรามักจะไม่มีบทลงโทษ สำหรับผู้สมัครการเลือกตั้ง ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งที่จะเป็นกำนันไค้น
 จะต้องมีวิธีการหาเสียง วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ถ้าหากจะไปใช้วิธีมอบเมทาประชาชนโดย
 วิธีการแจกเงินแจกทองแจกของแจกเหล้าอะไรก็ตามที่เถอะ กระทบเห็นว่า มันควรจะมี
 บทลงโทษ แล้วอีกประการหนึ่ง ถ้าผู้สมัครหลอกลวงประชาชนได้เข้ามาเป็นกำนันขึ้นมาแล้วค่อยไป
 กำนันนี้จะต้องเป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่ง กระทบเห็นว่า สภาตำบลนั้นมีส่วนใกล้ชิดกับ
 ประชาชนเป็นอย่างมาก และเป็นพื้นฐานในการที่จะป้องกันการคอร์รัปชันได้ กระทบจึงอยากได้
 มีกฎหมายที่จะกำหนดและในกฎหมายนั้นเชื่อว่าถ้าออกกฎหมายควบคุมการเลือกตั้งให้รัดกุมกันขึ้น
 มาแล้ว เราจะทำให้ผู้สมัครไม่สามารถที่จะหลอกลวงประชาชนได้ จะได้มีบทกำหนดลงโทษไว้
 ความประสงค์ของกระทบอย่างนี้หรือถ้าจะให้พูดกันตามตรง ๆ กันจริง ๆ แล้วกระทบยังไม่ไว
 ใจเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะให้กำหนดให้มี การเลือกตั้ง เพราะว่ายังมี การหวง
 อำนาจไว้ยังต้องการที่จะให้กำนันผู้ใหญ่มานี้เข้ามาเป็นฐานรองรับ ราชพยุงอำนาจของ
 เจ้าหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทยไว้ จึงอยากจะมีกฎหมายกำหนดไว้ในวิธีการเลือกตั้งดัง
 เหตุผลที่กระทบได้กราบเรียนมาอย่างนี้ครับ แล้วอีกข้อหนึ่งที่ว่าการเลือกตั้งกำนันให้รับสมัคร
 จากผู้ใหญ่มานั้น กระทบเห็นว่าถ้าจะให้รับสมัครจะ เปิดรับสมัครจากประชาชนทั่วไปจะเป็นการ
 เพิ่มตำแหน่งขึ้นมาอีกอย่างน้อยก็ ๕,๐๐๐ กว่าตำแหน่ง เพราะถ้าหากว่าในหมู่บ้านเดียวกัน
 มีทั้งกำนันผู้ใหญ่ผู้ใหญ่แล้วรู้สึกว่าคุณที่ได้เป็นผู้ใหญ่ผู้ใหญ่แล้วจะไม่มีความหมายสำหรับหมู่บ้านนั้น
 จึงอยากจะมีผู้ใหญ่ที่จะสมัครเข้ามาเป็นกำนันนั้นมาจากผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ เพราะว่าคุณใหญ่ผู้ใหญ่ก็ไค้น
 การรับเลือกตั้งจากประชาชนมาอีกชั้นตอนหนึ่ง ความประสงค์ของ กระทบที่ขอแปรญัตติไว้
 ดังเหตุผลที่ไค้นกราบเรียนมานี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทอดพงษ์

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ เกษม
 บุตรขุนทอง ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ กระทบได้แปรญัตติแก้ความ
 ในวรรคสามของ มาตรา ๓๐ จากเดิมที่ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไป ตาม
 ระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดและให้ทำคามในวรรคสี่ของมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดย
 อนุโลมนั้น กระทบขอแก้เป็นการเลือกกำนันให้ใช้วิธีการออกเสียงโดยตรงและลับ และเพิ่มข้อ

ไปเป็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เหตุผลของกรรมเป็นอย่างไรรับทราบประธานที่เคารพครับ เพราะว่าถ้าหากว่าเราร่างกฎหมายขึ้นมาแล้ว และเอาหัวใจของกฎหมาย คือการเลือกตั้งนั้นไปไว้กับกระทรวงมหาดไทย คือแล้วแต่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดระเบียบขึ้นมาแล้ว หัวใจของกฎหมายก็จะถูกกระทรวงมหาดไทย ไขไปตามอำเภอใจได้ เพราะว่าวิธีการเลือกตั้งอย่างคร่าวๆ ที่แล้ว ๆ มานี้ การเลือกตั้งกำหนดส่วนใหญ่แล้ว กระทรวงมหาดไทยมักจะเป็นโดยวิธีเปิดเผย โดยแบ่งกรุปกัน เช่นใครจะเลือก นาย ก. มาทางนี้ นาย ข. ไปทางนั้น การเลือกโดยเปิดเผย แล้วแบ่งกรุปอย่างนี้ แบ่งกลุ่มอย่างนี้รับก่อให้เกิดการแตกแยกภายในตำบลนั้น ๆ และการแตกแยกนั้นละครับ หลังจากเลือกตั้งกันได้แล้ว ก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันแก่งกันทุกวิถีทาง เพื่อให้ฝ่ายตรงกันข้าม กับที่ได้เป็นกำนันนั้น เคียดกรอนทุกประการ แล้วการชกแย่งนั้นมันจะรุนแรงมากขึ้นทุกทีจนถึงที่สุดความรุนแรงนั้นจะรุนแรงมากถึงขนาดฆ่ากัน ถึงขนาดทำให้อยู่รวมตำบลกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรมเพื่ออยากจะได้ความรุนแรงภายในตำบลนั้น ๆ จึงขอให้เป็นการเลือกโดยตรงและลับ ส่วนกระทรวงมหาดไทยจะมีระเบียบว่าอย่างไรนั้นไม่เป็นปัญหา แต่ปัญหาใหญ่คือต้องมีการเลือกโดยตรงและลับเป็นเรื่องใหญ่เสียก่อน เพราะว่าถ้าหากเป็นการเลือกโดยตรงแล้ว รับจากสภาผู้แทนราษฎรแล้วครับ ปัญหาต่าง ๆ ภายในตำบลหมู่บ้านนั้นจะไม่มี จะก่อให้เกิดความสามัคคีก็จะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีภายในตำบลนั้น ๆ ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องมันจะยุ่งยากมากขึ้น ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายชน ทองศิริ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กรรมขอแปรญัตติในเรื่องเลือกตั้งกำนัน เรื่องเลือกตั้งกำนันนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาก็มีแยกเป็น ๒ ประเภท คือประเภทหนึ่งให้การเลือกตั้งจากผู้ใหญ่บ้าน อีกประการหนึ่งให้เลือกรายการ ในสองประเภทนี้กรรมมีความคิดเห็นว่าควรจะได้เลือกตั้งกำนัน ให้รับสมัครจากผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น ๆ โดยการเลือกตั้งของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในตำบลนั้น ๆ ขึ้นเป็นกำนันปกครองตำบล ๆ ละ ๑ คน วิธีการเลือกตั้งจากกำนันใหญ่ โนมตามวิธีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๓ ดังนั้นเหตุผลที่กรรมมีความคิดเห็นว่าควรเลือกตั้งจาก ผู้ใหญ่บ้านนั้นก็โดยเหตุว่าถ้าจะได้เลือกตั้งจากผู้ใหญ่บ้านแล้วผู้ใหญ่บ้านก็เคยปฏิบัติหน้าที่ การงาน

ในทางปกครองในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่มาก่อนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งจะได้เป็นที่เห็น
 ชัดเจนจากประชาชนผู้เลือกตั้ง ในความรู้ความสามารถ ความประพฤติและความซื่อสัตย์
 ของผู้ใหญ่นั้นแต่ละคนว่าเป็นบุคคลที่สมควรจะเป็นกำนันไต่หรือไม่นี้ประการหนึ่ง อีกประการ
 หนึ่งที่ทำให้เลือกตั้งจากผู้ใหญ่นั้นก็เพราะว่าเห็นว่าจะเป็นการประหยัดด้วย เพราะว่าถ้าเรา
 เลือกตั้งจากราษฎร นอกจากเราไม่เคยเห็นความรู้ความสามารถความประพฤติหรือความซื่อ
 สัตย์แล้ว ยังจะเป็นการเพิ่มคนขึ้นมากมายนอกจากผู้ใหญ่นั้น เป็นเหตุให้ต้องใช้ราย
 เงินทองมากมาย เพราะว่ากำนันนี้ปรากฏว่ามีตำบลถึง ๕ พันกว่าตำบล ถ้าเราจะคำนวณอย่าง
 คร่าว ๆ ก็ว่าในกำนันทั้งหมดนี้เราจะต้องใช้เงินประมาณปีหนึ่งราว ๑๕ ล้านบาท จึงเป็นเรื่อง
 ที่ใช้จ่ายโดยความรู้สึกว่าจะไม่ประกอบด้วยเหตุผลมากมายนัก ด้วยเหตุผลอันนี้กระผมจึงเสนอ
 ให้เลือกตั้งจากผู้ใหญ่ อีกประการหนึ่งการเลือกตั้งจากผู้ใหญ่นั้นด้วยกัน จะสร้างความรู้สึ
 กใหญ่โตในตำบลนั้นว่าเป็นผู้ใหญ่มากด้วยกัน เป็นกันเองรู้สึกในความรู้ ความสามารถของ
 แต่ละท่านเป็นอย่างดี ถ้าเราโดยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถอย่างว่าแล้ว ก็จะเป็นที่นับถือของ
 ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะการเลือกตั้งจากราษฎรนั้นเป็นการมองไม่เห็นภาพพจน์ว่าบุคคลผู้ใดที่
 สมควรจะเป็นกำนันของตำบลนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้กระผมจึงขอให้รับสมัครเลือกตั้งจาก
 ผู้ใหญ่ในตำบลมาเป็นกำนัน ในเรื่องวิธีการเลือกตั้งนั้นกระผมของ่าย ๆ ว่าได้มีท่านสมาชิก
 ท่านหนึ่ง เสนอเมื่อตะกี้นี้ว่าให้ออกเป็นกฎหมายเพื่อปฏิบัติให้รัดกุม อันนี้ก็ขอฝากไว้เพื่อเป็น
 เครื่องพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์
 มาศดิตถ์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภาที่ว่า ตามคำแปรญัตติของท่านสมาชิก
 ที่เข้ามา ๒ - ๓ ท่าน ของคุณเทพพงษ์นั้นแตกต่างกันเพียงกำนันซึ่งอยู่ในตำบลใกล้เคียง นอก
 นั้นเหมือนกันหมด คือมีผู้ใหญ่ในตำบลนั้นและราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เลือกตั้งผู้ใหญ
 หนึ่งคนละ ๑ คน อันนี้ตรงกับหมดกับของกรรมาธิการกับของคุณเทพพงษ์ ดังนั้นกรรมาธิการ
 ก็ขอชี้แจงว่าที่เพิ่มกำนันที่อยู่ในตำบลใกล้เคียง เข้าไป เพราะกรรมาธิการมีความเห็นว่ากำนัน
 ตำบลใกล้เคียงนั้นก็ยอมรับก็ยกกับราษฎรในตำบลที่จะเลือกกำนันอยู่ด้วย เพราะอยู่ใกล้เคียง
 และเป็นราษฎรในถิ่นเดียวกันก็ยอมรับก็มีความรู้จักแล้วก็สามารถป้องกันการทำทุจริตอะไรต่าง ๆ
 ได้ เพราะว่าถ้าปล่อยให้ผู้ใหญ่ใหญ่โตในตำบลนั้นทั้งหมด ถ้าผู้ใหญ่ใหญ่โตในตำบลนั้นเกิดไปสนับสนุน
 คนหนึ่งคนใดที่จะมาเป็นกำนันในตำบลนั้นด้วย ผู้ใหญ่โตแต่ลำพังของตำบลนั้นก็ยอมรับก็จะมีจิต

เอนเจียงไคจิ้งให้กำนันคนหนึ่งมาเป็นกรรมการร่วม ทำไมจึงไม่เขียนไว้ว่าให้กำนันตำบลนั้น เพราะกำนันยังไม่มีเป็นการ เลือกกำนันขึ้นใหม่ กระผมคิดว่าในปัญหาข้อความเห็นใจจาก คุณเทศพงษ์ว่าเพิ่มกำนันเข้าไปตำบลใกล้เคียงเข้าไปเพียง ๑ ท่านเท่านั้นก็ผิดแปลกกันเพียง เท่านั้นและก็ได้ผลดีกว่า กระผมอยากจะขอความกรุณา ส่วนของคุณประเทือง วิจารณ์พีรธา กับ ของคุณฐาน ทองศิริ นั้น ของคุณประเทือง วิจารณ์พีรธา มี ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่งคือให้ออก กฎหมายเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านขึ้นมาใหม่ ปัญหาที่เป็นปัญหาที่สถานีจะเอาหรือไม่ สำหรับ กรรมการเห็นว่าในข้อความซึ่งกรรมการเขียนไว้ตั้งแต่เลือกผู้ใหญ่มานี้แล้วว่าการ เลือกตั้งให้เลือกโดยตรงและลับพร้อมกับการกำหนดไว้เสร็จว่า ให้ตั้งใครเป็นกรรมการในการที่ให้ อำนวยการกระทรวงมหาดไทยไปออกระเบียบการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่มานั้น กระทรวง มหาดไทยก็ต้องเขียนตามกฎหมายที่เรากำหนดไว้อย่างน้อย ๑. ต้องโดยตรงและลับหมายความว่า เลือกแบบเลือกผู้แทน จะต้องมีที่ลับจะต้องมีกรรมการอะไรเหล่านี้ การที่บัญญัติไว้นี้ กรรมการเห็นว่าเอาตามบัญญัตินี้จะรวดเร็วในการที่จะเปลี่ยนแปลงตามความคิดใหม่ของเรา ในการเลือกกำนันผู้ใหญ่มานทุก ๕ ปีนี้ จึงไม่ได้เขียนว่าต้องให้ไปออกกฎหมายใหม่อีก ครั้งหนึ่ง จึงจะเลือกตั้งได้ ส่วนประการที่ว่าจะให้เลือกจากผู้ใหญ่มานตามเคมีนั้น ในเรื่องนี้อยากจะขอ กรายเรียนว่า ในคณะกรรมการก็มีกฎ โศเดียงในเหตุผลเรื่องนี้ก็มากและที่สุกก็มีความเห็น ว่า ต้องให้ประชาชนมีสิทธิในการสมัครเป็นกำนัน ที่มาพิจารณาตามต่อไปอีกว่า ผู้ใหญ่มาน ไม่ใช่ราษฎรหรือ ไรราษฎร แต่มีตำแหน่งผู้ใหญ่มาน กรรมการต้องการให้การแข่งขันกำนัน ซึ่งเป็นตำแหน่งผู้นำในตำบล อันนี้เป็นนโยบาย รัฐสภจะเป็นของรัฐบาล และเป็นร่างของรัฐบาล เองต้องการให้ราษฎรเป็นหัวหน้าในตำบลนั้น สมมุติว่าตำบลหนึ่งมี ๕ ตำบล ก็มีผู้ใหญ่มาน ๕ คน แล้วมีกำนันเพิ่มขึ้นมา ๑ คน กำนันนั้น ราษฎรเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะเป็นผู้ใหญ่มานก็ไม่ได้ ถ้าผู้ใหญ่มานต้องเป็นกำนันก็ต้องลาออกมาเพื่อให้การต่อสู้กันเป็นไปด้วยความสุจริตยุติธรรม ไม่ ได้ใช้วิธีพิพดกันในการเลือกตั้ง อันนี้เป็นร่างของรัฐบาลซึ่งกรรมการเห็นควยว่าเป็นวิธีการ ใหม่ที่ก้าวเข้าไปสู่ประชาธิปไตยขั้นมูลฐานตั้งแต่ระดับตำบลหมู่บ้าน กรรมการจึงอยากจะขอ ความกรุณาให้เห็นถึงนโยบายอันนี้ควย เพราะรัฐสภาเป็นนโยบายของรัฐบาลที่เขียนมาอย่าง นี้ กรรมการก็เห็นควยครับ

นายเทศพงษ์ ไชยนิพนธ์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทศพงษ์ ไชยนิพนธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่กรรมการได้คอม

เกี่ยวกับกำนันตำบลใกล้เคียงครับ ในร่างก็ไม่ได้ออกกำนันตำบลใกล้เคียงเพียง ๑ คน อาจจะ
มีตั้งเยอะแยะครับ ตำบลใกล้เคียงนี้แต่ละตำบลมีเขตใกล้เคียงติดต่อกันมากมาย และก็อีก
ประเด็นหนึ่งที่ว่า ผู้ใหญ่บ้านอาจจะเอนเอียงก็เรากำหนดไว้แล้วว่า ราษฎรทุกหมู่บ้านเข้าไป
เป็นกรรมการควยและกรรมการคณะนี้ไม่ใช่กรรมการ เป็นคนเลือกกำนันขึ้นมา เป็นเพียง
กรรมการรับสมัคร กรรมการควบคุมดูแลการเลือกตั้งเท่านั้นเอง ราษฎรต่างหากเล่าครับเป็น
ผู้เลือก เพราะฉะนั้นการจะเอากำนันตำบลใกล้เคียงนี้กระผมยังไม่เห็นถึงความจำเป็นถึงขนาด
จะต้องไปหาที่อื่น เอาคนในหมู่บ้านนี้ให้เขารับผิดชอบกันเอง ดูแลกันเอง ทำกันเอง ก็จะมี
เหตุผลอย่างเพียงพอแล้วนะครับ และการที่ตั้งกำนันตำบลใกล้เคียงแล้วก็ไม่ได้ตั้งคนในหมู่บ้าน
โดยไม่ได้อิงผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ได้อิงราษฎรขึ้นมาแล้ว ราษฎรก็ได้รับการแต่งตั้งมาจากทุกหมู่บ้าน
แล้ว นี่มีครบถ้วนหมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นการที่ใครจะมาโกงใครจะมาอะไร โกงก็โกงไม่ได้
เพราะว่าไม่ใช่เขาเอาทั้งหมดเป็นคนเลือก คนเลือกก็คือราษฎรกระผมเน้นสำคัญอยู่ที่ว่าคนเลือก
นั้นคือราษฎรนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะเอาใครมานี่เพียงแต่มาให้เป็นกรรมการกลางเพื่อจะ
มากดูแลการเลือกตั้งมารับสมัครอะไรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมยังเห็นว่าน่าจะคัดออก
นะครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขุ้อความให้ที่คณะครับ
กำนันตำบลใกล้เคียงหรือผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น หมายความว่าเราจะเอาเฉพาะผู้ใหญ่บ้านก็ได้ที่นี้
เราเขียนกฎหมายไว้ให้ฝ่ายปฏิบัติเขาสะดวกในการปฏิบัติควย เพราะนายอำเภอที่นี่ไม่ใช่เรา
เสมอไป กระผมคิดว่าเมืองไทยจะอยู่ได้โดยคนดี คนดีมีมากกว่าคนชั่ว เมืองไทยเราจึงอยู่ได้
จนบัดนี้ ดังนั้นนายอำเภอที่ข้างคนท่านอาจจะเห็นว่า การเลือกกำนันครั้งนี้หากผู้ใหญ่บ้านใน
ตำบลนี้เขียร์กำนันคนนั้นแล้ว แต่กำนันคนนั้นคืออันธพาลเก่า นายอำเภอท่านอาจจะใช้สิทธิวิธาไป
ให้ตั้งกำนันตำบลใกล้เคียงมาช่วยคววอีกคนหนึ่ง กระผมคิดว่าให้ยึดหยุ่นไว้อย่างนั้นก็ไม่น่าจะ
เสียหาย เพราะว่าใช้คำว่า กำนันตำบลใกล้เคียงหรือผู้ใหญ่บ้านในตำบล นั้นทางกรรมาธิการ
จึงขอยืนยันตามร่างเดิมของกรรมาธิการ

นายอำนวย สุวรรณศิริ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อำนวย
สุวรรณศิริ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา กระผมยังจิตใจที่กระผม ขอสงวนคำ
แปรญัตติไว้เกี่ยวกับการเลือกกำนันให้ไว้ชื่อออกเสียงโดยตรงและลับ แต่เมื่อร่างของคณะ
กรรมาธิการไม่ได้เขียนวรรคนี้ไว้ครับ เขียนไว้แต่เพียงว่า หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตาม

ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนด และให้ความไว้ในวรรคสี่ของมาตรา ๑๓ มาในบังคับ โดยอนุโลม โดยอนุโลมนั้น กระจ่างว่าเฉพาะวรรคสี่นี้ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องวิธีการเลือกตั้ง แต่เป็นวิธีการนับคะแนนในกรณีที่จะนับเท่ากัน กระจ่างจึงอยากจะกราบเรียนว่า ขอให้คณะกรรมการได้เพิ่มเติมวิธีการเลือกกำหนดและให้ใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรงและลับ ตามความเห็นของกรมที่ได้เสนอไว้ โดยที่กรมมีความเห็นดังจะกราบเรียนต่อไปนี้ครับ ประการที่หนึ่งการเลือกตั้งนี้สมควรจะให้มีวิธีการเลือกตั้งโดยตรงและลับ เพราะว่าเป็นการหลีกเลี่ยงอิทธิพลของผู้มีอิทธิพล ถ้าเผื่อว่าผู้มีอิทธิพลสมัครกำหนดในตำแหน่งนั้นเราให้เลือกตั้งกันโดยเปิดเผยแล้วเวลาโหวตเสียจะมีการเกรงใจกัน ราษฎรจะไม่กล้าที่จะเลือกคนที่ตัวเองเห็นว่าเป็นคนดี โดยอาจจะออกไปเลือกเอาคนที่ผู้มีอิทธิพลเข้าและประการต่อไปวิธีการเลือกตั้งโดยตรงและลับนี้เป็นวิธีการเลือกตั้งเช่นเกี่ยวกับการวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นวิธีการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยโดยทั่วไป ฉะนั้นการเลือกตั้งโดยพื้นฐานในท้องที่ต่าง ๆ ควรจะได้ใช้วิธีการเดียวกันเพื่อจะได้เป็นตัวอย่างหรือสอนให้ราษฎรนี้ได้มีประสบการณ์ในการเลือกตั้งต่อไป การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้ไม่ผิดพลาด บัตรลงคะแนนต่าง ๆ จะได้ไม่เสีย เพราะฉะนั้นกระจ่างจึงกราบเรียนว่าขอให้คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความที่กรมแปรญัติไว้ให้เลือกโดยตรงและลับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กระจ่างต้องขอภัยต่อท่านสมาชิกด้วย ก็จากข้ออภิปรายของคุณเกษม บุตรขุนทอง นั้นนะครับ กระจ่างจะตอบต่อนั้นที่หนึ่งแล้ว ซึ่งเลือกโดยตรงและลับนี้เป็นหลักการใหญ่ที่คณะกรรมการ หรือสภาผู้แทนราษฎรของเราได้คำนึงถึงข้อนี้เป็นหลักอยู่ เนื่องจากว่าการพิมพ์มันตกไปครับ กระจ่างลุกขึ้นชี้แจงช้าไปหน่อย เพราะฉะนั้นกระจ่างขอให้เพื่อนสมาชิกเพิ่มเติมให้ถูกต้องเสียเลยครับว่า "และให้ให้ความในวรรคสองและวรรคสี่ของมาตรา ๑๓ มาในบังคับโดยอนุโลม" มันตกคำว่า "วรรคสอง" ลงไปนะครับเพื่อนสมาชิกก็เลยขงใจ ก็เราต้องการให้เลือกโดยตรง และลับนะครับ เป็นหลักการใหญ่อยู่แล้วครับ

นายอำนาจ สุวรรณคีรี (สมุหฯกรม) : เพราะฉะนั้นกรมไม่คิดใจครับ ขอถอนครับ ขอคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอำนาจขอถอน คุณประเทือง

นายประเทือง วิจารณ์วิชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประเทือง วิจารณ์วิชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคกิจสังคม ตามที่ท่าน กรรมการไอซีแจ่งที่กระผมได้แปรญัตติว่า ให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งนั้น กระผมของใจอยู่นิกรับ เพราะว่าความประสงค์ของกระผมนั้นต้องการให้มีบทกำหนดโทษ สำหรับผู้สมัครที่เวลาหาเสียงใช้เล่ห์เหลี่ยมใช้วิธีหลอกลวงหรือมอมเมาประชาชนให้หลงผิด ในการเลือกตั้ง กระผมไม่ได้คิดใจในประเด็นที่ว่าจะต้องมีโทษลงวิธีลับ หรือว่าขี้นับเลือกตั้ง เหมือนอย่างผู้แทนราษฎร กระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในนี้คงยอมรับกันว่าการ สมัครเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นมีหลายท่านที่สมัครนั้นได้ใช้เล่ห์เหลี่ยมในการหลอกลวงประชาชน ให้หลงผิดให้เข้าใจผิดโดยวิธีการที่ไม่เป็นประชาธิปไตย กระผมอยากจะว่าเป็นการมอมเมา ประชาชนมากกว่าที่นี้ถ้าหากว่าเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะเขียนขึ้นนั้น จะเขียนให้มีผลลงโทษแล้วจะ ไม่มีผลตามกฎหมาย กระผมจึงอยากจะให้มีกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้ง เพราะในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรเราก็มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดเราก็มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งถ้าหากว่าเราจะมีกฎหมายว่าด้วย การเลือกตั้งกำหนด ขึ้นมาอีกสักกฎหมายหนึ่ง จริงอยู่แม้จะต้องเสียเวลาสำหรับการร่างกฎหมาย ฉบับนี้ กระผมก็เห็นว่าเป็นความจำเป็นและเป็นการที่เราจะต้องปฏิรูตรฐานสำหรับประชาธิปไตย ให้ประชาชนได้เข้าใจการเลือกตั้งให้เขาเลือกตั้งกันด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ อย่าได้หลงผิด เห็นแก่สิ่งล่อใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเป็นผลได้ผลเสียของประชาชนโดยตรง ถ้าหากระเบียบการ ของกระทรวงมหาดไทย ที่หากว่าจะเขียนว่าด้วยการเลือกตั้งนั้นกระผมเชื่อว่าเขียนลงไม่ได้แต่ วิธีการปฏิบัติจริง ๆ ถ้าหากว่ามีผู้ละเมิดขึ้นมาแล้วลงโทษอันนี้มันยังไม่มี กระผมคิดใจตรงนี้ ครับ ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายชื่น ทองศิริ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผม ชื่น ทองศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระผมไปเรียน เหตุผลในประเด็นว่ากำหนดนั้นมันแยกมาเป็น เลือกจากผู้ใหญ่มาประการหนึ่งหรือว่าเลือกจาก .. ราษฎรประการหนึ่ง ดังนั้นกระผมคิดว่าประเด็นที่ท่านประธานจะต้องให้มีการชี้ขาดว่า ควร จะเป็นผู้ใหญ่หรือเลือกจากราษฎรเสียก่อน กระผมเรียนแค่นี้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใ้ข้ออภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว สำหรับ

มาตรการนี้ ผมวิเคราะห์จากที่ประชุมว่า ผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขตามคำแปรญัตติซึ่ง มีผู้สงวนไว้
ไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างของ
กรรมาธิการ ไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิมของ
กรรมาธิการ ต่อไปมาตรา ๑๐

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
ยุทธพล ศรีมงคล ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคประชาธิปัตย์
(นายวิชัย เสวะมาตย์ ได้ยื่นขึ้นประท้วง)

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานขามมาตรา ๙ ทวิ มาตรา
๙ ทรี ไปครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยุทธพล เคียง

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหาสารคาม) : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องพิจารณามาตรา ๙
ก่อนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่ามาตรา ๙ ทวิ ต่อไปครับ ขอโทษมีใคร
แปรญัตติไว้บ้าง ถ้าไม่มีใครคัดค้านก็ถือว่ามีความเห็นชอบตามร่างของกรรมาธิการ ก็เป็นอันว่า
ผ่านไป ต่อไปถึงมาตรา ๑๐

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : มาตรา ๙ ทรีอีกครั้ง

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๙ ทรี เมื่อไม่มีใครคัดค้านก็
ว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยตามร่างกรรมาธิการ เป็นอันว่าผ่านไป กรรมาธิการว่าอย่างไร

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๙ ทวิ กับ
๙ ทรี นี่เป็นสมาชิกขอแปรญัตติมา ไม่ใช่กรรมาธิการ ขอโทษครับ ไม่มีในร่างของกรรมาธิการ
เมื่อผู้แปรญัตติไม่คัดค้านก็ถือว่าผ่าน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณครับ ต่อไปขึ้นมาตรา ๑๐

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหาสารคาม) : กระผมได้แปรญัตติมาตรา ๑๐ วงเล็บ ๖

เกี่ยวกับการที่จะเอาตำแหน่งออกขอความที่ขอแปรญัตติก็มีตั้งนี้ครับท่านประธานราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งกำหนดตำแหน่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ร้องขอให้ออกจากตำแหน่ง กระผมขอให้เหตุผลสั้น ๆ ว่าผู้ที่รับเลือกตั้งจากประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่งนั้น กระผมยอมรับว่าส่วนใหญ่เป็นคนที่เรายอมรับอำนาจของประชาชนกันเสียทีนี้ครับ เพราะฉะนั้นการที่จะใช้เสียงเพียงครั้งหนึ่งเอากำหนดออกจากตำแหน่งนั้นกระผมเห็นว่ายังไม่สมควร เราควรจะได้หลักประกันแก่กำนันในการที่จะทำงานเพื่อประชาชน ไม่ใช่ว่ากำนันจะต้องหวงหนัพวงหลังทำงานด้วยความกังวลใจเป็นห่วงว่าประเดี๋ยวจะมีผู้มีอิทธิพลไปชักจูงบุคคลในตำบลนั้นมาออกเสียงลงมติเอาเขาออกจากตำแหน่งกำนันอันนี้ ก็ทำให้เกิดความกังวลใจในการทำงานซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการทำงานของตำแหน่งสำคัญเช่นกำนันที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน กระผมก็มีเหตุผลสั้น ๆ เท่านั้น
 ละครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ในวงเล็บ ๗ มาตรา ๑๐ นั้นครับ มาตรา ๓๑ วงเล็บ ๗ กระผมขอแปรญัตติให้คณะกรรมการเลือกตั้งตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้กำหนดว่าจะให้ออกหรือไม่ให้ออกคือมาตรา ๓๐ คือเมื่อกันเองที่ประกอบควย กำหนดตำบลข้างเคียงหรือกำนันผู้ใหญ่บ้านและราษฎรอะไรพวกนั้นเป็นผู้กำหนดคือ เหตุผลคือในทำนองเดียวกันกับที่เคยอภิปรายไว้แล้วนะครับคืออยากจะให้ เมื่อเข้ามาแล้วก็ออกไปจากราษฎรให้ราษฎรเป็นผู้กำหนดให้ออกไปโดยใช้กรรมกรจากราษฎรซึ่งตั้งมาเลือกคณะกรรมการนั้นครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอให้แก้ไขเป็นรูปนี้ครับ ขอคุณ

นายสุรปาลี ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรปาลี ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะขอเรียนถามท่านประธานเห็นการปรึกษาว่าในมาตรา ๑๓ ซึ่งให้มีการแก้ไขมาตรา ๓๑ มีตั้งแต่อนุมาตรา ๑ ถึงอนุมาตรา ๗ แต่ว่าไม่ได้เรียงตามลำดับอนุมาตราเลย ทำให้มีการอภิปรายข้ามไปข้ามมา เกี่ยวไปอนุมาตรา ๖ อนุมาตรา ๗ อยากเรียนปรึกษาว่าผู้ที่ขอแปรญัตติไว้ในอนุมาตรา ๓ ก็มีจะข้ามไปเป็นข้อ ๆ หรือว่าจะให้อภิปรายรวม ๆ กันไปผมขอเรียนปรึกษาก่อนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีความประสงค์อยากจะให้อภิปรายไปเป็นข้อ ๆ แต่บังเอิญไปอ่านกรู๊สก็ว่ามีผู้แปรญัตติ (๗) มากแล้ว มีผู้แปรญัตติ (๖) แล้วมีมาตรา

(๓) อีกนิติน้อย กระผมคิดว่าถ้าหากว่าตามลำดับนั้นมันก็ดีแน่ แต่ว่าผมคิดว่าถ้าจะสรุปได้มัน ก็เร็วเข้าหรือว่าจะเอาอย่างไรแล้วแต่กรรมการ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ในฐานะกรรมการมาพิจารณาจากคำแปรญัตติและร่างของกรรมการแล้ว มาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๓๑ แห่งกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น ความจริงก็เหมือนกับ มาตรา ๕ ซึ่งแก้ไข มาตรา ๑๒ ว่าด้วยการออกจากผู้ใหญบ้าน ดังนั้นข้อนี้กระผมคิดว่า การอภิปรายก็ เหตุผลคงจะเหมือนเดิม แล้วข้อบังคับที่กำหนดไว้ไม่ให้อภิปรายซ้ำซากกวนเสียใคร่จะไร่ว่ากัน ไป แล้วมติก็ลงไปแล้ว กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถ้ามีเหตุผลประกอบเพิ่มเติมที่จะให้ ลงมติเปลี่ยนแปลงไปอันนั้นผมไม่ว่า บางท่านก็บอกไว้แล้วว่า อภิปรายในมาตรา ๗ แล้วมาถึง ในมาตรา ๑๐ จะไม่อภิปรายแต่จะแนบไป อันนี้ผมอยากจะเรียนหรือกับท่านประธานว่า ถ้า ร่วมมือกันพิจารณาได้อย่างนี้จะเป็นการรวดเร็วขึ้นครับ

นายวิจิตร วงษาทุศีล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิจิตร วงษาทุศีล ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พรรคแนวร่วมสังคมนิยมเรียนทางคณะกรรมการว่าความจริงก็เป็นไป ดังที่ ท่านกรรมการชี้แจง เมื่อได้แก้ไขมาตรา โนมมาแล้ว คุณสมบัติของผู้ใหญบ้านพอมาถึงกำหนด ก็ควรยุติกันเสียทีหนึ่ง เพื่อความรวดเร็วขึ้นประการหนึ่ง แต่กระผมถึงแม้มาแล้วก็รู้สึก ว่า มติที่ให้ไปในคุณสมบัติในอนุมาตรา ๗ ของผู้ใหญบ้านนั้นมันคืออย่างถนัดเลยครับ นี่ขอเรียนชี้แจง อย่างนี้คืออย่างไร ก็เพราะว่า ขอประทานอภัยครับ สถานที่เอาอำนาจของประชาชนไปมอบให้ สภาจังหวัดสภานี้ออกกฎหมายลักษณะปกครองกำหนดผู้ใหญบ้าน แต่ในขณะที่สภาจังหวัดนั้น มีอำนาจทำลายสิทธิที่สภาไปมอบให้ประชาชนหมดสิ้น กระผมไม่เห็นด้วยในอนุมาตรา ๗ ส่วน อนุมาตราอื่นกระผมเห็นด้วย กระผมถึงอยากจะกราบเรียนท่านกรรมการ ทั้งหลายว่ากระผม เดินทาง ไปถึงท่านครั้งหนึ่งคือกระผมเห็นด้วยที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ ออก โดยการสอบสวน ว่าไม่มีความเหมาะสม หรือไม่สมรรถภาพ กระผมเดินทางไปหาท่านครั้งหนึ่งกระผมเห็นด้วย ที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ ออก แต่ขอให้ท่านเดินทางมาหากกระผมครั้งหนึ่งว่า ผู้ว่า ราชการจังหวัดจะสั่งให้ ออกโดยการสอบสวนนั้น ตามอนุมาตรา ๖ นะครับ เพราะเราทุกท่าน นี้ครับต้องการมอบอำนาจนี้ให้ประชาชน แต่ในเมื่อเลิกอนุมาตรา ๗ ไม่ได้ตามความเห็นของ เพื่อนสมาชิกนั้น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมก็จะให้ท่านกรรมการครั้งหนึ่ง

เดินทางไป กระผมเห็นควยที่ไม่ใช่ หมายอำเภอ กระผมที่แปรรูปคิดว่าให้หมายอำเภอตามร่าง
เดิมฉบับเดิม กรรมการแก้ไขว่าให้วุฒาราชการจังหวัดมีอำนาจ กระผมเดินทางไปหาท่าน
ครั้งหนึ่ง แต่ขอให้กรรมการและเพื่อนสมาชิกเดินทางมาหากระผมครั้งหนึ่ง ว่าตามอนุมาตรา
๖ จะได้หรือไม่ครับ นอกจากนั้นกระผมไม่คิดใจ ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์
มาศดิตถ์ กรรมการตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปเมื่อสักครู่ นั้น อนุมาตรา ๗ ของมาตรา ๗
นั้น ที่กรรมการก็ยืนยันตามกรรมการนะครับ แต่ว่าเป็นเสียงของสภาให้มีการแก้ไขมีการ
แก้แล้วกระผมดูแลกระผมก็ไม่สบายใจเหมือนกัน คือให้หมายอำเภอเป็นผู้ให้ออก โดยอนุมัติจาก
สภาจังหวัดนี้เรื่องมันจะยุ่งไปกันใหญ่ แต่ความดีเขาหลงไปแล้ว กระผมก็ไม่รู้อะไร กระผม
ในฐานะส่วนตัวและในฐานะคณะกรรมการก็ไม่เห็นควย แต่เมื่อสภาให้แก้ เมื่อสภาให้แก้
แล้วคำแปรญัตติของคนอื่นไม่ดีกว่าคำแปรญัตติของหมอวิชิต ทั้ง ๆ ที่ไม่เห็นควย แต่ว่าของแก้
เพราะสภาให้แก้ไม่เอาตามกรรมการ ส่วนที่ท่านขอรองบอกว่า อนุมาตรา (๗) ของมาตรา
๑๐ นี้ ขอให้เอาตามของท่าน คือให้ออกตามอนุมาตรา ๖ อนุมาตรา ๖ ออกอยู่แล้ว คือถา
ราษฎรในตำบลนั้นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอมาก็ออกอยู่แล้ว ที่ไปเขียนมาตรา ๗ เพื่อย้ำ
มาตรา ๖ มันมีประโยชน์อย่างไรผมก็ไม่ทราบ อันนี้ช่วยชี้แจงหน่อย แต่ว่าผมว่า ถ้าเอาตาม
ก็ (๗) ของมาตรา ๗ ซึ่งให้ผู้ใหญ่มาออกกับให้กำนันออก (๗) ไปผิดกันนี้จะสมควรหรือไม่
ก็แล้วแต่สภาที่จะพิจารณา อันนี้ทางกรรมการไม่ได้ว่าอะไรครับ

นายวิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ ส.ส. กรุงเทพ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ที่ผมว่าให้หมายอำเภอนะครับได้
ทำการสอบสวนทุกแง่มุมแล้วก็ได้ได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัดอีกครึ่งหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่า
เราจะให้ผู้ใหญ่มาหรือกำนันนี้ ขอประทานโทษ กำนันที่ราษฎรเลือกมาแล้วไปมอบอำนาจ
ให้สภาจังหวัด ผมใครขอความกรุณาของย้อนกลับไปคู่อีกคิดเถอะครับว่า สภาจังหวัดนั้นมา
จากไหน ก็สภาจังหวัดก็มาจากการเลือกตั้ง ที่นี้ถ้าเชื่อว่าจะตัดอนุมาตรานี้ออกไปหมด ผมก็
ไม่เห็นควย รูปแบบของกำนันผู้ใหญ่มาที่เราเลือกไปนะมันถึงราชการ จะต้องมีการบังคับบัญชา
อยู่ ที่ผมให้เหตุผลเมื่อตอนเช้าว่าวุฒาราชการจังหวัดหรือหมายอำเภอที่จะปลดออกไปนั้นนะ ไม่ใช่
ใช้เอกสิทธิ์ส่วนตัวเพียงคนเดียว ขอให้ได้รับสอบสวนเสียก่อนครับ สอบสวนแล้วถ้าเชื่อ

เหตุผลถูกต้องตามทำนองคลองธรรม หมายความว่าคนที่ผิดแน่ แล้วไปเสนอต่อสภาจังหวัดอีก
 ครั้งหนึ่ง เพื่อรับความเห็นชอบเท่านั้น แล้วค่อยปลดออก ถ้าเผื่อว่าให้อำนาจนายอำเภอคนเดียว
 หรือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดคนเดียวนี้ ผมกลัวว่าจะให้อำนาจในทางไม่ชอบไม่ควร ที่ที่ท่าน
 สมาชิกอีกท่านหนึ่งได้ตั้งมาเมื่อเช้าว่าในแง่ของการปฏิบัติกันนะ การประชุมสภาจังหวัดนะเรา
 จะมีนาน ๆ แต่ละครั้ง ผมก็ใคร่ขอให้ท่านลองย้อนกลับไปดูสถิติ การที่กำนัน ผู้ใหญ่มาออกโดย
 นายอำเภอหรือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีสถิติสักเท่าไรครับ น้อยเหลือเกินถึงไม่ต้องอาศัย
 ว่าเรียกประชุมก็ได้ครับ ในแง่เช้าเผื่อว่าผู้ใหญ่นายอำเภอจะชักนำกันคนคนหนึ่งออกไป
 ไปแล้วนี้ ถ้าเผื่อเรามีเหตุผลเพียงพอเขาถึงจะเรียกสภาจังหวัดมาประชุม แต่ถ้าเผื่อจะใช้
 เหตุผลส่วนตัวแล้ว ผมก็คิดว่าเขาก็คงจะมีความระมัดระวังแล้วก็กลัวที่จะเอาเสนอเหตุผลส่วน
 ตัวของเขา โดยที่สภาจังหวัดอาจจะไม่เห็นชอบ เขาก็อาจจะละความวิตกนั้นเสีย หรือเลิกคิดที่จะ
 ไล่งำนันคนนั้นออกไปโดยไม่มีเหตุผล ผมก็คิดว่ามันคงจะมีเหตุผลทางด้านจิตใจโดยที่เขาไม่เรียก
 ประชุมเสมอไป ในเมื่อเขาไม่มั่นใจว่าเหตุผลของเขานี้ จะสามารถชนะจิตใจของสภาจังหวัดได้
 ผมจึงขอกราบเรียนว่าในเมื่อเมื่อเช้านี้เราลงมติกันอย่างนี้แล้ว ตอนเย็นนี้ถ้าเผื่อว่าระคับกำนัน
 นี้จะเปลี่ยนเป็นนายอำเภอ ท่านกรรมการนะครับ จากนายอำเภอไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
 ผมก็ไม่ขัดข้อง ผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าคิดว่าอะไรอย่างอื่นก็ให้เหมือนกับหมกมุ่นอยู่อย่างเพราะว่า
 คิดว่าการหมกมุ่นสภาพของกำนันผู้ใหญ่นี่ก็คงจะเหมือน ๆ กันครับ ผมก็ขอยืนยันตามเดิมครับ

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกที่รัก
 ทุกท่าน กระผม นายประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจากจังหวัด
 บุรีรัมย์ ได้แปรญัตติร่วมกับคุณประยงค์ มูลสาร จากจังหวัดยโสธร ท่านประธานครับ แม้ว่า
 มาตรา ๘ จะลงมติไปแล้วนะครับ แต่มันก็ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๐ และสภาแห่งนี้ก็ยังไม่
 ตกลงว่า ถ้าแก้ไขตามมาตรา ๘ แล้วจะเกี่ยวโยงมาตามมาตรา ๑๐ ด้วย เพราะฉะนั้นผมก็
 แปรญัตติในมาตรา ๑๐ (๓) กับ (๒) ผมก็จะรวมทั้งสองอันเลยครับ เพราะว่าที่ผมคิดคราวที่
 แล้ว ผมยังยืนยันใน (๓) ว่าจะต้องระบุดังไปว่าอนุญาตให้ลาออกนั้น ใครเป็นคนอนุญาตนะครับ
 อันนี้ผมก็แปรญัตติเป็นนายอำเภอ นะครับ ใน (๘) นะครับที่ให้ตัดออกทั้งหมด ก็อย่างที่มีปัญหา
 เมื่อกี้นะครับ เมื่อกี้นั้นทางท่านกรรมการบอกว่าจะเอาตามท่านสมาชิกที่กล่าวไปแล้ว แต่
 ปรากฏว่าทางกรรมการจะเอาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ท่านสมาชิกที่แปรญัตติไปนั้น เป็น

นายอำเภอ ที่มีเมื่อลงมติให้เอาตามนั้นแล้วมันก็กลับกัน มันก็ไม่ได้ตามจุดมุ่งหมายมันก็มีปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอคัดออกครับ เพราะมันไม่ได้เกี่ยวข้องกับมาตรา ๗ ดังกล่าวมาแล้ว การที่จะให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอในระดับตั้งกรรมการสอบสวนนั้น อ ย่า ว่า แต่ผู้ว่า ฯ หรือนายอำเภอ เลยครับแม่แต่กรรมการซึ่งเป็นข้าราชการชั้นพิเศษจากกระทรวง ไปสอบสวนยังไม่สำเร็จเลยครับอันนี้ตัวอย่างมาแล้ว ส่งผู้ตรวจสอบจากกระทรวงไปสอบสวนปรากฏว่าไปสอบสวนในโรงแรม เชื้อไหมครับท่านประธาน และอีกอันหนึ่งท่านสมาชิกหลายท่าน ได้อธิบายว่ามีสภาจังหวัด สภาจังหวัดเลือกตั้งมาจากประชาชน ท่านประธานครับ ปัจจุบันสภาจังหวัดมีอำนาจเพียงใด ทุกท่านคงจะทราบที่ว่าในบางกรณีสภาจังหวัดนั้นเป็นเพียงตรายางเท่านั้นครับ เป็นเพียงตรายางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงอยู่สภาจังหวัดเลือกตั้งมาจากประชาชน แต่ปัจจุบันอำนาจที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่สภาจังหวัดครับ แต่อยู่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน อันนี้กระผมยอมรับครับ แต่เดี๋ยวนั้นมันไม่เป็นเช่นนั้นครับ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคราวที่แล้วนั้นครับท่านประธาน ปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทยก็ที่เราเรียกว่ากระทรวงมหาดไทยจะต้องเลือกพรรคนี้ละ สั่งไปผู้ว่า ฯ นายอำเภอ ไปถึงกำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่นี้พอเลือกตั้งเสร็จ ปรากฏว่าในหมู่บ้านนั้น ตำบลนั้นไม่ได้คะแนนตามจุดมุ่งหมายที่สั่งไปโดยลับ ก็มีกรหาเรื่องต่าง ๆ นา ๆ แล้วก็ให้ออกโดยกล่าวหาต่าง ๆ นา ๆ ถอดถอนแล้วก็เอาคนของตัวไปสมัครครับ เพราะฉะนั้นใน (๗) มันเป็นการซ่อนมา ซ่อนเงื่อนมาว่าให้ประชาชนตีใจว่า ได้รับเลือกตั้งแล้วนะครับมีกำหนด ๕ ปี แต่แล้วอันนี้ก็ซ่อนเข้ามา มันเป็นตัวมังกฎหมายมันครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอให้ท่านสมาชิกที่รักทั้งหลาย โปรดกรุณาพิจารณาให้คิดว่ามันมีอะไรซ่อนมาบ้าง คติของท่านที่ยกขึ้นหมายถึงความเป็นความตายของประชาชนทั้ง ๕๐ ล้านคน ชอบคิดมากครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับเพื่อให้สอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องสั่งให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านออก เนื่องจากบทประองในหน้าที่ คณะกรรมาธิการก็จะขอแก้ตามคำแปรญัตติของคุณวิรัช วิเศษสุวรรณภูมิ แล้วก็เติมหลักประกันให้กับคนของประชาชนคือกระผมขอเพิ่มเติมอีกหนึ่งว่าที่ให้สภาจังหวัด ไม่ใช่ให้สภาจังหวัดไล่ออกกรรมการสอบสวนแล้ว กรรมการสอบสวนแล้วว่าให้ออกอยู่แล้ว แต่เราต้องรออนุมัติจากสภาจังหวัดอีกทีหนึ่ง คือเท่ากับว่าสภาจังหวัดนี้เป็นหลักประกันให้ นะครับ ไม่ใช่สภาจังหวัดไล่ออก

เป็นหลักประกัน บางทีนายอำเภอเสนอไปแล้ว สภาจังหวัดอาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้ นี่เป็นหลักประกัน คือคนของประชาชนก็เป็นหลักประกันของคนของประชาชนด้วยกัน เพราะฉะนั้นข้อความที่คณะกรรมการจะเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกันก็อย่างนั้นครับ "นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อใดสอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถ ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัด"

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการได้แก้ไขถ้อยคำของ (๗) ตามที่กล่าวมาแล้ว และอยากจะให้พิมพ์ทวนอีกครั้งหนึ่ง

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : อนุมาตรา ๗ วรรค ๑ ของ มาตรา ๑๐ วรรค ๑

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อนุมาตรา ๗ ของมาตรา ๑๐

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ เป็นข้อความว่า "นายอำเภอสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อใดสอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัด" ข้อความอันนี้คือข้อความเดียวกันกับข้อความในมาตรา ๗ วรรค ๑ มาตรา ๗ (๗) วรรค ๑ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผู้ใหญ่นาน เหมือนกันครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษุ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษุ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากนครศรีธรรมราช ท่านประธานครับ ที่แรก กระผมได้พิจารณาคุณ กระผมเข้าใจว่าหลักการของกระผมมันเหมือนกับของคุณหมอวิชิต และอาจจะแตกต่างกันนิดหนึ่ง กระผมยังเข้าใจว่าเมื่อก่อนของคุณหมอวิชิตเกิดลักษณะ คือ เอ๊ะ ทำไมให้สภาจังหวัดพิจารณาแล้วนายอำเภอมาเซ็น กระผมเข้าใจว่าเราอาจจะตกลงกันในภายหลังแต่เมื่อฟัง ทราบข้อคิดเห็นและเหตุผลแล้ว กระผมรู้สึกว่าคุณหมอวิชิตแตกต่างกัน คือ กระผมได้เสนอไว้อย่างนี้ กระผมบอกว่าการพิจารณาราชการจังหวัดนี้เป็นคนให้ออก แต่โดยมติของสภาจังหวัด กระผมว่ามันกลับกันอย่างนี้และกระผมก็ได้ส่งข้อความเห็นเอาไว้ อันที่จริงแล้วถ้าว่ากันจริง ๆ กระผมปรารถนาที่จะให้ตัดออกทั้งหมด แต่ในเมื่อสภาได้ลงมติไปแล้วเมื่อสักครู่นี้เป็นไปก็อย่างหนึ่ง กระผมเคารพในมติอันนั้น แต่สำหรับในอนุมาตรา ๗ ที่กระผมได้เขียนไว้ว่าผู้ว่าการราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่ง โดยมติของสภาจังหวัด เมื่อสภาจังหวัดได้สอบสวน

แล้วเห็นว่า ฯลฯ ก็ต่อไปนี่ครับ กระผมเห็นว่าโดยหลักการสอบสวนโดยหลักการอะไรต่าง ๆ แล้วเราน่าจะให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้เซ็นให้ออก ที่นี้การที่ใครจะเซ็นให้ออก หรือทำการสอบสวนนั้นก็ต้องได้รับความเห็นชอบจากกลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคล ในหลักการกระผมนั้น ไม่ปรารถนาที่จะให้ใครคนหนึ่งคนใดมาเอาบุคคลซึ่งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ โดยบุคคลนั่นเอง แต่อยากให้เป็นเรื่องของคณะบุคคล แต่สำหรับคณะบุคคลของกระผมนั้น กระผมเห็นว่าชั้นตอนนะครับ น่าจะได้มาจากสภาจังหวัด คือสภาจังหวัดเป็นผู้พิจารณาเสียก่อน ว่าคนเหล่านี้ไม่มีความเหมาะสมหรือคนเหล่านี้จะให้ออกจากตำแหน่ง สำหรับตัวผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นเพียงแต่เซ็นชื่อเท่านั้น คือให้ออกจากตำแหน่งตามสายงานของการบริหาร กระผมคิดว่าออกจะตรงกันข้ามกันเล็กน้อยกับข้อเสนอของ คุณหม่อวริศ คือกระผมจะขอเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการว่าจะออกอย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ผมขอเรียนตอบขอใจของคุณชำนี้นิดหนึ่งครับ คือว่าถ้าให้สภาจังหวัดสอบสวนนี้ เรานึกถึงสภาเราครับ การสอบสวนนี่ครับ ถ้าหากว่าฝ่ายปฏิบัติประจำเขารวบรวมหาหลักฐาน หมายถึงพยานนี่ครับ เขาสะดวกในการสอบสวน คือหลังจากสอบสวนแล้วนี้ เมื่อจะมีมติจะให้ออกต้องผ่านสภาจังหวัด มติต้องผ่านสภาจังหวัด มติต้องผ่านสภาจังหวัด ที่นี้ถ้าเราเอว่า สภาจังหวัดสอบสวนนี้ เรานึกถึงงานสอบสวนให้สภาจังหวัดสอบสวนนี้ว่ามันจะชอบในทางปฏิบัติหรือไม่ความสะดวกต่าง ๆ นี้ขอมาพากลใหม่ให้สมาชิกสภาจังหวัดมาตั้งกรรมการสอบสวนนี้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงเขียนว่า การสอบสวนชั้นตอนเบื้องต้นให้ไปสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ สอบสวนส่วนเมื่อมติจะออกหรือกรรมการลงคะแนนเห็นว่าจะออกแล้ว กรรมการลงความเห็นว่าจะออกแล้วต้องผ่านสภาจังหวัดจึงจะให้ออกได้โดยที่ตรงนั้นครับ เราแยกชั้นสอบสวนเอาไว้ก่อน ไม่ใช่สภาจังหวัดสอบสวนก่อน ให้มีการสอบสวนเบื้องต้นก่อน เมื่อสอบสวนได้ความอย่างไรแล้วถ้าได้ความว่าออก ต้องผ่านสภาจังหวัด อยู่ที่นี่ครับ หวังว่าเพื่อนสมาชิกคงเข้าใจนะครับ

นายชำนี ศักดิ์ศรีธรรมราช (นครศรีธรรมราช) : ผมขอตอรองอีกนิดหนึ่ง คือหมายถึงว่า ในอนุมาตรา ๘ ของมาตรา ๑๐ นี้ก็ใช้คำว่า เป็นนายอำเภอ เหมือนกันใช่ไหมครับ ให้เหมือนฉบับของผู้ใหญ่บ้านตามที่ของคุณหม่อวริศได้เสนอมาใช่ไหมครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ เพื่อให้สอดคล้องกันครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกว่าเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ผู้สงวน ๆ คำแปรญัตติก็ได้ฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการแล้วก็รู้สึกพอใจ ไม่มีใครที่จะคัดใจ อภิปรายต่อ เพราะฉะนั้นผมก็ถือว่าที่ประชุมนี้ให้ผ่านมาตรา ๑๐ ไป ต่อไปมาตรา ๑๑ เชิญ กรรมาธิการ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับใน มาตรา ๑๑ แก่ไขมาตรา ๔๔ ว่าด้วยเรื่องการจัดสรรวัตรกำหนด เนื่องจากวาระวตรกำหนดนั้น คุณสมบัติเราจะเข้มงวดกวคชขันขนาดนายอำเภอหรือขนาดผู้ใหญ่บ้านและกำนันนั้น เห็นว่าอาจ จะหาผู้เหมาะสมไม่ได้ คงที่อยากให้เป็น คณะกรรมาธิการก็เคยเพิ่มข้อความเรื่องคุณสมบัติของ สรรวตรกำหนดไว้ ที่ว่าสรรวตรกำหนดต้องมีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ยกเว้น ขอยกเว้นนั้นครับ เติมที่ยกเว้นเรื่องการเป็นเจาบ้าน อาญู และความรู้ แต่เนื่อง จากว่ามาตรา ๑๒ นั้น การเป็นเจาบ้านตัดออกไปและเรื่องความรู้เราไม่ได้กำหนดไว้ เพราะ ฉะนั้นขอยกเว้นที่คณะกรรมการเคยขอเพิ่มไว้ั้นจึงขอเติมแต่เพียงอนุมาตราเดียวครับ คืออนุ มาตรา ๒ คือเรื่องอายุขันธ์ขอความเป็นอย่างนี้ ว่ามาตรา ๔๔ ผมขามมาวรรคสอง เลยนะครับ ที่มีขีดเส้นใต้ วรรคสองสรรวตรกำหนดต้องมีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะตามมาตรา ๑๒ ยกเว้น (๒) คืออนุมาตรา ๒ ขอบคุนมากครับ

นายประเสริฐ หุงสี (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ หุงสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดน่าน สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอแปรญัตติแก้ไขข้อความ ในมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้ครับ ในคำขลหนึ่งให้สรรวตรกำหนดเป็นผู้ช่วย ๒ คน กำหนดเป็นผู้เลือก และร้องขอให้ผู้ใหญ่ในตำบลนั้นเป็นก็ได้ การแต่งตั้งและการเปลี่ยนตัวสรรวตรกำหนดให้กำหนดเป็น ผู้ดำเนินการเองและแล้วแจ้งให้นายอำเภอทราบสรรวตรกำหนดออกจากตำแหน่งเมื่อกำหนด ออกจากตำแหน่ง การแปรญัตติของผมมันผิดแยกจากของคณะกรรมการไป คณะกรรมาธิการ เขาต้องให้กำหนดส่งรายชื่อให้นายอำเภอให้นายอำเภอได้รับความเห็นชอบเสียก่อน จึงจะเป็น

สารวัตรกำนันได้ อันนี้แหละครับทำให้มีความยุ่งยากเกิดขึ้น กำนันได้รับเลือกแล้ว และคนที่มา
ร่วมงานกับกำนันนั่นกำนันของคุณแล้วว่า คนเขื่อนจะตองเป็นที่ทำงานร่วมกันได้และมีความสามารถ
รู้จักวิถีทางของการทำงาน ไม่ใช่ว่าจะตองส่งรายชื่อให้นายอำเภอได้รับความเห็นชอบเสียก่อน
ถ้าคนนั้นทำงานดีซื่อตรงไม่คดโกง แต่นายอำเภอไม่เห็นชอบ มันก็เป็นสารวัตรไม่ไค้งงานก็ซัดของ
กำนันก็ใช้คนตรงไม่ได้ผลมีความเห็นเท่านั้นครับ ขอเรียนกรมราชการครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ผมอุทัย พิมพ์ใจชน ครับ
เพื่อความเข้าใจอันดีนะครับว่า ทำไมคณะกรรมการจึงไม่เอาตามที่คุณประเสริฐ พงษ์สี ได้
เสนอว่า เอาเพียงว่า ถ้ากำนันไปเลือกใคร เป็นผู้ช่วยก็ว่าจะอยู่ในอำนาจเด็ดขาดของกำนัน ที่
เราไม่ยอมอย่างนั้น ก็เพราะเราเกรงอย่างนี้ครับ เราเกรงว่าท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านบางท่านนี้
นะครับ อาจจะชอบคบค้าอยู่สักหน่อย สมมุติะครับ ถ้าเกิดไม่มีมือปืนเข้าคนที่อาชีพไปทำเป็น
นักเลงโตหรืออะไรอย่างนั้นะครับ คือไม่ต้องเลือกจากประชาชน กำนันบางท่านอาจจะชอบอย่าง
นั้น ก็เลือกมือปืนมา มาเป็นสารวัตรกำนันคอยคุมไปไหนก็ตามในลักษณะมือปืนนะครับ บางคน
อาจจะเป็นคนนิสัยเกกมะเทรงเกเรอยู่ และกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านอาจจะเกรงใจก็อาจจะ เรียก
ว่าเป็นผู้ช่วย ลักษณะอย่างนี้แหละครับ กำนันอาจจะเกรงใจไปเป็นส่วนตัวหรือ หรือตัวนั้น
อาจจะชอบใจเพราะว่าชอบความเป็นมือปืน ประจบสอพลออะไรทำนองนั้นแกเป็นคนเกเรเกตุ
ลูกบ้านเองก็ไม่สามารถจะว่ากล่าวหรือว่าคักค้านได้ ถ้าเราให้อำนาจ นายอำเภอกลับกรอง
นี้ นายอำเภอพอจะมีหน้าที่ในลักษณะอย่างนี้ พอจะช่วยแกช็คกับชาวบ้านได้ว่า นายอำเภอ
อาจจะเห็นด้วยกับคนคนนี้ และกระผมเชื่อว่าอย่างที่ท่านสมาชิกอาจจะบอกว่าถ้าอย่างนั้น ไม่ได้
คนที่ถูกใจหรือรู้ใจหรือร่วมงานกันนี้กระผมเชื่อว่าถ้าจะชาติใครสักคนหนึ่ง ที่นายอำเภอเห็นว่า
คุณสมบัติไม่มาที่จะ เป็นผู้ช่วยสารวัตรก็จะเกิดความเคียดแค้นที่จะหา ใครอีกสักคนหนึ่งในหมู่บ้าน
หรือสองคนในหมู่บ้านนี้ ผมเชื่อว่าคงไม่ช็คสนถึงขนาดนั้น ดีกว่าที่จะให้กำนัน หรือผู้ใหญ่เลือกคน
คนหนึ่งซึ่งชาวบ้านพูดไม่ออกได้แต่กรอกหม้ออย่างนี้ครับ จะเอาอย่างไรนะครับ ปัญหาอยู่ที่ตรงนี้
เราเลือกเห็นว่าในทางอำเภอที่มีโอกาสที่จะยับยั้งคนบางคนในลักษณะเป็นมือปืน หรืออันธพาล
มีอยู่นะครับ ตามบ้านนอกยังมีอยู่ อันนี้ เป็นประโยชน์ครับ คณะกรรมการจึงได้เอาไว้อย่างนี้
ครับ ไม่ได้เอาตามที่ท่านขอแปรผู้คิดมากก็หวังว่าคงจะเห็นใจในเจตนารมณ์คณะกรรมการครับ

นายประเสริฐ หงส์ดี (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นดีเห็นงามด้วย กับคณะกรรมการ กระผมขอถอนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ คุณยุทธพล

นายยุทธพล ศรีรุ่งคุณ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ กระผมก็เกือบจะเห็น คยแล้วครับ ประธานคณะกรรมการ ก็อยากจะกราบเรียนถามอีกสักนิดหนึ่งว่า ถ้าอย่างนั้น นะครับ ถ้าให้นายอำเภอเฝ้าเลือกสารวัตรให้กับท่านนี้ มันจะไม่ขัดขาหรือครับเวลาทำงานนี้ ท่านจะตงหนักใจกว่าหากว่าเอาคนที่ท่านไม่ชอบใจมาเป็นสารวัตรและอีกประการหนึ่งเราจะ ไม่ให้เกียรติแก่ท่านผู้ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน จะเห็นว่าคนที่ได้รับเลือกตั้ง มาจาก ประชาชนนั้นเป็นคนดี ยอมเลือกเอาคนที่มาร่วมงาน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ตามที่ คุณยุทธพล ถามมานั้น ในตัวตนเองนะครับท่านเป็นคนเลือกเองครับ ท่านเลือกแล้ว ถึงมาขอ ความเห็นชอบ ไม่ใช่ นายอำเภอเลือกครับ ไม่ท่านเป็นผู้เลือกเองครับ

นายยุทธพล ศรีรุ่งคุณ (มหาสารคาม) : ขอขอบคุณครับ ที่นี้ตามร่างเดิมนี้ เป็น อย่างนั้นครับ ท่านประธานกรรมการ เขียนว่าในคำขลหนึ่งให้มีสารวัตรท่านเป็นผู้ช่วยของ ท่าน ๒ คน ผู้ที่จะเป็นสารวัตรท่านนี้ แล้วแต่ท่านจะขอร้องให้ผู้ใดเป็น แต่ต้องได้รับความ เห็นชอบจากนายอำเภอ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ กรรมการ ขอเรียนแจ้งต่อเพื่อนสมาชิกว่า กรรมการได้ตัดคำว่า ขอร้อง ออก ใช้คำว่าเลือกผู้ใดเป็นสารวัตรท่าน แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอ ที่เขียนลงไป อย่างนี้ นอกจากเหตุผลดังนี้ คุณอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานคณะกรรมการแจ้งแล้วกรรมการ ได้เพิ่มคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้เป็นสารวัตรท่านขึ้น เมื่อก่อนตามร่างเดิมของทางรัฐบาลไม่ กำหนดไว้ กรรมการก็เป็นทุกซ์ในเรื่องนี้ เพราะว่าบางท้องที่ต่อไปเราให้เลือกทุก ๕ ปี เมื่อเลือกตั้งบางที่บางท้องที่บางคนก็ใช้สิทธิพลกัน พอได้เป็นท่านไปแล้ว ก็เลือกเอาสารวัตร ท่านบางคนที่เป็นคนคุมของ โจรกวางขวางในตำบลหมู่บ้านของตัวเองสามารถควบคุมไว้ได้ ไม่ ให้ลักในหมู่บ้านแต่ไปปล้นหมู่บ้านอื่นนี่ อ่าจะเอาคนอย่างนี้มาเพื่อ เครดิตของตัวเองในการที่เห็น ว่าในหมู่บ้านนี้ตำบลของตัวเองสงบ แต่ไปก่อความไม่สงบในหมู่บ้านอื่นมาเป็นสารวัตรท่านนี้ก็ได้ จึง

จำเป็นต้องเพิ่มว่า ต้องมีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ด้วย ซึ่งอันนี้ ใครจะเป็นผู้ตรวจสอบ ถ้าให้นายอำเภอเป็นผู้ตรวจสอบเสียชั้นตอนหนึ่งก็สามารถ ที่จะได้นคนที่ มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ ด้วย อันนี้ประการหนึ่งด้วย ที่นี้ดูตามตัวบทมาตรานี้แล้ว หมายความว่า สมมุติว่ากระผมเป็นกำนันเสนอ นาย ก. ไปเป็นสารวัตรกำนัน เมื่อนายอำเภอได้แล้ว นาย ก. สัมภาษณ์แล้วชี้ตามมาตรา ๑๒ หรือว่าไม่ชี้แต่เบื้องหลังนั้นเป็นอันขาดคำว่า อันขาด หมายความว่า ไททำผิดเยอะแยะแต่มีอิทธิพล ผู้เสียหายไม่กล้าแจ้งความไม่กล้าเป็นพยาน อันนี้ก็คือบุคคลอันขาด แต่ถ้านายอำเภอเห็นอย่างนั้น นายอำเภออาจจะเรียกกำนันมอกว่าขอเปลี่ยน คนอื่นเถอะกำนัน กำนันมีสิทธิที่จะเลือกคนอื่นเสนอไปอีกครับ อันนี้กระผมเห็นว่าไม่ขัดกัน มีแค่ ทางที่คือป้องกันคนที่เป็อันขาดไปเป็นเครื่องมือของกำนัน กรรมการเห็นอย่างนั้น จึง คงไว้ครับ

นายยุทธพล ศรีบุญคุณ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ กระผม ขอขอบคุณทาง กรรมการมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถอนใจใหม่ครับ ก็เป็นอันว่าคุณยุทธพล คุณประเสริฐ ได้ขอถอนคำสงวนคำแปรญัตติไว้ ส่วนผู้แปรญัตติรายอื่นไม่คิดใจ เพราะฉะนั้นเป็น อันว่าที่ประชุมมีมติให้ผ่านมาตรานี้ไปได้ ต่อไป มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ ไม่มีผู้ใดคิดใจ ขอผ่าน มาตรา ๑๓

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต ผู้แทน ราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคเกษตรสังคม สำหรับมาตรา ๑๓ ซึ่งกระผมได้แปรญัตตินั้นก็เกี่ยวกับ เงินค่าตอบแทนหรือเงินประจำตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านกำนันนะครับ เหตุผลที่กระผมได้เสนอญัตติ ต่อท้ายพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไว้ ก็คือมีเหตุผลด้วยกัน ๒ - ๓ ประการ ทั้งกระผมจะเรียนชี้แจงต่อท่านประธานทั้งนี้คือเงินเดือน ผู้ใหญ่บ้านกำนันนั้นได้กำหนดกัมานานแล้ว เงินค่าตอบแทนนะครับ เราได้กำหนดกัมานานแล้ว เมื่อเป็นเวลาหลายปีมาเราก็ยอมรับกันอยู่ว่าค่าของเงินในปัจจุบันนี้ สมมุติว่าเมื่อแต่ก่อนนี้ผู้ใหญ่ บ้านได้เงินเดือน ๒๕๐ บาท แต่เดี๋ยวนี้เทียบกับปัจจุบันนี้เงิน ๒๕๐ บาทเท่ากับมันคุณค่า หรือค่า ของเงินนั้นต่างกันมาก เพราะฉะนั้นสมควรที่เราควรจะได้ปรับอัตราเงินประจำตำแหน่ง หรือ เงินค่าตอบแทนกำนันผู้ใหญ่บ้านผู้ช่วยกำนันเสียใหม่ให้เป็นไปตามค่าของเงินในปัจจุบัน นี้เห็น

ประการที่หนึ่ง สำหรับประการที่ ๒ นั้น บ้านผู้ใหญ่มากำนั้นนั้น ส่วนมากก็ต้องมีภาระจำเป็น ในการครอบครัวและมีค่าใช้จ่ายสูง บางครั้งบ้านกำนั้นต้องเป็นภักตาคาร คือเป็นที่เลี้ยงตำรวจ ท้องที่ออกตรวจท้องที่หรือมีข้าราชการผู้ใหญ่ใครไปมาตามไปในตัวลั่น ก็ต้องไปแวะบ้านกำนั้น โดยประเพณีไทยเราใครไปใครมากต้องนอนรับเมื่อเป็นเรือนั้น บ้านกำนั้นผู้ใหญ่มากก็กลายเป็น ภักตาคารไปโดยปริยายนอกจากนั้นบางที่ก็ต้องเป็นโรงแรม บางที่ก็เป็นสภาย่อย ๆ เพราะฉะนั้น ภัยความเห็นใจในความจำเป็นอันนี้ กระทบพร้อมด้วยคุณศิริ ทุ่งทอง และกุดประทิว เนียรภาค ส.ส.นครสวรรค์ นะครับ พรรคเกษตรสังคมด้วยกันจึงได้แปรญัตติขอเงิน ประจำตำแหน่งกำนั้น ผู้ใหญ่มาก และผู้ช่วยผู้ใหญ่มากเพิ่มขึ้นนี้เป็นความจำเป็นในเหตุผลที่สอง และก็ความจำเป็นใน เหตุผลที่สามบัญชีต่อทายพระราชบัญญัตินี้ของคณะนะครับ ไม่เหมือนกับของทานอื่น แตะกลายเป็น กับของทานหัวหน้าพรรคของคณะคืออาจารย์เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นี้คือกำหนดไว้ไม่สูงนัก โดยกำหนดเงินประจำตำแหน่งของกำนั้น เริ่มต้นชั้นแรก ๔๕๐ บาท ชั้นที่สอง ๕๐๐ บาท ชั้นที่ สาม ๕๕๐ บาท และชั้นที่สี่ ๖๐๐ บาท หมายความว่าในการอยู่ประจำตำแหน่ง ๔ ปีนั้นเริ่มด้วย ๔๕๐ บาท เมื่อรับเลือกตั้งมาอยู่ ๔ ปีถ้าไม่มีเรื่องเสียหายก็จะได้ขึ้นเงินก้อนไปสุดเอาที่ ๖๐๐ บาท สำหรับผู้ใหญ่มากเริ่มจาก ๓๖๕ บาท เลื่อนขึ้นไปถึง ๔๐๐ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่มากเริ่มจาก ๒๐๐ บาทไปถึง ๒๓๕ บาท ทำให้ผมเกรงใจได้เสนอเงินประจำตำแหน่งไว้จำนวนไม่สูงนัก อันนี้ บางท่านอาจจะสงสัย ทั้งนี้ผมก็ไม่อยากจะบอกว่าถ้าเราเสนอสูง ๆ เสนอได้ แต่มันเป็นการ เสนอ ผมก็ไม่อยากจะพูดคล้าย ๆ กับหาเสียง เพราะว่าในสภาพการคลังปัจจุบันของเรานั้น เรายังอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมที่จะเพิ่มไ้มากนัก และจำนวนผู้ใหญ่มากำนั้นนี้มีจำนวนมาก ผม แต่การเพิ่มในระดับนี้คณะก็คิดว่าคงเป็นภาระที่บังประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนมาก แต่ถึงจะ เป็นภาระที่บังประมาณแผ่นดินก็ควรที่รัฐบาล และสภาแห่งนี้ควรจะให้ความสนใจผู้ใหญ่มากำนั้น ทั้งหลายนะครับ โดยเพิ่มให้พอสมควรนะครับ ในขั้นแรกถ้าต่อไปการคลังของประเทศเราก็ที่มี ความสมควร สภานี้ก็อาจจะแก้ไขเรื่องบัญชีต่อทายพระราชบัญญัตินี้เสียใหม่ คณะจึงเสนอ อย่างพอเหมาะสมควรนี้เป็นประการหนึ่งเกี่ยวกับลักษณะเศรษฐกิจการคลังของเรา แต่เหตุผล อีกอันหนึ่งที่ควรจะทำให้สภานี้ทราบโดยที่ทราบเรียนหาประธานและคณะกรรมการ ก็คือว่า ถ้าเราให้เงินประจำตำแหน่งสูงเกินไป ถ้าสมมุติว่ากำนั้นมีเงินก้อนถึง ๑,๕๐๐ หรือ ๑,๐๐๐ กว่าบาทแล้วผู้ใหญ่มากำมีเงินก้อนสูงมากนัก ตำแหน่งผู้ใหญ่มากำนั้น และผู้ช่วยผู้ใหญ่มากำ

เหล่านี้จะกลายเป็นตำแหน่งที่แย่งชิงกันเพื่อผลประโยชน์ในการที่จะได้เงินเดือนกึ่ง เป็นที่ยอมรับว่าเดี๋ยวนี้มีตำแหน่งใดแมแต่สมัยนั้นครบ ๕๐ บาท ๕๐ กวาบาทนั้นก็มีการวิ่งเต้นแย่งชิงกันสอบแข่งขันกัน แล้วผลที่สุดก็มีการตัดสินใจงานอะไรต่าง ๆ ถ้าเราปล่อยให้เงินเดือนผู้ใหญ่มาก กำนัน ซึ่งเป็นตำแหน่งเสียสละและมีเกียรติยศเงินเดือนสูงเกินไปก็จะเป็นเหตุให้ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่แย่งชิงกันเกิดทะเลาะเบาะแว้งและมีการตัดสินใจกันในการเลือกตั้งผู้ใหญ่มาก กำนัน ด้วยเหตุผลสามประการทั้งที่กระผมแยกแยะมาหวังว่า สถานะนี้และคณะกรรมการคงจะได้เห็นตามบัญญัติของทนายพระราชบัญญัติซึ่งกระผม สุทิน ใจจิต ส.ส. ยโสธร คุณศิริ หงทอง ส.ส. อุทัยธานี และคุณประวัติ เนียรภาค ส.ส. นครสวรรค์ ได้เสนอไว้นี้ ขอขอบคุณ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับขึ้นมัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรุณ มาตรานี้สำคัญมากนะครับ ช่วยกรุณาสนใจเป็นพิเศษหน่อย

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ การที่สภาเรากำลังพิจารณาพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ เกี่ยวกับการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในขณะนี้เข้าใจว่าพี่น้องกำนันทั่วประเทศซึ่งมีจำนวน ๕,๒๓๗ คน ผู้ใหญ่บ้าน ๔๓,๕๗๖ คน สารวัตรกำนัน ๑๐,๔๖๐ ท่าน แพทย์ประจำตำบล ๕,๒๓๐ ท่าน บุรุษผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ๕๔,๕๕๐ ท่าน บุรุษผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ ๓,๐๕๗ ท่าน รวมทั้งหมด ๑๖๖,๕๕๗ ท่านด้วยกัน คงจะต้องเงี่ยหูฟังหลักการและหลักเกณฑ์ในการที่จะแก้ไข พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ที่ใหม่เป็นการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศครั้งนี้เป็นอย่างมาก และเรื่องนี้เป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศที่จะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้น สำหรับกระผมนั้นมิได้ขอแปรญัตติในเรื่องที่จะกำหนดเงินประจำตำแหน่ง เพราะถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพ.ร.บ. เกี่ยวกับการเงินและก็เป็นเรื่องของทางกระทรวงมหาดไทยซึ่งจะได้พิจารณากำหนดขึ้น แต่ว่าที่กระผมอยากจะใคร่กราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ ก็คือเพื่อนท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบลและบุรุษผู้ใหญ่บ้านใคร่ขอเรียนว่ามีเรื่องหนึ่งคือว่าควยตามที่รัฐบาลของเรา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่นี้ สิ่งสำคัญถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้ออกไปแล้ว ก็เป็นเหตุให้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

จะคงพบสภาพจากตำแหน่งและจะมีการเลือกตั้งใหม่ซึ่งจะให้อยู่ในกำหนดสมัยละ ๕ ปีนั้นก็
 ไปตามระบอบประชาธิปไตย แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียน ณ ที่ซึ่งท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ไ้กราบเรียนต่อสภานี้ว่า ปัญหาสำคัญที่มีอยู่ว่ากำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลได้เป็นสมาชิกอาปนกิจ ของกรมการปกครอง
 กระทรวงมหาดไทย ซึ่งในขณะนี้มีสมาชิกอยู่ทั้งสิ้น ๓๕,๓๓๔ คน ในเดือนหนึ่งจะมีสมาชิก
 ถึงแก่กรรมประมาณเดือนละ ๒๐ ถึง ๓๐ ท่านด้วยกัน สมาชิกขององค์การนี้จะต้องชำระเงิน
 ส่งเคราะห์เป็นรายศฟ ๆ ละ ๕๐ สตางค์ ซึ่งเดือนหนึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็จะต้องเสียเงิน
 ช่วยสมาชิกที่ถึงแก่กรรมเดือนละประมาณ ๓๐ บาทเศษทุกเดือน และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งได้
 ทำหน้าที่อย่างนี้และได้เป็นสมาชิกขององค์การนี้ก็เพื่อจะทำสวัสดิภาพไว้ให้แก่ครอบครัว เมื่อถึง
 แก่กรรมแล้วสิ่งที่อยากจะกราบเรียนก็ว่าปัญหาที่ว่าถ้าหากว่าเราจัดให้มีการเลือก กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศตาม พ.ร.บ. ที่กำลังพิจารณาในขณะนี้ ปัญหาถือว่าย่าเงินที่เรียกกันว่า
 เงินอาปนกิจ ซึ่งท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านบางท่านได้ส่งให้แก่สมาชิกมาเป็นรายเดือนนี้เป็นเวลาถึง
 สิบ ๆ ปี ถ้าจะคิดแล้วเป็นเงินรายละ ๓,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ บาท หรือว่าใกล้ ๆ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านวิตกกังวลว่าเมื่อเขาพ้นจากหน้าที่แล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกท่านไม่ใช่
 จะมีฐานะความเป็นอยู่ในครอบครัวว่ารวย บางท่านเอาเงินค่าตอบแทนที่ได้ประจำเดือนนี้ชำระ
 เงินอาปนกิจ ก็เมื่อเขาพ้นหน้าที่แล้วเขาไม่สามารถจะเอาเงินส่วนตัวมาชำระได้ เมื่อเขาขาด
 การส่งเงินส่งเคราะห์การอาปนกิจศฟเพียง ๒ เดือนเขาก็ต้องพ้นสภาพการเป็นสมาชิก ของ
 องค์การนี้ไปตามระเบียบ ฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าสภานี้ได้ลงมติที่จะให้
 มีการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามที่พิจารณาในขณะนี้นั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาเรื่อง
 เงินส่งเคราะห์อาปนกิจศฟของกำนันผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ซึ่งเขา
 เหล่านั้นได้เป็นสมาชิก และได้เสียเงินค่าบำรุงให้แก่สมาชิกที่ถึงแก่กรรมเป็นเงินคนละหลาย ๆ
 พันบาท กระผมจึงอยากจะกราบเรียนว่ากราบเรียนว่าถ้าพระราชนิพนธ์ลักษณะปกครองท้องที่
 กำลังพิจารณานี้ผ่านสภากรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการอย่างไร เกี่ยวกับ
 สมาชิกอาปนกิจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ข้อ ๒ เงินที่สมาชิกได้ชำระช่วยเหลือสมาชิกที่ถึงแก่กรรมไปแล้วนั้น กรมการ
 ปกครอง กระทรวงมหาดไทยจะจัดคืนให้แก่สมาชิกจะได้หรือไม่

ขอ ๓ ถ้าหากว่ามี การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่จะเข้าดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ไม่ใช่คนเดิม สมาคมชนบทกิจนี้จะเลิกหรือจะดำเนินการต่อไป อันนี้กระผมก็ใคร่อยากจะขอ ผ่าก กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ถ้าหากว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ เขาต้องพ้นหน้าที่ออกไป ทั้ง ๆ ที่เขาได้ปฏิบัติภารกิจให้แก่ประเทศชาติด้วยดีตลอดมาในเมื่อเราจะเลิกเขานี้ เราก็น่า จะเห็นสิ่งที่เขาได้เสียไปแล้วนี้ ถ้าหากว่าทางที่ค้ำประกันความดีของกระผม อยากจะให้สถานี หรือกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้ไปพิจารณาว่าเงินที่เขาสูญเสียไปนี้ และเรา จะให้เขาเลิกจากตำแหน่งนี้แล้ว เราควรจะได้เอาเงินจำนวนนี้คืน ให้แก่เขาเพื่อให้เกิดความ เป็นธรรม และนอกจากนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนต่อสถานีว่าในฐานะที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ ปฏิบัติภารกิจให้แก่ประเทศชาติมาคนละหลาย ๆ สิบปี ซึ่งได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ท้องที่ แต่ละ อำเภอบ้าง แต่ละจังหวัด และเป็นผลงานรวมทั้งประเทศก็มีจำนวนไม่น้อย กระผมคิดว่าเมื่อเขาจะ พ้นตำแหน่งแล้ว สถานีควรจะไต่พิจารณาเงินสวัสดิการให้แก่เขาลีกก่อนหนึ่งเพื่อตอบแทนคุณงาม ความดีให้เขาอันนี้เป็นข้อที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดเห็นใจท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ไต่เสียผลประโยชน์นี้ มาด้วยดี กระผมขอเรียนเสนอครั้งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ เชียงใหม่ กระผมใคร่ที่จะเรียนหรือกับท่านประธานครั้งนี้ครับ คือ ว่ากระผมได้แปรรูปคดีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้มาตรา ๓ คือกระผมบอกเอาไว้ผู้ใหญ่ และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ได้รับเงินเดือนจาก เงินงบประมาณประเภทเงินเดือน อันนี้เมื่อตอนถึงมาตรา ๓ เห็นท่านประธาน หรือทาง กรมวิชาการบอกว่าเราเอาไว้ไปพิจารณาในมาตรา ๑๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ คือเกี่ยวกับเรื่องเงินเขารวมอยู่นี้หมดเลย

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : นี่ละครับคือเรื่องที่กระผมนำขึ้นเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ อภิปรายได้

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอพระคุณ มากครับ กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนข้อชี้แจงให้กรมวิชาการและท่านประธานได้ทราบ ดังนี้ครับ ตามข้อแปรรูปคดีของกระผมนั้น กระผมต้องการที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

ฝ่ายรักษาความสงบและผู้ชายผู้ใหญ่มานฝ่ายปกครองได้รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงิน
 เดือนที่กระแสมแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมเป็นเช่นนี้ เพราะกระแสมมีความเห็นว่าการนี้ ผู้ใหญ่มาน
 ตลอดจนผู้ชายต่าง ๆ นั้น เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติกิจการปกครองให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน ให้
 ความผาสุก ให้ความสุขสบายแก่ประชาชน ให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 เราจะมาพิจารณาถึงภาวะปัจจุบันของบุคคลเหล่านี้แล้ว เงินที่ได้รับเรียกว่าเป็นเงินค่าตอบแทน
 เดือนหนึ่งจะมาประชุมกันครั้งหนึ่ง และก็นำเงินค่าตอบแทนนี้กลับไม่ เงินจำนวนที่ได้รับนี้ก็
 เป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท อะไรอย่างนี้ ก็ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับเป็น
 ค่าตอบแทน กระแสมใครที่จะขอเรียนให้ทราบก่อนว่า ในขั้นแรกก็รู้สึกว้าวรรคากำนั้น ผู้ใหญ่มาน
 ทั้งหลายนี้ถูกทางราชการกระทรวงมหาดไทยหลอกโซมานานแล้ว หลอกโซทำให้มองเห็นไปว่า
 เงินที่ได้รับค่าตอบแทนนั้นคือเงินเดือน เครื่องแบบที่ให้แคงแคงก็มีชื่ออยู่ที่ทำอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
 ก็เป็นลักษณะที่หลอกกำนั้น ผู้ใหญ่มานให้ทราบอีกว่าท่านทั้งหลายคือข้าราชการแล้วนะ แต่ความ
 จริงก็ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นฐานะของกำนั้น ผู้ใหญ่มานที่แท้จริงแล้วเป็นบุคคลที่ถูกทางราชการบ้าน
 เมืองหลอกโซมาอยู่ตลอดเวลา และที่สำคัญของบุคคลดังกล่าวนี้แล้วมันมันไม่มาจะเป็นอย่าง
 นั้น เราควรจะให้ฐานะที่แท้จริงของเขาออกมาอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อ
 แก่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฉบับนี้ กระแสมจึงเห็นด้วย แต่กระแสมใครที่จะให้แนบไปใน
 เรื่องที่เกี่ยวกับเงินรายได้ให้ชัดเจนลงไปว่า กำนั้น ผู้ใหญ่มานทุกคนจะต้องได้รับเงินค่าตอบแทน
 ประเภทเงินเดือน ประเภทเงินเดือนนั้นก็คอยมาตกลงกันที่หนึ่งว่า กระแสมก็เห็นว่าสมาชิก
 หลายท่านได้แปรญัตติออกไปชัดเจนว่าควรที่จะให้กำนั้น ผู้ใหญ่มานเท่าไร กำนั้นได้รับเงินเดือน
 เท่าไร ผู้ใหญ่มานได้รับเงินเดือนเท่าไร เพราะฉะนั้นในหลักการกระแสมแปรญัตติในชั้นหลักการ
 ว่าควรที่จะให้กำนั้น ผู้ใหญ่มานนี้ได้รับเงินค่าตอบแทนประเภทเงินเดือน กระแสมใครที่จะเรียน
 ให้ทราบอีกว่า การที่กำนั้น ผู้ใหญ่มานจะมีโอกาสได้รับเงินงบประมาณ ประเภทเงินเดือนเช่นนี้
 จะทำให้กำนั้น ผู้ใหญ่มานมีฐานะเสมือนหนึ่งเป็นข้าราชการที่จะต้องได้รับการสวัสดิการ ไม่ว่า
 จะเป็นเรื่องการรักษาพยาบาล เจ็บไข้ได้ป่วยอะไรต่าง ๆ ไม่ว่าจากการเอาลูกเอาเต้าเข้า
 เรียนหนังสือ กำนั้น ผู้ใหญ่มานควรที่จะได้รับการอนุเคราะห์และได้รับการคุ้มครองจากรัฐบาล
 จากทางราชการ เป็นสำคัญ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการที่กำนั้น ผู้ใหญ่มานจะมีกำลังใจในการที่จะ
 ทำหน้าที่นั้นจะจริงจะบกพร่อง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญว่า ถ้าหากว่าเราจะเพิ่มเงิน

ค่าตอบแทนอย่างที่ตอบแทนเช่นทุกวันนี้สูงขึ้นไปอย่างสมเหตุที่กระผมเคยเรียนไว้ว่าผู้ใหญ่นั้นน่าจะ
 จะได้เดือนละประมาณ ๒๐๐ บาทหรือ ๔๐๐ บาท แลวกักำนั้นนี้ควรจะได้เดือนละประมาณ ๑,๐๐๐
 บาทถึง ๑,๕๐๐ บาท อะไรอย่างนี้ ถ้าเป็นอย่างนี้การให้สวัสดิการโดยรัฐนี้ก็จะไม่เกิดขึ้นเพราะ
 ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ที่จะขอเรียนว่าเป็นความจำเป็นเหลือเกินที่กำนัน ผู้ใหญ่นั้นควรจะได้รับ
 เงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเป็นค่าตอบแทน กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนท่านประธาน ต่อ
 ไปอีกสักเล็กน้อยว่าในขณะที่ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเสร็จ
 เรียบร้อยไปแล้ว เราก็คงมีกำนัน ผู้ใหญ่คนที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนขึ้นมาแล้วจะมี
 ระยะเวลาที่กำหนดเวลาที่จะอยู่ในอำนาจหน้าที่ตามที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดขึ้น เพราะ
 ฉะนั้นในระหว่างที่เขาปฏิบัติหน้าที่นั้น ถ้าหากว่ากำนัน ผู้ใหญ่ไม่ได้รับการพิจารณาในแง่เงินใน
 ปัญหาที่ควบคุมไปทั่วๆ ยังคงมีฐานะและยังได้รับเงินค่าตอบแทนในลักษณะเดิม ในลักษณะที่กระผมได้
 กราบเรียนมาแล้วว่าถูกกระทรวงมหาดไทยหลอกไว้คงจะไม่ทำให้บุคคลเหล่านี้ มีกำลังใจใน
 การที่จะปฏิบัติหน้าที่ส่วนการที่จะแก้ไข และให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนลูกบ้านได้ เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงขอเรียนว่าในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะวากำนัน ผู้ใหญ่ใน
 ขณะนี้ แต่ก่อนเราหวังกันว่าเขามุคคนที่จะมาเป็นกำนัน ผู้ใหญ่นั้นจะมีรายได้จากทางอื่นอยู่แล้ว
 ทำไรทางด้านทางอื่นอยู่แล้วโดยผลประโยชน์ได้รับการยกเว้น เจนวาการไปไหนมาสำหรับมาเขามา
 นั้น น้ำตาลประทวนสำหรับมาเขานานี้เป็นการเป็นกำนัน ผู้ใหญ่เขาอีกให้หนัก คือไม่ต้องเสีย
 ค่าหน้า เวลาเขาจะไปทำเหมืองทำฝายก็ไม่ต้องไปออกแรงออกกะไรกับเขา แต่ว่าขณะนี้ฐานะ
 ของกำนัน ผู้ใหญ่นั้นไม่ใช่อยู่ในฐานะที่จะเป็นเจนนี บางคนที่บางคนก็จะมีคนมีหน้าตัก
 ในท้องถิ่นนั้น ๆ แลวกักไม่มีรายได้อะไรมาเลย ถ้าหากกำนัน ผู้ใหญ่ไม่มีเงินตอบแทน หรือ
 ไม่มีเงินเดือนที่ได้รับเป็นประจำและเป็นจำนวนมากพอแล้ว จะทำให้เกิดการบกพร่องขึ้นได้
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนเน่นว่า ถ้าหากทางราชการหรือทางรัฐบาลตลอดจนสภาแห่งนี้จะ
 มองเห็นความสำคัญ ของกำนัน ผู้ใหญ่คนที่เราได้อธิบายถึงปัญหานั้นมาเป็นระยะเวลา
 ยาวติดต่อกันมาหลายวันเข้านี้แล้ว กระผมใคร่ที่จะวิงวอนขอรองขอให้สภาแห่งนี้ได้โปรดให้การ
 สนับสนุนในการแปรญัตติของกระผมในข้อนี้ ขอให้กำนันและผู้ใหญ่นั้นได้มีเงินเดือนและได้รับจาก
 งบประมาณประเภทเงินเดือนก็จะทำให้เขาได้รับการคุ้มครองในค่าสวัสดิการ จากรัฐอีก
 ประการหนึ่งด้วย กระผมจึงขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

นายสุธี ภูพานิช (สุรินทร์) : ทานประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูพานิช ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรคแนวร่วมสังคมนิยม กระผมกับคุณสันต์ อรุโณทัย เพื่อนร่วมพรรคได้แปรญัตติในเรื่องรายได้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลไว้ในมาตรา ๓ และกระผมจะได้อภิปรายในที่กระผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๓ ไว้ด้วยโดยจะกล่าวในอันคับต่อไป ในเรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า มีภาระหนักในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบตลอดจนกระทั่งการปกครองในหมู่บ้าน อันนี้กระผมก็จะไม่พูดมาก เพราะว่าเพื่อนสมาชิกในสภานี้ก็ได้อภิปรายถึงภาระหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีมากมาย เราจะเห็นวากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ได้รับเงินค่าตอบแทนน้อยมาก ผู้ใหญ่บ้านรายได้ที่ได้นั้นก็เป็นเงินค่าตอบแทน ซึ่งไม่พอที่จะซ่อมแซมเครื่องแบบแต่งกาย ไม่พอที่จะซื้อรองเท้าสักคู่หนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่า ในเมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น คือจากหมู่บ้านหรือจากตำบลนั้น ย่อมรู้สึกวาท่าแห่งนี้เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติพอสมควร การกำหนดเงินรายได้ให้แก่อำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงสมควรกำหนดให้แน่ชัดและแน่นอนลงไปว่า เขาควรจะมีรายได้เท่าไรที่กระผมกำหนดเช่นนี้ กระผมมีความเห็นเช่นนี้ก็เพราะว่ารายได้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นรายได้ตลอดเคอม เป็นประจำเกือบตลอดเคอมที่เขายังมีตำแหน่งได้รับตำแหน่งอยู่ กระผมกำหนดให้กำนันได้รับเงินเดือน ๑,๕๐๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านได้รับเงินเดือน ๑,๐๐๐ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ได้รับเงินเดือน ๒๐๐ บาท แพทย์ประจำตำบล ๕๐๐ บาท ที่กำหนดเช่นนี้ก็เล็งเห็นว่าเวลานี้ค่าครองชีพที่สูง รัฐบาลก็ไปผูกอยู่เสมอว่าผู้ที่รายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทนั้นเป็นผู้มีรายได้น้อย เพราะฉะนั้นการกำหนด ๑,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ใหญบ้าน กระผมเห็นว่าเป็นการกำหนดเงินที่พอเพียงในตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านและกำนันให้สูงขึ้นไป ๑,๕๐๐ บาท การกำหนดเช่นนี้นั้นกระผมคิดว่าไม่อาจจะเป็นไปได้ ถ้าหากว่าเงินงบประมาณของเราในนี้ไม่เพียงพอจ่ายให้เป็นจำนวนเงินที่มากมายพอสมควร แต่หวังว่าสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านคงจะมีความเห็นใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงอย่างที่ เรากำลังพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ จึงขอฝากให้ท่านกรรมาธิการและบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติไต่พิจารณาถึงเรื่องนี้อยู่ สำหรับมาตรา ๑๓ ซึ่งกระผมขอแปรญัตติไว้ นั้น กระผมแปรญัตติเอาไว้ดังนี้ มาตรา ๑๓ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในมาตรา ๒๑ ทีวี เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๑ ทวิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ชูรายผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน
ต้องรักษาหน้าที่และวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้นายอำเภอเรียกประชุมราษฎร ผู้มี
สิทธิเลือกตั้งพิจารณาลงมติ หากราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งในตำบล หรือหมู่บ้านนั้นมีจำนวนเกินกว่า
ครึ่ง เห็นว่ามีความผิดก็ให้ออกจากตำแหน่งไป และให้นายแพทย์ผู้ปฏิบัติในมาตรา ๑๔ (๒) และมาตรา

๓๑ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ตะกั๊กกระแอมแปรญัตติข้อนี้เห็นเห็นว่าในมาตรา ๒๑ ทวิ ได้มีการตัดเงินก้อน กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน หรือว่ามีภาคทัณฑ์ สำหรับกระแอมเองนี้มีความเห็นว่าถ้าหากว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
มีความผิดแล้ว ผู้ที่จะปลดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกไปคนนั้นก็แควราษฎรผู้เลือกตั้งเราขึ้นมา เท่านั้น
เพราะฉะนั้นเมื่อเวลานี้เราพิจารณาถึงผู้ใหญ่บ้านซึ่งนายอำเภอเห็นว่า เป็นบุคคล ที่ไม่เหมาะสมแก่
ตำแหน่งหน้าที่ หรือว่าประพฤติชอบ ประพฤติผิด กระแอมก็มีความเห็นว่า ให้นายอำเภอเสนอ
หรือตั้งขอกล่าวหาเหล่านี้ ขอกล่าวหาที่นายอำเภอเห็นว่ากำนันหรือผู้ใหญ่บ้านกระทำผิด ไม่ชอบ
ประพฤตินั้นให้แกราษฎรในหมู่บ้านนั้นหรือในตำบลนั้นได้พิจารณาว่าเป็นความผิดที่สมควรจะ
อยู่ในตำแหน่งหรือไม่ หรือการให้ออกไป ถ้าเห็นสมควรให้ออกไปก็ได้เสียงของราษฎรในหมู่บ้าน
นั้นหรือในตำบลหนึ่งเกินครึ่งหนึ่งก็เห็นว่าต้องออกจากตำแหน่ง ไม่มีการตัดเงินก้อน
ภาคทัณฑ์ อย่างที่ในมาตรา ๒๑ ทวิ ที่ท่านคณะกรรมการได้แปรญัตติไว้ คือได้กำหนดไว้
ที่อันคับคอบไปก็ถือว่าเมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ชูรายผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน
คนใดถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำ โดย
ประมาทให้นายอำเภอสั่งพักหน้าที่แล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ นายอำเภอเขื่อนื่อนว่านาง
สั่งพักได้ หากศาลได้พิพากษาถึงที่สุดว่าไม่มีความผิด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กลับ เข้ารับ
หน้าที่ได้ การสั่งให้กลับเข้ารับหน้าที่ ตลอดจนการวินิจฉัยว่าควรจะให้เงินก้อนระหว่างพักได้
เพียงใดหรือไม่นั้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาแล้วเสนออนุโลมตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน เนื่องจากว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน กระแอมก็
เห็นว่าประชาชนเท่านั้นที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกไปได้ในกรณีที่ทำความผิด ซึ่งเป็นความ
ผิดทางกฎหมายอาญานั้น ถ้าหากว่าสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรมแล้วถูกฟ้องศาล ถ้าหากว่า
ศาลพิพากษาถึงที่สุดว่าไม่มีความผิด กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นก็ควรจะได้รับการรับหน้าที่ใน ตำแหน่งต่อไป
อีกนะครับ จนครบเทอม ความเห็นของกระแอมเป็นเช่นนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ทานประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมได้แปรญัตติ ใน มาตรา ๑๓ เพื่อเพิ่มบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ในอัตราเงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คอยเหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติก็เนื่องจากภาวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจน ค่าครองชีพในปัจจุบันนี้สูงขึ้น และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลได้ ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ทางราชการ ตลอดจนทุกกระทรวงทบวงกรม ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องรับภาระ อันนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้มีโอกาสรับค่าตอบแทนสูงขึ้น ให้คู่กับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา และกระผมก็เห็นว่าตามพระราชบัญญัติทั่ว ๆ ไป แม่แต่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็มีบัญชีต่อท้ายเงิน เดือน ของพระราชบัญญัตินั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มเงินประจำตำแหน่งให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดังอัตราตาม บัญชีท้ายพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอไปนี้ คือกำนัน เริ่มต้นตั้งแต่ ๓๐๐ บาท ๔๐๐ บาท แล้วก็ ๑,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ใหญ่บ้านก็เริ่มต้นตั้งแต่ ๔๕๐ บาท ๕๕๐ บาท ๖๕๐ บาทและ ๗๕๐ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ๓๕๐ บาท ๔๐๐ บาท ๔๕๐ บาทและ ๕๐๐ บาท ซึ่งอำนาจจะมีข้อแตกต่างของ บรรดาเพื่อนสมาชิกในพรรคเกษตรสังคม คือคุณสุทิน ใจจิต คุณศิริ หุ่นทอง และคุณประวิติ เนียรภาค แต่กระผมคิดว่าหากท่านกรรมาธิการยอมเห็นด้วยกับบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติของ กระผมฉบับนี้ก็คงจะตกลงกันได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็หวังว่าท่านกรรมาธิการ และตลอดจน รัฐบาลคงจะเห็นใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่จะได้รับเงินค่าตอบแทนให้สูงขึ้นตามภาวะและเหตุการณ์ ค่าครองชีพตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของเขา เพราะฉะนั้นกระผมหวังว่าท่านกรรมาธิการคงจะ ยินยอมและเห็นด้วยในการแปรญัตติของกระผมครั้งนี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังข์ (อุตรธานี) : ทานประธานที่เคารพ กระผม สมคิด ศรีสังข์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมจะ ขออนุญาตจากท่านประธาน ขออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเงินประจำตำแหน่งหรือเงินเดือน ตาม มาตรา ๑๓ ทวิ ที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมไว้ ปัญหาเรื่องเงินเดือน หรือเงินประจำ ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ เป็นเรื่องที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและสภาวัดกำนันได้เรียกร้อง ต่อการมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเองในสมัยก่อนนั้น ถือว่าตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ แล้วก็เงินเดือนหรือค่าเงินประจำตำแหน่งนี้ไม่มีความสำคัญ

อะไร แต่ในสมัยนั้นมันเป็นแนวความคิดที่ทันสมัยเสียแล้ว เพราะว่าภาวะในทางเศรษฐกิจ และสังคมมันได้เปลี่ยนแปลงไป ความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินทองอะไรต่าง ๆ พวกนี้สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหรือสารวัตร ตลอดจนแพทย์ประจำตำบลอะไรพวกนี้ ซึ่งมีความจำเป็นมาก ความจริงเรื่องนั้นะครับ สำหรับหน้าที่ในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นะเป็นงานรอบคอบ งานทุกกระทรวงทบวงกรม และก็ป็นงานที่ยากลำบากมาก แล้วการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านเหล่านั้นแตกต่างกันทั้งนั้น แพทย์จะกล่าวได้ว่าทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง และก็นอกจากนั้นเวลาเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองไปตรวจราชการแทนทุกกระทรวงทบวงกรม กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นครับ ต้องต้อนรับขับสู้แล้วก็ใช้จ่ายเงินทองในการต้อนรับขับสู่มาก กระทบเองได้เคยประสบพบเห็นมา มีผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนที่สมัยปัจจุบันนี้แหละครับไม่ต้อง ย้อนกลับไปสมัยก่อน เวลาออกไปตรวจราชการนี้ ถ้าหากว่ากำนันคนไหน หรือผู้ใหญ่บ้านคนไหน ไม่ต้อนรับขับสู้จัดอาหารการกินอะไรต่าง ๆ ต้อนรับขับสู้แล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมักจะถูกล่ามและถูกเอาอย่างสาหัสเสียเหลือเกิน อันนี้กระผมไปประสบมาด้วยตนเอง นี้ผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนเป็นถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อภาวะในทางการเงินของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีมามาก แล้วก็ข้าราชการที่เงินทางออกไปนี่นะครับไปตรวจราชการไม่ว่าหน่วยไหนแล้วมันก็จะให้... กำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้อนรับเกินความสามารถของเขา ซึ่งตามปกติเขาก็อย่างชาวบ้านธรรมดา เขาก็กินปลาหรือกินน้ำพริกอะไรตามภาษาของเขา แต่พอเจ้านายหรือข้าราชการออกไปนี่ก็จะต้องมีการเลี้ยงดูกันอย่างมากมายอย่างนี้เป็นต้น และใช้จ่ายกันเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นความสามารถในด้านการเงินนี้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านมันก็จำกัด และความสามารถอันนี้มันก็ไม่เหมือนกัน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในบางภาคอย่างภาคกลางอย่างนี้ บางคนก็เป็นเศรษฐีมีรดเก็งชื่ออะไรทำนองนั้นมันก็อีกอย่างหนึ่ง ที่นี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่แล้วตกอยู่ในภาวะลำบากมาก เพราะฉะนั้นการที่ทางคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินเดือนหรือว่าเงินประจำตำแหน่งไว้นี้ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ที่กำหนดไว้นั้นะครับ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน เป็นแต่เพียงว่าได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนแล้วแต่กรณีตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด อันนี้กระผมมีความเห็นว่าควรที่จะกำหนดอัตราได้แน่นอน และกระผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกที่ได้กำหนดอัตราเงินเดือนไว้ที่ห้าเป็นตารางไว้หลายท่านนะครับ อย่าง คุณสุทิน ใจจิต คุณศิริ หุ่นทอง ได้กำหนดอัตราไว้คุณ สวตร เขียมพงษ์สานต์ คุณปัญญา เกสรทอง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นอัตราเงินเดือนของกำนันนี้ถ้า

หากว่าการเงินของประเทศอำนวยให้แล้ว กระผมรู้สึกว่าคุณมีฐานะ เกสรทอง เป็น
 อัคราที่เมาะสมมาก คือก้านนั้นเริ่มตั้งแต่ ๒๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท หรือว่าอย่างก้านนี้ อัครา
 ชั้นสูงของก้านนี้ไม่ควรจะต่ำกว่า ๕๕๐ บาท-แล้วกลก่หลังกันลงมาตามลำดับถึงผู้ใหญ่มานและ
 บุรุษผู้ใหญ่มาน อย่างนี้เป็นคน แล้วอีกเรื่องหนึ่งนั้น ก็คือว่าสวัสดิการของก้านนี้ ผู้ใหญ่มานใน
 สมัยนี้ โดยที่กระผมได้คลาดแล้วว่าภาวะของก้านนี้ผู้ใหญ่มาน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรก้าน
 หรือว่าผู้ใหญ่มานเหล่านี้ส่วนแต่ได้รับภาระหนักทั้งนั้น ฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นค่าตอบแทนแล้วมันก็
 ยังไม่ค่อยจะเหมาะสมนักควรที่จะให้เป็นเงินเดือนที่ให้เป็นเงินเดือนนี้ ก็ตรงกับความรู้ของ
 ทองการของก้านนี้ ผู้ใหญ่มาน คือว่าถ้าหากว่าได้เงินเดือนแล้ว ถ้าหากว่าโอกาสที่เขาได้
 ออกจากราชการออกจากการปฏิบัติงานหรือออกจากราชการไปแล้วก็ยังมี บำเหน็จบำนาญ
 สำหรับที่จะไปใช้จ่ายบางตามสมควร อาจจะเป็นเดือนละ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาทหรือว่าเป็นเงินก้อน
 ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้นมันก็จะเป็นเรื่องที่เป็นค่าตอบแทนหรือว่า เป็น
 สิ้นน้ำใจให้แก่ก้านนี้ ผู้ใหญ่มาน สารวัตรก้านนี้ แพทย์ประจำตำบล บุรุษผู้ใหญ่มาน อะไรพวกนี้
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอสมุหราชองครักษ์ในมาตรา ๑๓ ทีวีนี้ แล้ว ขอเสนอต่อ
 กรรมาธิการว่าแทนที่จะใช้คำว่า "หรือค่าตอบแทน" นั้นอยากจะให้ให้เป็นเงินเดือน เมื่อว่าเมื่อ
 เป็นเงินเดือนแล้วสิทธิของก้านนี้ ผู้ใหญ่มานที่จะไปบำเหน็จบำนาญข้าราชการนี้ เพื่อเป็น
 ค่าชดเชยภาระหน้าที่เขาที่เขาปฏิบัติไปนั้นนะ เขาจะได้มีโอกาสเช่นเดียวกับข้าราชการนี้อย่าง
 หนึ่ง แล้วอีกอย่างหนึ่งนั้นไม่ควรที่จะปล่อยให้กระทรวงมหาดไทยกำหนด ควรที่จะกำหนด
 ตารางไว้ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กำหนดไว้ ๓ ตาราง แล้วที่กระผมมีความเห็น ก็คือมี
 ความเห็นว่าควรที่จะกำหนดนั้นกระผมก็เห็นชอบตามที่คุณมีฐานะ เกสรทอง ท่านได้กำหนดไว้
 ถ้าหากว่ากรรมาธิการจะลดลงก้านนั้นมันไม่ควรจะต่ำกว่า ๕๕๐ บาท ขอขอบคุณครับ

นายทองปัทม์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ทองปัทม์
 เพียงเกษ ส.ส. ขอนแก่น จากพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ถูกร้องนี้กระผมได้แปรญัตติ ไว้ว่าอยาก
 จะให้ตัดทุกแห่ง คำว่า "ค่าตอบแทน" ในพระราชบัญญัติให้เป็นเงินเดือน โดยมีเหตุผลว่า
 ก้านนี้ ผู้ใหญ่มานนั้นเห็นที่ยอมรับกันแล้วว่าทุกสมัยที่มีผู้แทนราษฎร มักจะเรียกร้องขอให้เงิน
 เดือนกันตลอดมา ผู้แทนราษฎรบางยุคบางสมัยก็พยายามรับปากรับคำและเอาใจใส่ในเรื่องนี้
 ตลอดมา แต่เหตุผลทางกระทรวงมหาดไทยมักจะอ้างว่าไม่สามารถ ที่จะจัดเงินเดือนให้ได้

เพราะความมากเหลือเกิน ถ้าจึกไปแล้วก็จะทำให้เป็นงบประมาณก้อนใหญ่ผูกพันภาระของทาง
 ราชการไปเป็นอย่างมาก มันจะได้ยืนตำแหน่งนั้น ท่านประธานสภาที่เคารพพระผู้มีไคร่อยากจะ
 กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นนั้น ถึงที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้วว่า เป็น
 เจ้าหน้าที่ชั้นต้นที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือ เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นต้นของรัฐบาลที่ประชาชน ต้อง
 ฟังพาดำศั้ย ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นนั้นทำงานทุกกระทรวงทบวงกรม เจ้าหน้าที่ทางไหน กระทรวงใด
 ก็ตาม บุคคลที่จะต้องต้อนรับให้ความสะดวกให้คำแนะนำและติดตามไปในที่ต่าง ๆ ก็ต้องเป็น
 ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้น ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นนั้นมิใช่จะเป็นบุคคลที่ร่ำรวยเสมอไป ธรรมดาอาจจะกล่าว
 ได้โดยไม่เกินความเป็นจริง ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นส่วนมากนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสานของ
 ธรรมดาเป็นบุคคลที่ยากจนจนจนเป็นส่วนใหญ่ แต่อาศัยที่คุ้นงานความดีของเขา ได้ปฏิบัติมา
 ประชาชนจึงเลือกให้เขาเป็นผู้ใหญ่นั้น ถ้าธรรมดาจะกล่าวและกราบเรียนต่อสภาที่ว่า มีหลาย
 แห่งหลาย ๆ หมู่บ้านหลาย ๆ ตำบล ที่ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นมีบ้างที่ไม่เหมาะสมอยู่ก็มี แต่คุ้นงาน
 ความดีของเขาดีมาก เขาจึงได้รับเลือกเป็นท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้น เรามาพิจารณาคุณค่าของเงินเดือน
 มาดูเงินเดือนของเขา ท่านประธานที่เคารพ น่าตกใจอย่างยิ่งเพียง ๑๐๐ - ๒๐๐ บาทถ้าเรา
 จะกล่าวว่าถ้าเป็นพวกเราแล้วมาประชุมวันหนึ่งมันก็ไม่พอ ที่นี่เรามาคิดดูซิว่า ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้น
 นั้นได้เสียสละทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นงานบุญก็จะเป็นงานทางราชการก็ดี เขาเสียสละเวลา
 ตลอดเวลาไปทำงานเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ ธรรมดาจึงอยากจะให้เขียนไว้ใน
 กฎหมายนี้ ไม่ใช่เงินค่าตอบแทน อยากจะให้มันเป็นเงินเดือน เพราะว่าคำว่า เป็นเงินเดือนแล้ว
 มันจะเป็นงบประมาณผูกพันต่อรัฐบาลอย่างจริงจัง เกี่ยวกับต้องยอมรับกันนะครั้นว่า ท่านนั้น
 ผู้ใหญ่นั้นนั้นเบิกเงินค่าเล่าเรียนบุตร เบิกค่ารักษาพยาบาลก็เบิกได้แต่แล้วแต่เงินจะมี เคียวนั้น
 ไม่มีแล้วครับ เคียวนั้นเบิกไม่ได้แล้ว ถ้าเงินมีเมื่อไรจึงจะเบิกได้ ถ้าเงินไม่มีแล้วไปอย่างนี้
 ไม่แน่นอน ถ้าหากว่าเรากำหนดให้มันเป็นเงินเดือนเสียก็จะทำให้เป็นงบประมาณผูกพันจะขาด ๆ
 ลุ่ม ๆ คอน ๆ อย่างนี้ไม่ได้ ธรรมดาเห็นควยที่คุ้นอยู่จะ เกษรทอง กำหนดไว้ในคารางท้าย
 ค่าแปรรูปคดีของร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า ท่านนั้นน้อยอย่างน้อยที่สุดควรจะ ๓๐๐ บาทถึง ๑,๐๐๐ บาท
 และผู้ใหญ่นั้นก็ต้องขึ้นไปตามลำดับถึง ๓๐๐ บาท อันนี้ธรรมดาเห็นควยอย่างยิ่ง ธรรมดาอยากจะ
 ให้พวกเราได้พิจารณาว่า ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้นนั้น ความจริงเขาก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ทุกสิ่งทุกประการ
 ทั้งที่ธรรมดาได้กราบเรียนแล้ว เรามีความจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องยกฐานะ ท่านนั้น ผู้ใหญ่นั้น

และพวกเราต้องยอมรับนะครับว่าการทำงานใด ๆ ก็ตามมันจำเป็นเกี่ยวกับการครองชีพถ้าเงิน
 ไม่มีแล้ว ก็ทำงานอะไรไม่ได้สมกับความปรารถนาของเรา และเป็นที่น่าสังเกตุอย่างหนึ่งนับตั้ง
 แต่ก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานจากจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง คือไม่ได้ทำการจับกุมโจรผู้ร้าย เราก้เห็น
 ได้ชัดว่าโจรผู้ร้ายเพิ่มขึ้นทุกขณะ ไม่เหมือนกับคราวก่อน ๆ ที่ก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานตั้งแต่ การ
 ปกครองอยู่กับพนักงานสอบสวนทางอำเภอ ก่า่นั้นผู้ใหญ่มานเป็นเจ้าหน้าที่ช่วยปราบปรามอย่าง
 เข้มแข็งได้ยกก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานก็ไม่ได้รวมมือกับตำรวจมาหมายนี้จึงจะสังเกตุเห็นว่าสถิติของ
 โจรผู้ร้ายมากมายขึ้นทุกวัน ถ้าเราได้อีกคนของเราซึ่งเป็นอยู่จุดเล็กที่สุดของประเทศ ของ
 หนุมานให้เขามีเป็นเงินเดือนและให้เขาเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเต็มที่ **ก็จะทำให้เราได้**
เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือประเทศชาติได้อย่างยิ่ง และการที่เราจะวิศควาเงินจำนวนมาก เหลือเกิน
 ถ้าจะให้ก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานทั้งสิ้น อันนั้นก้อยากไปพิจารณา โปรดได้เข้าใจก่า่นั้น ผู้ใหญ่มาน
 เป็นบุคคลที่มีเกียรติ เรามาเทียบก่า่นั้นเรื่องเงินเดือนแล้วสูการโรงก็ไม่ได้ สูอะไรต่าง ๆ
 ของทางอำเภอ นักการภารโรงก็ไม่ได้ยกก่า่นั้น เป็นสิ่งที่น่าละอายอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงอยากจะให้สภานี้ได้พิจารณาปัญหาเรื่องเงินเดือนของก่า่นั้นผู้ใหญ่มานให้จงหนัก โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งกระผมอยากจะให้กำหนดว่าเป็นเงินเดือนไม่ต้องเป็นเงินคาตอบแทนจึงจะทำได้
 ผู้ใหญ่มาน ก่า่นั้นได้มีสิทธิเบิกเงินค่าเล่าเรียนก่า่นั้นและมีสิทธิรักษาพยาบาลก่า่นั้นได้เต็มที่ ตาม
 กฎหมาย กระผมมีความเห็นอย่างนี้

นายแคล้ว นรปติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก ที่เคารพ
 ทุก ๆ ท่าน ปรากฏว่ามาตรานี้ได้มีท่านสมาชิกแปรญัตติไว้มากหลายท่าน กอนอื่น กระผม แคล้ว
 นรปติ ในฐานะกรรมาธิการใครขอกราบเรียนวาทรงพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ แก่ไข
 เพิ่มเติมนี้เป็นผลงานของสภานี้ เป็นผลงานของผู้แทนราษฎรรวมทั้งสิ้น ๒๕๕ ท่าน หากไขของ
 ผู้หนึ่งผู้ใดไม่ ทานประธาน กระผมใครจะขอกราบเรียนว่าในเรื่องเงินเดือนก่า่นั้น ผู้ใหญ่มาน
 คาตอบแทนของก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานนี้ ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความสนใจแปรญัตติไว้
 มากมายหลายท่าน วัตถุประสงค์อันสำคัญเพื่อที่จะให้มีการยกฐานะของก่า่นั้น ผู้ใหญ่มานและ
 สारวัตรก่า่นั้น แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่มานและสาร์วัตรก่า่นั้นทั้งสิ้น เพื่อเป็น
 เกียรติประวัติแก่ท่านเหล่านั้น กระผมจึงจะขอประทานอนุญาตสภานี้ท่านชื่อท่านทั้งหลาย ที่ได้
 แปรญัตติเพื่อให้มีการเลื่อนฐานะของก่า่นั้น ผู้ใหญ่มาน มี ส.ส. สุทิน ใจจิต ส.ส. ศิริ พงษ์ทอง

ส.ส. ประวัติ เนียรภาค ส.ส. เสวตร เบียมพงศ์สานต์ ส.ส. บัญจะ เกษรทอง ส.ส. สุธี ภูพานิช ส.ส. สันติ อรุโณทัย ส.ส. สงสุข ภัคเกษม ส.ส. กิลก มะลิมาศ ส.ส. ทองปักษ์ เพ็ญเกษ และ ส.ส. วิจิตร วงษานุกัตน์ พร้อมทั้ง ส.ส. สมคิด ศรีสังคม กระผม ขอประธานอนุชานะครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ ก่อนอื่นกระผมใครจะขอกราบเรียนว่าตามที่ท่านทั้งหลายได้ให้ความสนใจในการยกฐานะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ ก็ใช้วาระกรรมวิธีการรวมทั้งสิ้น ๒๔ ท่านจะเป็นบุคคลที่ใจไม่ใส่ระก่าหาไม่รวมมองเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลและสารวัตรกำนันมีฐานะที่ไม่สอดคล้องใช้ไม่สมกับที่ได้รับเงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง ไม่สมกับฐานะกระผมโดยอนุชานะของ ส.ส. อุทัย พิมพ์ใจชน ซึ่งเป็ประธานคณะกรรมการนี้ใครจะขอกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลายได้ทราบว่า อัครากำลัง ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านใน พ.ศ. ๒๕๑๔ นี้มีดังนี้ครับ

๑. กำนันจำนวน ๕,๒๓๐ อัครา คือคนนะครับ ผู้ใหญ่บ้านมีจำนวนทั่วประเทศ ๔๓,๙๓๖ อัครา แพทย์ประจำตำบลมีจำนวน ๕,๒๓๐ อัครา สารวัตรกำนันมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐,๔๖๐ อัครา ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองมีจำนวน ๕๔,๕๕๐ อัครา ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ ๒,๕๖๓ อัครา รวมทั้งสิ้นทั่วประเทศ ๑๒๖,๔๓๓ อัครา คราวนี้งบประมาณที่ได้รับในพุทธศักราช ๒๕๑๔ มีดังนี้ เงินตอบแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านรวมทั้งสิ้น ๓๑๒,๖๔๕,๐๐๐ บาทคราวนี้ใครจะขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายได้รับทราบไว้ควยว่าในขณะที่กำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้นได้รับเงินตอบแทนเท่าไรครับ อัคราตอบแทนใน พ.ศ. ๒๕๑๔ มีดังนี้ กำนันเค็อนละตั้ง ๔๕๐ บาท ขึ้นไปถึง ๕๕๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านเค็อนละ ๒๒๕ บาท ขึ้นไปถึง ๓๒๕ บาท แพทย์ประจำตำบลตั้งแ่ด ๓๒๖ บาท ขึ้นไปจนถึง ๔๕๐ บาท สารวัตรกำนันตั้งแ่ด ๑๔๕ บาท ขึ้นไปถึง ๒๔๕ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองตั้งแ่ด ๓๕ บาทถึงไปถึง ๑๔๕ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบตั้งแ่ด ๑๔๕ บาทขึ้นไปถึง ๒๑๕ บาทเป็นดังนี้ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผมใครจะขอกราบเรียนต่อไปว่าควยเจตนาดีของท่านสมาชิกที่เปเรียดิตี และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภานี้ได้เห็นความทุกข์ยากที่ได้เห็นการปฏิบัติหน้าที่ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาแ่ดนั้นเราทั้งหลายต่างก็มีความปรารถนาที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลรวมทั้งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านได้มีฐานะที่ขึ้นยิ่งกว่าเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นเจตนาดีของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกนี้ทั้งสิ้น ๒๖๕ ท่าน แ่ดกระผม

จะใคร่ขอกราบเรียนต่อไปว่าในการที่เราจะมากำหนดกฎเกณฑ์เงินเดือน ไปจากสภาผู้แทน
 ราษฎร ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเราจะกระทำหรือไม่ ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายท่านคงจะ
 ได้ระลึกว่าในการให้มีข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและซึ่งเราใช้อยู่ในัจจุบันนี้ เป็นข้อ
 บังคับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและให้มีข้อบังคับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ สมัย มา
 ใ้บัญญัติไว้ว่าการที่จะแปรญัตติเกี่ยวกับเงินนั้น เกี่ยวกับการเงินนั้นจะต้องได้รับอนุญาตจาก
 ทานนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้รับรองเสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากว่านายกรัฐมนตรีนั้นจะได้ไปปรึกษ
 กับฝ่ายการงบประมาณว่าฐานะการเงินของประเทศนั้น ในขณะนี้อยู่ในความสามารถที่จะ
 กำหนดให้ได้เพียงไรหรือไม่ควยเหตุนี้จึงเป็นข้อที่น่าสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า ในการที่เราท่าน
 ทั้งหลายจะไ้มากำหนดขึ้นเงินเดือนไปจากรัฐสภาแห่งชาติแห่งนี้เลยว่าจะทำได้เท่านั้นเท่านี้
 นั้น นากลัวว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ได้หรือหากว่าจะกำหนดเป็นการผิดกฎข้อบังคับ ของการประชุม
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเราใช้อยู่ในัจจุบันนี้ หรือหากว่าจะกำหนดไป ผ่านสภานี้แล้ว
 แล้วอาจจะไม่ผลเป็นการปฏิบัติ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าทางสำนักงบประมาณนั้นไม่สามารถที่จะ
 หารายได้ให้ได้ ทั้ง ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๒๕ ท่านต่างได้มีความคิดเห็นสอดคล้อง
 ต้องกันเป็นเอกฉันท์ว่า รายได้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันนั้น
 มันควรดียิ่งกว่านี้ คณะกรรมาธิการทั้ง ๒๔ ท่านโดยมีคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ส.ส. จังหวัดชลบุรี
 เป็นประธานคณะกรรมาธิการนั้น ไม่มีข้อที่จะไปโต้เถียงกับท่านสมาชิกผู้เกียรติ ได้เลยแม้แต
 ่น้อย ว่าควรที่จะกำหนดอัตราเท่านี้เท่านั้น เพื่อที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีฐานะสูงขึ้นไม่มีข้อที่จะ
 ไปโต้เถียงได้เลยแก่การที่เราจะกำหนดไปจากสภานี้เป็นสิ่งที่เราจะกระทำได้ หรือไม่ถาหาก
 ว่าเรากระทำไป ทางฝ่ายจัดหาเงินคือสำนักงบประมาณจะจัดหาได้หรือไม่ นี่เป็นปัญหา
 ะครับจะกระทำหรือไม่ สำหรับในชั้นนี้กระผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานและท่าน
 ที่เคารพทุก ๆ ท่านไว้แต่เสียก่อน สำหรับเงินค่านายหน้าอาชีพ ซึ่งท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้เสีย
 ไปแล้วนั้น ก็มีท่านผู้แทนกระทรวงมหาดไทยคือ**ผู้อำนวยการกองกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน** ซึ่งเป็นผู้แทน
 ของกระทรวงมหาดไทยครับได้มาเป็นเลขาธิการของคณะกรรมาธิการชุดนี้อยู่แล้ว ท่านสมาชิก
 ที่เคารพทั้งหลาย กระผมจะขออนุญาตให้ท่านผู้อำนวยการกองได้มีโอกาสดูชี้แจง ในเรื่องค
 ่านายหน้าอาชีพ ซึ่งผู้ใหญบ้าน กำนันได้เสียไปแล้วและก็จะต้องออกจากตำแหน่งะครับ ขอประทาน
 กราบเรียนครับ กระผมขอ**ขอบพระคุณ**ครับ

นายพโยม คล้ายทับทิม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงเรื่องฉกฉวยเงินของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น ทางสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรได้มีกระทู้ถาม พจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้แล้วซึ่งคงจะตอบในระยะ
 คงไม่นานนี้ในฐานะที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอให้กระผมไปชี้แจง ก็เลยถือโอกาสกราบเรียน
 ท่านสมาชิกให้ทราบว่า อันฉกฉวยเงินของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นเรื่องการสงเคราะห์ระหว่าง
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วยกันวัตถุประสงค์ของฉกฉวยเงินของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น สงเคราะห์ทายาท
 หรือครอบครัวของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ได้สงเคราะห์ตัวกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะว่า ตัวกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านตายแล้วจึงได้เงินสงเคราะห์ครอบครัว อันนี้คือเป็นเรื่องวัตถุประสงค์ ฉะนั้นเงินที่กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านชำระให้แก่ฉกฉวยเงินแต่ละเดือนนั้น คือศพละ ๕๐ บาท เงินที่เก็บได้นั้นก็เอาไปมอบ
 ให้แก่..... ขอโทษศพละ ๕๐ สตางค์ครึ่ง ขอภัยครึ่ง คือคนละ ๕๐ สตางค์นั้น นำไปรวบรวม
 แล้วก็นำไปให้แก่ทายาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ถึงแก่กรรมนะครึ่ง เงินจำนวนดังกล่าวหักเป็น
 ค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นเงินที่รวบรวมมาจากบรรดาสมาชิกฉกฉวยเงินที่เก็บ
 จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงไม่มีเหลืออยู่เลยครึ่ง อันนี้กระผมขอกราบเรียนวัตถุประสงค์ของ
 ฉกฉวยเงินของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเพื่อทราบครึ่ง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ปัญหาที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ขณะนี้ ก็คือปัญหาอัตราค่าตอบแทนหรือเรียกง่าย ๆ ว่าเงินเดือน
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทางสมาชิกของพรรคเกษตรสังคมได้เสนอไว้ และแปรญัตติไว้ว่าขอให้ถ้อย
 ต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อัตราค่าตอบแทนของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่พรรคเกษตรสังคม เสนอ
 มานั้นปรากฏว่า ให้อัตราสูงกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ประมาณสองเท่าตัว หรือประมาณเท่าครึ่ง
 สำหรับท่านกรรมาธิการนั้นมีความเห็นและได้เพิ่มเติมไว้ว่าการจะไปตราเป็นกฎหมาย ขึ้นมาอีก
 ฉบับหนึ่ง เป็นกฎหมายว่าด้วยอัตราค่าตอบแทนหรือเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้านอีกฉบับหนึ่งต่างหาก
 ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในขณะนี้ก็มีว่า เราจะถือตามร่างของท่านสมาชิกของพรรคเกษตรสังคม ที่
 เสนอไว้ คือให้ตราบัญญัติอัตราค่าตอบแทนของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือเป็น
 ตามที่กรรมาธิการได้แปรญัตติเพิ่มเติมไว้ใครจะขอประธานกราบเรียนต่อท่านกรรมาธิการว่าการ
 ที่เราจะไปเสนอกฎหมายมาอีกฉบับหนึ่งนั้นกระผมมีความเห็นเป็นเรื่องที่ยืดยาวและเสียเวลาเวลา
 และก็ไม่มีจำเป็นอันใดเลยครึ่ง ท่านประธาน ที่เราจะต้องไปเสนอกฎหมายต่อสภาอีก
 ฉบับหนึ่งเป็นกฎหมายเพื่อกำหนดอัตราเงินเดือน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล

สารวัตรช่วยเท่านั้น ไหน ๆ เราได้ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่นแล้ว ก็ควรจะ
 ผนวกเอาอัตราเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้เสียในกฎหมายฉบับเดียวกันในโอกาสต่อไปเบื้องต้น
 จะได้มีการศึกษาหรือจะมีการเปิดกฎหมายดู เราก็รู้แล้วฉบับเดียวรวบรวมประมวลไว้เสียใน
 ฉบับเดียวตามกฎหมายเกี่ยวกับกำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือสารวัตรกำนันนั้นอยู่ใน
 กฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทนกำนันผู้ใหญ่บ้านก็อยู่ในฉบับเดียวกัน จะ
 สามารถรู้ได้ในเล่มเดียวกัน ไม่ควรจะแยกไปคนละฉบับ ไหน ๆ เราได้เสียเวลาเวลา ก็มา
 เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ข้าพเจ้าก็ปรารถนาที่อยากจะเห็นให้มีการตราอัตราเงินเดือน
 ของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้เสีย เพราะฉะนั้นอันนี้ขอเป็นประเด็นหนึ่ง ซึ่งท่าน
 ประธานควรจะได้ถามที่ประชุมว่าควรจะทำเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งดังที่กรมการปกครอง
 หรือจะให้เป็นการบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติตามที่ทางพรรคเกษตรสังคม และพรรคเพื่อสมาชิก
 หลายพรรคได้เสนอไว้ ท่านประธานที่เคารพ ใครจะขอประธานทราบเรื่องถึงอัตราเงินเดือน
 ของกำนันผู้ใหญ่บ้านหรือที่เรียกว่าค่าตอบแทนกำนันผู้ใหญ่บ้านเสียในโอกาสนี้ด้วยว่า ข้าพเจ้ามี
 ความเห็นว่าในภาวะปัจจุบันได้มีสมาชิกโลกลาวหลายท่านแล้วว่า อัตราค่าตอบแทนของ
 กำนันผู้ใหญ่บ้านได้ค่าอยู่เป็นอย่างมาก ควรจะได้เพิ่มเงินให้สูงขึ้นกว่าเดิมความจริงในขณะนี้ควรจะ
 ขอประธานทราบเรียนว่า อันที่จริงนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ได้อาสาสมัคร เข้ามาเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน
 ไม่ไ้คุ้มใน เรื่องปัญหา เงินเดือนเป็นประการสำคัญปัญหาสำคัญของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น อยู่ที่อาสา
 เข้ามาสมัครรับใช้ชาติบ้านเมือง เพื่อเกียรติยศชื่อเสียง เพื่อความเป็นผู้นำของท้องถิ่นเพื่อจะ
 สร้างสรรค์ท้องถิ่นของตนให้เจริญเป็นประการสำคัญไม่ไ้คุ้มเรื่องเงินเดือนค่าตอบแทนมากมาย
 จนเกินไปนัก และกำนันผู้ใหญ่บ้านตลอดจนผู้ช่วยหรือสารวัตรต่าง ๆ ก็ตามที่มีฐานะความเป็นอยู่
 ค่าเงินกิจการต่าง ๆ รับใช้ชาติบ้านเมืองอยู่ในขณะนี้ ก็ไม่ไ้คุ้มได้ควยอาศัยค่าตอบแทนเพียง
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้เงินประจำตำแหน่ง หรือเงินสมนาคุณของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่
 เป็นอยู่ขณะนี้กำนันผู้ใหญ่บ้านมาทางไหนไม่เคยได้รับเคยเป็นระยะเวลาปี ๆ มา ไ้ขอหมายให้
 ทางเจ้าหน้าที่อำเภอจัดการในปัญหาเรื่องกิจการสาธารณกุศลต่าง ๆ แยกทั้งสิ้น หรืออย่างน้อย
 บางคนที่ได้รับไปก็มักจะไปให้แก่บุคคลซึ่งกำนันต้องใจหรือผู้ใหญ่บ้านที่ใจในธุรกิจต่าง ๆ เป็น
 ประการสำคัญ กำนันผู้ใหญ่บ้านทั้งหลายทั้งปวงไม่ได้รับเงินเหล่านี้ ไปเข้าพวกเข้าห่อเพื่อยังชีพ
 ของตนในครอบครัวแต่ประการใดเป็นส่วนใหญ่นี้เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นการที่จะ
 พิจารณาถึงอัตราเงินประจำตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เราต้องคำนึงในขณะนี้เป็นการสำคัญ

ว่าจะตั้งอัตราเท่าใด ถ้าจะตั้งอัตราให้เขาพอกินพอใช้แล้วอย่าว่าแค่ ๑,๐๐๐ บาทข้าพเจ้า
 คิดว่าตำแหน่งกำนันควรจะได้ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไปผู้ใหญ่บ้านควรจะได้ ๑,๐๐๐ บาท กว้างบาทขึ้นไป
 จึงจะคุ้มกับเวลาเหนื่อยยากและคุ้มกับการที่เราจะใช้กินอยู่ในครอบครัวของเขาด้วยเหตุนี้แหละ
 เมื่อเราไปทราบถึงข้อเท็จจริงอันนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอประทานกราบเรียน คอท่านประธานว่า
 เราควรที่จะกำหนดอัตราค่าตอบแทน เพียงใดเป็นประการสำคัญ และควรที่จะคำนึงถึงว่าเราควร
 กำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน อย่ายิ่งให้เสื่อมล้ำค่าสูงกว่าราชการ
 ทั้งหลายทั้งปวง ถ้าหากว่าเรากำหนดอัตราของกำนันผู้ใหญ่บ้านสูงเกินไปขอบเขตไป ปัญหาอัน
 เกิดขึ้นว่าเสมียนพนักงาน ครูประชาบาล ตำรวจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นปัญหาที่เราจะต้อง
 เพิ่มมากมายขึ้นมาเป็นลำดับปัญหาของเราที่จะเกิดขึ้นว่าเงินในท้องพระคลังหรือภาษีอากรที่เก็บ
 จากประชาชนนั้น จะเพียงพอในอันที่จะตั้งอัตราให้แก่ข้าราชการทั้งหลายทั้งปวงได้หรือไม่แต่จะ
 อย่างไรก็ตาม กระทบเห็นพ้องด้วยกับเพื่อนสมาชิกในพรรคเกษตรสังคมของกรมว่า อัตรา
 เงินเดือนแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะไม่ได้เอาไปกินเอาไปใช้ในครอบครัว จะใช้เพื่อสาธารณ
 ประโยชน์เพื่อใช้จ่ายในกิจการงานในหน้าที่ให้สองตัวของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านประการใดก็ตามแต่
 อัตราที่เป็นอยู่ขณะนี้มันต่ำต้อยและน้อยเกินไป ควรจะสูงขึ้น หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็น
 หน้าที่ครอบครัววาล กิจการต่าง ๆ ก็ค่าเหนื่อยมากมายกายกองเหลือเกิน ถ้าหากว่ามีเงิน
 ประจำตำแหน่งสูงขึ้น กระทบเชื่อมั่นว่ากิจการงานในหน้าที่ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะให้เขาดี
 บ้านเมืองคงจะมีประสิทธิภาพดีขึ้นเป็นแน่ เพราะฉะนั้นจึงเห็นพ้องด้วยอย่างยิ่งว่า ควรจะเพิ่ม
 อัตราเงินเดือนแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านสูงขึ้น แต่ควรที่จะสูงขึ้นแค่ไหนเพียงใดนั้น ควรจะพิจารณาโดย
 รอบคอบให้ใกล้เคียงกับเหตุผลกลไกทั้งหลายทั้งปวงซึ่งที่ไปประทานกราบเรียนมาแล้ว ประการ
 สำคัญอันหนึ่งขอจะกราบเรียนคือที่ประชุมเห็นว่า สถานที่ใดตามพระราชบัญญัติกฎหมายวิ.อาญา
 ไปฉบับหนึ่ง ซึ่งจะมอบหมายให้นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกิ่งเป็นหัวหน้าพนักงาน
 สอบสวน โดยกล่าวกันทั่ว ๆ ไปว่าจะมีการโอนมาสอบสวนไปให้แก่มหาศาลไทย แก่นายอำเภอ
 เป็นประการสำคัญ เมื่อเราไปตกลงในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ กำลังจะตามมา ก็เป็นที่
 คาดหมายว่า การสืบสวนและสอบสวนในคดีอาญาทั้งหลาย ทั้งปวงนั้นขอให้นายอำเภอ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดปลัดกิ่ง จะเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี
 ทั้งหลายทั้งปวงเป็นผู้มีหน้าที่ให้ความยุติธรรมแก่บรรดาประชาชน ในเรื่องอรรถคดีทางอาญา

เสนอในสภานี้ว่าประเทศไทยคงทำสงครามชิงประชาชน การทำสงครามชิงประชาชน เพื่อให้
 ประชาชนทั้งหลายทั้งปวงไม่ไต่หันเหไปนิยมนัลลทินันไม่ไต่หันเหไปเป็นนุฏการร้ายนั้นเราคง
 ดำเนินการโดยสันติวิธี แล้วใครเล่าครับ ทหาประชาชนที่จะเป็นเมื่อเป็นเหาโคด้ที่สุก ของรัฐบาล
 ของทางราชการที่จะทำควมเข้าใจกับบรรดาประชาชนที่จะชิงประชาชนไว้ที่จะโอบอุ้มประชาชน
 ให้มีความอบอุ่น รัฐบาลกลางก็ข้าราชการทั้งหลายทั้งปวงก็ ไม่ได้ยู่สนิหแนกับประชาชน
 ทั้งหลาย คนที่อยู่สนิหแนทุกเมื่อเชววันกับประชาชนทั้งหลายทั้งปวง ทือคอยากหิว โหยยู่ชณะนี้
 ก็ไคแก่ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านผู้ชวยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรก้านัน แพทย์ประจำตำบล เป็นประการสำคัญ
 เมื่อเราเห็นวามุคคลเหล่านี้อยู่แนเนืองกับประชาชนที่คอยากหิว โหยยู่แล้วทำไมทหาประชาชน
 ที่เคารพเราจึงไม่มอบภาระในการชิงประชาชนในการที่จะทำสงคราม โดยสันติวิธีชิงงหา
 เพื่อรักษาสถานภาพของบ้านเมืองให้แก่มุคคลเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้ทวรัฐบาลนี้ ขอไค
 ไปรคไชก้านัน ผู้ใหญ่บ้านในหน้าที่เหล่านี้ และเขาอาจจะทำไคดีกวที่เราคำณินการ ยู่ชณะนี้
 การที่จะมอบหมายให้เขาคำณินการโดยไคฉลนัน อย่างน้อยที่สุดควรจะมีกำลังเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ
 อย่างน้อยที่สุดก็เพิ่มอัตราค่าตอบแทนเขาสูงขึ้น เขาไม่ไคเอาเขาทกเขาทอไปกินไปไช แต่เขา
 อาจจะเอาเงินที่เราไคเพิ่มให้นี้แหละไปแกไชสถานการณบ้านเมือง ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านก็มีความ
 รักษาบ้านเมือง ไม่มีความปรารถนาที่จะเห็นบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงลักษณะการปกครอง ไปสู่
 ระบบอื่น เขาอาจจะเสียสละ แต่การเสียสละของเขาถ้านถ่าจะเสียสละมากจนเกินไปเขา ก็ไม่มี
 อะไรจะเสียสละ นอกจากเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราจะหิมยยื่นเพิ่มให้เขาเท่านั้นแหละ จะเป็น
 ประโยชน์มาสู่ชาติบ้านเมือง เพราะฉนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้ว่าควรจะได้เพิ่มอัตราเงินเดือน
 ให้แก่ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านสูงขึ้นเพื่อประโยชน์ดังที่ไคกราบเรียนมาแล้วและขอ ควรจะกำหนดไว้ใน
 ทายแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรจะออกกฎหมายเป็นฉีกฉบับหนึ่งให้ยุ่งยากเสียเวลา และ
 ขออย่าเป็นประการสุดท้าย ดังที่ทานกรมการไคชี้แจงว่าสภานี้จะกระทำไคใหม่ ในการที่จะ
 แปรญัติเพิ่มอัตราเงินเดือนก้านัน ผู้ใหญ่บ้านไปในกฎหมายฉบับนี้ ขอประทานกราบเรียนทอ
 ทหาประชาชนว่าเราไคเคยกระทำกันใในสภานี้มาหลายครั้งหลายหนตั้งแต่สมัยยู่ที่ พระที่นั่ง
 อนันตสมาคม รัฐบาลไคเคยเสนอกฎหมายหลายฉบับและเราก้แปรญัติใในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม
 เราไคแปรญัติใในอัตราต่าง ๆ ซึ่งเป็นเงินเป็นทองทั้งสิ้น และรัฐบาลนี้ก็รับไป อย่างกฎหมาย
 ซึ่งรัฐบาลไคเสนอมารเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับกวางการประมงใในอัตรานั้นไคมีผู้ใ้อัตราค่าธรรมเนียม

ต่าง ๆ เราได้แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของกฎหมายประมง เราก็แก้ไขได้ แล้วรัฐบาลก็ยอมรับนับถือในการแก้ไขบทบัญญัติอันนั้น นอกจากนั้นกฎหมายภาษีอากร กฎหมายใด ๆ ที่ออกมาในสภานี้ เราได้มีการแก้ไขอัตราต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นเงินเป็นทองทั้งสิ้น เมื่อได้แก้ไขไปแล้ว เชื่อเถอะว่ารัฐบาลนี้ย่อมสามารถที่จะหาเงินมาได้ เงินจำนวนก็ไม่มากมายก่ายกองจนเกินไปนัก เป็นสิทธิของสภานี้ที่จะกระทำได้ เพราะฉะนั้นที่กรรมการมีความปริวิตกว่า การแปรญัตติของบรรดาท่านสมาชิกของพรรคเกษตรสังคมที่ไปเพิ่มอัตราภาษีได้เพื่ออัตราค่าตอบแทนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านสูงขึ้นไปนั้นจะทำได้หรือไม่ ขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า เราได้เคยกระทำมาแล้วและขอยืนยัน ขอขอบพระคุณ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ขอกราบเรียนให้ท่านประธานทราบดังนี้ ซึ่งความจริงข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด แต่ก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะไม่อย่างนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ไต่ฟังกทั่วประเทศจะเคลิบเคลิ้มไป มันจะเป็นซาห่อมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไป และไม่ไต่อะไรเลย ไต่คนคุมข้าพเจ้าจะตายไว้อ่อน ที่ข้าพเจ้ากล่าวพูดเช่นนี้ก็เนื่องจากว่ารักษาความยุติธรรม และไม่ใช้จะรักกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอย่างเดียว เลยจึงจำเป็นจะต้องพูดขานิดหน่อย ไม่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสียหายเพราะข้าพเจ้าเป็นคนกล่าวพูด ไม่อย่างนั้นเหตุอย่างนี้ข้าพเจ้าเสียคะแนนจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตั้งแต่ครั้งโบราณครั้งสมัยราชาธิปไตยนั้น เป็นขุนนางปราบพาล ก็มี ขุนเรื่องคำวิจารณ์ก็มี สมัยก่อนเมื่อคามานีเกิดฝ่าย มีเหรียญตราราชสีห์อยู่ เขาก็ทำกันมาได้แล้วก็ปรับรุ่งกันเยอะ ก็มีคามานีเกิดฝ่ายบาง คามานีบำรุงทองที่บาง อะไรก็ยังมีมาก และคนที่รักเกียรติจนกระทั่งอนุวัติมาเป็นระชาธิปไตยเวลานี้ก็มี จนกระทั่งเราต้องมองทั้งในแง่ดีแง่ร้ายด้วย ไม่อย่างนั้นผู้ใหญ่บ้านกำนันหมิ่นแยะกันเวลานี้ สมัยผู้ใหญ่บ้านที่หนึ่งแสนหนึ่ง บางที่เขาเอาเกียรติหรือบางที่ไต่อภิสิทธิ์นี้พูดเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ชั่ว ข้าพเจ้าไม่กลัว ไม่กลัวคนชั่ว กลัวคนดีแตกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดีก็มีมาก เพราะฉะนั้นถ้าจะมาพูดกันเป็นยาหอม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยนี้ประเด็นหนึ่งว่าจะตั้งพันสองพัน ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย พันหนึ่งตามนโยบายรัฐบาล ผู้ใหญ่บ้านพันหนึ่งกำนันอาจจะเป็น ๑,๕๐๐ บาทเห็นด้วย ใ้มากกว่าเกษตรสังคม มากกว่าคุณสวัสดิ์หรือมากกว่าคุณแคล้วที่ให้ ๓๐๐ บาท ถ้าจะให้ยาหอมกัน แต่มันต้องไปแก้อีกเยอะ นอกจากแก้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแก่สมาชิกสภาตำบลยังไม่มี สมาชิกสภาจังหวัดก็ออกคราวนี้ โอ๊ย ๆ มา ยังไม่มีนี่เรา

ทองแก่กันเยอะ ที่นั่นมันเป็นกฎหมายที่ตลอดทำให้ของจริงเขาว่า จะไม่มีการเลือกตั้งกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านเสียที่ ราษฎรจะมีความสุขเป็นพื้นฐานการปกครองประชาธิปไตยเสียที่ ให้ราษฎร
 เขาไปปกครองกันเองแทนเป็นไหนอย่างนั้นเวลานั้นเรายังถูกโจมตี กำนัน ผู้ใหญ่บ้านบางคน
 ว่าจะมาเดินขบวนขบวนอะไรทำอะไร มันมีทั้งฝ่ายค้านฝ่ายสนับสนุน ที่นั่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าที่
 รัฐบาล อันนี้ไม่ใช่ร่างรัฐบาลนี้ ถ้าร่างรัฐบาลคงจะออกเร็วกว่านี้ นี่เป็นร่างของพวกเรา
 สมาชิกผู้มีเกียรติที่โคกสลุงกันมา ๒๐ กว่าปีแล้ว ที่จะให้มีกฎหมาย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คุณแคล
 คุณสวัสดิ์ คำประกอบ นี่รุ่นเดียวกัน นี่เราตลอดกัน ๒๐ กว่าปี เพิ่งจะมาสำเร็จคราวนี้เราก็คือใจ
 เกือบจะไม่สำเร็จ โธ่มันเท่ากับเป็นบัญชีซื้อขาย บัญชีซื้อขายเรารูแล้ว เรื่องการเงินที่จำเป็น
 จะต้องชี้แจง ไม่ได้ไปคัดค้านคุณสวัสดิ์ บัญชีซื้อขายการเงิน ใรวาจะลดฐานะอากรลง อก
 พระราชบัญญัติประมง แก่พระราชบัญญัติอย่างนั้นรัฐบาลทำได้ครบ เงินนี้ของราษฎรมันเพิ่มกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนี้ มันตั้งหลายแสนคน ข้าพเจ้าตกใจเหมือนกันเมื่อกำลังไปดื่มกาแฟ เห็นว่าไม่ยอม
 จะพูดว่าถ้าแปรญัตติลงไปวันนี้อาจจะให้เสร็จ อยากให้มีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตกใจ
 ถูกพันอึกก็พันล้าน คุณพิมพ์ใจรนะ ชลบุรีนะ อุทัย พิมพ์ใจรนะ มันให้ใครเมื่อไร มันให้ยาหอม
 กันนะให้ใครเมื่อไร ให้แล้วรัฐบาลไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ งบประมาณเพิ่งออก แต่ว่าเราขอให้
 มันตลอดออกไปก่อนครับ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ตลอดไปก่อน แล้วเราจัดการแล้วอันนี้มันผิด
 ขอลกฎหมายต้องมาไหว้ครับ ท่านประธาน ว่ามันเป็นการเงินหรือไม่ นี่ข้าพเจ้าเป็นกลาง ๆ
 ก็ยังไม่สถานที่เดียว ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อก่อนข้าพเจ้าไปเห็นข้างนอกที่ออกไปเห็นว่า เวลานั้นนะ
 จดเป็นเดือน ศาลีศาลากำลังเคื้อครอนจกคอดหดร่าควายไม่ได้แล้วราษฎรถูกยึดไป ข้าพเจ้า
 กำลังยื่นญัตติควนให้รัฐมนตรี ฯ บุญเห่งละ ว่าคอดหดร่าควายก็ควรจะให้จกได้ ที่ยึดไปก็ของ
 เอาคืนมา ตราโลหก็ของเอาคืนมา ไม่อย่างนั้น ร้านขายปืนนี้รวยอ้อ สิ่งเป็นเดือนเข้ามาเยอะ
 ชายไคแพง คนจน ๆ ศาลีศาลาซื้อ ๓๐๐ บาท - ๔๐๐ บาท นำศาลากิ่งไปหา ร่องให้ที่สมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ ที่ราชบุรีวันหนึ่งเป็นร้อย ๆ คน ตาย จะซื้อมากก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นควรวให้ยึด
 ฟันองไคฟ้งแล้วอันนี้ให้ท่านจริง ๆ คอดหดร่าควาย รัฐมนตรี ฯ บุญเห่งนี้ จะต้องให้จกได้
 ปืนที่ยึดมาจะต้องให้คืนได้ ท่านขอ ๕ ม.ม. ๑๑ ม.ม. จะคงได้ เพราะพวกใจมี เอ็ม
 ๑๖ ม.ม. เป็นคนอย่างนี้เรียกว่าทำประโยชน์ให้แก่ราษฎร เพราะวันนั้นข้าพเจ้า เชื้อเหลือสิน
 ว่า ท่านที่องซึ่งไคฟ้งอยู่ทั่วประเทศเราจะฟื้นฟูประชาธิปไตยแล้วครับผม กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ที่ตีไปเรื่อย ไม่ต้องเสียสตางค์ครับ ข้าพเจ้ามีเพื่อนหลายคน คนมาเห็นให้สมัครใจแล้วเลี้ยงกวาง ถ้าคนที่ไม่ตี ต้องไปซื้อเลี้ยง มันก็เหมือนผู้แทนราษฎรแหละครับ เหมือนกัน มีคนตีคนชิวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราวางรากฐานกันเสียที อยะเอายาหอมไปให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผมเลยเคี้ยว จะสลับ เพราะฉะนั้นวันนี้ข้าพเจ้าซึ่งประเด็นควรจะให้กฎหมายกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้โคกตลอด ออกไป และอันนี้ไม่ควรจะมาต่อท้ายกวาง ไม่รู้เคยเหตุผลกลใดครับ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบคณะกรรมการถึงโคกต่อท้ายมา อันนี้ก็คงเป็นข้อบกพร่องของกรรมการของฝ่ายรัฐบาลที่อ่อนแอ ได้ยินว่าไม่ค่อยไปประชุม รัฐมนตรี ฯ บุญเลิศก็ไม่ไปทำให้ขาดการประชุม ข้าพเจ้าไม่รู้ บางทีพวกท่านเป็นธรรมดาหรือก ฝ่ายค้าน ก็ค้านเพื่อชาตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมศักดิ์ครับ รวบรัคครับ รวบรัค

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : รวบรัคแล้วครับ ไม่อยากจะพูดต่อข้าพเจ้าพูด นี้โคกลงมติแล้วครับ อันนี้แหละครับเราอย่าให้ยาหอมเขา เราคอยไปแก้ คอยประคองประชาธิปไตย เราไม่ให้สวยสดงดงามครับ ข้าพเจ้าขอกราบ กราบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอรับกระผม

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทียม ไชยนิรันทน สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก สำหรับมาตรา ๑๓ นี้ ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอเรียนกับท่านกรรมาธิการอยู่บางสักหน่อย คือว่า มันมีข้อความที่มันขัดกับที่เราลงมติไปในมาตรา ๗ มาตรา ๘ เกี่ยวกับการให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน ออกจากตำแหน่ง ต้องผ่านสภาจังหวัดอะไร ทำนองนั้นนะ มันมีข้อความอย่างนั้น แต่ที่นี้ในมาตรา ๑๓ นี้มันมีข้อความอย่างไร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอำนาจที่มีอำนาจที่จะไล่ออกได้อีก มันขัดกันอยู่ ดังที่กระผมจะได้อ่านให้ฟังดังนี้ คือว่ามาตรา ๑๓ (๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจลงโทษกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สรรวัตร ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในทุกสถาน คือให้ลงโทษได้ทุกสถาน ในกรณีเกี่ยวกับการตัดเงินเดือนประจำตำแหน่ง ก็ให้เทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นในฐานะชั้นอธิบดีคือให้ตัดเงินเดือนได้ในฐานะชั้นอธิบดีที่ชั้น ๆ อะไร และตอนท้ายก็บอกว่าโดยเฉพาะโทษปลดหรือไล่ออก ถ้ากำนันผู้ใหญ่บ้าน สรรวัตร แพทย์ประจำตำบลเห็นว่าไม่เป็นธรรมก็ให้ขอทบทวน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ ก็คือว่าอันนี้ในมาตรา ๑๓ ก็ยังเขียนไว้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจลงโทษ ไล่ออกอะไรก็ได้ ซึ่งเราควรจะให้แก้ไขให้มันสอดคล้องกับมาตรา ๗ มาตรา ๘ อะไรที่เราได้ลงมติไปแล้วนั้นให้มันสอดคล้องต่อกัน ประเด็นอันนี้ต้องผ่านสภาจังหวัดประเดี๋ยว

มาอันนี้ใหม่อำนาจไล่ออกได้ เราเขียนกฎหมายไปอย่าให้มันขัดกัน เพราะฉะนั้นข้อนี้กระผม
 เห็นว่าท่านกรรมาธิการก็ควรจะได้ขอแก้ไขให้มันสอดคล้องต่อกัน อีกประการหนึ่งสำหรับ
 เงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้านนี้กระผมก็ได้แปรญัติเข้าไว้ร่วมกับเพื่อนสมาชิกว่า ในมาตรา ๕ กับ
 มาตรา ๗ นั้นเกี่ยวกับสารวัตรกำนันบ้าง กำนันบ้าง และผู้ใหญ่บาง อะไรก็ได้แปรญัติไว้ว่า
 สารวัตรกำนันนั้นก็ให้ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๕๐๐ บาทต่อคน และสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ให้
 ได้รับเงินเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท ที่กระผมแปรญัติไว้เช่นนี้ก็เพราะเห็นว่า ในการต่อไปข้างหน้า
 หน้าที่กำนันผู้ใหญ่บ้านนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบและความจำเป็นที่จะต้องเอาใจใส่หน้าที่
 การงานมากขึ้น เพราะว่าเราได้มอบให้อำเภอเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนร่วมกับตำรวจ อำเภอก็
 ก็จำเป็นจะต้องใช้กำนันผู้ใหญ่บ้านและสารวัตรกำนันและแพทย์ประจำตำบลเหล่านี้มากขึ้น กวา
 เดิมใหม่อำนาจในการจับกุมและปราบปรามโจรผู้ร้ายรวมทั้งทางอำเภอและทางตำรวจมากขึ้น
 กวาเดิม มันก็มีความจำเป็นที่เกี่ยวกับการจะต้องใช้เงินที่อยู่เหมือนกันมีประการหนึ่ง ซึ่งเรา
 เห็นว่าควรจะได้เพิ่มเติมให้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้านแพทย์ประจำตำบลและสารวัตรกำนันเพิ่มขึ้นกว่าเดิม
 นี้ซึ่งกระทรวงมหาดไทยน่าจะได้อคิดในข้อนี้และอีกประการหนึ่งก็กำนันผู้ใหญ่บ้านต่อไปนี้ ไม่
 เหมือนเก่า คือเก่านเป็นการเลือกตั้งกันอย่างธรรมดา เลือกตั้งกันที่ก็เป็นไปมานานตลอด
 อายุถึง ๖๐ ปี แต่มาใหม่ที่เราได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขกันใหม่ ซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ก็จะให้มีการ
 การเลือกตั้งกัน ๕ ปีต่อครั้งเมื่อมีการเลือกตั้งกันเช่นนี้แล้วเราก็ควรจะได้กำหนดอัตรา เงิน
 เดือนให้เขาเพิ่มขึ้นกว่าธรรมดา เพราะว่ามันเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ไม่เหมือนก่อนซึ่งตั้งกัน
 เอาเองซึ่งส่วนมากก็เป็นตามชอบใจของนายอำเภอ เมื่อเรามีการเลือกตั้งโดยราษฎร เป็นผู้
 เลือกตั้ง เช่นนี้แล้วก็ควรจะได้เพิ่มเงินเดือนให้เขาให้เหมาะสมแก่หน้าที่ซึ่งเขาจะทำงานได้เต็ม
 ที่ ซึ่งต่อไปนี้ก็ในการที่เราเห็นอยู่แล้วว่า สำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น จะต้องมีความที่การงาน
 เพิ่มขึ้นและอีกประการหนึ่ง เท่าที่เป็นอยู่ตามข้อเท็จจริงเราจะเห็นอยู่แล้วว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน
 นั้นใช้จ่ายเงินในทางสังคมนี้มาก นอกจากการใช้จ่ายติดต่อกับอำเภอแล้ว ยังจะต้องเป็น
 ประธานในกิจการต่าง ๆ และชาวบ้านเขามีกิจการหรือตามวัดความกิจการมีภาระไรก็ตาม
 บอกผู้ใหญ่บ้าน เขาจะแต่งงาน เขาจะตาย เขาจะทำบุญอะไรก็ตาม ก็ต้องบอกผู้ใหญ่บ้าน
 กำนันซึ่งจะต้องเสียเงินทองช่วยเหลือเขาตามสมควรซึ่งเดือน ๆ หนึ่งก็ตกเป็น บางทีก็ร้อย
 เป็นหลายร้อยเหมือนกันซึ่งข้อนี้เราก็ควรจะได้เห็นความจำเป็นซึ่ง เงินเดือนที่ได้ เราว่ามันน้อยเกินไป

ซึ่งข้อนี้กระทรวงมหาดไทยก็น่าจะไต่พิจารณาและน่าจะไต่แก้ไขและอีกประการหนึ่งสวัสดิการของเขาก็คควรจะไต่ให้เขาช่วยเหลือเขาช่วยในการรักษาพยาบาลและช่วยเหลือบุตรคาเล่าเรียนก็ให้กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาช่วยเหลือเขาช่วยประการหนึ่ง ที่คุณสมศักดิ์พิศว่าการพูดไว้นั้นจะไม่ไต่เช่นนั้น กระผมก็ไม่เห็นด้วยเพราะว่าอย่างน้อยที่สุดก็เป็นขอเดือนรัฐบาลให้เห็นความจำเป็นในการที่เราจะต้องช่วยเหลือฐานะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหล่านี้ด้วยนะครับ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านผู้เป็นประธานปัญหาเกี่ยวกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลนี้ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับเงินเดือนหรือว่าไม่ได้เรียกว่าเงินเดือนละครับ คือว่าเงินจ่ายประจำเดือนแต่ว่าเป็นเงินอุดหนุน รัฐบาลนี้ไม่ได้เคยเพิกเฉยในเรื่องนี้เลยเมื่อมีท่านสมาชิกผู้ใดเรียกร้องกฎหมายฉบับนี้เข้ามาวางมา ขอโทษ ไม่มีมติต่อท้ายนะครับ เพราะว่ามีมติต่อท้ายนี้เป็นเรื่องแปรญัตติภายหลังคือเมื่อร่างกฎหมายเข้ามาเกี่ยวกับอายุที่จะให้ดำรงตำแหน่ง เกี่ยวกับการเลือกตั้งที่จะให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้อยู่ได้มีกำหนดก็มี ทางรัฐบาลก็เมื่อรับร่างไปแล้วไปพิจารณาก็เลยพิจารณาไปถึงปัญหาเรื่องเงินอุดหนุนอยู่เหมือนกัน พิจารณาว่าเราควรจะปรับกันอย่างไรหรือไม่ หรือควรจะทำอย่างไร โดยที่ทางสมาชิกในสหพรรคพวกก็จำไม่ได้ สักครูยื่นหนังสือเข้ามา แต่รัฐบาลก็เมื่อนำไปพิจารณาแล้วก็รู้สึกว่ายัญหาใหญ่ที่สุดคนนี้อยู่ที่ว่ายัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ รัฐบาลหนักใจในเรื่องงบประมาณที่จะต้องจ่ายนี้ ถ้าเรามองเห็นชัด ๆ ลงไปนะครับ ถ้าเรามีสภาตำบลมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีแพทย์ประจำตำบล มีผู้ช่วยนะครับและมีตำรวจประจำตำบล เหมือนกับท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่ง เป็นผู้เสนอเข้ามา ก็ยังมีสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งอาจจะต้องเลือกมาจากในตำบลนั้น สมมุติว่าอย่างนั้นคือว่านายอำเภอ นะแหละ แต่ว่าสมาชิกจังหวัดถูกเลือกในตำบลนั้น เราจะเห็นว่าคนในตำบลหนึ่งนั้นจะเป็นคนที่จะต้องรับเงินอุดหนุนหรือถ้าหากว่าเรียกว่าเงินเดือนเหมือนกับที่ท่านผู้แปรญัตติบางคนแปรญัตติให้เป็นเงินเดือน คนในตำบลก็จะเป็นคนกินเงินเดือนเสียจำนวนมากมายากายกองไม่ใช่น้อย ๆ นะครับ หลายคนทีเดียว ที่ภาระในตำแหน่งของประชาชนที่จะต้องเก็บ แล้วก็ต้องมาจ่ายให้เป็นค่าเงินเดือนนั้นก็ไม่ใช่น้อย ๆ นะครับ เป็นจำนวนมากมายอยู่ และโดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดที่มีอยู่นี้ ทั้งผู้ช่วยทั้งแพทย์ ทั้งอะไรนับจำนวนเป็นแสน ถ้าจ่ายเงินแล้วมีหนึ่งก็ ไม่ใช่ น้อย ๆ ส่วนที่จะกำหนดว่าจ่ายเดือนละพันสองพันหรือ ๕๐๐ บาท ลดหลั่นลงมาหรือจะเป็น

จำนวนตัวเลขเท่าไรนั้นผมก็ไม่รู้ แต่เคยมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเคยคิดให้ฟัง เหมือนกันโดย
 เอาสถิติทั้งหมดมาคิดดูเป็นอย่างนี้แล้วก็เห็นว่าผู้ที่รัฐบาลหนักอกหนักใจไม่รู้อะไรจะทำอย่างไรแต่
 รัฐบาลก็ไม่ได้คิดทักท้วง ผู้ใหญ่บ้านนะไม่มีประโยชน์หรอก ผมก็เป็นผู้แทนเหมือนกันของคนที่
 ที่มีประโยชน์เหลือหลาย แต่ที่ไม่มีใครจ้างก็ไม่มี เพราะมันไม่ใช่เรื่องสำคัญ มันเป็นเรื่อง
 ขอยกเว้นไม่ไปพูดถึงอีกก็เป็นคนดีประโยชน์ ที่นี้ถ้ามหาความเราจะมาคิดถึงในแง่ที่ว่าสมควรไหม
 ก่อนเป็นเบื้องต้น เรื่องปัญหาที่ผมคิดว่าในขณะนั้นจะครบกำหนด ผู้ใหญ่บ้านเองก็ไม่ได้คิดถึง
 ขณะที่เรากำลังอยู่ในสภาผู้แทนพรรคกรับ ไม่ได้คิดเป็นเหมือนอย่างที่คุณ โสภ คณสวัสดิ์
 คำประกอบ พูดถึง กำหนด ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นผู้มีเกียรติเมื่อครั้งเลือกตั้งกำหนด ผู้ใหญ่บ้านกันใหม่ ๆ
 ตั้งแต่ ๒๔๕๗ หรืออะไรผมจำไม่ได้ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านไม่ได้ทำอะไรเลยนะครับ ราษฎรเลือก
 ตั้งท่าน ท่านก็เป็นผู้มีเกียรติ ท่านไม่ได้เรียกร้องเงินอุดหนุนอะไร ไม่มีทั้งนั้น อยู่ต่อมาอีกปี
 สองปี คือไม่มีเงินให้ที่เรียกว่าเงินส่วนลด คือท่านช่วยเก็บภาษีบางอะไรบาง ก็เอาส่วนลด
 จากภาษีไป ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ อะไรเป็นเงินไม่เท่าไร แต่ว่าท่านก็ไม่สนใจ
 ได้เงินไปเท่าไร ท่านก็ให้สรวัดที่ติดตามไป ผู้รับใช้กำหนดผู้ใหญ่นั้นเอง ถึงแม้เดี๋ยวนี้
 เป็นอยู่อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติคือคุณสวัสดิ์ ขอประทานโทษอภิปรายมาเมื่อคืน เป็นเช่นนั้นครับ
 เพราะเหตุว่าตำแหน่งกำหนด ผู้ใหญ่นั้น ความมุ่งหมายเดิมมันไม่มุ่งหมายว่า กำหนด
 ผู้ใหญ่บ้านเป็นเหมือนผู้แทนราษฎร เหมือนกันที่สภานี้คิด และอภิปรายกันนี้ไม่ใช่กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
 เดิมมันเป็นคนกลางระหว่างอำนาจส่วนกลางข้างบนและราษฎรประชาชนข้างล่างให้ประชาชน
 ข้างล่างเห็นคนเลือก เมื่อเลือกได้แล้วก็มีหน้าที่ติดต่อระหว่างอำเภอและติดต่อชาวบ้านด้วยกัน
 ไม่ได้มีอำนาจจนกระทั่งเป็นเจ้าของงานเมื่ออำนาจสอบสวนอะไรรอยแปดพันประการ เขาไม่มีแต่
 ที่หลังมานี้ส่วนกลางต้องการรวบรวมอำนาจ เมื่อตอนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ส่วนกลางต้องการรวบรวม
 อำนาจเลยไปยึดเอาท่าน ผู้ใหญ่บ้านมาเป็นเครื่องมือ ความจริงกำหนด ผู้ใหญ่นั้นเป็น
 เรื่องกันกระหนาบระหว่างส่วนกลางและราษฎรชาวบ้านช่วยทำความเข้าใจให้ เพราะฉะนั้น
 กำหนด ผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีภาระหน้าที่เป็นเหมือนประธาน เป็นผู้มีเกียรติ ชาวบ้านเลือกเขาขึ้น
 มาแล้วเขาก็ทำหน้าที่ของเขา ไม่ได้เสียการท่ามาหากินที่เขาทำเป็นปกติ เพราะฉะนั้นตามรูป
 แล้วกำหนด ผู้ใหญ่นั้นจะมาเป็นการไม่ถูกต้อง มากินเงินเดือนไม่ได้ เพราะว่าตัว
 เป็นคนระหว่างกลาง ๆ ไม่ใช่คนของส่วนกลาง แต่ไม่ใช่คนของข้างล่างทีเดียว เป็นเรื่อง

คอยเชื่อมงานทั้งสองในระหว่างอำนาจชนกับประชาชนข้างล่างเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
 ผมคิดว่าท่าน ผู้ใหญ่นั้นในขณะนั้นส่วนมากเป็นคนที่มีความรู้ เป็นคนที่ช่วยตัวเองได้ อะไร
 ได้และเป็นคนที่เขามาช่วยบ้านช่วยเมือง สมัครเขามาช่วยบ้านช่วยเมือง ผมยังเคยทราบมา
 บางคนสมัคร เป็นกำนันเท่านั้นเสียเงินไปตั้งแสน ๗ หมื่น แต่จะเท็จจริงอะไร นั้นผมก็เพียง
 แต่ทราบมาก็เรียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นแสดงว่าเขาเข้ามาโดยไม่หวังกับเงินเดือนอะไรกับ
 ๑,๐๐๐ บาท มาเพื่อหวังที่จะช่วยบ้านช่วยเมือง ช่วยประชาชน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่อง
 นี้มีความเป็นห่วงที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายเป็นห่วงนักห่วง เช่นเกี่ยวกับรัฐบาลเป็นห่วงคือเมื่อ
 มาคิด ๆ แล้วบอกว่าเมื่อเขาทำงานให้ใครจะต้องมีเงินเมื่อไรช่วยให้มากขึ้น แล้วตัวท่าน
 ผู้ใหญ่นั้นเองจริง ๆ นั้นผมว่ามีเป็นส่วนน้อยที่จะคิดถึงในเรื่องเหล่านี้ เพราะท่านมีอาชีพอยู่
 มีอะไรอยู่ แต่เราเป็นห่วงท่านมากไปเอง การเป็นห่วงนี้ไม่ใช่ของเลวหรืออกกริบ เป็นของดี
 ไม่ว่าท่านไม่ว่าผมเราต่างเป็นห่วงกัน เพราะฉะนั้นความห่วงอันนี้ผมคิดว่าเมื่อคุณ
 เท็จจริงไปแล้วเราจะเห็นวาทกรรมว่าถ้าหากไม่ให้เงินเพิ่มเขาไปแล้ว จะเป็น
 เกิดครอนเหลือหลายนั้นคงไม่ถึงขนาดนั้น อาจจะมีบางที่ที่มีปัญหาอีกประเด็นหนึ่งคือประเด็น
 ว่ามีผู้แปรญัตติยื่นญัตติแนบเข้ามาในท้ายพระราชบัญญัตินี้ผมคิดว่าเรื่องนี้จะไม่เป็นการถูกต้อง
 คือว่าเสนอเข้ามาเป็นรูปกฎหมายภายหลังเมื่อเอามาเป็นญัตติแนบท้ายก็เป็นการเสนอ เข้ามา
 เป็นรูปกฎหมายการเงินไปเลย แต่ที่จริงนั้นรูปของกฎหมายการเงินถ้าเป็นการเงินแล้วจะต้อง
 ให้รัฐบาลใคร นายกรัฐมนตรี จะต้องได้รับรองเพราะเหตุว่าเกี่ยวกับงบประมาณ แต่เมื่อเสนอเข้า
 มาในรูปนี้แล้วไม่มีปัญหากลายเป็นกฎหมายการเงินเขาไปซึ่งมากลายเป็นที่หลัง ก็อาจจะไม่ถูก
 ต้องในเรื่องนี้สำหรับเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายการเงินนี้ กระผมว่าถ้าหากว่าเราจะ เสนอ
 กฎหมายกันใหม่แล้วก็พิจารณาเก็บภาษีกันใหม่ แล้วก็ตั้งงบประมาณกันใหม่ในรูปนั้น เห็นจะถูก
 ต้อง ถ้าเป็นรูปอย่างที่เป็นอยู่แล้ว กระผมคิดว่าไม่ถูกต้องและจะไปเทียบกับกฎหมายประมงก็
 พระราชบัญญัติป่าไม้ก็โอ้นั้นนะเขาแนบมาแต่แรกเป็นค่าธรรมเนียม หรือเป็นเงินอะไร ก็ตาม
 เขาแนบมาแต่แรก คือเป็นกฎหมายแต่แรกที่เกี่ยวข้องกับการเงินและเมื่อเป็นที่รับรองกันแล้ว
 ก็หมายความว่าหาเงินทางงบประมาณกันได้ แต่ถามว่าในรูปอย่างนั้นแล้วรัฐบาลก็สนใจ เพราะ
 ไม่รู้จะไปหาเงินที่ไหนงบประมาณที่ไหนเข้ามา ที่จะมาใช้จ่ายที่หนึ่งตั้งพันล้านอย่างนี้เพิ่มขึ้น ก็
 ใครขอความกรุณาพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณ

นายป๋วยจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ป๋วยจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมอยากขออภิปราย ชัดแย้งกับท่านกรรมาธิการ อันดับแรกคือคุณเคลว ว่าการเสนอบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเป็นกฎหมายการเงิน กระผมคิดว่าไม่เป็นกฎหมายการเงิน เพราะกฎหมายฉบับนี้เราไม่ได้ เสนอมาทั้งเป็นร่างพระราชบัญญัติทั้งหมด เราแปรญัตติต่อท้ายเข้ามา แล้วกระผมก็คิดว่า กระผมก็ได้ศึกษาและเชื่อในเมื่อหัวหน้าพรรคของกระผม ซึ่งเราไต่หาหรือแล้วว่าเราจะกระทำ ได้ใหม่ กระผมคิดว่าการที่พรรคเกษตรสังคมได้แปรญัตติต่อท้ายพระราชบัญญัติสามารถกระทำ ได้ ถ้าหากบรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้เห็นว่าเป็นการถูกต้อง และจะช่วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้และกระผมขอโต้แย้งท่านสมาชิกอาวุโสแห่งราชบุรีว่า เป็นยาหอม อันนี้ ไม่ใช่ยาหอมเลยเป็นความตั้งใจจริงของพรรคเกษตรสังคม ซึ่งมองเห็นปัญหาและความ เคียดแค้นของผู้ใหญ่บ้านกำนันที่เขาไปปฏิบัติหน้าที่ราชการต่าง ๆ ซึ่งท่านทั้งหลายก็ยอมรับก็ เพราะฉะนั้นอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงว่ากฎหมายนี้จะเป็นกฎหมาย การเงิน กระผมเองเห็นว่าไม่ใช่กฎหมายการเงิน สภาที่สามารถที่จะรับหรือไม่รับบัญชีต่อท้าย พระราชบัญญัติ ซึ่งพรรคเกษตรสังคมได้เสนอเข้าไปนั้นโดยเจตนาบริสุทธิ์ใจ เห็นใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขาไปปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ทางราชการ ดังที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายก็ได้เห็นแล้ว ไม่ ได้เป็นยาหอมแต่รัฐบาลกลับเห็นว่าจะเป็นภาระเป็นเรื่องทุกข์ยาก ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมาชี้แจงว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ใช่ข้าราชการเป็นคนกลางเป็นอะไรอย่างนี้ กระผมว่ารัฐบาลเกรงจะไม่ถึงประมาณจะต้องเพิ่ม กระผมว่าเลิกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเสียทั้ง ประเทศเป็นอย่างไร รัฐบาลจะไม่ต้องเสียประมาณในก้อนนี้ ท่านอย่าลืมหาท่านขึ้นปรับปรุ งบว่าเห็นจำนวนข้าราชการ ซึ่งออกไปแล้วไม่ได้ทำหน้าที่ให้แก่ทางราชการ เป็นข้าราชการซึ่ง ปลดตายไปแล้ว ท่านยังพิจารณาเห็นว่าเห็นจำนวนญาติให้เขาผ่านไปเมื่อระยะเวลาอันใกล้นี้ แต่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเสียสละทำงานให้แก่ประเทศชาติต่อส่วนรวมท่านกลับไม่เห็นใจกลับว่าเป็น สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ กลับเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่มีความต้องการ อันนี้กระผมขอกราบเรียน ต่อสภาเป็นความต้องการของเขาย่างแน่นอน คนเราปฏิบัติหน้าที่ คนเราทำงานก็ต้องการ สิ่งที่ตอบแทนแล้วการแปรญัตติของพรรคเกษตรสังคมนี้ก็แปรญัตติเป็นเงินประจำตำแหน่ง ไม่ได้ เป็นเงินเดือนเพราะเราทราบปัญหาที่ว่าถ้าเป็นเงินเดือนแล้วมันจะต้องเป็นภาระผูกพัน ซึ่งจะ

ต้องมีบ้านหรืออะไรให้แก่เขา และอีกประการหนึ่งกำนัน ผู้ใหญ่นั้นเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติใหม่นี้ ๕ ปี ออกไปแล้วก็ไม่ได้มีสิ่งใดที่จะตอบแทนเป็นบ้านหรือบ้านนาถูกต้องอย่างบรรดาข้าราชการทั้งหลาย เพราะฉะนั้นกระผมก็มีความวิตกเพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาพหนึ่งคงจะมีความเห็นอกเห็นใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และขอกราบเรียนเป็นครั้งสุดท้ายว่าไม่ได้เป็นยาหอมของพรรคเกษตรสังคมเป็นความตั้งใจเจตนาดี ของพรรคเกษตรสังคมที่จะแก้ปัญหากำนันและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งรับใช้ประเทศชาติแก่ส่วนรวม อันเป็นประโยชน์อยู่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอดสมควรจะลงมติได้แล้วกระมัง คุณสมัคร

นายสมัคร ชาลีกุล (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม

นายสมัคร ชาลีกุล ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี สังกัดพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ท่านประธานครับ กระผมยกมือเมื่อตอนเช้าครั้งหนึ่งแล้วรู้สึกไม่สบายใจที่จะต้องขึ้นมาพูดในวันนี้ เนื่องจากว่าเราได้ทราบถึงความสำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านคือแล้วมีความสำคัญต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยอย่างไรบ้าง แต่ว่าสิ่งที่เราพิจารณากันอยู่ขณะนี้มันโดยเฉพาะ ซึ่งกระผมได้แปรญัตติไว้ร่วมกับคุณเจริญ ปรามณศักดิ์ คุณแคล้ว นรปติ หัวหน้าพรรคของกระผม คุณวิจิตร วงษาทัตสัน และคุณสวาท ศิริโกมุท สิ่งที่เราพิจารณากันอย่างหนักในตอนเช้านี้ก็คือการที่จะลงโทษให้มีการปลดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกได้ซึ่งที่กระผมไม่สบายใจเป็นอย่างมากเนื่องจากว่าเราได้มีการลงมติไปแล้วว่าผู้ซึ่งจะเอากำนันและผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งไฉน คือ นายอำเภอและสมาชิกสภาจังหวัด คือสภาจังหวัด ทำไมเราจึงมาเพ่งเล็งกันเหลือเกินว่าการที่จะเอากำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกนั้นมันสำคัญอะไรนักหนาในเมื่อเขาได้รับเลือกตั้งมาอย่างมีเกียรติจากประชาชนในหมู่บ้านนั้น อย่างน้อยที่สุดเราจะต้องให้เกียรติประชาชนในหมู่บ้านนั้นว่า เขาได้พยายามที่จะรักษาสีหิและเสรีภาพและเลือกบุคคลซึ่งดีที่สุดสำหรับเขาแล้วและการเลือกบุคคลนี้นั้นย่อมจะเป็นข้อสำคัญกว่าในการเลือกคนที่จะเป็นตัวแทนของเขานั้นก็ควรจะไต่พิจารณาให้ถ่องแท้และการเลือกที่แน่นอนที่สุดอาจจะมีที่ข้างและเสียข้าง และเขาก็คงจะมีโอกาสได้แก้ตัวในเมื่อหมทการะของการเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปแล้ว แต่ว่าเราพิจารณากัน ลุงกินโต๊ะพยายามที่จะให้บุคคลหลายฝ่ายหลายฝ่ายมีอำนาจที่จะเอากำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกอยู่ตลอดเวลา ไหนจะผู้ว่าราชการ ไหนจะโยนไปให้สมาชิกสภาจังหวัด ไหนจะโยนไปให้ราษฎรในหมู่บ้านนั้น ๆ

เรียกว่าผู้มั่งคั่งนั้น ผู้ใหญ่มานไปพบค... ยังมีข้าราชการและบุคคลอีกจำนวนมากซึ่งทำลาย
 ประเทศชาติและมีความคดโกงยิ่งกว่ากันนั้น ผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ในวงแคบ ๆ นั้นยังไม่ได้รับการ
 พิจารณาโทษอีกมากมายในชั้นแผนกไทยนี้ โดยเฉพาะถ้าจะกล่าวต่อไปเลยเถิดไปอีกกว่านี้ก็
 จะต้องย้อนกลับมาหาสาเหตุราชการซึ่งเราได้อธิบายกันแล้วว่า เราเป็นผู้ก่อตั้งประเทศชาติไม่
 พึงปรารภณา แต่บุคคลทั้งสามนั้นก็ได้รับโทษแต่ประการใดไม่ แม่แต่จะนำก็ยังกินภาษีอากร
 ของราษฎรอยู่ เราได้หยิบยกปัญหาขึ้นมาแก้ไขพิจารณากันบ้างใหม่ ก็ว่าจากคนไม่ตนหนึ่งกับ
 เน่าพะไปพบค รากเงาเงินเน่าไปพบคแล้วมาตั้งหน้าตั้งตาจะไปขลิบใบขลิบคอกมันเพื่อแคงให้
 ส่วยงามทั้ง ๆ ที่มันเน่า ตนไม่ตนนั้นจะตายอยู่แล้ว กระผมขอสาขานึ่งฟังอยู่ตั้งแต่เข้ามา
 พยายามเหลือเกินที่จะเอากำนั้น ผู้ใหญ่นอกจากตำแหน่งให้ได้ และให้จ่ายให้ส่วก
 ราษฎรในหมู่บ้านนั้นรับผิดชอบของเขาเองซึ่งรับเขาได้เลือกของเขามาแล้วและถึงแม้ว่ากัน
 ผู้ใหญ่นจะออกก็ไม่ไปไหน ไม่ได้ไปกินตำแหน่งที่ไหน ก็ยังอยู่อาศัยอยู่ในบ้านนั้น เห็นหน้ากัน
 อยู่ทุก ๆ วัน นี้ครับคือสิ่งที่กระผมอยากจะพูด แต่ถึงอย่างไรก็ตามเราก็ได้ลงมติกันไปแล้ว ซึ่ง
 กระผมไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งว่า สภาของเรานี้ได้ลงมติไปอย่างไร กระผมยังภาวนาทำให้
 วุฒิสภาท้งหลายซึ่งจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ต่อไปก็พิจารณาในปัญหาข้อนี้เป็นวาระที่สอง และ
 ถาหากว่ามันไม่ผ่านไปกระผมจะตั้งใจเป็นอย่างยิ่งหาประธานที่เคารพ สิ่งที่กระผมอยากจะพูด
 ก็คือสิ่งนี้ และคิดว่าพวกเราสมาชิกในสภาแห่งนี้ก็พิจารณาที่มาพอสมควรแล้ว และกระผม
 ไม่อยากจะให้สภาของเรานี้เสียเกียรติว่าจะต้องไปยับยั้งในวุฒิสภา แควว่าเราก็น่าพูดเรื่อง
 เงินเรื่องทอง เรื่องเห็นอกเห็นใจ เรื่องยาหอมซึ่งทั้ง ๆ ที่เรากัทราบที่ว่าสิ่งเหล่านี้
 รัฐบาลจะต้องเป็นผู้ได้รับรู้ เพราะว่าจำนวนกำนั้น ผู้ใหญ่นนั้นมีจำนวนมากมายอย่างที่เรา
 ทราบก็กันอยู่ กระผมเองไม่เคยภาควมีใจในเงินเดือนของผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท
 นี้ เพราะว่าจะถึงอย่างไรมันก็ไม่พอใช้หรอก แต่ทำอย่างไรพวกเราถึงจะมีเงินเดือน ใกล้เคียงกัน
 ทั้งหมดประเทศไทยนี้ และมันพอใช้ กระผมอยากให้เห็นความเป็นธรรมแบบนี้ในสังคม
 แห่งนี้ กระผมขอพูดเพียงแค่นี้ครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย
 ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ ความจริงกระผมไม่อยากจะรบกวนเวลา แต่เห็นว่าปัญหานี้
 เป็นปัญหาสำคัญ ก่อนที่ท่านประธานจะได้กรุณาเรียกมติ กระผมก็ใคร่แสดงความคิดเห็นบ้าง

กระผมเห็นควยอย่างยิ่งว่า ถ้าฉัน ผู้ใหญ่นั้นจะต้องมีคำตอบแทนพอดสมควรที่เขาจะ ปฏิบัติ
 หน้าที่ได้ และก็ควยความเคารพ กระผมไม่เห็นควยกับคำอธิบายของท่านรัฐมนตรี กระทรวง
 มหาดไทยที่เกี่ยวกับควยว่าไม่ควรจะต้องมีคำตอบแทนอะไรมากมายนัก เพราะเป็นผู้เสียสละ
 ส่วนมากเท่านั้น ผู้ใหญ่นั้นจะต้องเป็นผู้มีฐานะที่เรียบร้อยแล้ว ความเห็นเช่นนี้เป็นกำหนัดความผู้จะ
 เป็นกำหนัดนั้น ผู้ใหญ่นั้นควรจะเป็นผู้ที่มีฐานะที่เท่ากัน ส่วนประชาชน ซึ่งมีเจตนาบริสุทธิ์หรือยาก
 จะเสียสละเพื่อส่วนรวมอยากจะทำประโยชน์ประชาชน แต่บังเอิญเป็นคนยากจนเลยไม่มีโอกาสที่จะ
 มารับประโยชน์ในตำแหน่งกำหนัดนั้น ผู้ใหญ่นั้นได้ เพราะเขาต้องหวังการครองชีพเขาเหมือน
 กัน กระผมเห็นควยว่าควรจะต้องกำหนดคำตอบแทนพอดสมควรแต่ควยอย่างไรก็ดี มาถึงปัญหา
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘ ที่ว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินนั้นจะต้องได้รับการ รับรอง
 จากนายกรัฐมนตรีเสียก่อน กระผมเห็นว่าการแปรญัตตินั้นก็ถือว่า ต้องเป็นร่างพระราชบัญญัติ
 ภายจะมาแปรญัตติเช่นนั้นไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าเราแปรว่าการแปรญัตติที่เกี่ยวกับการเงินไม่
 ใช่อ่างพระราชบัญญัติแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘ จะไม่มีโอกาสใช้เลย เพราะว่าสมาชิกรัฐ
 สภาผู้แทนเสนาออกกฎหมายเข้ามาขออย่าให้มันเกี่ยวกับการเงิน พอสภาฯรับหลักการไปแล้วก็มา
 แปรญัตติเป็นการเงินเข้ามาอีก มาตรา ๑๘ จะเป็นหมัน กระผมกราบเรียนสภานี้ ภายความ
 เคารพว่าสภานี้ทุกคณะมีความปรารถนาจะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปโดยรวดเร็ว เราจะต้องคำนึง
 ถึงรัฐธรรมนูญเขาไว้ ถ้าเราผ่านไปตามที่ได้แปรญัตติซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘ แล้วก็จะถูก
 วุฒิสภาเขาคิดกลับมา แล้วกฎหมายฉบับนี้ก็หาไม่สามารถจะออกได้ตามความประสงค์ได้ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมในนามพรรคพลังใหม่เห็นว่าการแปรญัตติที่ว่าจะแปรญัตติเรื่องการ
 เงินเข้ามาไม่ได้มันถูกต้องแล้วควรจะเป็นไปตามที่กรรมการสภาฯได้ร่างมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสวตร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน บังเอิญกระผม เป็น
 คนหนึ่งที่แปรญัตติบัญชีต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับควยเงินประจำตำแหน่ง กระผม
 เห็นว่าการแปรญัตตินี้ไม่ใช่การเสนอร่างพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญกระผมเอง ก็เป็นคนเขียน
 เหมือนกัน แน่ชัดที่เกี่ยวกับได้เขียนไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับควยการเงินนั้น ต้องมีคำ
 รับรองของนายกรัฐมนตรี ร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น ท่านประธาน อันนี้เป็นการแปรญัตติการ
 แปรญัตติไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญต้องการแต่เพียงว่าผู้ใดก็ตามถ้าจะต้องการเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงินเพื่อไม่ให้รัฐบาลต้องรับภาระเกินสมควร ควรจะให้
 นายกรัฐมนตรีรับรองในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร แต่การเสนอคำแปรญัตติ เกี่ยวกับ
 การเงินหรือบัญชีซึ่งมีช่องทางให้เสนอได้เช่นนี้ไม่ถือเลยว่าเป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติเป็น
 เพียงส่วนหนึ่งของกฎหมายเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะเห็นว่าเป็นการไม่ผิดรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน
 กระผมเองก็เป็นนักรัฐธรรมนูญไม่ต้องการที่จะฝ่าฝืนหรือละเมิดรัฐธรรมนูญ **แต่ประการใด**
 สำหรับบัญชีข้อหาที่เสนอไปนี้มี ๓ บัญชี ของพรรคเกษตรสังคมมี ๓ บัญชี พรรคเกษตรสังคม
 รวมที่จะถอนทั้ง ๒ บัญชี ให้เหลือเพียงบัญชีเดียว คือบัญชีหมายเลขที่อยู่ตรงกลางซึ่งกระผม
 กับคุณศิริ หงทอง เป็นผู้เสนอบัญชีนี้โดยพยายามเทียบเคียงเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งกำหนด
 ผู้ใหญ่นานไตรับอยู่มาปัจจุบันเข้าใจจะเพิ่มเพียง ๕๐ บาทเท่านั้น ไม่มากไปกว่านั้น และ
 คิดว่าเป็นเงินไม่กี่บาทไม่เป็นภาระหนักแก่รัฐบาลแต่ประการใด และก็ไม่ใช่นายทอม
 เพราะว่าเมื่อมีกฎหมายบัญชีให้จ่ายแล้ว รัฐบาลต้องหาเงินมาจ่าย ไม่มีปัญหาทางนี้ ถ้า
 กฎหมายนี้ผ่านไปรัฐบาลก็จะต้องจ่ายให้แก่ท่าน ผู้ใหญ่นานไตรับบัญชี หายพระราชบัญญัติ
 ตามที่พรรคเกษตรสังคมเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัญชี ๓ บัญชีนี้ความจริงก็คล้ายคลึงหรือเหมือนกัน ทั้ง
 สองบัญชี คืออย่างนั้นนะครับ ชัดหรือไม่ชัดรัฐธรรมนูญนี้ผมขอสะกิดคำหนึ่งนะครับ ข้อบังคับวรรค
 สุดท้าย การแปรญัตติต้องให้สอดคล้องกับหลักการ ผมขอให้ข้อสังเกตเช่นนี้กรรมาธิการ เจื้อย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์
 มาศดิตถ์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภานี้ดังต่อไปนี้ ปัญหาที่สภานี้กำลัง
 พิจารณา คือปัญหาการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นในมาตรา ๒๑ ซึ่งแก้ไข
 โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ คือมาตรา ๑๓ แล้วก็พอเริ่มมาตรา ๑๓ ก็ปรากฏว่าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้เริ่มพูดถึงเรื่องการเงิน คือเงินเดือน ค่าตอบแทนหรือเงินประจำตำแหน่งอะไร
 ก็ตามแต่จะคิดเข้ามาด้วย ซึ่งกระผมก็รู้คำแปรญัตติแล้วในมาตรา ๑๓ นี้ไม่มีเขียนไว้เรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์ครับ ก็ว่าเขาชวนไว้ครับ ร่าง
 มาตรา ๑๓ นี้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ครับ เกี่ยวผมจะอธิบายต่อ ที่มีอยู่ใน
 ร่างของฝ่ายของกรรมาธิการ คือมาตรา ๑๓ ทวี ดังนั้นการพิจารณาตอนนี้ผมเข้าใจว่าพวกมัน

ไปทั้ง ๑๓ และ ๑๓ ทวิ จึงที่ว่าแขวนไว้คือมาผูกในมาตรา ๑๓ ทวิ คั้งนั้นกระผมก็คิดว่า เรา
กำลังพิจารณามาตรา ๑๓ กับมาตรา ๑๓ ทวินะครับ ที่นี้กระผมจะกราบเรียนชี้แจงมาตรา ๑๓
นี้ก่อน เพราะมาตรา ๑๓ นี้มีท่านสมาชิกของใจเพียงรู้สึกกระผมจำได้คือคุณเทียม ไชยนิรันทน
ของใจ (๘) ของมาตรา ๑๓ ทวิของมาตรา ๒๑ ทวิ คือเกี่ยวกับการลงโทษ ของผู้ว่าราชการ
จังหวัด เกรงว่าจะไปขัดกับมาตรา คือมาตรา ๗ กับมาตรา ๑๐ คือให้ออกโดยต้องได้รับ
ความเห็นชอบจากสภาจังหวัด อันนี้กระผมขอกราบเรียนว่าไม่ขัดกัน เหตุที่ไม่ขัดเพราะมาตรา
๒๑ ทวินั้นเป็นแบบบัญญัติว่าด้วยการลงโทษทางวินัย ส่วนมาตรา ๗ กับมาตรา ๑๓ นั้นเป็นบท
บัญญัติว่าด้วยการออก อันนี้ลงโทษทางวินัย มีลดขั้นเงินเดือน ภาคทัณฑ์ อะไรเหล่านี้ คั้งนั้น
คณะกรรมการเห็นว่าไม่ขัดกัน ที่นี้มาถึงมาตรา ๑๓ ทวิว่าด้วยเงินเดือนหรือ เงินประจำ
ตำแหน่งหรือเงินอะไรก็ตามแล้วแต่จะเรียกกัน กรรมการได้กำหนดขั้นใหม่ ที่นี้ตรงกับที่ท่าน
ประธานสภาขอขบขังข้อ ๑๐๑ กำหนดไว้ว่า การแปรรูปคดีนี้จะแปรรูปคดีเพิ่มมาตราขั้นใหม่
จะต้องให้สอดคล้องกับหลักการ ทางคณะกรรมการนั้นเห็นควยในการที่จะเพิ่มเงินให้แก่ก้าน
ผู้ใหญ่มาก ผู้ช่วยผู้ใหญ่มาก สารวัตรก้าน แพทย์ประจำตำบลฝ่ายสมาชิกทุกท่านที่เสนอเข้าไป
ก็คำนึงถึงอันนี้ไม่ได้เขียนไป เพราะเห็นว่าจะเป็นกฎหมายการเงิน รัฐบาลรับไปพิจารณา
แล้วรัฐบาลเสนอออกมาปรากฏว่ารัฐบาลไม่ได้กำหนดเรื่องเงินเดือนไว้ กรรมการจะทำ
อย่างไร กรรมการก็มาพิจารณาว่าหลักการที่เรารับนั้น ข้อขบขังที่เราใส่อยู่เดี๋ยวนั้นขบขัง
บอกว่าการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจะต้องระบุมมาตราไว้ในหลักการด้วย ปรากฏว่ามาตราที่พอ
จะพูดถึงเพื่อให้ผลประโยชน์แก่ก้าน ผู้ใหญ่มาก โลกคือมาตรา ๕ มาตรา ๕ เดิมนี้มีกำหนด
ไว้ให้ก้าน ผู้ใหญ่มากรับเงินเป็นเงินเดือน แต่ไม่ใช่จากงบประมาณประเภทเงินเดือน ผู้ช่วย
ผู้ใหญ่มาก สารวัตรก้าน แพทย์ประจำตำบลให้ได้รับเงินตอบแทน เมื่อรัฐบาลเสนอเข้ามา
รัฐบาลได้คัดค้านออกไป แสดงว่าเจตนาของรัฐบาลต้องการจะเขียนกฎหมายไว้อีกฉบับหนึ่งว่า
ด้วยเงินเดือนนั้น หรือเงินค่าตอบแทนหรือเงินอะไรก็ตามแล้วแต่จะเรียกกรรมการต้องการ
จะให้ไปประโยชน์แก่ก้าน ผู้ใหญ่มาก จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ ทวิ ว่าก้าน ผู้ใหญ่มาก
แพทย์ประจำตำบล สารวัตรก้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่มากจะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย หมายความว่าถ้าจะตั้งเท่าไรรัฐบาลจะต้องออกกฎหมายอีกทีหนึ่ง เมื่อรัฐบาล
ออกกฎหมายมารัฐบาลยอมมีสิทธิที่จะออกมีสิทธิที่จะกำหนด การกำหนดนี้กระผมทราบว่ารัฐบาล

โดยกระทรวงมหาดไทย เพราะเรากรรมาธิการเชิญตัวแทนกระทรวงมหาดไทยมาชี้แจงด้วย
 เหมทราบจากตัวแทนกระทรวงมหาดไทยที่มาชี้แจงบอกว่าการกำหนดอัตราเงินเดือน ที่กระทรวง
 มหาดไทยกำหนดที่จะให้แก่บุคคลเหล่านี้สูงกว่าอัตราเงินเดือนที่เพื่อนสมาชิก แห่งพรรค
 เกษตรสังคมกำหนดมาอีก อันนี้เราก็เป็นที่พอใจของกรรมาธิการ แต่ถาวรรับของเพื่อนสมาชิก
 ที่แปรญัตติเป็นบัญญัติมากี่เรื่อง ๒ ประการ คือ ๑. เรื่องต่อมาตรา ๑๘๖ ของรัฐธรรมนูญจริง
 อยู่ตามเดิมเกี่ยวกับ ข้อโทษที่กระทำความผิดมากคือคุณ สวัสดิ์บอกว่าการแปรญัตติ ไม่ใช่ร่าง
 กฎหมาย แต่ถามว่าการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัตินั้นครบ แปรญัตติร่างพระราชบัญญัติ คำว่า
 แปรญัตติร่างพระราชบัญญัติคือแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินั้นเอง ก็น่าจะชี้ได้ว่าเป็น
 การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ เมื่อแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ธรรมดาเห็นด้วย
 กับพรรคพลังใหม่ คือคุณสมหวัง เกรงไปว่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญ ประการหนึ่ง คั้งนั้นในเรื่อง
 นี้ทางคณะกรรมาธิการ เมื่อเห็นด้วยเจตนาอย่างเดียวกัน ก็ถือว่าหลักการมาตรา ๕ ที่สภา
 หลักการไปแล้วได้พูดไว้ในร่างเดิมหรือฉบับเดิมที่ยังไม่แก้ไขนั้นได้พูดถึงเรื่องเงินเดือน และ
 ค่าตอบแทนไว้เราจึงถือว่าการที่กรรมาธิการได้กำหนดมาตรา ๑๓ หักเงินสองคดสองกับหลักการ
 ในมาตรา ๕ แต่เราจะใส่ในมาตรา ๕ ไม่ได้ เพราะว่ามาตรา ๕ สุกเฉพาะกำหนดกับ
 ผู้ใหญ่บ้านเราต้องการช่วยถึงผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบลด้วยจึงเอามา
 ใส่ไว้ มาตรา ๑๓ หัก เป็นมาตราสุดท้าย นี้คือเจตนาของคณะกรรมาธิการ ที่ที่ทานสมาชิก
 อาจจะเป็นห่วงต่อไปว่า เมื่อเป็นอย่างนี้เมื่อรัฐบาลยังไม่ได้ออกกฎหมายกำหนดเงินค่าตอบแทน
 เงินประจำตำแหน่งให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แล้วระหว่างนี้ทำอย่างไร กรรมาธิการก็เขียนวรรค
 สองไว้ระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านได้รับเงินเดือนหรือเงินค่าตอบแทนแล้ว
 แต่กรณีตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด อันนี้ก็เท่ากับอยู่ในมาตรา ๕ วรรคที่ถูกตัดไปนั่นเอง
 เราเอามาไว้ตรงนี้ เพื่อให้มีเงินเดือนจ่ายแก่ผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ต่อไป กระผมในฐานะ
 คณะกรรมาธิการจึงขอกราบเรียนชี้แจงให้สถานีได้โปรดพิจารณาครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ทานประธานที่เคารพ ทานสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ศิริ หุ่นทอง พรรคเกษตรสังคม เกี่ยวกับพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ที่แก้ไข เพิ่มเติม
 เฉพาะมาตรา ๑๓ หัก ซึ่งกระผมได้ยื่นทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มาตอบแล้ว

กระผมเศร้าใจแทนท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งประเทศ ที่ว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ต้องการเงิน
 เคือนหรือว่าคาคอบแทน ซึ่งว่าเคียนนี้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นไม่ได้เสียเวลาหามาหากิน
 แต่ถาจะกิดไปถึงว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นที่อยู่ใกล้ชึกกับประชาชน ทานทราบไหมว่า ประชาชน
 นั้นเคือครอนเพียงแต่ โจรปลนผู้รายลักกระบือลักความของฟังกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก่อน นำทวมชาว
 นำทวมนาของหันหนาเขามาหากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านกำลังโดนอาญู แต่ทานไม
 เห็นว่าคาคอบแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นว่าไม่ต้องการนั้น ทานคิดหรือไม่ว่ากำลังเขาโดนอาญู
 นะครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องห่านาทำการเกษตร เขาจะละไถไปทำตามความต้องการของ
 ประชาชนได้ไหมเขาต้องบอกว่าคอบนายถึงจะไปได้ ตอนเขากระผมกำลังคราคนาโดนา
 เกี่ยวชาวเกี่ยวปลาญูนี้แหละครับป้อหารู้ให้เห็นได้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านขณะนี้ทานไปอ้างมาคัง
 แต่ พ.ศ. ๒๕๕๗ คังแคสมัยโน่นมัน ๕๐ กว่าปีมาแล้วแคสมัยนั้นสมัยต้องการเงินของทุกไถว่า
 เงินคังงานก็เคินครับ ต้องคิกว่าอย่างนั้นแต่ที่เงินไม่คังงานจะไปเคินที่ไหน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เคียนนี้ต้องไปคังคัวเป็นโจร เป็นผู้รายนั้นเพราะเขาไม่พอกินไม่พอไซ บางคนต้องไปประกอบ
 อาชีพเป็นทางนักเลงนั้นะจริงเพราะว่าไม่พอกินไม่พอไซไหนนายอำเภอบ้าน ไถคัวหนึ่ง
 เท้าไรครับ ทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะทราบเมื่อก่อนนี้ไถคัวละบาทสองบาท
 เคียนนี้คัวหนึ่งคัง ๓๐ บาท ๕๐ บาทแล้วเงินเคือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ไถอยู่ทุกวันนี้เท้าไรครับ
 และยังมีหน้าช่าว่าคาคาเหล่าชวลละเท้าไรครับ บุรีของละเท้าไรครับนายอำเภอบ้าน ปลัดอำเภอบ
 ไป ดูคองไปนี้คองไปบ้านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ขอโทษเคือะครับ ทุกกระทรวงทบวงกรม กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนี้เหมือนกระโดนทองพระโรง ๑๒ กระทรวง บรรทุกไปเคือะ ทานคิดหรือไม่ว่าเขา
 ต้องการไหม แต่เขาต้องการทานไม่ให้เขาซึ่งกระผมเป็นผู้แทนมาสองสมัยก็เห็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยคอบอย่างนี้ กระผมเหนื่อยใจจริง ๆ หนอยใจแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งประเทศ
 และมีหน้าช่าทานหัวหน้าคองมาคอบอีกว่าเงินคณปนกิจศฟกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนะไม่มีทำไมจะคังให้
 ไม่ได้ ส่วนเงินคอบแทนเงินรางวัลปีนโกทอง แทนคองคาคังได้ ทำไมถึงคังได้เงินนั้น
 เอมมาจากไหน แต่เงินคณปนกิจศฟกำนัน ผู้ใหญ่บ้านคองฟังก์ละ ๕๐ สตางค์ ทั้งหมดนี้คัง
 ประเทศนี้มาเพิ่มกัน ทานจะให้เขาหายไป ทานจะหาเงินมาคังคองนี้ไม่ได้หรือเงินราชการคัม
 เป็นร้อย ๆ ลานพัน ๆ ลาน ทานให้ได้ เงินปรามปรามคองมวินสคัมหนึ่งก็ร้อยลาน ทานไซไป
 ได้ กระผมสงสัยว่ากระทรวงมหาดไทยนี้เกลียคกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

นี่ทั้งประเทศที่ถูกยาหอมตลอดมาครับ แออย่าลืมว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นทำงาน เองครับที่ได้
 ผ่านการเลือกตั้งมาจากเลนประชาธิปไตยมาตั้งแต่ต้นคณาจนถึงขั้นสุดท้าย ได้ยินคำนี้แล้ว
 เสียใจมากกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่เสียเวลาทำมาหากิน อย่าลืมว่าวันหนึ่งบางที่มี กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านไม่ไ้ทำงานของตัวเอง ลูกบ้านคนนี้คาบไปไอ้โน่นทะเลาะกันนะ ไอ้คดีกัน เรื่องนั้น
 ตลอดวัน บางทีกลับจนตึกจนคี่นนี้ ทานกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งประเทศคงจะรู้ ฉะนั้นกระผมขอฝาก
 ว่าเงินฉกฉวยกับจับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติที่กระผมแปรไว้เนั้น ไม่ไ้เพิ่มมากมายเพิ่ม
 เพียง ๕๐ บาทเท่านั้นที่กระผมเสนอเข้าไป กระผมรูวว่ารัฐบาลจะไม่มีเงินให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ทั้งประเทศทั้งผู้ช่วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านถึง ๑๖๖,๔๘๙ คน และปีที่แล้วก็ตั้งงบประมาณที่ ๑๘ จ่าย
 ถึง ๓๑๒,๖๔๕,๐๘๐ บาท ก็นี้เพิ่มไปอีก ๕๐ บาทก็ไม่เท่าไร แต่หวังว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านครั้งนี้
 ถูกสมาชิกสภาผู้แทนอัปเปหิ ๕ ปีให้ออก แต่เงินฉกฉวยกับ ๗ ละ ๕๐ สตกางค ตะก็
 ผู้อำนวยกาบอภาวศพละ ๕๐.๕๐ บาท ซึ่งนายศิริ หุงทอง นี้มันนอกจากผู้ใหญบ้านมาแล้วยัง
 ส่งมา จนกระทั่งทุกวันนี้เคื่อนที่แล้ว ๓๔ บาท ๕๐ สตกางค ครับ นี้เงินเคื่อน ๆ ละ ๘๐ บาท
 เอาเลยครับเพมา ๕๐ บาท ให้แก่ที่เขาก่อนนี้ กระผมว่าพอจะทำได้ แออย่าลืมว่าถ้าทานทำ
 ไม่ไ้ ขณะนี้กระผมว่าผู้อำนวยกาบอภาวศพละที่จะมาตอบกระทู้ในสภานี้เกี่ยวกับเงินฉกฉวยกับเวลา
 นี้ ทำอยู่เงินเขาตายตั้งสามเคื่อนสี่เคื่อน เงินยังไม่ถึงมือเขานี้ ส.ส. มานิตย พรหมมานนท์
 บอภาวที่จังหวัดศรีสะเกษนี้ตายมาสามเคื่อนแล้วเงินยังไม่ถึงและอย่าลืมว่าเงินจังหวัด นะ
 ควรจะจ่ายไปก่อนไ้ ทานควรส่งให้ผู้วาราชการจังหวัดเอาเงินคงคลังจ่ายไปก่อน เขาก็
 เป็นสมาชิกถูกคองอยู่แล้ว อย่างนี้ควรส่งไปไ้ กระทรวงมหาดไทยไม่ทำ เฉพาะเรื่องนี้
 กระผมเคยไ้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนอัปเปหิไปอยู่เมืองนอกแล้วนี้ ควรจะ
 เห็นใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งประเทศ ฉะนั้นกระผมเห็นว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของ ประชาชน
 รัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีของประชาชน ไ้เลือกมาจากประชาชนทั้งประเทศ เราไ้ทั้งกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านมาเหมือนกัน ก็ควรจะเห็นใจ เพราะฉะนั้นจึงขอฝากความคิดเห็นอันนี้ไว้ให้แกกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านทั้งประเทศ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสวตร ชอกฎหมาย
 นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ทานผู้เป็นประธาน ทานประธาน
 จะเห็นว่าตามมาตรา ๑๓ ทวี ซึ่งกรรมาธิการไ้ใส่เข้าไปนั้นไ้ขอความซัดจแรงว่า ให้จ่าย

เงินเคื่อนและเงินประจำตำแหน่งนี้ให้แก่งานัน ผู้ใหญ่บาน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บาน
 ความเกดที่ซึ่งกระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งกระทรวงมหาดไทยกำหนดกระจายอย่างไรก็ได้ฉัน
 เป็นการเงิน เปลาครับ ต้องจ่ายเงินนหรืออาจจะมากกว่าปัจจุบันนี้ก็ได้ ประการที่สองที่
 ทานกรรมาธิการบอกว่าการแปรญัตตินั้นคือการเสนอร่างพระราชบัญญัติ กระแตก็คิดว่าเห็นจะ
 ไม่เป็นอย่างนั้น การแปรญัตติก็เป็นกรแปรญัตติ เป็นการแก้ไข การเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ก็เป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ไม่เกี่ยวกับการแปรญัตติ อันนี้ต้องถือว่าการกรรมาธิการแปรญัตติ
 เหมือนกัน คือไปแก้ไขทำไมทำได้ละ กรรมาธิการ นี้การเงินชดแจ้ง และอาจจะจ่ายมากกว่า
 ที่กระแตเสนอก็ได้ สภาไม่ได้ควบคุมจะจ่ายกันอย่างไรแล้วแต่กระทรวงมหาดไทย กำหนด
 ความจริงวรรคสองนี้ กระแตจะกราบเรียนทาประธาน กระแตเองเป็นคนเสนอให้ คณะ
 กรรมาธิการเขียนลงไป เพราะถ้าไม่มีวรรคนี้แล้วกัน ผู้ใหญ่บานทั่วประเทศจะไม่ได้รับ
 เงินเคื่อน เพราะวาคัดไปจากมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ซึ่ง
 กรรมาธิการก็เห็นควย จึงได้ใส่ลงไป สำหรับเรื่องกรแปรญัตติ เมาขอเรียนเพิ่มเติมทนาย
 วาสมมุติว่ารัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเก็บภาษีอากร ภาษีเงินได้ เขียนอัตราไว้อย่างหนึ่ง
 สมาชิกเห็นว่าอัตราสูงเกินไป ขอแก้ไขถ้าถือว่าการขอแก้ไขเป็นการแปรญัตติเปลี่ยนแปลงอัตรา
 ภาษีนั้นเป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติ สมาชิกก็ไม่มีโอกาสที่จะแก้ไขอัตราภาษีอากรได้ เลย
 เพราะเป็นการเงินถ้าถืออย่างนั้นกระแตไม่เห็นควย เมื่อรัฐบาลเสนอมาแล้วไม่ว่าจะเป็น
 กฎหมายอะไรก็ตาม โดยเฉพาะกฎหมายการเงินสมาชิกมีสิทธิที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง อัตรานั้นได้
 จะไปถือว่าการแปรญัตติคือการเสนอร่างพระราชบัญญัติ เสนอไม่ได้ มิฉะนั้นแล้วรัฐบาลเสนอ
 กฎหมายอะไรมาสมาชิกก็ต้องจ่ายอมที่จะต้องให้เป็นไปตามนั้น ในเรื่องเกี่ยวกับการเงินเป็น
 ไปไม่ได้ หาประธานครับ เราจะมีสภาไว้ทำไม ถ้าทำอย่างนี้ สภาเป็นผู้ควบคุมรัฐบาลแทน
 ประชาชน แต่เห็นว่าประชาชนจะเดือดร้อนเพราะอัตราภาษีสูง สมาชิกมีสิทธิแปรญัตติ ไม่ใช่
 เสนอร่างพระราชบัญญัติ แปรญัตติแก้ไขได้ ฉันทก็ฉันทนั้นในเรื่องนี้ก็เหมือนกัน สมาชิกมีสิทธิ
 ที่จะแปรญัตติอย่างใดก็ได้ที่ไม่ขัดกับหลักการ หาประธานไ้กลลว่าขอบังคับ ๑๐๓ นั้นได้
 บัญญัติไว้ว่า การแปรญัตติต้องไม่ขัดต่อหลักการ ไม่ขัดต่อหลักการ หาประธาน หลักการมี
 เพียงว่าแก้ไขเพิ่มเติมมากรานั้น ๆ รวมทั้งมาตรา ๕ มาตรา ๕ ก็ผูกถึงเรื่องอัตราเงิน
 ประจำตำแหน่งของผู้ใหญ่บานและผู้ช่วยผู้ใหญ่บานเมื่ออยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องอัตราเงินเคื่อนของเขา

หรือเงินประจำตำแหน่ง เพราะฉะนั้นที่กระผมแปรญัตตินี้ไม่ได้ขัดกับหลักการแต่ประการใด เพราะเป็นการแก้ไขมาตรา ๕ ซึ่งหาประธานมากกว่าให้ยกมาพูดไว้รวมกันกับ อัคราธิบดีเงิน เดือนนายพระราชบัญญัติ ถ้าหากว่าสภาเห็นชอบด้วยเพียงแต่มาตรา ๕ ไม่พอ เพราะเงิน ประจำตำแหน่งกำหนดไม่มี มีแต่ผู้ใหญ่นาน กับผู้ช่วยผู้ใหญ่นาน ถ้าเป็นดังนั้นแล้วก็ต้องให้มาตรา ๑๓ หักเป็นหลัก ว่ากำหนดผู้ใหญ่นาน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่นาน จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ตามบัญชีนายพระราชบัญญัติที่ พรรคสองไม่คงมี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ ตลอดเวลาการพิจารณาของกรรมาธิการ ผมก็ไม่ทราบ ผมก็เมื่อร่างหรือรายงานของคณะกรรมการมาถึงผม ผมก็สะกิดใจ ๆ แต่โดย เหตุที่ผมไม่ได้รับรายงานก็ไม่ทราบวาระหว่างกรรมาธิการพิจารณาก็ ะหว่างท่านสมาชิก ทั้งหลายแปรญัตติกี่ ได้ดำเนินการไปประการใด ที่ผมสะกิดใจนั้นผมเห็นชัดแจ้งว่า **บัญชีนาย พระราชบัญญัติเป็นการเงินเมื่อเป็นการเงินคงโยงไปอยู่ถึงข้อบังคับข้อ ๑๐๓ แล้วโยง** เลยไปถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ ข้อ ๑๐๓ ของข้อบังคับพรรคชัดเจนว่าการจะแปรญัตตินั้นต้อง ให้สอดคล้องกับหลักการ ที่หลักการมีหรือไม่ประการใด ผมก็ไม่ค่อยได้ ที่นี้ที่คุณเสวตร บอกว่าของกรรมาธิการก็จะเป็นการเงินด้วย ผมก็ยังฟังไม่ค่อยถนัด เพราะเราเพียงแต่บอก ว่าการกำหนดเงินค่าตอบแทนของกำนัน ผู้ใหญ่นานตลอดจนแพทย์ประจำตำบลต่าง ๆ เหล่า นี้ให้เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งยังไม่เป็นตัวเงิน คืออย่างนี้ อย่างไรก็ตามผมขอความกรุณาว่า เรามาช่วยกันรักษาระบบระบอบตั้ง **แก้รัฐธรรมนูญ** จนถึงข้อบังคับ อย่าไปคิดอย่าไปถือที่ฐานะ อะไร ถ้าสมมุติว่าพวกเรานี้คิดอะไรออกไปแล้ว แล้วไปถือไปถืออะไรไม่คงงามหรือว่าไป เสียไปหายอะไรขึ้นพวกเราก็พลอยเสียหายกันไปตาม ๆ กัน ผมขอความกรุณาอย่างนี้ไม่ใช่ อย่าไปถือเขาถือเราเลย เราช่วยกันคิดช่วยกันรักษาระบอบให้ดีกว่าแล้วกัน ผมคิดว่า อย่างนั้น ขอความกรุณาด้วย

จาสิมเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : หาประธานที่เคารพ กระผม ทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. เชียงราย พรรคชาติไทย เรื่องนี้กระผมดูเหมือนจะเป็นคนแรกที่ ได้ท้วงขึ้นมาตั้งแต่แรกแล้วละครับ เรื่องเกี่ยวกับการแปรญัตติเกี่ยวกับการเงินนี้ คือกระผมได้ ท้วงตั้งแต่แรกแล้วว่าการแปรญัตตินี้จะแปรได้หรือเปล่าเมื่อ เป็นการแปรญัตติเกี่ยวกับการเงิน

ที่ท่านประธานพูดถึงข้อบังคับข้อที่ ๑๐๓ นั้นกระผมไม่ใครจะทราบเรียนกับท่านประธาน
ข้อบังคับข้อ ๑๐๕ ห้ามมิให้แปรรูปคดีในจำนวนเงินซึ่งมีข้อผูกพันค้างต่อไปนี้

- (๑) เงินสงเคราะห์เงินกู้
- (๒) เงินคอกเบี้ยเงินกู้
- (๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีปัญหาการกระจายคดีที่มีข้อผูกพันเช่นว่านี้หรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธาน
ที่จะวินิจฉัยชี้ขาด

ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเข้าไปในมาตรา ๑๓ ทวิ อย่างที่
คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ พูดเมื่อกี้กระผมก็เห็นว่ากรรมาธิการก็ขัดแก้ไขไป ในเกี่ยวกับ
การเงิน ซึ่งกระผมเกรงเหลือเกินว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาวาระ ๓ ไปแล้ว
เราจะเสนอให้วุฒิสมาชิกซึ่งเจตนารมณ์ของพวกเราทั้งหมดนี้ต้องการให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านสภา
ออกไปโดยเร็วที่สุดเพื่อที่จะให้มีผลใช้บังคับโดยเร็วที่สุด กระผมเกรงเหลือเกินว่า เมื่อถึง
วุฒิสมาชิกแล้ว เกรงเหลือเกินว่ากฎหมายฉบับนี้จะถูกวุฒิสมาชิกตีกลับมาก เพราะขัดต่อข้อบังคับ
และขัดต่อรัฐธรรมนูญในแง่ที่ว่าสมาชิกแปรญัตติในเรื่องที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งกระผมได้
ท้วงติงท่านประธานตั้งแต่วันแรกที่นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผม
เห็นควรวาทานประธานจะทำอย่างไรจะวินิจฉัยว่าจะเป็นการเงินหรือไม่ เพราะไหน ๆ ท่าน
ประธานก็ไปปล่อยให้เราแปรญัตติกันมาตั้งเป็นเวลา ๒ ชั่วโมงมาแล้ว กระผมเกรงเหลือเกิน
ครับท่านประธานครับ เกรงว่าเมื่อเราส่งไปให้วุฒิสมาชิกแล้วจะต้องถูกตีกลับลงมา เหมือนกับ
ร่างพระราชบัญญัติบางฉบับครับ กระผมขอแสดงความคิดเห็นแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย
ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ คือกระผมเห็นความเคารพกับท่านประธานว่า มันเป็น
ปัญหาของกฎหมายซึ่งเราจะต้องพยายามพิจารณาด้วยความละเอียดถี่ถ้วนเพื่อให้รอบคอบ วาง
ระเบียบให้ถี่ไม่ใหญ่โตแยงกลับคืนใจความเคารพต่อท่านสมาชิกผู้เฝ้าเกียรติ ขอประทานโทษ
เอยนาม คุณเสวตร ซึ่งท่านได้เป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วย กระผมยังไม่เห็นด้วยกับ
คำอธิบายของท่านที่ว่าที่แปรญัตตินั้นไม่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ จริงอยู่ครับถ้าคุณถาม

ตัวหนังสือมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดว่าร่างพระราชบัญญัติไม่ใ้ความถึงการแปรญัตติ
 แลว่าการเปล่อกกฎหมายนั้นคงเปล่ตามเจตนารมย์ของเราจะเปล่ตามตัวหนังสือตรงไปไม่ใ้ร่าง
 พระราชบัญญัติเสนอเข้าสภาเพื่ออะไรก็เพื่อใ้เป็นกฎหมาย แปรญัตติแปรกันเพื่ออะไรก็ แปรใ้
 เป็นกฎหมาย ที่รัฐธรรมนูญหาใ้ว่าวการเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินคง ใ้
 นายกรัฐมนตรีรับรองนั้น ก็เพราะคำนึงถึงหลักว่ารัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงิน อยู่ ๆ จะมาเสนอ
 กฎหมายผูกมัดรัฐบาลใ้จ่ายเงินในสิ่งที่สุดควิสัยที่รัฐบาลจะทำได้มันก็เป็นกรไม่ถูกคง และ
 กระทบเห็นทวยความเคารพวโดยเจตนารมย์นั้น ถ้าเราถือว่าการแปรญัตติไม่ใ้ร่าง
 พระราชบัญญัติในตองหาข้ตามมาตรา ๑๔๖ แล้วกระทบก็อยากจะกลาวซ้ำว่ามาตรา ๑๔๖ ของ
 รัฐธรรมนูญจะเป็นหมัน เพราะเหตุว่าสมมติ ก็เสนอกฎหมายต่าง ๆ อย่าใ้มันยุ่งกับ การเงิน
 พอสภารับหลักการแล้วก็มาแปรญัตติใ้เป็นการเงินเข้าไป กระทบจะยกตัวอย่างใ้ชัดก็ใ้
 กระทบจะเสนอกฎหมายใ้วันพรุ่งนี้ว่านี่มาตราใ้เรียใ้รัฐบาล มีหน้าที่บำรุงสุขของประชาชน
 บำบัดทุกข์ประชาชน สภารับหลักการข้เลย เสร็จแล้วกระทบก็แปรญัตติว่าใ้รัฐบาล จ่ายเงิน
 ใ้ประชาชนคนละ ๓๐๐ บาท เป็นรายเดือนทุกคนต่อเดือนแล้วพวกเราก้ตองเอาแปรญัตติ อันนี้
 ก็ใ้ประชาชนคนละ ๓๐๐ บาท ต่อเดือนแล้วรัฐบาลรับไหวหรือแปรญัตติอย่างนี้รัฐบาลรับไหว
 หรือ ถ้าเสนอเป็นกฎหมายแต่แรกวารายจ่ายเป็น ๓๐๐ ต่อเดือน นายก ๆ ท่านก้ไม่รับรอง
 ท่านรับไม่ไหวเพราะว่าไม่มีเงินจ่ายใ้ เพราะฉะนั้นกระทบเห็นว่าเราตองยึดเจตนารมย์ เป็น
 สำคัญที่ขอประธานโทษที่คุมเสวตรใ้ตอบใ้ว่ากฎหมายภาษีอากร รัฐบาลเสนอกฎหมายภาษี
 อากรเข้ามา ทำไมเราแปรญัตติเพิ่มลดใ้กฎหมายภาษีอากรเป็นการเงินอยู่ใ้ครับ มันเป็นตัว
 กฎหมายการเงินอยู่ ส่วนเราจะแปรญัตติอย่างไรก็ใ้มันเป็นกฎหมายอยู่ในตัว เพราะฉะนั้น
 กระทบเห็นว่าถึงมันเข้าไปหน่อย รัฐบาลก้คงจะตองออกกฎหมายเกี่ยวกับการเงินตอบแทนกัน
 ผู้ใ้ญ่บ้านอยู่แล้ว ก็ยังใ้คิดว่าจะไปใ้หาใ้หุ้สภาเขาใ้กลับมาว่า เราใ้ใ้รัฐธรรมนูญนะครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรวมือ)

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ทานประธานที่เคารพ กระทบ สุทิน ใจจิต สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเกษตรสังคม กระทบใ้ไม่อยากจะใ้ครันกับสภาใ้ ใน
 บัญหาที่ว่าบัญญัติหาพระราชบัญญัติที่กระทบแปรญัตติจะเป็นการเงินหรือไม่ จะถูกตองตาม
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ แต่ก่อนที่ใ้ลงมติกระทบใ้มีความข้องใจเหมือนกัน ว่า

ถ้าหากว่าบัญชีค้ำขายนี้เป็นการเงิน การที่คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมมาใน
 มวครา ๑๓ ทวิ้น มันก็จะเป็นการเงินเหมือนกันตามที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงราย หัง
 ข้อสังเกตไว้ พรรคสองนระกับนี้เป็นประการหนึ่ง แต่เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มันจะรับสำหรับบัญชี
 ของกระผม คุณศิริ หุงทอง คุณประวติ เนียรภาค นั้นกระผมอาจจะไม่ตั้งใจ และจะขอถอน
 ออกไปแต่ก่อนที่จะถอนนี้กระผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกสักสองท่าน ที่กล่าวว่า
 การแปรบัญชีเป็นการแจกยาหอม กระผมไม่อยากจะไต่ถามเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ในสภาแห่งนี้
 แปลเจตนาจริงของเพื่อนสมาชิกที่เสนอร่างพระราชบัญญัติหรืออะไรเข้ามาคุยเจตนาอันบริสุทธิ์
 กระผมก็ไม่อยากจะเอ่ยชื่อสมาชิกผู้อาวุโส คือคุณสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ จากราชนบุรีท่านผู้นั้น
 บอกว่าเป็นการแจกยาหอมแต่ท่านที่มีใจเป็นธรรมนะครับ โปรดพิจารณาบัญชีค้ำขาย
 พระราชบัญญัติทั้งกระผมและคณะรวมทั้งท่านหัวหน้าพรรคได้เสนอนั้นเป็นบัญชีที่เป็นไปได้ ไม่ได้
 เปลี่ยนแปลงมากนัก และกระผมก็ได้แถลงต่อสภานี้ตั้งแต่แรกแล้วว่า เราแปรบัญชีทำในสิ่งที่
 เป็นไปได้ เราไม่ต้องการแปรในสิ่งที่เป็นการหาเสียงนะครับ แล้วก็ในที่ที่ผ่านมานั้นโดย
 เฉพาะกระผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าท่านลงสังเกตเห็นว่า แม้แต่แปรบัญชีประมาณนั้น
 กระผมไม่เคยพูดเลยว่าจะแปรบัญชีเอาไปเฉพาะบ้โสดรอย่างโน้นอย่างนี้ แต่เมื่อเพื่อนสมาชิก
 ขอโทษไม่ใช่เรื่องหรอกครับท่านว่าอย่างนั้นนะครับ กระผมก็ขอแสดงความเสียใจ
 และขออภัยว่าในการแปรบัญชีนี้กระผมมีเจตนาบริสุทธิ์ แต่หากว่ามันจะเป็นปัญหากฎหมาย
 ที่ขัดแย้งหรือไม่นั้น โดยความเคารพต่อสภาแห่งนี้ครับ กระผมก็อาจจะถอนได้ สำหรับท่าน
 สมาชิกจากจังหวัดเชียงรายทางข้อบัญญัติที่ ๑๐๕ นั้น กระผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่อยู่
 เพราะข้อบัญญัติที่ ๑๐๕ นั้นตามความเข้าใจของกระผม กระผมเข้าใจว่าบัญชีไว้เกี่ยวกับ
 พระราชบัญญัติประมาณโดยเฉพาะครับ เรื่องการแปรบัญชีกระผมขอเรียนให้ท่านประธาน
 ทราบเท่านั้นก่อน ถ้าก่อนจะลงมติกระผมอาจจะขอถอนก็ได้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ดิฉันกับท่านประธาน ท่านประธาน
 ผู้ทรงเกียรติ ข้าพเจ้าสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ แห่งราชบุรี ขอประทานคราบเรียนชี้แจงว่าให้
 ท่านประธานทราบดังนี้ การที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายไปเมื่อสักประมาณ ๑ ชั่วโมงนั้น ข้าพเจ้า
 ไม่มีเจตนาที่จะไปกระทบกระทั่งทางพรรคคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ซึ่งข้าพเจ้าเองก็นับถือ
 มาก เป็นรุ่นพี่ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าพูดจากใจจริงบอกกล่าวแล้ว ถ้าฟังไม่ผิดท่าน

ผู้ใหญ่มานจะ โกรธข้าพเจ้า และข้าพเจ้ากลายยืนยันทักว่า ที่พูดเป็นยาหอมนะ เป็นคำพังเพยไม่
 ไคว่หาหน้เจตนาหมายความว่า เราแปรญัตติไปอย่างนี้มันไม่ได้ ไม่ได้มันคือ ช.ค.พ. ว่าพูด
 ไปทั้ง ๒ ชั่วโมง ถ้านั้น ผู้ใหญ่มานไม่ได้อะไรนั้น อันนี้ขอประทานให้คุณมัญจะ เกสรทอง เป็น
 รุณนอง และคุณสุทิน ใจจิต ไท่ทรายไว่คยข้าพเจ้าเป็นคนเบิดุเคย แล้วในทาง พรรคเกษตร
 สังคมของทานข้าพเจ้าก็มันถือ เราก้มีความต้องการจะให้ความผาสูกของประชาชนเป็นใหญ่ ที่
 คุณเสวตร รุณีที่เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นพูดไว้ถูกตองขอหนึ่งที่ว่า การแปรญัตติ
 เราแปรไค แต่เนื่องจากประชาชนไม่ใครวบริค คุณสมหวัง ศรีชัย นี้ขอเนื่ออกกฎหมายนี้ข้าพเจ้า
 เห็นคย ยิงชอกกฎหมายใหญ่ยิง ข้าพเจ้ามันถือทานอาจารย์หมอมราชวงด เสนีย์ ปราโมช
 เราก้ไม่เคยแปรญัตติกันอยางนี้ เพราะรัฐบาลที่ข้าพเจ้าจะเปรียบว่าเหมือนพ่อแม่ การเก็บ
 ภาษีอากรที่ปรับปรุงคนชวยเหลือคน ๔๐ ล้านคนนั้นนะ เราไคเงินมาจากไหน ๒ หมื่นกว่าล้าน
 บาท ไคเงินมาจากศาลี ศาลา ชาวไร่ ชาวนา ถ้าเราไม่ได้ทำมัญญ์ไว่ก่อน เราจะไปจ่าย
 อะไรไค นี้ข้าพเจ้าเป็นคนคมอยู่ในสภามานาน พุครวบริคจึงบอกว่าจะเป็นยาหอม ให้ก้าน
 ผู้ใหญ่มานคยตาย แล้วไม่ได้อะไร หมายความว่าอยางนั้น ถ้าจะพูคษา ๆ ก็บอกถาจะทำอยางนี้ไค
 จะเอาแทนันแทนัน เราก้มาแปรญัตติกัน มาร่างกฎหมายกันใหม่ไค เรออยากจะให้กฎหมาย
 อันนี้ ซึ่งเป็นรากฐานผู้พิงประชาธิปไตยให้ก้าน ผู้ใหญ่มานนี้ไคเลือกกันไปเสียที่กอน ทาง
 รัฐมนตรี บุญเพง ทองสวัสดิ์ ก็ไคสู้แจงแล้ว มันเรื่องอยางนี้ครับ เพราะฉะนั้นเราสภ
 ผู้ทรงเกียรติที่เราทางรัฐะ ไคไคกันทั้งนั้นนะ นอกจากจะทำเป็นไมรู ข้าพเจ้านี้เป็นฝ่ายกลางนะ
 ข้าพเจ้าบอกแล้วจุกยื่นข้าพเจ้าอยู่ที่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการสิทธิการ) : ทานผู้เป็นประธานครับ
 คณะกรรมาธิการขอแจ้งนิกเตียวนะครับ เนื่องจากว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายท่าน
 ไคพาคความเข้าใจเกี่ยวกับมัญญ์หาว่า เป็นการเงินเป็นร่างพระราชบัญญัติ ทำไคหรือไม
 ประการไคไปเป็นที่รักแจงพอสมควรแล้ว เมาจะไม่กลาวซ้ำอีก กระเมจะชอกกลาว
 เพียงนิกเตียวว่าเหตุไค คณะกรรมาธิการนี้ครับ จึงเขียนอันนี้ขึ้น ซึ่งทางคุณทรงธรรม
 บัญญัติ ไคหวังว่าจะเป็นการเงินหรือไม คณะกรรมาธิการขอเรียนให้ทราบวว่า ขอความ
 ทั้งหมดนี้นะครับคณะกรรมาธิการเอามาจากของเดิม ที่ได้อยู่แล้วในมาตรา ๕ ซึ่งเป็น
 หลักการที่รับอยู่แล้ว และที่เราเอามาันเราไม่ได้กำหนด จำนวนเงินอะไรเลย
 คือว่าผู้ใหญ่มาน ก้านนั้น ไครับเงินอยู่แล้วครับ ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

เขาได้รับอยู่แล้ว เพียงแต่คณะกรรมการได้เห็นเจตนาว่าจะยกเกียรติกำนันในฐานะที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน อย่าไปกินเงินเดือน เราถือว่าเงินเดือนยังไม่มี เป็นการรับจ้างเอกชนที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนเป็นผู้เกียรติพอสมควร เราจึงเอาเงินจำนวนนี้ที่ กระทรวงมหาดไทยเคยให้ว่าเป็นเงินตอบแทนมาเป็นเงินประจำตำแหน่งเสีย เพื่อจะยกฐานะให้เท่ากับว่าเป็นผู้เลือกตั้งมาจากประชาชน อย่างถ้อยคำหรือข้อความก็เอามาจากรัฐธรรมนูญ ที่เป็นเงินเดือนของพวกเรานี้แหละครับ คือว่ารัฐธรรมนูญเขียนไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่าประธานสภาวุฒิสภา สมาชิกนั้นะครับจะได้รับเงินประจำตำแหน่ง เราเอาคำนี้แหละครับ มาเป็นเกียรติในการที่กินเงินจำนวนนั้น แทนที่จะเป็นเงินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แล้วเอามาเขียนไว้เปลี่ยนถ้อยคำมาเป็นให้ว่าเป็นกฎหมายเสีย มาเป็นเงินประจำตำแหน่งเสีย เมื่อรัฐบาลเสนอกฎหมายเงินประจำตำแหน่งมาเมื่อไร เมื่อนั้นแหละครับ ท่านสมาชิกผู้เกียรติอยากจะแปรญัตติเป็น ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๑,๕๐๐ บาทตอนนั้นแหละว่ากันให้เต็มที่เถอะครับ และรัฐบาลท่านจะว่าอย่างไรค่อยฟังกันต่อไปในโอกาสนั้นครับ ผมคิดว่าอันนี้จะเหมาะสม ขอคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับ แต่อย่างนั้นะครับ เกี่ยวกับหน้าความเข้าใจกรรมการ คุณเหมือนคุณเทียมมีท้วงติงถ้อยคำหรืออะไรไม่ค่อยเรียบร้อย ตามมาตรา ๑๓ จะชักเถลไถลกันเสียก่อนลงมติจะดีไหม เชิญกรรมการ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ เนื่องจากว่ามาตรา ๑๓ นี้ มีทั้งมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ว่าด้วยวินัยของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน แล้วก็มีสมาชิกบางท่านได้แปรญัตติแล้วก็อภิปรายไปแล้ว แล้วก็มาตรา ๑๓ ทวิก็เป็นเรื่องที่สมาชิกสนใจมากแล้วก็แปรญัตติแล้วก็อภิปรายกันไปมากแล้วถ้าจะลงมติกระผมอยากจะขอให้เป็นขั้นตอนครับ ถ้าจะลงมติตามขั้นตอน ถือว่าถ้าจะลงตามมาตรา ๑๓ ขรรคมทาศมีความจำเป็นที่คณะกรรมการจะต้องเพิ่มเติมข้อความบางประการ เพราะเนื่องจากกฎหมายต้น ๆ ที่มันสอดคล้องกันอยู่ได้ถูกการแก้ไขออกไป ฉะนั้นคณะกรรมการที่จะขอเพิ่มเติมเพื่อให้มันสมบูรณ์ แต่ถ้าวางจะลงมติตามมาตรา ๑๓ ทวิก่อนนั้นก็ยังไม่ขอเพิ่มเติมข้อความอะไร ก็จะขออนุญาตที่ประชุมนี้แหละครับว่า ประธานสภาจะลงมติ ๑๓ ทวิ ก่อน หรือว่าจะลง ๑๓ ตามลำดับ ถ้าจะลง ๑๓ ตามลำดับ กระผมก็ขอเพิ่มเติมข้อความเสียเลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมไหม ๆ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : พร้อมแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมเอาเลย ๑๓ เลย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : คืออย่างนั้นครับ ท่านผู้มีเกียรติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดดูร่าง

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : โปรดดูร่างหน้า ๖ นะครับ
ร่างหน้า ๖ มาตรา ๑๓ ซึ่งแก้มมาตรา ๒๑ ทว่านั้น เราได้มีมติเกี่ยวกับเรื่องโทษของ
ผู้ใหญ่มานางท่านที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสมว่าบางครั้งอาจจะต้องถูกไล่ออกได้ ให้สภาจังหวัด
อนุมัติอีกครั้งหนึ่งนั้น เราได้เขียน (๗) ของมาตรา ๑๐ และมาตรา ๗ ว่าให้นายอำเภอเป็น
ผู้ไล่ออกหรือปลดออกได้ แต่ต้องเห็นชอบจากสภาจังหวัด ที่นี้ในมาตรา ๒๑ ทว่านี้เอง อำนาจ
นายอำเภอที่ลงโทษท่านนั้น ผู้ใหญ่มานางนั้นนะครับ มีไว้แค่ ๒ ข้อคือ ข้อ (ข) กับข้อ (ค) คณะ
กรรมการจึงขอเพิ่มข้อ (ก) ไปอีกข้อหนึ่งนะครับที่เดิมที่ตัดข้อ (ก) ออกว่าสทอนับเงิน
เดือนนั้นนะ ขอเพิ่มเป็นว่า "ไล่ออก" นะครับ เพิ่มข้อ (ก) นะครับว่า "ปลดออกหรือไล่ออก
ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๗) และมาตรา ๓๑ (๗)" นะครับ แล้วเพิ่มเติมอีก
อันหนึ่งครับ ตรงข้อ (๔) หน้า ๗ นะครับ เนื่องจากว่ายังมีอำนาจของผู้อำนวยการจังหวัด
ตามวินัยของข้าราชการพลเรือนที่เราใช้บังคับ โขมนุโธมนั้นลงโทษได้ทุกสถาน แต่อาจจะต้อง
ยกเว้นเอาไว้ เพราะว่าโทษไล่ออกนั้นเราไปให้แก่สภาจังหวัดและนายอำเภอเสียแล้วกระผม
ในคณะกรรมการจึงขอเพิ่มอย่างนี้ครับว่า

"(๔) ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๗) และมาตรา ๓๑ (๗)" ...ต่อไปก็เป็น
ขอความ"ผู้อำนวยการจังหวัด ฯลฯ" คงเพิ่มทุกประการครับ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ
ที่เราได้พิจารณากันมาเรียบร้อยแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (๔) เพิ่มไว้ข้างหน้า ส่วน (๓) (ก) ให้ตัดออก
ให้เพิ่มใหม่มีปลดออกหรือไล่ออกนี้

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : เพิ่มใหม่ว่า "(ก) ปลดออก
หรือไล่ออก ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๗) และมาตรา ๓๑ (๗)"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมตินะครับว่าจะแก้ไขหรือไม่แก้ไข

มาตรา ๑๓ รวมทั้งมาตรา ๑๓ ทวิด้วย ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม ว่าอย่างไรคุณสุทิน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ขอทำความเข้าใจท่านประธานครับที่ได้ถามว่าแก้ไข เพราะวาทะของกรรมาธิการก็แก้ไขมาจากร่างเดิมเหมือนกันท่านว่าแก้ไขจากร่างเดิมเหมือนกัน จะเอาตามกรรมาธิการหรือว่าจะเอาแก้ตามนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป้าหมายแก้ไขก็หมายความว่าของผู้แปรญัตติ ทุกท่านที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมการ ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นสมควรว่าจะให้แก้ไข ก็จะได้พิจารณาต่อไปว่าจะแก้ไขของใคร อย่างไร เอาหลักการใหญ่ก่อน ถ้าอย่างนั้นไม่เป็นที่เข้าใจ ผมจะขอถามอีกครั้งหนึ่งก็ได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร จะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติได้แปรญัตติและสงวนไว้ โปรดยกมือขึ้น อะไรคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ทานประธานครับ กระผมยังไม่เข้าใจที่ท่านถาม กระผมว่าควรจะถามมาตรา ๑๓ เสียก่อน แล้วส่วนมาตรา ๑๓ ทวินั้น ท่านก็ควรจะต้องถามอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านไปถามรวมทั้งมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓ ทวิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะให้แยกกันใช่ไหม

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : แยกกันครับ ต้องแยกกัน เพราะมันคนละ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ ๆ ถ้าอย่างนั้นเอาเฉพาะมาตรา ๑๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติแปรไว้และสงวนไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม ของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปมาตรา ๑๓ ทวิ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขตามที่ท่านผู้แปรญัตติแปรและสงวนไว้ เรื่องเกี่ยวกับการเงินหรือบัญชีต่อท้าย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม ของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยี่มือ ๑๖๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมของ คณะกรรมาธิการ
ต่อไปมาตรา ๑๔ คุณสุทิน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคเกษตรสังคม ในมาตรา ๑๔ นี้ความจริง กระผมไม่ได้
แปรญัตติไว้ แต่ทางกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นมา คือข้อความที่ว่า "มาตรา ๑๔ ให้กำหนด
ผู้ใหญ่วัยและแพทย์ประจำตำบล" ที่เดิมเขามานั้น "ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบห้าปี ..." และข้อความต่อไปเรื่อย ๆ นั้น คำว่า
"และแพทย์ประจำตำบล" นั้น กระผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการโดยเหตุผลดังต่อไปนี้ การที่
เราเอาแพทย์ประจำตำบลใส่เข้ามาเพื่อให้พ้นจากตำแหน่งไป และมีการเลือกตั้งใหม่ขึ้น
แพทย์ประจำตำบลนั้นไม่ใช่ตำแหน่งเช่นเดียวกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลจำเป็นต้อง
ต้องมีความรู้ในค่านแพทย์ ก่อนที่จะมาเป็นแพทย์ประจำตำบล หรือเป็นแล้วก็ได้มีการไปอบรม
จะต้องมีความรู้เรื่องหยูกยา พยาบาลพอสมควร เพราะฉะนั้นในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ ในตำบลหนึ่ง ๆ
นะครับ ถ้ามีการเลือกตั้งแพทย์ประจำตำบลแล้วออกไปพร้อมกันนี้ กระผมก็เห็นว่าจะเป็นปัญหา
ยุ่งยากนะครับ สำหรับเรื่องแพทย์ประจำตำบลที่กรรมาธิการใส่เข้ามานี้ ผมไม่เห็นด้วยโดย
เหตุผลสั้น ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม
บุตรขุนทอง ส.ส. จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมได้
แปรญัตติในมาตรานี้ไว้ดังนี้ครับ คือของกระผมได้แปรไว้ว่า "ให้กำหนด ผู้ใหญ่วัย ซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบ ๕ ปี นับแต่วันเข้ามาดำรง
ตำแหน่ง ส่วนกำนัน ผู้ใหญ่วัย ที่ดำรงตำแหน่งเกินห้าปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือเข้าลักษณะ
ต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๑๒ ฯลฯ อันนี้ผมแปรเพิ่มเติมไว้ครับ เหตุผลของผม
เป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คือที่คณะกรรมาธิการว่าไว้ นั้น ว่าไว้เฉพาะระยะเวลา
เวลาเท่านั้นเอง ผมแยกเป็น ๒ ประเด็นสำหรับในเรื่องนี้ คือ

๑. มีระยะเวลา
๒. เอาคุณสมบัติเข้ามาด้วย

เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้อย่างพิจารณาด้วยว่า เรา จะคำนึงถึงเฉพาะระยะเวลา ๕ ปี อย่างเดียวเท่านั้นหรือ ทำไมเราไม่คำนึงถึงคุณสมบัติของ บุคคลที่เป็นกำนันด้วย เพราะในกำหนดของเราไม่มีไว้ว่าของกรรมการว่าครบ ๕ ปีแล้ว หรือเป็นมานานกว่า ๕ ปีแล้ว ให้เลิกไปเลยแล้วมีการเลือกตั้งใหม่ โดยกำนันคงรักษาการต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ คราวนี้ถ้าหากว่าเรากำหนดทั้งระยะเวลาด้วย ทั้งคุณสมบัติ ด้วยว่ากำนันนั้นต้องมีคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะของหาบอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒ แล้ว ก็ขอให้มีการเลือกตั้งใหม่ด้วยครับ ท่านประธานกรรมการครับ เพื่อให้กฎหมายนี้รัดกุมมาก ยิ่งขึ้น เพราะว่าถ้ากำหนดไว้เฉพาะ ๕ ปีอย่างเดียวแล้ว ถ้าเกิดกำนันนั้น แม้ไม่ครบ ๕ ปี แต่ขาดคุณสมบัติก็ยังคงเป็นกำนันต่อไป แล้วก็ขัดกับหลักกฎหมายของเราฉบับนี้ที่คง การให้มีการเปลี่ยนแปลงนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่กระผมขอเสนอไว้ก็เรื่องหนึ่งคือภายใน ๕๐ วันของกรรมการ ว่าไว้ตั้ง ๑๒๐ วัน ท่านประธานที่เคารพครับ ๕๐ วัน กับ ๑๒๐ วัน มันต่างกันเพียงเดือนหนึ่ง กู ๆ แลวคล้าย ๆ ไม่ใช่เรื่องสำคัญแต่ันสำคัญครับ เพราะว่าถ้า ๔ เดือน ๑๒๐ วัน เป็น ๔ เดือนเท่ากับเศษ ๑ ใน ๓ ของปี ๑ ใน ๓ นะครับถ้าหากเป็น ๕๐ วัน ๔ เดือน ๑ ใน ๔ ของปี ผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนั้นะครับมีอยู่ ๒ อย่างคืออย่างหนึ่งที่รักษาการ ไว้ชั่วคราว โดยจะไม่มีโอกาสเป็นกำนัน นั้นประการที่หนึ่งบุคคลประเภทนี้จะไม่กำลังใจใน การที่จะปฏิบัติหน้าที่อะไรแล้วครับ จะปล่อยให้เหตุการณ์ต่าง ๆ เชื้อยเชื้อยเลยตามเลยผ่านไป ซึ่งถ้าหากเป็นอย่างนั้นแล้ว เป็นเสมือนเรือไม่มีหางเสือ ลอยสะเปะสะปะไปทั่ว และผลที่สุด มันจะไปตกหนักอยู่ที่ประชาชน ประชาชนที่จะต้องแจ่งย้ายค่ายเกิดต่าง ๆ นั้น ได้รับความไม่ สะดวกจากคนรักษาการ เพราะคนรักษาการก็รักษาการไปเฉย ๆ ส่วนอีกประการหนึ่งถ้าหาก กำนันนั้นรักษาการอยู่ และสมัครรับเลือกตั้งเป็นกำนันด้วย โดยแข่งขันกับบุคคลอื่น ๆ ที่สมัคร รับเลือกตั้งเป็นกำนันด้วยกันแล้ว อาจจะ อาจจะนะครับ ทำให้บุคคลที่เป็นกำนันรักษาการอยู่ นั้นใช้วิธีการต่าง ๆ เอาเปรียบคู่แข่งคนที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นกำนันด้วยกัน ก็ได้เป็นได้ครับ สมมุติว่าอย่างท่านประธานนี้ครับ ขอโทษครับ ถ้าหากว่า ท่านสมัคร เป็นกำนัน แต่ท่านก็ยัง รักษาการกำนันอยู่ ท่านอาจจะใช้วิธีการใด ๆ ก็ได้ครับเอาเปรียบคู่แข่งกันได้ เพราะฉะนั้น ถ้ายังให้เวลาเนิ่นนานไปเท่าไร ความเป็นธรรมในคำขอลนั้น ความเป็นธรรมในประเทศไทย

เราจะยิ่งน้อยลง เพราะฉะนั้นเราควรตัดให้สั้นลงแค่ ๓๐ วันคล้าย ๆ ไม่สำคัญ แต่วันสำคัญ
 มากครั้งผลร้ายทั้งหมดก็น่าอยู่ใน ๓๐ วันนี่ตกแก่ประชาชน และก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่าทุก
 คำพล ทุกคำพลครั้งเป็นรากแก้วสำคัญในทางประชาธิปไตยทุกคำพลเลยครั้ง ถ้าหากเราได
 กำนันคำพลที่ไม่ดีแล้ว ผลสะเทือนมันก็จะยิ่งเป็นไปมากเหลือเกินเป็นอะเร้ง เป็นโรคร้ายมาก
 เพราะฉะนั้นผมจึงอยากให้ตกลงครั้ง ทานประธานคณะกรรมการวิชาการครั้ง ถ้าเป็นไปได้ครั้ง
 ขอเถาะครั้งจาก ๑๒๐ วันเพียง เดือนเดียวขอเป็น ๕๐ วัน เจตนาเพื่อเร่งรัดครั้ง เพราะ
 งานต่าง ๆ ถ้าเราปล่อยสะสมทิ้งไว้เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไรเลย มันเนิ่นนานเกินไป และแค่
 ๕๐ วันพอสมควรแล้ว ผมพิจารณาแล้วครั้ง ผมคิดแล้วว่าคุณอย่างรอบคอบครั้งว่า ถ้าให้สั้นที่สุด
 เท่าไรเป็นดีที่สุด แต่ก็พิจารณาแล้วว่าถ้าสั้นเกินไปน้อยเกินไปกว่า ๕๐ วันนั้น อาจจะทำให้
 เกิดจุดละหุจุดลุกันเกิดความไม่เรียบร้อยขึ้นได้ผมจึงเสนอเป็น ๕๐ วันนะครั้ง เพราะฉะนั้นใน
 ประเด็นของผมขอแปรญัตติเข้ามาทั้งหมดนั้นจึงกลายเป็นอยู่ ๒ เรื่องนะครั้ง คือเรื่องระยะ
 เวลาของผมนั้น ผมขอใหม่กำหนดคุณสมบัติลงไปด้วย คือให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งดำรงตำแหน่ง
 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบ ๕ ปี นับแต่วันเข้าดำรงตำแหน่ง
 ส่วนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่งเกิน ๕ ปี หรือซากคุณสมบัตินั้น หรือเข้าลักษณะต้องห้าม
 อย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒ ให้คงรักษาการอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีการ เลือกตั้งใหม่
 ภายในกำหนด ๕๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ผมขอเสนอความคิดเห็นดังนี้ครับ
 ขอพระคุณมากครั้ง

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลข) : ทานประธานที่เคารพ กระผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์
 แห่งพรรคธรรมสังฆม จากจังหวัดเลย กระผมขอแปรญัตติไว้ใน มาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นมาตรา
 สุกท้ายของพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่น ซึ่งหัวข้อสำคัญ ในกรณีที่เรากำลังพิจารณาการ
 เลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะมีขึ้นนับมีสิ่งที่สำคัญคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ ซึ่งกำลัง
 รับฟังอยู่นี้

๑. เขาสนใจว่าจะมีการเริ่มการเลือกตั้งเมื่อไร
๒. จะอยู่ได้ในตำแหน่งกี่ปี
๓. มีคุณสมบัติอย่างไร ซึ่งเราพิจารณาแล้วมาแล้ว แต่ที่ผมขอแปรญัตติไว้ นั้น ตาม
 ร่างของกรรมาธิการมีกำหนดไว้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ ในพระราชบัญญัติ

ออกไข้บังคับอยู่ในตำแหน่งไปจนครบ ๕ ปี นับแต่วันที่เขาคำรงตำแหน่งส่วนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่
 คำรงตำแหน่งเกิน ๕ ปี ให้คงรักษาการอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในกำหนด
 ๑๕๐ วัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ไข้บังคับ กระผมเองไข้ขอแปรญัตติไว้เนั้น ผิดจากหรือ
 ขอแกจากกรรมาธิการว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตร
 กำนัน ซึ่งคำรงตำแหน่งอยู่ในวันพระราชบัญญัตินี้ไข้บังคับ คงรักษาการอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการ
 เลือกตั้งขึ้นใหม่ภายใน ๕๐ วัน การที่กระผมขอแปรญัตติไว้เนั้น มีเหตุผลว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่
 จะมีการเลือกตั้งขึ้นใหม่เมื่อพระราชบัญญัตินี้ออกไข้บังคับแล้ว จะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ทั่ว
 ประเทศ ไม่ใช่ว่าคนที่เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่มาแล้ว ๑ ปีจะต้องอยู่ต่อไปอีก ๔ ปี อันนี้เป็นการ
 ที่เรียกว่าของเก่า ๆ สำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านที่มีความดีหรือหากว่าทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ
 บ้านเมืองเนั้น ไม่จำเป็นจะต้องคืนอะไรมากมาย หรือไม่จำเป็นจะต้องตกอกตกใจเพราะ
 อย่างไรก็คงไข้ได้รับเลือกตั้งขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน สำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ทำความชั่วหรือ
 ราษฎรไม่มีสิทธิที่จะออกไปไล่ออกหรือเข้าบัญชีออกหรือลงบัญชีทางวาร หรือฟ้องร้องให้ออกเนั้น
 จะคงมีความเค็ดครอน กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรเห็นใจมากสำหรับ กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านที่จะมีการเลือกตั้งใหม่และเค็ดครอนมางคนก็บอกว่าจะคงมีการเค็ดชวบนละอย่างเนั้น
 อย่างนี้ อันนี้เป็นสิ่งที่ทำให้กำนันผู้ใหญ่บ้านกำลังตกอกตกใจอยู่เป็นจำนวนมาก หรืออาจจะทั่ว
 ประเทศเหตุผลของกระผมเนั้นมีเหตุผลว่า ถ้าหากว่าเงิน ปรชต. หรือเงิน ๓,๕๐๐ ล้านนี้ออกไป
 ถ้ากำนันผู้ใหญ่บ้านที่ทำชั่ว ๆ อยู่แล้ว หรือโกงหรืออะไรในจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านที่มีการกิน
 การโกงอยู่แล้วเนั้น ถ้าให้อยู่ไปอีก ๔ ปีหรืออีก ๓ ปี จะทำให้เกิดเป็นผลเสียหาย หรือตอย
 หลังเขาคลวง เงินนี้จะต้องรั่วไหลเขาไม่หวังที่จะเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่ต่อไปอีกครับ เป็นแต่
 เพียงว่าลงทุนเลือกตั้งให้ไ้ได้เข้ามาในยกแรกเท่านั้น หลังจากนั้นไปฉั้จะต้องโกงเสียก่อนภายใน
 ใน ๑ ปี สมมุติว่าอยู่ได้ ๔ ปี โกงอีก ๑ ปี ฉั้ไม่หวังที่จะเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านแล้ว เงินของ
 ชาติเสียหาย ยกตัวอย่างว่าหลายจังหวัดเค็ดน้อย่างประมาณ ทานบอว่ามี ๕๐๐
 คคี่แล้วนี้ครับ ก็ ๕๐๐ คนแล้วอย่างนี้เป็นตน เพราะฉะนั้นที่กระผมขอแปรญัตตินั้น ถ้าหากว่า
 พระราชบัญญัตินี้ไข้บังคับ ๓ - ๔ เค็ดข้างหน้า ผ่านสภานี้ไปแล้วผ่านวุฒิสภาเลือกตั้งใหม่
 ทั่วประเทศ ตั้คดีหาไปเลยและการเลือกตั้งเนั้นไม่เค็ดครอนเหมือนกับเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร
 เพราะวว่าภายในหนึ่งวันหนึ่งสามารถที่จะรูกอนเที่ยงแล้วสะครับ ว่าใคร เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน

ในหมู่บ้านนี้รัฐที่ แล้วไม่จำเป็นที่จะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเหมือนอย่างผู้แทนราษฎรกับ
 เขารัฐที่ว่าในหมู่บ้านนี้ นาย ก. นาย ข. ให้ปลอมแปลงหรือเอาชื่อคนอื่นมาเข้า หรือมีผู้ไป
 ลงคะแนนใหม่ ไม่มี การเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านจะเป็นไปโดยรวดเร็ว และจะมีประสิทธิภาพ
 และจะคอนรับกับเงินของชาติซึ่งจะเงินออกไป ๓,๐๐๐ ล้านที่จะออกไปสู่ตำบลต่าง ๆ ทั่ว
 ประเทศใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และกำนันผู้ใหญ่บ้านจะไม่ได้คุกคุกคคะวาง อันนี้เป็นความ
 มุ่งหมายของการที่กระแฉ่งปฏิวัติ ไม่ทราบวาทะกรรมวิชาการหรือหาประธานนี้คิด อย่างไร
 ถึงไม่ได้กำหนดวาทะกรรมจะมีการเลือกตั้งใหม่ทั่วประเทศ ทำไมถึงจะต้องให้คนที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน
 มาแล้ว สมมุติว่าเป็นมาแล้ว ๑ เดือน ให้อยู่ไปอีกได้ ๔ ปีกับ ๑๑ เดือน อะไรทำนองนี้ทำไม
 ถึงไปทำอย่างนั้น กระแฉ่งไม่ทราบเหมือนกัน ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการ หาประธานได้
 ชี้แจงให้กระแฉ่งทราบเป็นที่เข้าใจ มีข้อแตกต่างว่าถ้า ๑๒๐ วัน หรือระหว่าง ๕๐ วัน ๖๐
 ๗๐ วันนี้ กระแฉ่งจะเห็นว่า คณะกรรมการได้พิจารณาในมาตรฐานนี้แต่ไม่ทราบว่า คณะ
 กรรมการก็คอย่างไรหรือจะให้กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ทำชั่ว ๆ อยู่ต่อไปอีกที่กระแฉ่งยังไม่ ทราบ
 เหมือนกัน ถ้าหากว่าทางกรรมการไม่พิจารณาในมาตรฐานนี้โดยคงแท้ จะต้องมีมีการเลือกตั้ง
 ใหม่ทั่วประเทศถึงจะเป็นการยุติธรรม แล้วจะคอนรับกับระบอบประชาธิปไตยหรือ คอนรับกับ
 เงินที่จะให้ไป ๓,๐๐๐ ล้านนี้อย่างแน่นอน ขอขอบคุณมากครับ

นายเจริญ ปรายณศักดิ์ (ขอนแก่น) : ขอนานผู้เป็นประธาน ท่านสมมติผู้มีเกียรติ
 ฌมนายเจริญ ปรายณศักดิ์ แห่งขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ได้ยื่นแปรญัตติในมาตรา ๑๔
 ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายไว้ เช่นเดียวกับท่านผู้มีเกียรติที่พูดไปเมื่อตะกั้นและกท่านผู้มีเกียรติที่พูดไป
 นั้นก็มีเหตุผล คือเดี๋ยวนี้นะ เรารู้อยู่แล้ววากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่จะรักษาความสงบภายใน
 เป็นผู้ใกล้ชิดกับประชาชนราษฎร ที่นี้ในระหว่างนี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คนหนึ่งคนใดที่รู้ตัวว่า ถ้ามี
 การเลือกตั้งขึ้นมาแล้ว ตัวเองไม่ได้เค็คเคาะเค็ควันกำลังปลอยปละละเลยไม่ทำงาน และไม่
 ปฏิบัติหน้าที่อย่างผู้ใหญ่บ้าน เดี๋ยวนีเขาใช้ใครเป็นคนทำแทนเขาเดี๋ยวนี เพราะเขารู้เขาจะ
 เลือกตั้งไม่ได้แล้ว เขาใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒินี้คือเลือกตั้งเมื่อคราวเงินผัน ๒,๕๐๐ ล้าน
 นี้แหละคือตัวผู้ใหญ่บ้าน เขาแหละครับ พอเลือกอีกเลือกผู้ใหญ่บ้าน ก็คือคนผู้ทรงคุณวุฒิคนนี้แหละจะ
 เป็นผู้ใหญ่บ้านเขารู้สึกแอกใจแล้ว ที่นี้เขาไม่ตั้งใจทำงานครับ เขาปลอยปละละเลย ขโมยลัก
 โค ภาระหรือจะปลนทรพิชชิงทรพิช เขาไม่ได้เอาใจใส่แล้ว เพราะเขาคั่งใจจะออกแล้ว
 เขาไม่ตั้งใจจะทำงานปฏิบัติหน้าที่ ฉะนั้นจึงมีความประสงค์ว่า ฌมนายเจริญ ปรายณราษฎร เพิ่งมา

เมื่อวานฉันเห็นว่าเขาต้องการที่จะให้เลือกตั้งคนที่ไม่ต้องไปรอหรือไม่ต้องรอไป ๔ ปี ๕ ปีหรือไม่ต้องรอ ๑ ปี ๒ ปี ที่กระผมแปรใจว่าในมาตราสุดท้ายนี้ให้ใช้ให้เปลี่ยนจากระยะเวลา ๑๒๐ วัน นั้นครั้น มาเป็น ๖๐ วันนี้ แต่หากทางที่ประชุมสภาสามารถที่จะลงมติ ว่าให้มีการเลือกตั้งในพื้นที่ที่กฎหมายนี้ประกาศใช้ก็ยิ่งดี ถ้าหากว่าไม่ใช่อะไรนี้ละกระผมขอ ๖๐ วัน ตามที่กระผมขอแปรญัตติไว้ เพราะเดี๋ยวนี้กำลังเดือดร้อนกันทั่วไป เพราะผู้ที่เป็นผู้ใหญ่บ้านที่ไม่ตั้งใจนี้กำลังรอวันจะออกอยู่แล้ว มันเป็นเช่นนั้น ฉะนั้นขอขอบคุณครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร ไ้ขอแปรญัตติร่วมกับนาย เฉลิมชัย ทองคันไทรย์ พรรคพลังใหม่ จังหวัดลพบุรี ในมาตรา ๑๔ ที่ให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้านซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับ ให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบ ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่เขาดำรงตำแหน่งส่วนกำหนด ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่งเกิน ๕ ปี ให้คงรักษาการอยู่ต่อไปจนมีการเลือกตั้งใหม่ภายในกำหนด ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ กระผมเองพร้อมทั้งนายเฉลิมชัย ทองคันไทรย์ ขอแปรญัตติแก้เป็น "ภายในห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับให้มีการเลือกตั้งกำหนด ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศตามความในพระราชบัญญัตินี้" เหตุผลที่กระผมได้แปรญัตติไว้ครั้งนี้ก็เพราะต้องการให้ผู้ใหญ่บ้าน กำหนดที่อยู่รักษาการมาครบ ๕ ปี กับที่อยู่ไม่ครบ ๕ ปีมีสิทธิเหมือนกัน โดยที่จะให้รักษาการต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่งภายใน ๕ ปี นี้จึงให้มีการประกาศให้มีการเลือกตั้งทั่วประเทศพร้อมกัน เหตุผลที่กระผมอยากจะให้มีการเลือกตั้งทั่วประเทศพร้อมกัน ก็เพราะต้องการอยากจะให้ผู้ใหญ่บ้านผู้ที่จะสมัคร เป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นกำหนดที่มีอิทธิพลหรือที่มีเงิน ไม่ต้องการอยากจะให้ผู้ที่มีอิทธิพลเหล่านี้ใช้อิทธิพลของตัวเอง ในการที่จะไปจ้างชาวบ้าน หรือ เกษตรชาวบ้านในตำบลใกล้เคียง โดยการย้ายสำมะโนครัว เข้ามาอยู่ในตำบลของตัวเอง เพื่อที่จะให้มาไร้สิทธิเลือกตั้งตัวเอง กระผมขอชี้แจงเหตุผลเพียงแค่นี้ครับ

นายอุตร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมนายอุตร ทองน้อย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมอยากจะอธิบายสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้ขอแปรญัตติ ให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ได้มีการเลือกตั้งโดยทันที ไม่ต้องอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ ๕ ปีทั้งนี้ก็เนื่องจากเหตุผลว่า ตามความมุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้ ก็กฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น

ทราบว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้มีโครงการที่จะนำแพทย์ประจำตำบลเหล่านี้มาอบรมกัน
บ้างแล้ว ถ้าหากว่าท่านจะเพิ่มเติมคำว่า มีแพทย์ประจำตำบลเพื่อจะให้มีการเลือกตั้งโดย
ตามผู้ใหญ่มาก และกำหนดแล้วนั้น กระผมคิดว่า

๑. มันจะเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เพราะว่าตามพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องที่นี้เราจะโคตรขาดอยู่ข้อหนึ่งคือว่า มีข้อความอยู่ข้อหนึ่งว่า ถ้าหากว่าเราไม่
สามารถจะหาบุคคลซึ่งมีความรู้ในทางแพทย์ในตำบลนั้นได้ก็ให้ขออนุญาตให้แพทย์ประจำตำบล
จากตำบลข้างเคียงมาทำงานแทน กฎหมายที่ออกมาในลักษณะนี้ย่อมเป็นเครื่องชี้ให้เห็น ว่า
การที่เราจะหาบุคคลผู้มีความรู้ในด้านวิชาแพทย์จากตำบลนอก ๆ นั้นนะครับ เป็นเรื่องยาก
เป็นเรื่องหายากมากเหลือเกินแม้แต่ตำบลของกระผมเองซึ่งเป็นตำบลที่อยู่ในอำเภอเมืองคือ
ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเลนี้ ขณะนี้เราเพิ่มแล้วมีคนเดียวคนเดียวครับ ถ้าหากว่าท่านบอกเขตคำว่า
แพทย์ประจำตำบลลงไปในมาตรา ๑๔ นี้แล้วไซ้ กระผมคิดว่านอกจากจะเป็นการสร้าง
ปัญหาเกี่ยวกับเพิ่มงาน เกี่ยวกับการเลือกตั้งให้มากขึ้นแล้วก็ไม่มีความประโยชน์อะไรเมื่อเลือกมา
ก็จะไฉน

และอีกอันหนึ่ง กระผมทราบว่าขณะนี้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี หลายท่าน
เป็นศรัทธาจากพรรคพลังใหม่ และจากพรรคประชาธิปัตย์ แม้กระทั่งรัฐบาลเองก็กำลัง มี
โครงการที่จะโอนแพทย์ประจำตำบลไปขึ้นอยู่กับกระทรวงสาธารณสุข หรือมีโครงการที่จะ
อบรมแพทย์ประจำตำบลนี้ให้เป็นแพทย์ที่มีความรู้วิชาการในการที่จะแนะนำหรือให้การรักษา
ประชาชนอย่างถูกต้องมีหลักวิชามากขึ้น อันนี้กระผมขอเรียนต่อรองกับทางคณะกรรมการ
ไต่ถามกันว่าท่านพอจะมองเห็นประเด็นนี้และแก้ไขคำพูดที่ท่านเพิ่มเติมเข้ามานี้ไต่ถามกับ
กระผมขอให้ขอเสนอแนะไว้แต่เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกว่าซ้ำ ๆ ซาก ๆ กับ กรรมการรัฐเงงตั้งที่
ให้เป็นที่เข้าใจ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ
กระผม อุทัย พิมพ์ใจชน จากจังหวัดชลบุรี ขอชี้แจงท่านสมาชิกที่ได้แปรญัตติจะให้เลือกตั้งกำนัน
ผู้ใหญ่มากพร้อมกันใหม่หมดกันนั้นครับ ก็มีเหตุผลอันใดที่คณะกรรมการถึงได้ชี้ยกเอาไว้ว่าจะ
ต้องว่าคนที่ไม่ครบ ๕ ปีก็ให้อยู่ ๕ ปี คนที่ครบ ๕ ปีแล้วก็เลือกตั้งใหม่ อันนี้กระผมขอ
กราบเรียนเป็นประเด็นแรกว่าอย่างนั้นครับว่าถ้าเราจะพิจารณาเมื่อมีกฎหมายนี้แล้วอีกคน

หนึ่งอยู่อีกคนหนึ่งไป ก็ดูแล้วมันไม่เป็นธรรม ถ้าเราดูเฉพาะตรงนั้นครับ แต่เราต้องดูว่า
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นแต่ละท่านที่มาเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากอะไร มาจากการเลือกตั้ง
 เหมือนกันหมดทุกคน คือประชาชนเลือกเข้ามา ปัญหาต่อไปก็คือที่ว่าเราจะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 อยู่ได้แค่ ๕ ปี เราจะเลิกหรือเราจะมีโอกาสเปลี่ยนให้ประชาชนได้มีโอกาสดูเปลี่ยนพิจารณา
 ใหม่เพราะฉะนั้นเมื่อเรากำหนด ๕ ปี ๕ ปีต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคนด้วย คือ
 หมายความว่าถ้าได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนแล้วก็อยู่ได้ ๕ ปี เมื่อใครอยู่เกิน ๕ ปี ก็อยู่
 ได้ ๕ ปี เมื่อคนหนึ่งอยู่ยังไม่ครบก็อยู่ให้ครบ เพราะคนที่ขึ้นมาเป็นนั้นขึ้นมาเป็นจากการ
 เลือกตั้งเหมือนกัน ความยุติธรรมมันอยู่ที่ตรงนี้ ประการที่หนึ่ง

ประการที่สอง ผลได้จากการที่เราไม่เลือกพร้อมกันนั้นคืออะไร ก็คือว่าขณะนี้ถ้ามี
 การเลือกตั้งเพียงว่าผู้ที่ครบ ๕ ปีแล้วเลือกตั้งใหม่จะมีกำนันจะต้องเลือกตั้งใหม่ ประมาณ
 ๒,๐๐๐ ท่าน ถ้าเลือกพร้อมกันหมดต้องเลือก ๕,๐๐๐ ท่าน ขึ้นไปนะครับ ประการที่หนึ่ง
 ผู้ใหญ่บ้านจะต้องเลือกใหม่ ๒ หมื่นกว่าท่าน ถ้าเลือกพร้อมกันหมดจะเลือก ๕ หมื่น ๕ พัน
 กว่าท่าน และเรื่องจากกฎหมายฉบับใหม่ที่เราจะออกนี้ ผู้ใหญ่บ้านเป็นกำนันไม่ได้ ผู้ใหญ่บ้าน
 ที่ดำรงตำแหน่งกำนันอยู่ด้วยนั้นจะต้องออกจากตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเราจะต้องเลือกแทน
 อีกอย่างน้อยเท่ากับตำแหน่งกำนันคือ ๕,๐๐๐ ท่านก็จะต้องเลือกใหม่ถึง ๕ หมื่นกว่าตำแหน่ง
 ครับ แต่ถ้าหากว่าเราให้ความเป็นธรรมว่าผู้ที่อยู่มาไม่ครบ ๕ ปีก็อยู่ให้ครบนี้ เราจะต้อง
 เลือกตั้งซ่อมใหม่เพียง ๓ หมื่นกว่าตำแหน่ง ซึ่งเป็นภาระชุกค้ำไฉจายและพื้นฐานที่ว่า ให้
 ความเป็นธรรมนั้น ก็อยู่ตรงว่าเขาที่มาจากการเลือกตั้งเหมือนกัน ก็ควรจะให้ที่อยู่ครบ ๕ ปี
 ปัญหาอยู่ที่ตรงนี้ครับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ อย่าเอาความเป็นธรรมที่ว่าเมื่อออกก็ควร
 จะออกด้วยกันไอนั้นมันมีหลายครับ เราต้องดูเบื้องต้นขึ้นมาครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโสภณ วีรชัย (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 โสภณ วีรชัย ส.ส. จังหวัดอุตรธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ตามที่กระผมได้ขอ
 แปรญัตติไว้แล้ว ในมาตรา ๑๔ กระผมขอแปรญัตติขอยกเลิกความในมาตรานี้ทั้งหมด และ
 ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ให้ดำเนินการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามเกณฑ์บัญญัติไว้ในมาตรา
 ๘ และมาตรา ๓๐ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ

เว้นแต่ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับและดำรงตำแหน่ง
ยังไม่ครบห้าปีให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบห้าปี"

ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านกรรมาธิการ ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจง
เมื่อก่อนเหตุผลสมควรที่สุดครับ คือ เขาเลือกตั้งประธานเลือกตั้งเข้ามาแล้วไม่ครบห้าปี ควร
จะให้ครบห้าปีเสียก่อนถึงจะมีการเลือกตั้งใหม่ นี่แหละครับเหตุผลสำคัญ **ขอความกรุณาท่าน**
สมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ขอความกรุณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายกลาย ละอองมณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม คลาย ละอองมณี
สงขลาครับ ผมยังสงสัยอยู่ครับ เรื่องที่กรรมาธิการเชิญมา เรื่องแพทย์ประจำตำบลนี้ ผมเห็น
ด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่านที่กล่าวมา ที่ได้พูดมาแล้วและท่านกรรมาธิการยังไม่ได้แก้ไขหรือ
ไม่ได้ชี้แจงให้ฟังว่า ทำไมแพทย์ประจำตำบลนั้นให้อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปีนี้ ผมสงสัยเหลือเกิน
ครับ ผมเห็นว่าเรื่องนี้ถ้าเราหาแพทย์ไม่ได้นี่ละครับ แล้วก็ให้แกสมัครอีก ก็เวียนแกเกิดไม่
สมัครว่าอย่างไรละ ที่นี้เลยก็ไม่มีแพทย์กันเท่านั้น ที่นี้ผมอยากจะฟังกรรมาธิการครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ
กระผมขอตอบข้อซักถามของคุณกลาย ละอองมณี สมาชิกจากจังหวัดสงขลาอย่างนี้นะครับ คือ
ตามที่เรากำหนดมาให้แพทย์ประจำตำบลนั้นอยู่ได้ ๕ ปี แล้วก็มีการเลือกตั้งใหม่ก็ด้วยเหตุ
ผลที่ว่า เรามาคำนึงถึงว่าแพทย์ประจำตำบลนั้นมาจากการเลือกตั้ง เลือกกันคัดเลือกคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๔๕ คือขอความเขาวอย่างนี้นะครับ ในตำบลหนึ่งให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านประชุม
พร้อมกันเลือกผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์ เป็นแพทย์ประจำตำบลคนหนึ่งสำหรับจัดการ เรื่องความ
เจ็บไข้ของราษฎรในตำบลนั้น ทางคณะกรรมการได้คำนึงถึงว่าแพทย์ประจำตำบลนั้นเราก
็งก็ขึ้นมาหลายสิบปีก็มี บางคนที่อยู่กับมาจนอายุมากแล้ว แต่เนื่องจากวิทยาการแพทย์หรือการ
ศึกษาของคนในสมัยของเรานี้เจริญขึ้นมากแล้วครับ บางท่านไปเป็นทหารเสนารักษ์แล้วก็
ออกจากราชการก็กลับมาไปอยู่บ้าน มีความรู้แพทย์ดีกว่าแพทย์ประจำตำบลที่เราเคยขาดแคลน
แต่ก่อนมา บางท่านจบพยาบาลละครับ แคว้นไม่ยอมรับราชการ เพราะว่ามีฐานะก็กลับไป
อยู่ที่บ้านดูแลครอบครัวอยู่ที่บ้าน มีความรู้ก็มาก แคว้นก็อยู่เฉย ๆ เพราะเป็นคนมีฐานะ
แล้วก็หลายท่านครับได้ไปทำงาน ไปศึกษาวิชาแพทย์แล้วก็กลับมาไปอยู่บ้าน เราขอรับใหม่ครับ
ว่าคนพวกนี้มีความรู้เพิ่มเติมมากกว่าเดิมมาก ได้กระจัดกระจายไปอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ

ในสมบทตามหลายประการ และคนพวกนี้แหละครับ เขาพร้อมที่จะเข้าทำหน้าที่ตำแหน่ง แพทย์ประจำตำบลได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากว่าตำแหน่งแพทย์ เฒ่านั้นได้แก่กันเขาไว้ คือว่า ใต้อยู่ต่อไปโดยตลอดกาล อันนี้แหละครับมันเป็นการสกัดกั้นคนที่มีความรู้ใหม่ ๆ ความรู้เพิ่มเติมนี้จะเข้าไปเป็นแพทย์ประจำตำบลเป็นไม่ได้ ปัญหาอันอยู่ที่ตรงนี้ว่าคนที่มีความรู้ ในตำบล นั้นเพิ่มขึ้นในวิชาแพทย์นี้ไปมีความรู้ดีกว่าแพทย์ประจำตำบลคนเฒ่าจะเป็นไม่ได้ สำหรับตำบล ไทหรือหมู่บ้านใดที่ไม่มีแพทย์อยู่แล้ว ไซ้คนเฒ่าอยู่ไม่เป็นปัญหาครับ เพราะอะไร เพราะว่า เมื่ออยู่ครบห้าปีออก เลิกใหม่ กระทบเชื่อว่าคนเก่าก็คงจะได้อะไร ๆ เพราะไม่มีอยู่แล้ว แต่ปัญหาว่าคนที่ไปอยู่แล้วมาเกิน ๕ ปีแล้ว แล้วบังเอิญมีคนรุ่นใหม่เข้าไป เป็นเสนาบดี ภายปลดจากราชการไปหรืออะไรไปนี้ กลับไปอยู่ใหม่มีความรู้แพทย์ใหม่ครับ อันนี้แหละครับ บางที่ชาวบ้านต้องการเขาแต่เป็นไม่ได้เพราะว่าคนเฒ่าดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้าให้มีการปลด ภาย ๕ ปีมีโอกาสเอาคนอย่างนี้เข้าไปจะเป็นประโยชน์ใหม่ครับ คณะกรรมการเห็นว่า อันนี้แหละครับจะเป็นประโยชน์ถึงได้เขียนว่าอายุห้าปีก็แล้วกันนะครับ แล้วไหน ๆ เพื่อนสมาชิก ก็พูดขอของใจกันมาแล้ว คณะกรรมการได้รับฟังแล้ว ขอขอบคุณมากครับ เพื่อให้การ เลือกรักษา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่สมาชิกคือคุณเกษมศักดิ์ คุณเทอดพงษ์ศิริศักดิ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการก็ลงมติกันนะครับ เฒ่า ขออนุญาตนะครับที่ประชุมครับ ขอ เฒ่า ขอความบรรเทาที่สุดท้ายนะครับตรงที่ว่า อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ภายในกำหนด นี้ นะครับขอ เฒ่าว่า อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่หรือเลือกใหม่ โอกาสว่าหรือเลือกใหม่ นี้ก็คือใช้กับแพทย์ประจำตำบลครับ เฒ่าว่า " หรือเลือกใหม่ " นะครับ เฒ่าขอความเข้าไปอีกสองสามคำนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาใจใหม่ครับ กับที่กรรมการ ขอ เฒ่า เฒ่า
สมการแฉกรลลิต ขอ มติ เฒ่า นะครับ คุณขอ เฒ่า อะไรอีกนะ ชำร่ากันแล้ว

นายคล้าย ละของมณี (สงขลา) : ทานประธานครับ เฒ่ายังไม่วายส่งสัยครับ ความจริงผมไม่ได้พูดตั้งแต่เขานะครับ ไม่ขมมือเลย แต่เรื่องนี้เรื่องแพทย์ประจำตำบลนี้ ผมยังคลางแคลงอยู่ครับ คือว่าอย่างนี้ครับ การไปหาแพทย์นะคนเฒ่าจะนะ ไม่ใช่เขายังคิดว่า ให้ไปหาแพทย์ประจำตำบลนะครับ ไม่ใช่ว่าคนลักรัว ถ้าคนลักรัวไปหาผู้ใหญ่บ้าน ไปหา กำนัน แต่คนเฒ่านี้ไม่บังคับว่าต้องไปหาแพทย์ประจำตำบลจะไปหาใครก็ได้ในตำบลนั้น เฒ่า

นายคล้าย เป็นผู้แทนสงขลาที่อยู่บ้านไม้ไผ่เป็นแพทย์หรือกเป็นหมอความถนัดช่วยบางคนก็
 มาปรึกษาเขาไม่ได้บังคับนี้ครับแล้วทำไมจะต้องบังคับให้แพทย์ประจำตำบลหมอตายตำแหน่ง
 ไม่ได้ ผมตั้งยั้งกลางแกลงเรื่องนี้ครับ ถ้าท่านผู้ใดเจ็บไข้ไปช่วยก็ไปหาแพทย์ไหน เขา
 ไม่ว่าแล้วทำไมเราต้องให้เขาออกไป แล้วแพทย์ประจำตำบลอยู่นะท่านมีแต่พระคุณ ไม่มี
 พระเคอะอะไรไว้สำหรับไปรับสูตรศพ รับสูตรศพก็บางทีก็เวลานี้เขาก็กเอาแพทย์จากในเมือง
 ผนวดยังนั้นครับ ผมยังไม่วายสงสัยเรื่องเอาแพทย์ประจำตำบลให้อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปีนี้
 ผมก็ยังไม่เห็นควยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่กรรมาธิการ
 เพิ่มแพทย์ประจำตำบลต้องให้ออกไปพร้อมกันนี้ ผู้ใหญ่บ้านควยนั้นเนื่องจากกฎหมายลักษณะ
 ปกครองท้องที่ที่ใช้อยู่เดี๋ยวนี้ วิธีเลือกแพทย์ประจำตำบล คือกำนันกับผู้ใหญ่บ้าน ประชุม
 กันตกลงกันว่าเอาใครเป็นแพทย์ประจำตำบล เมื่อเรามาเปลี่ยนเทอมว่า กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนี้ต้องออกไปทุก ๕ ปี แล้วเรายังคงแพทย์ประจำตำบล ซึ่งกำนันที่ออกไปแล้ว
 บางทีกำนันผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นก็สมัครกันทำผิด ทำถูกอะไรก็ไม่ได้แต่แพทย์ประจำตำบลนี้กำนัน
 คนนั้นเขาคงไว้อยู่ ที่นี้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านที่เลือกตั้งเข้ามาใหม่ก็เห็นว่าแพทย์คนนี้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้นคนก่อนตั้งคนใหม่ที่เขามากทำงานไม่เท่ากัน ไม่ประสานกันประการหนึ่งอีก
 ประการหนึ่งถ้าเกิดว่ากำนันคนเก่าไม่ได้รับเลือกตั้งก็มาอยู่แพทย์ประจำตำบลออกมาหา ไป
 รับสูตรศพ ล้ออย่าไปบอกว่าช่วยอะไรเสียบ้าง มันก็เป็นภาระที่ซึ่งงานจะขัดกันกรรมาธิการ
 จึงเห็นว่า เมื่อกำนันผู้ใหญ่ออกไปก็ให้แพทย์ออกไปควย ถ้าแพทย์คนนั้นเป็นคนดี
 ประชาชนรักทั้งหมู่บ้าน ทั้งตำบล กำนันกับผู้ใหญ่บ้านที่รับเลือกตั้งมาใหม่ ก็อาจจะ
 ปรึกษากันตั้งแพทย์คนเดิมนั้นแหละเข้าไปเป็นอีก ที่นี้ปัญหาที่ผู้คล้ายบอกว่าไม่มีแพทย์
 ระยะเวลาถึงเขียนบทเฉพาะกาลไว้แล้วว่าแพทย์เดิมรักษาการไปเหมือนกันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 จนกว่าจะเลือกใหม่คือเหตุผลของกรรมาธิการที่เพิ่มเข้าไปว่าแพทย์ก็ควรที่จะออกพร้อมกับ
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควยเหตุผลเพื่อให้งานมันดีขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หายสงสัยแล้วนะครับ อย่างนี้ ผมขอมติครับ..

วาวายไร

นายเฉลิมชัย ทองตันไครย์ (สท.บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่กระผม

เองกับคุณไพฑูริย์ แก้วทอง ในนามของพรรคพลังใหม่ ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าเราจะมี การเลือกตั้งกันนั้น ผู้ใหญ่มาพร้อมกันหรือไม่ **หรือว่า** **ภาคมีการ** **เลือกตั้งกัน** ผู้ใหญ่มาที่ไม่พร้อมกันนั้นโดยกำหนดที่ว่าถ้าท่าน ผู้ใหญ่มา **ที่** **เลือกตั้ง** **มา** **ใหม่** **ยังไม่ครบ ๕ ปี** **นี้** **ให้** **อยู่** **จนครบ ๕ ปี** **กับ** **อีก** **ประเด็น** **หนึ่ง** **ที่** **ว่า** **ท่าน** **ผู้** **ใหญ่** **มา** **นั้น** **ที่** **ดำรง** **ตำแหน่ง** **มา** **ครบ ๕ ปี** **แล้ว** **ใหม่** **การ** **เลือกตั้ง** **ใหม่** **กระ** **ผม** **เอง** **ก็** **อยาก** **ฝาก** **ข้อ** **คิด** **เห็น** **บาง** **ประการ** **ไว้** **ว่า** **การ** **เลือกตั้ง** **ที่** **ไม่** **พร้อม** **กัน** **นั้น** **กระ** **ผม** **มี** **ความ** **หวัง** **ใจ** **อยู่** **ใน** **เค** **ียว** **ว่า** **ถ้า** **แล้ว** **ว่า** **การ** **ทุจริต** **ที่** **เกิด** **ขึ้น** **โดย** **มี** **การ** **โยก** **ย้าย** **ประ** **ชา** **กร** **จาก** **คำ** **บ** **ล** **หนึ่ง** **ไป** **ยัง** **คำ** **บ** **ล** **หนึ่ง** **เพื่อ** **ไป** **ใช้** **สิทธิ** **ใน** **การ** **เลือกตั้ง** **นั้น** **แล้ว** **จะ** **ไม่** **ได้** **รับ** **ความ** **ยุติ** **ธรรม** **กระ** **ผม** **เอง** **ก็** **อยาก** **จะ** **ฝาก** **เรื่อง** **นี้** **ให้** **กรร** **มา** **ชิ** **การ** **ได้** **รับ** **ทราบ** **ไว้** **กระ** **ผม** **เอง** **ฟัง** **กรร** **มา** **ชิ** **การ** **แล้ว** **กระ** **ผม** **เฉลิม** **ชัย** **ทอง** **คัน** **ไค** **รย์** **ไม่** **คิด** **ใจ** **เพราะ** **ฉะนั้น** **กระ** **ผม** **เอง** **ขอ** **ถอน** **ครับ**

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ผมขอคืนครับ.....คุณสวัสดิ์
รวบรัดหน่อยนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : กระผมก็จะ**ขอ****รวบ****รัด** และจะขอพูด
นิดเดียว และก็จะพูดเป็นคนสุดท้ายสำหรับคืนนี้ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอประทาน
กราบเรียนว่า กระผมได้ขอคัดมาตรา ๑๔ **น** **้อ** **ก** **ั** **ง** **มา** **ตรา** **ซึ่ง** **ก** **ิ** **ก** **ิ** **ความ** **ร** **ร** **ค** **า** **ใ** **พ** **ื่อ** **น** **ส** **มา** **ชิ** **ก**
หลายท่านคงจะไม่เห็นพ้องควย กระผมได้อภิปรายในสภาที่มาหลายครั้งหลายหน กระผม
เห็นพ้องควยเหลือเกินในระบอบประชาธิปไตย **แ** **ถ** **ว** **การ** **เ** **็น** **ร** **ะ** **บ** **อ** **ป** **ระ** **ชา** **ชิ** **ป** **ไ** **ต** **ย**
ก **ว** **ร** **็** **เ** **ก** **ิ** **น** **ไป** **นี้** **น** **้อ** **า** **จ** **จะ** **เ** **เ** **ย** **ห** **าย** **ใ** **น** **ภ** **า** **ย** **ห** **ัง** **จ** **ึง** **ข** **อ** **ฟ** **า** **ก** **ค** **อ** **ส** **ถ** **า** **นี้** **ไว้** **ว่า** **ใ** **น** **ย** **า** **ม** **ที่** **ข** **า** **น** **เ** **ม** **ี** **ง**
ก **ำ** **ล** **ัง** **ต** **อ** **ง** **การ** **ความ** **สามัคคี** **ไม่** **ต** **อ** **ง** **การ** **ความ** **แตก** **แยก** **ก** **ฎ** **ห** **า** **ย** **ฉ** **บ** **ไ** **ค** **ย** **ที่** **จะ** **ส** **ร** **า** **ง** **ความ**
แตก **แยก** **ให้** **เกิด** **ขึ้น** **ใน** **ผ** **ืน** **แ** **น** **ค** **ิ** **น** **ไ** **ท** **ย** **ทุ** **ก** **ห** **อ** **ม** **ห** **อ** **ฐ** **า** **ข** **อ** **ฟ** **า** **ก** **ไว้** **ว่า** **ก** **ฎ** **ห** **า** **ย** **ฉ** **บ** **นี้** **จะ** **ไม่** **เป็น** **ผล** **ดี**
แ **ถ** **ป** **ระ** **การ** **ใ** **ก** **ก** **า** **ล** **เว** **ล** **า** **จะ** **เป็น** **เ** **ร** **ื่** **อ** **ง** **พ** **ิ** **สุ** **จ** **น** **ข** **อ** **ฟ** **า** **ก** **ไว้** **อย่าง** **นี้** **แ** **ล** **ะ** **ป** **ระ** **ท** **าน** **กร** **า** **ม** **ร** **ี** **บ** **น** **ย** **ำ** **ว** **่า**
กระ **ผม** **ขอ** **ส** **ัน** **น** **คำ** **แปร** **ญ** **ัต** **ติ** **ของ** **พ** **ื่อ** **น** **ส** **มา** **ชิ** **ก** **แห่ง** **พ** **ร** **ค** **พลัง** **ใหม่** **ซึ่ง** **ได้** **อภิ** **ปร** **าย** **ไป**
ศ **น** **ก** **อน** **ไ** **น** **ว** **า** **ขอ** **ให้** **ท่าน** **ผู้** **ใหญ่** **มา** **ที่** **ดำรง** **ตำแหน่ง** **อยู่** **ขณะนี้** **ให้** **เป็น** **ค** **อ** **ไป** **จน** **ครบ ๕ ปี** **ทุ** **ก** **คน**
ห **มา** **ย** **ความ** **ว** **่า** **เม** **ื่อ** **ก** **ฎ** **ห** **า** **ย** **ฉ** **บ** **นี้** **ใ** **ช** **บ** **ัง** **ค** **ั** **ม** **แล้ว** **ใ** **น** **มา** **นี้** **๑** **ก** **ั** **น** **ใ** **ม** **ก** **ำ** **น** **ผู้** **ใหญ่** **มา** **ทุ** **ก** **คน** **เป็น** **ค** **อ** **ไป**
จน **ครบ ๕ ปี** **แล้ว** **เลือกตั้ง** **พร้อม** **กัน** **เมื่อ** **ไม่** **สามารถ** **จะ** **ตัด** **มาตรา ๑๔** **น** **้อ** **ก** **ั** **ง** **ใ** **้** **ห** **ม** **ก** **ั** **ข** **อ**
ใ **ห** **ย** **ี** **ค** **ห** **ล** **ั** **ก** **ของ** **พ** **ร** **ค** **พลัง** **ใหม่** **ซึ่ง** **อย่าง** **น้อย** **ที่สุด** **เรา** **ก็** **มี** **ความ** **เห็น** **ใจ** **ก** **ำ** **น** **ผู้** **ใหญ่** **มา** **ทั้ง** **หลาย**
ห **ัง** **ป** **วง** **ที่** **ได้** **รับ** **ใช้** **ร** **า** **ชิ** **บ้าน** **เมือง** **มา** **ก** **ว** **ย** **ความ** **ซ** **ื่อ** **ส** **ั** **ย** **สุ** **จ** **ริ** **ต** **และ** **ขอ** **ให้** **ทุ** **ก** **คน** **ตระ** **หน** **ั** **น** **ก** **ฎ** **ห** **า** **ย**

ฉบับเก่าที่เรามีไว้มันเหมือนสัญญาประชาคมฉบับหนึ่งว่า เมื่อใครได้รับการแต่งตั้ง เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควบคู่กัน เลือกตั้งจากประชาชนแล้ว เขาจะสามารถอยู่ได้อายุ ๒๐ ปีเท่านั้น ผู้ใหญ่บ้าน จึงได้สมัครรับใช้ราชการบ้านเมือง ทานประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนต่อท่านสมาชิกทั้งหลาย ทั้งปวงว่า ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ใช่ตำแหน่งกำหนดคนโยมาย เป็นตำแหน่งซึ่งไปรับใช้ ราชการบ้านเมือง เป็นตำแหน่งซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงทบวงกรมทั้งหลาย ทั้งปวงเป็น ประการสำคัญ ให้มีการเลือกตั้งกันบ่อย ๆ ทานแน่ใจหรือว่าการเลือกตั้งบ่อย ๆ นั้น จะ สามารถไล่คนที่แทนที่คนเก่า ๆ เอาละ เมื่อสถานที่เห็นพ้องต้องกันไปอย่างนั้น กระผม ไม่ขัดข้องแต่ขอกราบเรียนว่าตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ใช่ตำแหน่งแสวงผลประโยชน์ ได้ เงินเดือนก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่เป็นตำแหน่งซึ่งมารับใช้ราชการบ้านเมืองตำแหน่งซึ่งมีเกียรติ เมื่อเรากำเนินการออกกฎหมายให้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านขาดเสถียรภาพมั่นคงคนที่ ๆ ใคร จะมาเป็นครับ ทานประธาน กระผมขอประทานกราบเรียนอย่างนั้น กระผมเชื่อมั่นว่าแม่ ลมตึกกระผมคงจะพ่ายแพ้ คงจะสู้ไม่ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดกระผมก็ขอฝากต่อสถานที่ไว้ว่าความ คิดเห็นของกระผมจะถูกผิดหรือประการใดก็ตาม กาลเวลาอาจจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่ากระผม จะผิดพลาดไปก็ได้อีกขอฝากไว้ว่าในยามที่ขานเมืองกำลังเพียบอยู่ในยามที่บ้านเมือง ต้องการความสามัคคี เรามาออกกฎหมายให้เกิดความแตกแยกกันทุกหย่อมหญ้า ลวแล้วหรือ ขอประทานกราบเรียนเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตามที่ผู้ ประชัญคดีได้สงวนไว้ คือแก้ไข หรือว่าเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ ๒ ประเด็น.....คุณ สมหวังว่าอย่างไร

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : คืออย่างนี้ครับ ทานประธานครับ ประเด็นสำคัญ ของมาตรานี้มันมี ๒ อย่าง คือว่าจะเลือกตั้งกัน ผู้ใหญ่บ้านพร้อมกันไปเลยทั้งประเทศหรือว่า จะให้อยู่ในตำแหน่งไครจนครบ ๕ ปีแล้วค่อยเลือกตั้งกันใหม่ นั้นอย่างหนึ่ง และประเด็นอีก อย่างหนึ่งคือว่ากำหนดเวลาว่าจะเลือกตั้งภายใน ๑๒๐ วันหรือ ๕๐ วัน ตามที่แก้ไขที่ท่าน ประธานเรียกมติดังนั้นเรียกไม่ถูกกระผมลงคะแนนไม่ถูก เพราะวาระผมอาจจะเห็นควย กับกรรมาธิการในชวาทองอยู่จนกว่าจะครบ ๕ ปี แต่กระผมไม่เห็นควยในเรื่องเวลา ๑๒๐ วันก็ได้ เพราะฉะนั้นต้องแยกเป็น ๒ ประเด็นใหญ่ครับ เอาแบบว่าใครเห็นว่าสมควร

ให้เลือกตั้งกันใหม่ทั้งหมดไม่ต้องรอนครบ ๕ ปี แบบที่มีผู้แปรญัตติไว้ หรือใครจะเอาแบบ
กรรมาธิการ ก็อยู่จนครบ ๕ ปีโดยเลือกตั้งกันใหม่แล้วมาอีกทีหนึ่งว่าใครจะเอา ๒๐ วัน
แบบกรรมาธิการ หรือจะเอาแบบ ๕๐ วันแบบผู้แปรญัตติ ถ้าไม่อย่างนั้นกระผมลงคะแนนไม่
ถูก เพราะกระผมเห็นควยอันหนึ่งไม่เห็นควยอันหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นอย่างนี้ว่าอย่างไร กรรมาธิการเห็นควยไหน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ถูกแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกนะครับ เชิญคุณคล้าย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : คืออย่างนี้ครับ มีผู้หวังถึงเรื่องกรรมาธิการ
แก่มากครับ เรื่องเพิ่มแพทย์ประจำตำบลให้มีการเลือกตั้งทุก ๕ ปีนั้น เพิ่งขึ้นมา ที่นี้ศาลงมติ
ว่าผู้ใดเห็นควรแก้ไข ถ้าพวกแก้ไขแพ้นมาเอาตามกรรมาธิการหมด ที่นี้ที่กรรมาธิการแก้ไขมา
ก็เลยกรรมาธิการก็ได้ไปอย่างนี้กระผมว่าไม่ชอบ ควรจะลงมติอันหนึ่งหาประธานถามนั้น
ถูกแล้ว ควรแก้ไขที่อื่นที่กรรมาธิการต้องขยับไว้ควยว่า เราจะลงถามอีกทีหนึ่งว่าตามที่
กรรมาธิการเพิ่มเติมมานี้เห็นชอบหรือไม่ควย เพราะมีสมาชิกหลายคน หาประธานหวังถึง
มาควรจะถามว่าคิดใจหรืออะไรเขาหวังถึงมาตั้งหลายคนครับ เรื่องเพิ่มแพทย์ประจำตำบล
เข้ามา

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : หาประธานครับ เรื่องแพทย์
ประจำตำบลนั้น อันนี้ขอมหทวนนิกหนึ่งนะครับ คือตามมาตรา ๒๒ นี้ ของร่างแก้ไขเป็นการ
แก้ไขมาตรา ๔๗ เราได้เขียนไว้และผ่านมาแล้ว สภานี้มีมติไปแล้วว่าให้อยู่ได้ในตำแหน่ง ๕
ปี เหตุที่ออกก็มีไว้แล้วในมาตรา ๒๒ ของร่างแก้ไข เป็นการแก้ไขมาตรา ๔๗ ซึ่งว่าควย
แพทย์ประจำตำบลเพราะฉะนั้นถ้าจะลงมติตามมาตรา ๑๔ นี้ ก็ควรจะมีประเด็นเหลืออยู่เพียง
ของที่คุณสมหวังเสนอนี้ให้เป็น ๒ ประเด็นเท่านั้น กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ
ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ ประเด็นแรกจะให้เลือกตั้งทันที
หรือว่าให้อยู่ครบ ๕ ปีครับ หาผู้ใดเห็นการให้อยู่ครบ ๕ ปี คือให้เลือกตั้งพร้อมกัน
ไปรยกมือขึ้น คุณสวัสดิ์ควยอย่างไร

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : คือไม่เข้าใจที่หาประธานตั้งประเด็นครับ

คือมีผู้แปรวัติไว้ว่า เมื่อกฎหมายนี้บังคับแล้วให้ทุกคนอยู่ไปจนครบ ๕ ปี แล้วถึงเลือกตั้ง
อย่างนั้นใช้ใหม่ครับ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ เป็นญาติของกระผมเอง
ครับ ที่ขอแปรวัติไว้ในมาตรานี้โดยเฉพาะ คือร่างเดิมนั้น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีอายุการ
เลือกตั้งมาแล้วยังไม่ครบ ๕ ปีให้อยู่ไปอีก ๕ ปี หมายถึงว่าอายุ ๔ ปีที่เป็นกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
มาแล้ว ๔ ปี ถ้าพระราชบัญญัตินี้ออกไปบังคับให้อยู่ไปก็อีก ๔ ปี ที่นี้กระผมขอแปรวัติตัด
จากมาตรานี้ครับ ไม่เอาครับ "กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่
สารวัตรกำนัน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คงรักษาการอยู่ต่อไป
จนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน" อันนี้กระผมแปรวัติอย่างนี้ครับ
คือหมายความว่าพระราชบัญญัตินี้ออกไปบังคับแล้วให้การเตรียมตัวทั่วประเทศภายใน ๕๐
วัน คือเลือกตั้งใหม่ทั่วประเทศ คนที่อยู่มาได้ ๔ ปีก็เลือกใหม่ ให้เลือกใหม่หมดทั่วประเทศ
นี้คำแปรวัติของกระผมมีความหมายอย่างนี้ครับ ขอคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นนี้จะตั้งอย่างนั้นะครับว่า เลือกใหม่หมด
ทั้งหมดพร้อมกันเลย หรือให้อยู่ครบ ๕ ปีกันเสียก่อน อย่างนั้นมันสั้น ๆ ชัด ๆ อีกว่า คุณเอา
อย่างนี้แล้วกันนะ คุณประทีปว่าอย่างไรอีกละ

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า
ประเด็นนี้อยู่ที่ตรงที่เรียกว่าอย่างการแปรวัติของคุณปรีชานี้ละครับ ความหมายของการ
แปรวัติของคุณปรีชา เพ็ชรสิงห์ นี้คือการที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่ทั้งหมดกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
ผู้นั้นจะเข้ามาเป็นกำหนด ผู้ใหญ่บ้านได้เดือนสองเดือนหรือปีสองปีก็ช่าง ให้มีการเลือกตั้ง
ใหม่หมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกแล้วใช้ใหม่ครับ เป็นประเด็นอย่างไรละ

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : แต่สำหรับร่างของกรรมาธิการนั้นให้
มีการเลือกตั้งเฉพาะผู้ที่ครบ ๕ ปี และเกิน ๕ ปีครับ ถ้าท่านประธานจะถามในประเด็น
นี้มีความหมายดังที่กระผมกราบเรียนนี้ละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกแล้วใช้ กระผมก็ตั้งประเด็นอย่างนี้ เอาละครับ
ท่านผู้ใดเห็นคว่าให้มีการเลือกใหม่ทั้งหมดพร้อมกัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้อยู่ครบ ๕ ปี เสียก่อน
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้มีการเลือกตั้งใหม่ทั้งหมดเสร็จสิ้น
การพิจารณาในมาตรา ๑๔ ยังมีประเด็นอีกอย่าง ขอโทษ ประเด็นต่อไป รักษา
การไว้ซึ่งการรักษาการอยู่ต่อไป ๑๒๐ วันกับ ๕๐ วันไร้โทษ กระผมขอมตินะ..... คุณเจริญ
วาทอย่างไร

นายเจริญ ปราบณศักดิ์ (ขอนแก่น) : กระผมนายเจริญ ปราบณศักดิ์ ขอนแก่น
นะครับ กระผมก็เสนอไว้ ๒๐ วัน แต่ว่ากระผมขอถอนเพื่อเป็นฝึกแผนเนนหนา ตกลงเอา
๕๐ วัน ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ ๕๐ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ ๑๒๐ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสร็จสิ้นการพิจารณามาตรา ๑๔ ต่อไป
มาตรา ๑๕ เป็นอันเสร็จสิ้นการพิจารณาในวาระที่สอง คุณวิจิตร วาอย่างไร

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) : กระผมแปรญัตติไว้มาตรา ๑๔ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก่อนยกมือครับ

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) : เปล่าครับ ท่านประธาน ผมแปรญัตติเพิ่ม
เดิมมาตรา ๑๔ ทีวีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ เชิญเลยครับ

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
อันนี้จะเป็นบทเฉพาะกาล บทสุดท้าย บทเฉพาะกาลของก้านั้น ผู้ใหญ่ท่านครับ ปราบกฏว่ามีสมาชิก
ที่แปรญัตติขอเพิ่มเดิมมาตรา ๑๔ ทีวี ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลชีวิตก้านั้น ผู้ใหญ่ท่านนี้กระผม

คนเดียว กระทั่งใครขอกราบเรียนต่อท่านประธาน ทานคณะกรรมการ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เนื่องจากความเฉพาะกาลของชีวิตท่าน ผู้ใหญ่นั้น เมื่อท่านผู้ใหญ่นั้นที่เราใช้เขาคามพระราชบัญญัติ ที่เราออกมานั้น กระผมมองเห็นความสำคัญของท่าน ผู้ใหญ่นั้นในชีวิตที่ปลายอันสุดท้ายอยู่หนึ่ง ท่านประธานครับ สำหรับมาตรา ๑๐ ขอประธานอภัยสำหรับท่านและผู้ใหญ่นั้นที่อยู่ในตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ทวีนี้ ที่กระผมขอแปรญัติไว้มีความว่า "ท่านหรือผู้ใหญ่นั้นซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๑ (๒) หรือมาตรา ๔๔ (๒) ซึ่งปฏิบัติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือเหตุผลภาพ หรือมีผลงานดีเด่นที่ทางราชการรับรองให้เป็นท่านเกียรติคุณ หรือผู้ใหญ่นั้นเกียรติคุณ ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการ อันนี้เนื่องจากว่าท่านหรือผู้ใหญ่นั้นที่ต้องออกจากตำแหน่งตาม (๒) ของมาตราดังที่กราบเรียนมา นั้นคือถึงแก่ความตายในขณะที่ท่าน ผู้ใหญ่นั้นปรานปรามใจผู้ร้าย ต้องต่อสู้กับโจรผู้ร้ายถึงแก่ความตาย ชีวิตบุตรภรรยาของท่าน ผู้ใหญ่นั้นซึ่งอยู่เบื้องหลังใครเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนสภานี้ได้พิจารณาทอสาน บทสุดท้ายของท่าน ผู้ใหญ่นั้น หรือตัวไม่ตายถึงแก่เหตุผลภาพ ทางราชการหรือทางสภานี้มีอะไรเป็นเครื่องให้เสถียรภาพแก่ชีวิตท่านผู้ใหญ่นั้นมา กระผมจึงได้ขอแปรญัติไว้ว่า ให้กระทรวงมหาดไทย ในกรณีตายวรรคหนึ่งนี้ "ให้กระทรวงมหาดไทยได้จ่ายเงินค่าทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพภัย เนื่องจากการช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมโดยมิชักช้า" อันนี้กระผมพิจารณาแล้วว่าไม่ได้เป็นการแปรญัติด้วยการเงิน แต่เป็นการแปรญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยพิบัติในการช่วยเหลือราชการตามพระราชบัญญัติของกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีอยู่แล้วอันนี้แต่ละครั้งกระผมจึงขอความเห็นใจความสุดท้ายชีวิตสุดท้ายของท่าน ผู้ใหญ่นั้นซึ่งปรานปรามใจผู้ร้ายพ้นจากตำแหน่งด้วยการตายหรือเหตุผลภาพ กระผมขอความเห็นใจจากสภานี้ และท่านกรรมการ และท่านประธานสภาให้การอนุเคราะห์แก่ชีวิตที่ปลายครั้งสุดท้ายเขาแล้วแต่จะเห็นสมควร ขอขอบคุณครับ

นายโพนม คล้ายทับทิม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่แปรญัติให้ช่วยเหลือ ท่าน ผู้ใหญ่นั้นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ถึงแก่ความตาย อันนี้ท่านก็ได้ถามมาแล้วในตอนแปรญัติเลยครับ ก็ตามความเป็นจริงแล้วขณะนี้เรามีพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสพภัย เนื่องจากช่วยเหลือราชการ หรือปฏิบัติงานของชาติ

หรือลารปฏิบัติหน้าที่ตามมอบหมายอยู่แล้ว อันนี้เมื่อกำหนด ผู้ใหญามาปฏิบัติหน้าที่ ตามในขณะ
ปฏิบัติหน้าที่ ก็มีพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสพภัยอยู่แล้ว ฉะนั้นไม่จำเป็นต้องมาแปร
เพิ่มเติมแก้ไขปฏิบัติไต่อยู่แล้ว มีกฎหมายอยู่แล้ว ขอขอบคุณครับ

นายวิจิตร วงษาทุตม์ (ชัยภูมิ) : ทานประธาน กระผมขอยกจะให้บัญญัติไว้
ในที่นี้ให้ชัดเจนเลย มีพระราชบัญญัติอยู่แล้วแต่ไม่เคยมีกำหนด ผู้ใหญ่นานได้รับการช่วยเหลือ
ในการประสพภัยพิบัติเลยในชีวิตตลอดมา นี่เป็นความจริง กระผมขอยกจะให้บัญญัติไว้เป็น
เฉพาะกาล ถ้ากรรมาธิการไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการ เจ้าชั๊กของชี่ เรายกถามีกฎหมาย
แล้วเสียเวลาโหวต จะให้โหวตหรือคุณวิจิตร

นายแคล้ว นรปติ (กรรมาธิการ) : ทานประธานครับ กระผม แคล้ว นรปติ
ขอนแกน พรรคแนวร่วมสังคมนิยม กระผมจะขอพูดกับสมาชิกในพรรคแนวร่วมสังคมนิยมครับ
เอาอย่างนั้นนะครับ เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาโหวตกฎหมายฉบับนี้จะไต่ยาวนานไปโดยเร็วกระทรวง
มหาดไทยจะให้ความมั่นใจไต่หรือไม่ว่าถ้าหากว่าผู้ใหญ่นานประสพเคราะห์กรรม อุบัติเหตุ
ถึงแก่ชีวิตอันตรายเป็นถึงแก่ชีวิตแล้วทางกระทรวงมหาดไทยจะให้ความมั่นใจไต่หรือไม่ว่ากระทรวง
มหาดไทยรับที่จะจ่ายเงินทดแทนให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่นานโดยความตามสมควร ถ้าหากว่า
ท่านให้ความมั่นใจแก่พวกเราได้แล้ว กระผมก็จะประธานร้องขอให้ผู้แปรญัตตินะครับ ตอน
การแปรญัตติท่านรัฐมนตรีได้ตอบคายนะครับ ขอความกรุณา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย

พันเอก ประชอบ ประยูรโคกราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ทานประธานที่เคารพ กระผม ประชอบ ประยูรโคกราช กระผมขอเรียนตอบคำแปรญัตติของ
คุณแคล้ว นรปติ สำหรับพระราชบัญญัติการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยหรืออันตรายจากการ ปฏิบัติ
หน้าที่นั้นเมื่ออยู่แล้ว ส่วนการที่จะเบิกเงินที่จะทดแทนต่าง ๆ นั้นก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบของ
มีการสอบสวนเมื่อการสอบสวนหลักฐานอันตามระเบียบของทางราชการ กระผมก็ขอรับรองว่าจะ
ดำเนินการให้โดยบริสุทธิ์ยุติธรรมและรวดเร็วที่สุด แต่ว่าต้องเป็นไปตามระเบียบที่ทาง
ราชการกำหนดไว้ ขอขอบคุณครับ

นายวิจิตร วงษาทุตม์ (ชัยภูมิ) : ทานประธานครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ กระผม

ไม่ติดใจครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสร็จสิ้นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป
วาระที่ ๓ ผมใคร่ขอถามที่ประชุมนี้ว่า เห็นสมควรจะส่งร่างพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครอง
ท้องที่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ไปยังวุฒิสภาเพื่อ
พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย....

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานครับ
กระผมว่ายังขาดไปนิดเดียวครับ เมื่อกี้คือเดิมที่ร่างของคณะกรรมการเขียนไว้ว่าคนที่ยัง
อยู่ไม่ครบก็อยู่จนกว่าจะครบ แต่เนื่องจากมติของสภาลงไปว่าเลือกตั้งใหม่ทันทีที่ครบ **ขอความ
ครับ** : ผู้แปรญัตติไม่ได้เสนอข้อเท็จจริงเลยครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔ ใสใหม่

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ มาตรา ๑๔ นี้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ครับ ท่านผู้เป็นประธานโดยที่สภา
ได้ลงมติให้ในเรื่องเกี่ยวกับให้ผู้อยู่ในตำแหน่งเพียง คือพ้นตำแหน่งไปนะครับ
เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ ต้องเขียนเฉพาะมาตรา ๑๔ นี้ใหม่ครับ กระผม
อยากจะเสนออย่างนี้ครับ คือว่า "ให้กำหนด **ผู้อยู่ใน** และแพทย์ประจำตำบล ซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมี การเลือกตั้ง
ใหม่หรือเลือกใหม่แล้วแต่กรณีภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" ก็
ตรงกับความรู้สึกของท่านผู้แปรญัตติซึ่งสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วย กระผมขออ่านอีกทีหนึ่งครับ
"ให้กำหนด **ผู้อยู่ใน** และแพทย์ประจำตำบลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่หรือเลือกใหม่แล้วแต่กรณี ภายในกำหนด
เก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : กระผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์ครับ พรรคธรรมสังคม
จากจังหวัดเลย กระผมขอแปรญัตติไว้มีข้อความที่แนบรักและก่อกมลนิพนธ์ไปแล้วนั้นว่า อย่างนี้
ครับ "ให้กำหนด **ผู้อยู่ใน** แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงให้รักษาการอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง
ใหม่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน" มีข้อความอย่างนี้ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดดูรายงานของคณะกรรมการ หน้า ๕๐
 นะครับ ของคุณปรีชาที่ไม่เคยรับ เป็นอย่างไรคุณเสวตร ของคุณปรีชาเขาก็เล่นนะครับ
 กระทั่งคิดเหมือนกัน เชิญคุณเสวตร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ใช้ไ้ครับ แต่ว่าจะต้องมีการเลือก
 ใหม่สำหรับแพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนันต้องเลือกกันใหม่ ต้องใช้
 คำว่า เลือกใหม่ไม่ใช่เลือกตั้ง เพราะบุคคล ๓ ประเภทนี้ไม่ใช่เลือกตั้งต้องมีคำว่า "หรือ
 เลือกใหม่แล้วแต่กรณี" ภายในกำหนด ๕๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ใหม่เอาร่างของคุณปรีชาเป็นหลัก จะ
 เติมตรงไหนดีละ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ก็เติมอย่างที่ว่านี้ละครับ "ให้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและสารวัตรกำนัน" ต้องมี "และ" อีกตัว
 นะครับ "ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่ง....." คือ
 มันจะต้องพ้นเสียก่อนถึงจะรักษาการก็ "คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่
 หรือเลือกใหม่แล้วแต่กรณีภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับ
 ประเดี๋ยวจะไม่รู้ว่า ๕๐ วันนับแต่วันไหน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ขอกราบเรียนให้เปิดดูพระราชบัญญัติหน้า ๔ มาตรา ๑๔ นะครับ ก็ได้กำหนดไว้แล้วว่า
 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนันนั้นต้องออกตามกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ใน
 มาตรา ๑๔ กระผมคิดว่าที่ของคุณเสวตรนั้นเป็นการถูกต้องครับ ถ้าไปเขียนก็เป็นการซ้ำ คู่
 หน้า ๔ นะครับ "ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบอยู่ใน
 ตำแหน่งคราวละห้าปี" นะครับ "นอกจากออกจากตำแหน่งคราวละ... ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่าย
 ปกครองและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบออกจากตำแหน่งเพราะเหตุเช่นเดียวกับ
 ผู้ใหญ่บ้านต้องออกตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ (๒) ถึง (๗) หรือเมื่อผู้ใหญ่นั้นออกจาก
 ตำแหน่งหรือเพราะซากคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ ยกเว้นคุณสมบัติการเป็นเจ้านาน" อันนี้คือการ
 การออกจากตำแหน่งของผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านสารวัตรกำนันที่ปรีชาเป็นหวงนะครับต้องออกไป
 แล้วตามบทมาตรานี้เมื่อเราให้เลือกตั้งใหม่ก็หมายความว่าต้องตั้งใหม่หมดเพราะว่าผู้ใหญ่นั้นเป็น

ผู้เสนอตั้ง ไม่ใช่เลือกตั้ง อันนี้กระแสมหาความของคุณเสวตรสอดคล้องกับของกรรมการ
แต่เวลาเปลี่ยนแต่เวลาเท่านั้น กระแสมหาความของคุณเสวตรเป็นไปได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทกลงเอาของคุณเสวตรนะ คุณปรีชา

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลข) : ผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์ ครับ พรรคธรรมสังคม
จากจังหวัดเลย ถ้าหากวาระคือตามหลักของกระแสมเป็นหลักแล้ว ส่วนจะเกลานั้นเป็นสิทธิ
ของท่านจะเกลาก็ครับ แต่ว่าถ้าถือหลักของกระแสมเป็นที่ยึดแล้วมีการเพิ่มเติมใด ๆ หยอ
ยงกระแสมอื่นก็ครับ แต่ว่าก็นั่นอย่ามาแปรผู้คิดนอกจากที่ลงมติไปแล้ว ไม่ชอบด้วยวิธีปฏิบัติ
ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ไม่ต้องเถียงกันหรอก ก็หนีไม่พ้น ๕๐ วัน
ก็เลือกกันทันที หลักกอนี้ คุณเสวตร

นายเสวตร เบียมพongศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ก็ตกลงควรจะเป็น
อย่างนี้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวฟังให้คั้นะครับ.....

นายเสวตร เบียมพongศ์สานต์ (ระยอง) : "ให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำ
ตำบลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมี
การเลือกตั้งใหม่หรือเลือกใหม่แล้วแก่กรณีภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปรีชายังไม่พอใจหรือ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลข) : เห็นด้วยครับ ๆ ผมยอมแล้วครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : กระแสมส่งสัย คือเลือกตั้งใหม่ภายใน ๕๐ วันนี่ก็
เห็นด้วย แต่ตรงเลือกใหม่ แพทย์ประจำตำบลเลือกใหม่ภายใน ๕๐ วันจะทำอย่างไรเพราะ
แพทย์ประจำตำบลนั้น ท่านผู้ใหญ่บ้านเป็นเสนอชื่อไม่ได้เลือก ที่นี้เรามาเลือกตั้ง ถ้า
ผู้ใหญ่บ้านภายใน ๕๐ วันแล้วไปเลือกภายในกำหนด ๕๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
จะทำอย่างไรมันไม่ได้ มันจะทำได้อย่างไร เพราะว่ามันยังไม่ได้เป็นท่านผู้ใหญ่บ้านแล้ว
จะไปเลือกแพทย์ประจำตำบลอย่างไร

นายเสวตร เบียมพongศ์สานต์ (ระยอง) : ในทางปฏิบัติควรจะเป็นอย่างนี้ครับ

ท่านประธาน สมมติว่าเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน ๕๐ วันนับตั้งแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ในวัน
รุ่งขึ้นที่กำนันผู้ใหญ่บ้านจะเลือกแพทย์ประจำตำบลได้ภายใน ๕๐ วัน ไม่ผิดกฎหมายครับ
ภายใน ๕๐ วัน ก็ว่าหลังจากที่เลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วก็เลือกแพทย์ประจำตำบลกัน ก็
จะทำได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ที่ประชุมนี้พอใจจะครับ เป็นอันเสร็จสิ้น
การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอถามมติต่อที่ประชุม
ที่ว่า จะเห็นสมควรส่งร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่...) พ.ศ.
ไปให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควร โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยให้ส่ง
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่...) พ.ศ. ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
สมควรแก่เวลาแล้วผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๒๐ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรองเพราะ ใ้มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๑๔ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๑๔ จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอไว้ เรื่องความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๔๑๓ ข้อ ๒๔ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติไปพลางก่อน

สงวน คำวชษา

(พันเอก สงวน คำวชษา)

เลขาธิการรัฐสภา